

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MAY ALDER

THE GUARDIAN'S
angel

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

May Alder

Koruyucu Melek

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabın izinsiz olarak kopyalanması, bir web sitesinde yayınlanması veya başka herhangi bir yolla dağıtılması yasa dışıdır.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

May Alder, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki hakkı olduğunu iddia etmektedir.

Bu kitap açık bir dil ve cinsel içerik içerdiğinden 18 yaş üstü okuyucular için hazırlanmıştır.

Birinci baskı

*Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir
Daha fazlasını reedsy.com adresinde bulabilirsiniz*

"Doğrudan musluktan" seven herkese adanmıştır.

İçindekiler

Yazarın Notu

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Sonsöz

Yazar Hakkında

Ayrıca yazan: May

Alder

Yazarın Notu

Bu kitap, aşğıdaki mecazlar ve temalar dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere hassas içerikler içermektedir ve 18+ izleyici kitlesine yöneliktir:

Yaş farkı (28 MMC, 18 FMC)

Bekar anne / Bekar vasi Aile kaybı

(ana karakter veya çocuk değil)

Genç anne / Genç hamilelik

Zorbalık (ana karakterler arasında değil)

Islak emzirme (cinsel değil)

*Emzirme kink (MC'ler arasında,
cinsel)*

Üreme sapkınlığı / Riskli davranış

Bölüm 1

James

Grayson'a sahip olalı sadece dört gün oldu ve şimdiden bu vasilik işinde fena halde çuvalladım. Ablam Lauren'in yakın zamanda ortaya çıkan bir kalp rahatsızlığı nedeniyle beklenmedik bir şekilde vefat ettiğini öğrenmenin ani ve yürek burkan acısının yanı sıra, şimdi de henüz üç aylık olan ve onu eve getirdiğimden beri acı çekiyormuş gibi ağlamayı bırakmayan oğlunun -yeğenim Grayson'ın- yasal vasisiyim. Arada bir iki saatten fazla uyumuyor ve bu da sadece yorgunluk onu altına çektiğinde oluyor. Sonra hemen geri dönüyor.

Onu kucağıma alıp evimde volta atarak, koridorda bir aşağı bir yukarı yürüyerek, oturma odasından mutfığa geçerek ve sonra sallanma hareketinin onu sakinleştireceği umuduyla her şeyi tekrar yapmak için geri dönerek sayısız saatler geçirdim. Bu, onu bir sorun olduğuna ikna ederek iki kez acile götürdükten sonra oldu.

Konuştüğüm çok sayıda doktor, Grayson'ın tıbbi dosyalarına göre Lauren'in Grayson'ı muayene ettirdiğini ve ardından aynı kalp rahatsızlığı için test yaptırdığını, ancak anormal bir şey bulamadıklarını söylediler. Testleri tekrar yapmaları için baskı yaptığımda da aynı sonuçları aldılar. Bizi gergin, sempatik gülümsemeler, kolikle ilgili bir çıktı ve mırıldandıkları "Bu da geçer" sözleriyle eve gönderdiler.

Grayson'ı eve getirmeden önce karşı komşum Miranda Fischer'ı pek iyi tanıımıyordum ama 50'lerden kalma çiftlik tarzı küçük evimi satın alıp yaklaşık bir yıl önce bu geniş ve olgun mahalleye taşındığımdan beri dostça ilişkilerimiz vardı.

Tam olarak kaç çocuğu olduğundan emin değilim, ancak her zaman evinden tonlarca çocuk gelip gidiyor, bahçede koşturuyor, ciyaklıyor ve çılgınca gülüyorlar, yetişkinler bazen çim sandalyelerden oluşan bir yarım daire kuruyor ve hafta sonları oynamalarını izliyorlar. Ne kadar çok gürültü çıkardıkları, ne kadar mutlu ve şamatacı göründükleri beni her zaman çok eğlendirmiştir - çocukluğumdan çok farklı.

Grayson'ı doğurduğum ikinci gece hastaneden eve getirdikten sonra ne kadar paniklediğimi görünce, nazikçe ihtiyacım olan her konuda yardım etmeyi teklif etti ve bana telefon numarasını verdi. Bebek bakımı hakkında hiçbir şey bilmediğim için hemen kabul ettim. Grayson'ı eve getirmek için hazırlanmak zorunda kaldığım iki gün, ona bakmakla ilgili bilmem gereken her şeyi öğrenmek için üstlendiğim hızlandırılmış kurs için yeterli değildi. Panik içinde onu ne kadar sık ararsam arayayım, nezaketini yıpratmanın eşiğinde olduğuma eminim.

Saat gece yarısına yaklaşıyor ve Miranda'yı bir kez daha arayıp gelmesi için yalvardıktan sonra her an kapıyı çalmasını bekleyerek ön kapının önünde volta atıyorum. Onu uyandırdığım için kendimi kötü hissediyorum ama çaresizim. Grayson çaresiz.

Sonunda kapı çalındığında onu tek koluma alıyorum ve ne yapacağımı bildiğinden emin olduğum için iliklerime kadar rahatlıyorum. Ama daracık verandamda duran Miranda değildi. Onun kızlarından biri, bir sürüngen gibi görünmemek için uzak durmaya çalıştığım kızlarından biri. Çünkü tam olarak öyleyim. Onun için birinci sınıf bir sürüngenim.

Taşındıktan birkaç gün sonra onu caddenin karşısında gördüğümünden beri öyleyim. Boş taşınma kutularını kaldırıma götürüyordum ve üzerinde *Teksas'ı Güzel Tut* çıkartması olan eski beyaz bir Honda sedanla evine doğru geldiğini ilk gördüğümde olduğum yerde durdum. Ön kapısından girip gözden kaybolmadan önce ona aptal aptal baktığımı fark edince gülümsedi ve bana el salladı.

O zamandan beri ona aşığım. Ve onu ilk gördüğümünden beri dönüştüğüm yaşlı bir sürüngen gibi, kendimi zaman zaman ön pencere min panjurları arasındaki yarıklardan onu izlerken yakaladım. Hava sıcakken giydiği küçücük bisiklet şortunun içinde ne kadar inanılmaz seksi olduğunu ve daracık taytının ince kışına nasıl oturduğunu görünce ağzım sulanıyor.

Hava soğuk. Avuçlarımın içine alsam avuçlarımdan taşacak olan iri göğüslerinin, giymeyi sevdiği minicik atletlerin içinde nasıl zıpladığını görünce ağzım sulanıyor.

Ve şimdi burada, bir kol mesafesinde ve ben ölüp cennete gidip gitmediğimi merak ediyorum. Kalbim göğsümde sıkışıyor ve ön verandamda uykulu bir şekilde gülümseyen, verandamın ışıklarının yumuşak parıltısıyla halelenen meleğe bakarken zorlukla nefes alabiliyorum. Neredeyse beyaz sarı saçları dağınık topuzundan yarıya kadar sarkıyor ve üzerinde pijamaları var - mini beyaz kalpleri olan dekolte, pembe bir atlet ve ona uyan, tatlı üst baldırlarını zar zor sıyıran bol bir şort.

Gözlerim çıplak bacaklarının arasında geziniyor ve giydiği tüylü pembe ev terliklerinde duruyor. Aletim anında sertleşiyor ve kutsal olan her şeye dua ediyorum ki şüphesiz eşofman altımı nasıl çadırladığını fark etmesin çünkü yine lanet olası bir sürüngenim. Ciğerlerim hava için yalvarıyor ve onları doldurmak için sesli bir şekilde nefes alıyorum, ancak ayaklarının üzerinde kaydığı zaman transımdan çıkıyorum.

Sonunda, hayatımda duyduğum en tatlı, en yumuşak sesle konuşuyor ve keşke bunu kaydedebilsem de istediğim zaman tekrar tekrar dinleyebilsem diyorum. "İçeri girmemin bir sakıncası var mı?"

Gözlerim onun güzel, açık gri gözlerine takılıyor ve yutkunuyorum, dengesiz ayaklarımın üzerinde bir adım geri atıyorum, sessizce meleği evime davet ediyorum, asla gitmemesini umuyorum.

Bölüm 2

Shayla

Gizemli komşum James Bartlett'in boyu bir karış daha uzun ve yalınayak, üzerinde siyah bir eşofman altı ve omuzlarına kadar uzanan, iyice yıpranmış, solmuş siyah bir tişört var. Bir çarşaf kadar beyaz görünüyor, mavi gözlerinin etrafındaki kan çanağı beyazı çarpıcı bir kontrast oluşturuyor. Siyah saçları başının üstünde dağınık bir şekilde duruyor ve sanki ellerini tekrar tekrar saçlarında gezdiriyormuş gibi görünüyor.

Minik bebeğin bu kadar çok ağlamasına şaşmamak gerek. Annem James'in yeğeninin vasisi olduğundan beri zor zamanlar geçirdiğini söyledi. Mümkün olduğunca yardım ediyordu ama kendi yeni doğan bebeğiyle -sürpriz küçük kardeşim Brady- çok az uyuduğu için onun yerine gelmeyi teklif ettim.

James'e hiç bu kadar yakın olmamıştım, mavi gözlerinin ne kadar açık ve berrak olduğunu görecektim kadar yakın olmamıştım ve evinin içinde de bulunmamıştım. Annem onun biraz yalnız biri olduğunu ve bazen yolları kesiştiğinde çok fazla konuşmadığını söyledi, ancak taşındığından beri onunla olan küçük etkileşimlerinde her zaman arkadaş canlısıydı.

Onu daha önce birkaç kez bana bakarken yakalamıştım ama hiç konuşmamıştık. Ön kapıyı açtığında çenesi düştüğünden beri hala konuşmadık ve öyle de kaldı. Ben içeri girerken her zaman dışarı çıkıyormuş gibi görünen bu gizemli adama bakabileceğimi düşünsem de, kucağındaki kırmızı yüzlü bebek dikkatimi çekiyor.

"Ah, seni zavallı şey. Gel buraya," diyorum içeri girerken. Sıcaklığın gecenin serinliğine karışmasını önlemek için kapıyı hızla arkamdan kapatıyorum ve bebeği ondan almak için uzanıyorum. Sadece yüzü kıpkırmızı ve ağlamaklı değil, aynı zamanda küçük yumrukları sımsıkı yumulmuş ve ağlamaktan teni dokunulamayacak kadar sıcak. Kalbim küçük adam için kırılıyor.

Seyrek döşenmiş, düzenli eve bakıyorum ve kapının sağındaki oturma odasında koyu gri bir kanepe buluyorum. Sormadan James'in ve alçak, beyaz sehpanın etrafından dolaşıp bebeği kanepeye yatırıyorum.

"Adı ne?" Bebeğin çılgınlığını duyabilmek için sesimi yükseltmek zorunda kalıyorum. Lacivert pijamasının fermuarını açıp bezini kontrol ediyorum ve kuru olduğunu fark ediyorum. James cevap vermeyince doğrulup yüzümü ona dönüyorum, bebeği kollarımın arasına alıp hafifçe iki yana sallıyorum. "James? İyi misin?"

Bu onu içinde bulunduğu tuhaf sersemlikten -muhtemelen uykusuzluktan kaynaklanan yorgunluktan- kurtarır. *İlişkilendirilebilir.* Kızım Lainey nihayet gece boyunca uyumaya başladı, bu yüzden bu kadar az uykunun sizi nasıl kızarmış bir zombi gibi hissettirebileceğini çok iyi anlıyorum.

"Grayson." Sesi çatlıyor ve gözlerini kapatıp boğazını temizliyor. "Onun adı Grayson." Sesi beklediğimden çok daha derindi ve alt dudağımı ısırdım. Şimdi güzel olsun ya da olmasın, yabancı komşumu süzmenin sırası değil.

"Tamam Grayson, bakalım bunu çözebilecek miyiz?" En son ne zaman biberon içti gibi bir dizi soru sıraladım. Bugün ne kadar yedi? Emzik kullanıyor mu? Ateşi ölçüldü mü? James her soruya hızlıca cevap veriyor ve ben Grayson'ın ne kadar az mama yediği konusunda endişeleniyorum.

Grayson atletimin önünü kavradığında ve ıslak, gözyaşı dolu yüzünü göğsüme çevirdiğinde, tıpkı kızımın yaptığı gibi kök saldıığında, beni vuruyor. "Anne sütüyle mi beslendi?"

James başını kaşır ve kara kaşlarını çatar. "Bilmiyorum. Bunun bir önemi var mı? Onu eve getirmeden önce fazla bilgi almadım."

Artık Grason o kadar çok çılgık atıyor ki çenesi titriyor ve giderek daha da sinirli bir şekilde kök salmaya devam ediyor. Bilinçli olarak buna karar vermeden emzirme atletimin klipsini açıyorum ve üçgen kumaşın bir tarafını aşağı çekiyorum. Bebek, tahmin ettiğim gibi bir profesyonel gibi meme ucuma yapışıyor. Derin süt yudumları alırken ağlamaları hemen

azalıyor. Ben

James kapıyı açtığında bebeğin ağladığını duyar duymaz bir hayal kırıklığının belirtilerini hissettim ve şimdi onu emzirmek rahatlatıcı.

Açgözlülükle emzirirken Grayson'a bakıp parmaklarımı bebek inceliğindeki koyu kahverengi saçlarında gezdiriyorum. Onu emzirmek sabah kızım için fazla sütüm olmayacağı anlamına geliyor ama en azından evde dondurucuda sakladığım anne sütüm var.

Sesimi yumuşak tutarak James'e şöyle diyorum: "Memeden biberona bu kadar çabuk geçmek zor olabilir. Zavallı çocuk annesi olmadan kendini kaybetmiş olmalı." Bu küçük çocuğun artık bir annesi olmadığını hatırlattığımda nefesim kesiliyor. Annem bana James'in nasıl yeğeninin vasisi olduğunu anlattı ve kendimi çok düşüncesiz hissettim. "Aman Tanrım, James. Kız kardeşin için çok üzgünüm. Öyle olmalısın-" James'in yüz ifadesini görünce yüzüm buruştu.

Keskin çenesi yine düştü ve gözleri yuvarlaklaşarak göğsümde emzirdiği yeğenine kilitlendi. Benim solgunluğum onun için tam tersi olmalı ki, yaptığım şeyden dolayı utanç içinde yanaklarıma sıcaklık hücum ediyor - az önce mememi çıkardım ve *benim bebeğim olmayan* Grayson'ı beslemeye başladım.

"Çok özür dilerim. Onu emzirmeye başlamadan önce düşünmedim. Ben...?" Grayson'ı göğsümden çekmeye başlıyorum ve çözülmeye zorlandığında yine sıkıntıyla ağlamaya başlıyor.

James bir kez daha şaşkınlığını üzerinden atar ve aceleyle şöyle der: "Hayır, durma. Sorun yok. Ben sadece biraz... Bakmak istememiştim." Gözleri tavana kayıyor ve sanki utanan oymuş gibi kulaklarının ucu kırmızıya boyanıyor. "Sen... Ben senin... sütün olduğunu bilmiyordum." Söyleyiş şekli bir ifade yerine bir soru gibi geliyor.

"Kızım hala emziriyor, yani evet, sütüm var."

Tavanla bakışmasını kesip gözlerini benimkilerle buluşturuyor, kaşları saç çizgisine doğru kalkıyor. "Bir kızın mı var?"

"Evet. Sarı saçlı küçük kız mı? Sürekli ciyaklayan? Sadece yedi aylık ama beni sürekli tetikte tutuyor." Gülüyorum, ama aslında ödümü koparıyor ve onu bir şahin gibi izlemem gerekiyor. Emeklemeyi bu kadar erken öğrendiğine ya da bu kadar hızlı olabileceğine hazırlıklı değildim. Biri ön kapıyı açar açmaz peşinden koşmak zorunda kalmamı çok komik buluyor ki bu da evimizde yaşayan insan sayısı ve onların arkadaşlarıyla birlikte her beş saniyede bir oluyor.

"Oh. Kız kardeşin olduğunu sanıyordum." Başını eğiyor ve bende farklı bir şey görüyormuş gibi değerlendirici bir şekilde bana bakıyor. Yargılamaktan çok merak ediyor ama yine de tüylerimin diken diken olduğunu hissediyorum. Ergenlik çağında bir anne olduğum için okulda bana karşı alaycı ve düpedüz aşağılayıcı tavırların ardı arkası kesilmiyor ve derimin yüzeyinin hemen altında kaynadığını hissettiğim tanıdık savunmacı tavrımı dizginlemem gerekiyor.

Muhtemelen daha sonra pişman olacağım bir şey söyleyemeden bebek mandalları açıyor ve inliyor. Bir tarafı boşalmış ve hala aç olmalı, bu yüzden atletimin diğer tarafının klipsini açıyorum ve onu tam göğsüme getiriyorum.

"Emzirirken onu sallayabileceğim bir yer var mı?" Başımı kaldırmadan soruyorum, daha önce yüz ifadesini yanlış okumuş olma ihtimalime karşı herhangi bir yargı görmek istemiyorum.

"Oh. Evet. Üzgünüm, sana göstermeyi düşünmedim. Beni takip edin."

Ayağı tökezlediğinde biraz gülümsüyorum ve duvara takılı küçük bir mavi balina gece lambası olan oturma odasını geçip sağdaki loş koridorda onu takip ediyorum. Koridorun sol tarafında beni götürdüğü odanın içinde de benzer bir gece lambası var. Burası da evin geri kalanı gibi seyrek, sadece bir beşik, eski tip ahşap bir sallanan sandalye ve çocuk bezi ve giysilerle dolu birkaç plastik kutu var.

Kapının sağındaki sandalyeye oturup hafifçe ileri geri sallıyorum. Gözlerimi, göz kapakları kapanmaya başlayan Grayson'a odaklıyorum. Atletimin askısını kavrayan yumruğu gevşemeye başlıyor ve sonunda düşüyor. James'e bakmıyor olabilirim ama kapıda durup sessizce bizi izlediğinin tamamen farkındayım.

Birkaç dakika sonra Grayson göğsümde mışıl mışıl uyuyor, artık dudakları ayrılıyor ve nefes alış veriş i düzene giriyor. Onu uyandırmadan gazını çıkarmak için dikkatlice omzuma doğru manevra yapıyorum, sonra bezini kontrol ediyorum. Biraz ıslak, bu yüzden onu kucağıma yatırıyorum ve James'e bana bir bebek bezi ve mendil vermesini işaret ediyorum. Çabucak altını değiştiriyorum, sonra beşiğine götürüyorum, yavaşça sırt üstü yatırıyorum, yatırdığım anda uyanmayacağını umuyorum. Ayrıca uykuya bu kadar ihtiyacı varken onu pijamalarıyla yeniden giydirmeye çalışarak uyandırma riskini de almak istemiyorum.

James de öyle, görünüş e bakılırsa. Çocuk odasından parmak uçlarımla arkasından çıkıyorum ve onu konuşabileceğimiz oturma odasına kadar takip ediyorum. Ayakları sürünüyor ve eminim son dört gündür çok az uyumuş ya da hiç uyumamış. *Ben de o yollardan geçtim.*

"Size ne kadar teşekkür etsem az..." diye omzunun üzerinden konuşmaya başladı ve arkasını döndükten sonra aniden durdu ve adımı bilmediğini fark ettim. Bir saatten fazladır bu adamın evindeyim, neredeyse bir yıldır onunla karşı karşıya yaşıyorum ve o benim adımı bilmiyor.

"Shayla." Adımı nefes nefese tekrarlamasına gülerdim ama boğazından garip bir ses çıkıyor ve ağzı açık kalıyor. Bunu çok sık yapıyor gibi.

Ama gözlerinin göğsüme yapıştığını ve neredeyse hiç kırpmadığını fark ettiğimde nefesim kesiliyor ve ellerimi Grayson'ı emzirdikten sonra örtmeyi unuttuğum göğüslerimin önüne getiriyorum.

"Aman Tanrım! Çok ama *çok* özür dilerim. İnanamıyorum-" Arkamı dönüp ona sırtımı veriyorum, bir yandan da emzirme bluzumun klipslerini yeniden takıp artık tükenmiş olan kızlarımı düzeltiyorum, sonra da kıpkırmızı bir suratla utangaç bir şekilde geri dönüyorum.

Bölüm 3

James

Bu melek verandama çıkıp beni varlığıyla ve memeleriyle şerefleştirdiğinden beri göğsümdeki hava defalarca kesilmiş gibi hissediyorum. Son bir saattir sarkan dolgun, görkemli, yaşamı sürdüren göğüsleri.

Tanrım, bana yardım et.

Üstünü ilk açtığında ve Grayson'ı sanki dakikalar önce tanıştığı bir bebek değil de oğluymuş gibi emzirdiğinde ağzım açık kalmıştı ama bu, oturma odamda üstünün her iki tarafı da sarkık ve iri, esnek göğüsleri bebek görüşümü bozmadan sergilenirken durmasıyla kıyaslanamazdı.

Üstünü örtmek için bana sırtını döndüğünde gözlerimi kapatıp bir iniltiyi bastırmaya çalışıyorum ve bu sırada benden özür diliyor. Ona bunun bir hediye olduğunu, bütün gün evimde üstsüz dolaşması için ölebileceğimi söylemeyi çok istiyorum ama bu son derece ürkütücü olur ve muhtemelen onu korkutur, Tanrı'nın dürüst gerçeği olsa bile. Hayatımda hiç bu kadar güzel bir şey ya da biri görmemiştim.

O arkasını döndüğünde ikimiz de birbirimizin gözlerinin içine bakamıyoruz, o utanç içinde, ben ise kendimi aptal durumuna düşürmemeyi ya da beni ne kadar etkilediğini görmesine izin vermemeyi umuyorum.

Siktir, sikim. Göğüslerini dikizlemekle o kadar meşguldüm ki, kesinlikle, fazlasıyla açık bir şekilde pantolonumun içinde kabaran ereksiyonumu saklamayı düşünmedim.

Ön kapıyı açma bahanesiyle ona sırtımı dönme sırası bende, böylece sertleşmiş sikimi gizlice ayarlayabiliyor, boxer külotumun ve eşofmanımın kemerinin arkasına sıkıştırabiliyorum. Umarım ilk kez yüz yüze görüştüğümüzden sonra nasıl bir sapık olduğumu fark etmemiştir. Beni daha önce ona bakarken yakalamış olması zaten yeterince kötü. Eğer bu meleğin geri dönüp tekrar yardım etmesini istiyorsam -ki buna çok ihtiyacım var ve bunu yapmasını istiyorum- o zaman onu korkutmak istemiyorum.

Shayla -bu meleğin adını yeni öğrendiğime inanamıyorum- beni verandaya kadar takip ediyor. Kollarını önünde kavuşturduğunda, tüylerim diken diken oluyor ve farkında olmadan göğüsleri için cennet gibi bir raf oluşturuyor, gözlerimi boynunun üzerinde tutmak için sahip olduğum tüm özdenetimi kullanıyorum... yüzüne bakmak herhangi bir zorluk değil.

Alışılmadık gri gözlerinin koyu dış halkası yanaklarındaki çillerle mükemmel bir uyum içinde. O kadar güzel ki, boğazını temizleyip caddeye açılan yürüyüş yoluna doğru kaydığında tekrar baktığımı anlıyorum. Alt dudağını ısıyor, rengi koyu pembe meme uçlarından sadece bir ya da iki ton daha açık - sonsuza dek beynimin arkasına kazınacak meme uçları.

"Teşekkür ederim" -sesim yine aşağılayıcı bir şekilde çatlıyor ve temizliyorum- "Shayla, yardıma geldiğin için. Hayatımı kurtardın." "Elbette. Her zaman yardım etmekten mutluluk duyarım. Bebeklerin ne kadar zor olduğunu biliyorum ve sizin durumunuzda daha da zor olduğuna eminim." O

Sesini alçalttı ve bana sempatik bir şekilde baktı. "Kız kardeşin için gerçekten çok üzgünüm. Yıkıcı olduğunu biliyorum. Eğer yardıma ihtiyacın olursa ben buradayım, caddenin hemen karşısında." Tüm bunları söylerken elini ön koluma koyuyor ve tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor. *Gördünüz mü? Bir melek.*

Kaslarımı geriyorum, böylece onu kollarıma çekme ve asla bırakmama yönündeki pervasız dürtümle hareket etmiyorum. Mümkün olduğunca sık yardıma gelmesini sağlayacak bir bahane bulmaya çalışıyorum.

"Merak ediyordum da... öğleden sonraları ve bazen de akşamları düzenli olarak yardım etmek ister misin? Grayson için hemen hemen her şeyi nasıl yapacağımı öğrenene kadar genel olarak yardıma ihtiyacım var. Ayrıca Pazartesi günü Silver Oaks Caddesi'ndeki kreşte onun için bir yer açıldığında işe geri döneceğim, ancak bu sadece yarı zamanlı bir program, yani öğleden sonra 2'de çıkıyor.

Bazen de geç saatlere kadar çalışmam gerekiyor, özellikle de büyük bir projenin teslim tarihi yaklaşıyorsa." Aceleyle ekliyorum, "Sana ödeme yapacağım. Sadece ne kadar olduğunu söyle, seve seve öderim." Bu tatlı meleğin evimde olması için her şeyi öderdim.

"Dondurmacıdaki işimden ayrılmak zorunda kaldığım için bu aslında harika olurdu. Silver Oaks'ta da var, belki biliyorsundur?"

"Biliyorum." Onu verandamda ve onun huzurunda biraz daha tutmak için bir devam sorusu sormaktan çok mutluyum. "Neden istifa ettin?"

"Yeni müdür yüzünden. Beni kapanışa kadar altı gün üst üste programa koymaya çalıştı, bu da Lainey yatana kadar eve gidemeyeceğim anlamına geliyordu, bu da beni öldürüyordu. Dürüst olmak gerekirse, sanırım beni istifa etmeye iteceğini umarak bunu yaptı. Lainey'i de yanımda getirmemde bir sakınca görmediğiniz sürece, bana ihtiyaç duyduğunuz sıklıkta burada olabilirim."

"Tabii ki." Aslında söylemek istediğim şey, "*Siktir et, evet, senin için her şeyi yaparım*" ve *beni* bir pislik yapsa bile, bir pislik olduğu için menajerine sessizce teşekkür ediyorum.

"Harika o zaman. Okuldan 3:15'te çıkıyorum, yani 3:30'dan önce gelemeyeceğim, eğer sorun olmazsa?"

"Okul mu? Şehir merkezindeki Lone Star Community College'a mı gidiyorsun?" Yakınlarda aklıma gelen tek kampüs orası ve on beş dakika şehrin öbür ucuna gidip gelmek için yeterince uzun bir süre değil.

"Hayır. Birkaç blok ötedeki Calhoun Lisesi'nde son sınıf öğrencisiyim." Başparmağını omzunun üzerinden kaldırarak *Lanet olası lise*.

"Hâlâ lisede misin?" diye neredeyse bağırırken sesim tiz çıkıyor. *Yüce İsa, yine yardımına ihtiyacım var*. Bu genç meleğin *bu kadar* genç olduğunu bilmiyordum.

Artık resmileşti: Dünyanın En Büyük Sürünge. Taşınmak zorundayım. Düşündüğümünden daha gençse burada kalamam, hele de onun hakkında bu tür kirlili - *yasadışı* demiyorum bile - *düşüncelerim* varken.

"Evet." Kelimeyi uzatıyor ve ellerini kalçalarına koyuyor, benim de ellerimi koymak istediğim kalçalarına. "Ama bir fark yaratırsa on sekiz yaşındayım ve bir anneyim, bu yüzden sadece lisede olsam bile çocuk bakımı hakkında birkaç şey biliyorum. Bu bir sorun olur mu? Sorun olacaksa başka birini bulabileceğinize eminim."

Yüce Tanrım, dualarımı duydun. On sekiz yaşında, teşekkürler. On yaş büyük olduğum ve onun hayatının yarısından fazlasını lisede geçirdiğim için onunla ilgili iğrenç düşüncelerim ve vücuduna yapmayı hayal ettiğim her şey hala normal değil ama en azından yasadışı değil. Henüz on sekiz yaşında olmasaydı gerçekten taşınırdım... Sanırım... Muhtemelen.

"Hayır, sorun değil." Fiziksel olarak kendimi tutuyor olabilirim ama içten içe büyük bir rahatlama hissi duyuyor, havayı yumrukluyor ve ayak parmaklarımda üzerinde zıplıyorum.

"Tamam. Güzel." Savunmacı duruşunu kaybediyor ve kızının uyuduğundan emin olduğum sokağın karşısındaki evine doğru arkasından bakıyor. "Geç oldu ve eve dönmem gerekiyor. Telefonum yanımda değil ama sana numaramı verebilirim, sen de bana mesaj atarsın, ben de seninkini öğrenirim. Yarın okuldan sonra buraya gelmeyi planlamalı mıyım?"

"Evet, bu harika olur." Telefonumu almak için içeri koşuyorum ve bir türlü sönmeyen sikimi yeniden ayarlıyorum, sonra verandada ona tekrar katıldığımda numarasını kaydediyorum.

"Bu biraz garip olabilir ama... Evde iyi bir donmuş süt zulum var. Yarın sabah okuldan önce biraz getirebilirim, Lainey'nin artık kullanmadığı biberonlarıyla birlikte. Bunlar anne sütüyle beslenen bebeklerin biberona geçişi için iyi ve Grayson'ın bunlarla daha kolay vakit geçirebileceğini düşünüyorum. Sorun olur mu?"

"Bu harika olur, teşekkür ederim."

"Tamam, güzel. O zaman sanırım eve gideceğim. Yarın görüşürüz."

Başımı sallıyorum ve esnedikten sonra bana tatlı bir gülümseme veriyor. Verandadan eve dönüşünü izliyorum, tombul kalçaları attığı her adımda zıplıyor, sevimli terlikleri kaldırımı aşındırıyor. Sokağı yarılamıştı bile.

arkasını dönüp bağırmadan önce, "İyi geceler, James. İyi uykular."

Yine dürtülerimi kontrol altında tutmak zorundayım çünkü arkasından koşup onu evime sürüklemekten daha çok istediğim bir şey yok. Hayatımda hiç bu tür Neandertalvari düşüncelerim olmamıştı ama onda kalbimin derinliklerine işleyen bir şeyler var.

Ön kapısını açıp bana tekrar el salladıktan sonra güvenli bir şekilde evine girmesini bekliyorum, ardından ön kapımı kapatıp arkamdan kilitliyorum ve çocuk odasına doğru ilerliyorum. Yatak odama gitmeden önce, onu eve getirdiğimden beri ilk kez huzur içinde uyuyan Grayson'ı kontrol etmek için içeri bakıyorum. Bebek telsizinin fişe takılı olduğundan ve komodinin üzerinde görebileceğim bir yere yerleştirildiğinden emin olduktan sonra yatağıma uzanıyorum.

Adını *Meleğim* olarak kaydettiğim telefonumdaki iletişim bilgilerini açıyorum ve ona bir iyi geceler mesajı atıyorum, böylece telefon numaram onda olacak. Aletim hâlâ acı verici bir şekilde sert, ama o kadar bitkinim ki, onun tatlı gülümsemesi ve aynı derecede tatlı göğüsleri aklıma kazınmış halde uykuya dalmadan önce elimi pantolonuma sokup kavramaktan öteye gidemiyorum.

Bölüm 4

Shayla

Vedalaşmadan önce Lainey'e milyonlarca kez sarılıp öpüyorum ve getireceğime söz verdiğim donmuş süt ve biberonlarla caddenin karşısındaki James'in evine doğru yürüyorum. Ne kadar mesai yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok ve umarım kapıyı açmadan önce birkaç kez çalmak zorunda kaldığımda onu uyandırmıyorumdur.

Gözleri yaşlı, gömleksiz James kapıyı açıyor ve *aman Tanrım*, üzerinde bir gram bile yağ yok ve karın kasları var. *Karın kasları!* Gömleği üzerindeyken sıska olduğunu söyleyebilirsiniz ama yağsız, derin oyulmuş kaslarla ve göbek deliğinin altından başlayıp aşağıya, aşağıya ve aşağıya inen koyu mutlu bir saç iziyle yığıldığını asla bilemezsiniz...

Hâlâ dün gecedен kalma eşofman altlarını giyiyor ama kalçalarından aşağıya sarkıyor - ne yazık ki aniden kesilen ve bel bandı tarafından gizlenen V şeklindeki belirgin kaslarını ortaya çıkaracak kadar aşağıya. Biraz daha aşağıda olsa kayacaktı ve o zaman gerçekten gözlerim kamaşacaktı.

Umarım öyledir, diye düşünüyorum, bir sıcaklık parlamasıyla. Baktığımı biliyorum ama gözlerimi kaçıramıyorum ve yemin ederim pantolonunun içinde bir şeyin seğirdiğini görüyorum.

"Shayla? İyi misin?" James gergin bir sesle sorar.

Gözlerimi onunkilere dikiyorum ve cevap vermeden önce dudaklarımı ıslatmak zorunda kalıyorum. "Hmm?" *Kahretsin, ne yapıyor olmam gerekiyordu?* "Oh! Sütü getirdim," diyorum sabahın bu erken saati için biraz fazla neşeyle ve içinde süt ve şişeler olan plastik torbayı işaret ediyorum.

Gülümsüyor ve yanaklarımı renklendirdiğini hissettiğim kızarıklıktan onu incelediğimi anlayıp anlamadığını merak ediyorum. Gerçekten, gerçekten öyle olmamasını umuyorum çünkü bu ne kadar ürkütücü olurdu? Resmi olarak ilk kez tanıştığım bir adamı açıkça süzmek?

"Bu harika, teşekkür ederim." Ben verandada aptal gibi durmuş, hala onun karın kaslarına bakarken, acaba kaçıp arabama koşsam da utancımdan kurtulsam mı diye düşünürken o poşeti alıyor. Ama sonra donmuş süt poşetlerinden birini tutuyor, kulaklarının uçları kızarıyor ve "Bunu ona nasıl yedireceğimi?" diye soruyor.

Grayson'ın kulakları yanıyor olmalı çünkü çocuk odasından ağlama sesini duyuyoruz. Araya girdiği için şükredip James'in karın kaslarına olan takıntımı kırarak onu nazikçe itiyorum ve sıcak pembe sırt çantamı ve göğüs pompası taşıyıcımı ön kapının yanında yere bırakıp koridordan aşağı iniyorum.

"Günaydın, tatlım. Küçük adamım nasılmış bakalım?" Onu beşiğinden kucağıma alıyorum ve bezinin ıslak olduğunu görmek beni memnun ediyor. Onu yeni bir bezle temizliyor ve yerdeki plastik kutulardan birinde bulduğum beyaz filli yepyeni siyah bir tulum ve ona uygun bir pantolon giydiriyorum.

James'in evin önünde dolaştığını duyuyorum, bu yüzden onu evin sol tarafında, oturma odasını geçtikten sonra U şeklindeki mutfakta bulana kadar sesi takip ediyorum. Mütevazı ve kirli beyaza boyanmış dolaplarla minimal düzeyde güncellenmiş, ancak evinin geri kalanı gibi seyrek ve temiz. Sabah güneşi, arka bahçeye bakan mutfak lavabosunun üzerindeki küçük pencereden içeri süzülüyor ve James'i pürüzsüz göğüs kasları ve açık ten rengi meme uçlarıyla tüm yarı çıplak ihtişamıyla ortaya çıkarıyor. Erkek meme uçlarının bu kadar seksi olabileceğini kim bilebilirdi?

Getirdiğim her şeyi açık gri granit yarımada serdi ve bir sonraki adımda ne yapacağını şaşırmış görünüyor. Grayson göğsümü köklüyor ve sütümün boşaldığını hissediyorum ama dün gecenin tekrarlanması istemiyorum. İki memem de dışarıdayken James'in bana nasıl baktığını hatırlayınca karnım zangır zangır titriyor. Dün geceki çaresizliğinin ortasında bana Grayson'ı emzirmekle ilgili bir şey söylememiş olsa da, ne kadar garip davrandığına bakılırsa -sonrasında *ikimiz* de ne kadar garip davrandık - şimdi bununla ilgili bir sorunu olabilir.

Evden her zamankinden yirmi dakika önce çıktığım için şükrederek James'e sütü çözdürme ve Grayson'ı ne zaman ve ne kadar besleyeceğim konusunda yol gösteriyorum. Bu arada Grayson giderek daha da huysuzlaşıyor ve acıkmış olması gerektiğini anlıyorum. Göğüslerim şişti ve sonunda bunu daha fazla görmezden gelemiyorum.

Elim okulumun Wildcats maskotunu taşıyan beyaz tişörtümün eteklerinde, "Sakıncası yoksa..." diye soruyorum.

James süt torbalarıyla oynamayı bırakıyor ve dudakları aralanırken gözlerini dikip bakıyor. Cevap vermeden öylece durduğu için devam edip gömleğimi yukarı çekiyorum ve emzirme sütyenimin klipsini açıp göğsümü serbest bırakmak için bir tarafını aşağı çektiğimde nefes nefese kalıyor. Emzirirken kendinizi ve bebeğinizi bir battaniyeyle örtmeye çalışmaktan defalarca bıktıktan sonra kendinizi teşhir etme konusunda ne kadar çekingen olduğunuzu kaybetmeniz şaşırtıcı. Hala rahatsız edici ama çocuğunuzu beslemeye odaklandığınızda katlanılabilir.

Grayson'ın benim olmadığını düşünürsek, *bir* çocuk.

Grayson emiyor ve emzirirken küçük memnuniyet sesleri çıkarıyor. "İşte böyle, tatlım. Bu daha iyi, değil mi?" James sadece bir kez gözlerini kırparak bakmaya devam edince, Grayson'ı emzirmenin verdiği rahatlamayla kekeleyerek de olsa bir özür diliyorum. "Özür dilerim. Dün gece ne olduğunu ya da ona bakmamın senin için sorun olup olmadığını konuşmadığımızı biliyorum ama

."

"Hayır, hayır. Özür dileyecek bir şey yok. Dürüst olmak gerekirse, bunu yapabiliyor olman çok güzel." Göğsümü işaret ediyor ama gözleri boynumu geçmediği için buna gerek duymuyor.

Muhtemelen bana bakma şeklini garipsemem ya da rahatsız olmam gerekir ama bunu sadece şokta olduğu için yaptığını düşünüyorum. Eninde sonunda alışacaktır... ya da belki de alışmayacaktır, çünkü bu garip olurdu, değil mi? Yeğenini emzirmeme alışması mı? Eminim Grayson yeni biberonlarına alıştığında, emzirmeye ihtiyaç duymayacağı için bu bir sorun olmayacak ve bu tuhaf etkileşimleri unutabiliriz.

"Oh. Güzel. Beni bilirsin, yardım etmekten her zaman mutluluk duyarım." Kıkırdıyorum, bir yandan şaka yapıyorum, bir yandan da o beni izlerken ne kadar telaşlandığımı içten içe hissediyorum.

Grayson'la ilgilendikten sonra, James'in onu kendi başına beslemek için yapması gereken her şeyi gözden geçirmeyi bitiriyorum. Her iki göğsünü de emzirmeyi bitirdiğinde, saati iki kez kontrol ediyorum ve gazını çıkarması için onu James'e teslim ediyorum, sırt çantamı ve göğüs pompamı alıyorum ve okuldan sonra onları göreceğimi teyit ediyorum.

Sabahları Lainey'den ayrılmakta her zaman zorlanırım ve James kapıyı arkamdan kapatıp arabama doğru ilerlerken, Grayson'dan ayrılma konusunda da küçük bir isteksizlik hissediyorum.

Hormonlardan olmalı, diyorum kendime. *Onu emzirmenin verdiği oksitosin, değil mi?* Doğru ya.

* * *

Okul tam bir kabus, ama ne zaman değil ki? Üçüncü sınıfın başlangıcından hemen sonra bir partide Tyler'la yattığım ve bir *sürtük* olduğum söylentileri yayıldığından beri bu böyle - zorbalık ve alay -. Sonra iki katına çıktılar ve hamileliğim ortaya çıkmaya başladığında her şey daha da kötüleşti. Tabii ki kimse Tyler'a genç bir ebeveyn olmasıyla ilgili biraz alay etmek dışında bir şey söylemedi.

Çok tipik.

Lainey'i doğurur doğurmaz nükleere dönüştüler ve anne sütümü pompalamak ve poşetleri öğretmenler odasındaki buzdolabında saklamak için dersler arasında birkaç uzun mola vermek için özel izinler aldılar. Hatta bazılarının gelip giderken bana pis pis baktıklarını bile gördüm.

Birkaç ay sonra mezun olup Tyler da dahil olmak üzere bu insanların hiçbirini bir daha görmek zorunda kalmamak için sabırsızlanıyorum.

Yine de günün sonunda kızımın yüzünü gördüğümde tüm bunlara değiyor. Kapıdan girer girmez gülümsüyor ve onu kucağıma almam için bana uzanıyor. Sırt çantamı ve göğüs pompamı bırakıyorum, böylece onu kucağıma alabiliyorum ve her zaman kıkırdamasına neden olan şekilde çenesine sarılabiliyorum, sonra anneme doğru ilerleyip ona sarılıyorum.

Üzerimizi değiştirip tazelenmek için Lainey ve kız kardeşlerimle paylaştığım odamda hızlı bir buluşma gerçekleştiriyorum. Neyse ki, küçük kız kardeşlerim Bailey ve Autumn ve tüm arkadaşları arka bahçede meşguller, bu yüzden onların ileri geri atışmalarını dinlemek zorunda kalmıyorum.

Oturma odasına döndüğümde Lainey'nin bazı oyuncaklarını topluyorum ve yanıma almak için seyahat beşliğini kırıyorum, bir yandan da anneme James'e bakıcılık yaptığım yeni işimi anlatıyorum, mutfakta kız kardeşlerim için atıştırmalıklar hazırlarken neredeyse bağırarak sesini duyurmaya çalışıyorum. Her şeyi omuzladıktan ve Lainey'i kucağıma aldıktan sonra sırt çantamı ve okulda sağdığım taze sütün bulunduğu çantayı alıyorum.

Tam çıkmak için ön kapıya geldiğimde anneme sesleniyorum, "Şimdi çıkıyoruz. Ne zaman döneceğimizden emin değilim ama sana haber veririm."

"Bir dakika bekleyin," diyor aceleyle ön tarafa doğru giderken. "Dün gecenin nasıl geçtiğini bilmek istiyorum. Her zamanki numaralarımın hiçbirisi işe yaramadı ve ikisi de çok yoruldu. Bebeği yerleştirebildiniz mi? James nasıl biri? Her zaman çok sessiz ve içine kapanıktır ve bütün konuşmayı ben yaparım."

Buna gülmek zorundayım çünkü o herkese karşı böyle. Babam ve ben onun "hiç yabancıyla tanışmadığına" dair şaka yapmayı severiz ve dinlemek isteyen herkesin kulağını çekebilir. Bu kadar kolay arkadaş edinebildiği için evimizde her zaman bu kadar çok insan olmasının nedeni de kısmen bu. Şimdiye kadar James'i barbekülerimizden ya da tatil partilerimizden birine gelmesi için kandırmamış olması bir mucize.

Telefonumdan saati iki kez kontrol ediyorum. Onun gevezeliği ve burnunu sokması genelde hoştur ama geç kaldığımda değil. James'e 3:30'da orada olacağımı söyledim, ama evime bu kadar çabuk girip çıkabileceğimi düşünmemem gerektiğini bilmeliydim. Annem, en azından onu oyalayacak küçük bir bilgi olmadan gittiğim için mutlu olmayacak.

"Evet, Grayson'ın yerleşmesine ve uykuya dalmasına yardımcı olabildim. Anne sütüyle beslendiği için biberon ve mamaya geçişte zorlanıyor," diyorum. Kesinlikle yapmayacağım şey, onu kendim emzirdiğimi ve bu şekilde uykuya dalmasını sağladığımı paylaşmak. Annem uzun, bohem tarzı etekleri ve genel olarak rahat kişiliğiyle biraz hippie gibi görünebilir, ancak bu tür bir bilgiden onun bile hoşlanmayacağını biliyorum.

"Bunun ne kadar zor olduğunu çok iyi bilirim." Emzirirken kucağına aldığı ve biz konuşurken bir o yana bir bu yana sallanan küçük kardeşime gülümsüyor. "Biberon içmesini sağlayabildiniz mi peki?"

Onun *evet* olarak algıladığı, bağlayıcı olmayan bir ses çıkarıyorum. Ona açıkça yalan söylemek istemiyorum, ama yine de, o sorun çıkarmadan yaptıklarımı paylaşmamın bir yolu yok.

"Bu harika. Peki ya James? O nasıl?"

"Sanırım şu anda her şeyden çok bunalmış durumda ama elinden geleni yapıyor." Telefonumu tekrar çıkarıp saate bakıyorum. *Kahretsin*, saat 3:45 olmuş bile. "Özür dilerim anne. Gerçekten gitmem gerekiyor."

"Lainey'i mi götürüyorsun?" Sallanmayı bırakıyor ve kaşları hafifçe kırışıyor.

"Şey, evet. O benim kızım. Ve onu getirmemin sorun olmayacağını söyledi. Bebek bakıcılığını kabul etmeden önce bundan emin oldum." "Bunu bilemiyorum. Belki de onu daha iyi tanıyana kadar onu burada bırakmalısın."

"Anne, endişeni takdir ediyorum. Gerçekten minnettarım. Ama zaten onunla yeterince vakit geçiremiyorum." "Tamam, eğer eminsen..."

"İyi olacağız." Sonra da ona, bizi kapıdan çıkaracağını bildiğim bir şey söyledim. "Döndüğümde sana daha fazlasını anlatırım."

İfadesi rahatlıyor ve yapacağını bildiğim gibi gözlerinde bir pırıltıyla gülümsüyor. "Peki o zaman, seni tutmama izin verme.

İyi eğlenceler."

Bölüm 5

James

Dün gece yaptığım gibi ön kapının önünde volta atıyorum. Shayla'nın arabası garaj yoluna park etmiş, ama neredeyse on beş dakika gecikti ve sütümüz bitti. Grayson dört saat içinde dün bütün gün yediğinden daha fazla yedi, bu iyi bir şey, ama aynı zamanda bu sabah bize verdiği anne sütü zulasını hızla tükettiğimiz anlamına geliyordu. Yeni biberonları tolere ediyor gibi görünse de hala mamasını içmeyi reddediyor ve gözyaşlarına boğulmanın eşiğinde.

Geç kalacağına dair bir mesaj atıp atmadığını ya da fikrini değiştirip değiştirmediğini görmek için telefonumu kontrol ediyorum. *Kahretsin*, ya bütün o ürkütücü bakışlarım onu korkutup kaçırıysa? Onu o kadar rahatsız ettiysem, numaramı engellediyse ve geri gelmeyi reddediyorsa kendi kıcımlı tekmeleyeceğim.

On sekiz dakika gecikti ve yüzüncü kezmiş gibi gelen bir umutla karşıdan karşıya geçtiğini görmek için panjurlardan ön tarafı kontrol ediyorum... ve işte orada, benim meleğim, uzun kollu pembe bir kazak ve vücuduna boyanmış gibi görünen seksi bir kot pantolon giymiş, kızı Lainey de kalçasında baştan aşağı pembe firfırlar giymiş. Onun da taşımakta zorlandığı bir yığın eşyası var.

Ben kapıyı açıp ağır yükü ondan almaya hazır olduğumda, o çoktan verandaya adımını atmıştı bile. Önce Grayson'a gülümsüyor, sonra da eşyalarını kapının hemen içine homurdanarak bırakırken bana.

"Selam, James. Üzgünüm, geciktim."

"Sorun değil," diye yalan söylüyorum ki Grayson huysuzlaştıkça nasıl paniklemeye başladığımı anlamasın. Onu suçlamıyorum çünkü ben de huysuzlanmaya başlamıştım. "Sadece burada olduğun için mutluyum." *Yüzyılın yetersiz ifadesi*.

Shayla Lainey'i kalçasında zıplatıyor ve el sallaması için elini kaldırıyor. "Lainey, Bay James'e 'Merhaba' de."

Mini-me ıslak bir ahududu üflüyor ve ben neredeyse bir haftadır ilk kez gülüyorum, bu da meleğimi güldürüyor. Bu çok tatlı bir ses ve Shayla'ya nefes almam gereken bir havaymış gibi bakmaktan kendimi alamıyorum. Yüzünün her özelliğini, burnu kıvrıldığında ne kadar sevimli görüldüğünü ve genişçe gülümsediğinde yanaklarının yuvarlaklaştığını, sevimli, hafif çarpık bir ön dişi ortaya çıkardığını izliyorum.

"Takas edelim," diyor ve boştaki elimle tutmam için Lainey'i uzatıp diğer elimle Grayson'ı beşikten kaldırdığında gülümsemem düşüyor.

Grayson, yeğenimi doğurduktan kısa bir süre sonra kız kardeşimi hastanede ziyaret ettiğimde, daha sonra da ilk teşhisi konulduktan sonra onu görmeye geldiğimde kucağıma aldığım ilk bebektir. Lainey ise tamamen farklı bir oyun. Uzuvarları kıpır kıpır, saçımı çekiştiriyor, sonra da kıkırdıyor.

Gerçekten de annesinin neredeyse bir kopyası ve Shayla'nın bebekken böyle görüldüğünü hayal ediyorum. Tombul yanaklar, iri geyik gözleri ve başının tepesinde dimdik duran minicik, neredeyse beyaz sarı bir atkuyruğu. Saçımı tekrar çekiştirdikten sonra ellerini çırpıyor ve bir anda bu küçük kıza vuruluyorum.

Lainey'nin yanağına ahududu üfleyerek birkaç kez daha kıkırdamasını sağladıktan sonra Shayla'ya "Grayson'ın sütü bitmiş ve-" diyorum. Grayson sustuktan sonra başımı kaldırıp baktığımda kelimelerim boğazımda düğümleniyor.

Dün gece ve bu sabah yaptığımdan emin olduğum gibi onu rahatsız etmemek için yüz hatlarımı düzenlemeye çalışsam da, onu emzirirken görmenin şokunu atatabilecek miyim bilmiyorum. Grayson uyurken "ıslak emzirme" denen şey hakkında biraz araştırma yaptım ve bunun dünyanın diğer bölgelerinde yaygın bir uygulama olmadığını öğrendim. Ancak Amerikalı beynim bunun bizzat yapıldığını görünce hala kısa devre yapıyor.

Ayrıca Shayla'nın benim yanımda ağız sulandıran göğüslerini sergilemekten çekinmemesi de kısa devre yaptırıyor.

Keşke yalnız olsaydık da onları benim önümde değil de benim için sergileseydi.

Shayla kanepeye oturmak için hareket ediyor, rahat etmek için arkasına yaslanıyor. "Biraz tuhaf olduğunu biliyorum." Yanakları neredeyse yukarı çektiği kazağıyla aynı tonda kızarıyor ve göz teması kurmuyor.

Homurdanıyorum ve öksürerek bunu örtbas etmeye çalışıyorum, ona katılıyorum ama içini rahatlatmak istiyorum. "Hey, işe yarayan her şey işe yarar, değil mi?"

"Tamam... Senin için sorun olmadığı sürece. Okulda normalden daha uzun süre pompalamaya başladım, bu yüzden yakında daha büyük bir tedarik oluşturabilirim ve dondurucunuzu bana ihtiyacınız olmadığında onu idare edecek bir zulayla doldurabilirim. O zaman onu tam zamanlı biberona alabiliriz."

Bu düşünce garip bir nedenden dolayı midemi bulandırıyor. Grayson çok memnun görünüyor ama muhtemelen en iyisi bu. Bizim için tuhaf olabilir ama başkaları için... onlar o kadar anlayışlı olmayabilir.

Lainey kıvranıyor ve kollarını annesine doğru uzatıyor. Kanepeye geçerken onu zıplatıyorum, sonra Shayla'nın yanına oturuyorum. Minik melek dönüp tekrar ona uzandığında, Shayla kızını kucağına çekiyor. Gözlerimi kaçırıyorum ve gitmek için bir bahane uyduruyorum, daha yeni oturmuş olmama rağmen, Lainey'e manevra yaptırıyor ve kazağının diğer tarafını yukarı çekiyor, böylece Grayson'ın yanında onu emzirebiliyor, ki bunun mümkün olduğunu biliyordum.

Grayson'ı beslediği ilk birkaç seferde şaşkınlıkla ona bakmak, onu Lainey ile izlemekten tamamen farklı hissettiriyor ve mahremiyetlerine izinsiz girerek onu rahatsız etmek istemiyorum. Şimdiye kadar yaptığımdan daha fazla.

Kapının önüne bıraktığı çantalarına takılıp düştüğümde omzumun üzerinden "Yapmamı istediğin bir şey var mı?" diye soruyorum.

"Pompalanan sütün buzdolabına konması gereken bir torba var. Ve Lainey'nin oyuncaklarıyla seyahat beşiğini kurabilir misin?"

Başımı sallıyorum ve önce taze sütü kaldırıyorum, zihnimi meşgul edecek bir şeyler yaptığım için minnettarım. Seyahat beşiğini açıp kurmaya çalışıyorum ama beşiğin kenarları çökmeye devam edince kafamı kaşımak zorunda kalıyorum. Yol tarifine bakmak için telefonumu çıkarıyorum.

Shayla usulca gülüyor ve sonra bana yol gösteriyor. "Merak etme, kısa sürede profesyonel olacaksın."

Haklı olduğunu umarak bu düşünceye gülümsüyorum. Shayla, akşam *ilerledikçe* bilmem gereken diğer şeyler hakkında bana hızlandırılmış bir kurs verdiği için bir nimettir - bu arada *şimdiye kadarki* en iyi *akşam* - Grayson sabunla kayganlaştığında nasıl güvenli bir şekilde yıkanacağı gibi -Açık olacağını düşündüğüm bir şey ama değil, en azından benim için değil.

Dışarıda hava tamamen karardığında ve Grayson çocuk odasında uyuduğunda, Shayla'nın midesi benim duyabileceğim kadar yüksek sesle gurulduyor. Yüzünü buruşturuyor ve Lainey'nin oyuncaklarını toplamaya başlıyor. "Artık gitmeliyiz."

Henüz değil, lütfen, sanırım. Bu gecenin bitmesini istemiyorum. "Kal, kal. Yemek hazırlamayı akıl edemediğim için kendimi kötü hissediyorum," diyorum, mutfaka doğru ilerlerken. "Tüm yardımların için teşekkür etmek için bize hızlıca bir şeyler hazırlamama ne dersin? En iyi aşçı olmayabilirim ama son on yıldır kendim için yemek yaptığımdan, bir tencere spagettinin nasıl yapılacağını biliyorum."

Kalan oyuncaklarıyla mutlu bir şekilde oynayan Lainey'ye, sonra oturma odasının penceresinden evine ve sonra tekrar bana bakıyor. Nefesimi tutup cevabını bekliyorum.

"Evet, kalabiliriz. Bu gerçekten çok hoş olur. Teşekkür ederim."

İhtiyacım olan malzemeleri kilerden çıkarırken rahat bir nefes alıp kendi kendime gülümsüyorum. Shayla, kahvaltı köşesine sıkıştırılmış mutfak masasında Lainey'i kucağında tutarken ben de spagetti eriştesi için su kaynatıyor ve kızının atıştırması için bir muz dilimliyorum.

Bir başka ilk -bir kadın ve çocuğu için yemek pişirmek- her gece onlar için yemek pişirmenin nasıl bir şey olacağını düşünerek kalbimin göğsümde sertçe çarpma nedeni oluyor. Yemeklerimiz hazır olduğunda tabağımızı bitiriyorum ve

Shayla'nın benden istediği gibi Lainey'nin eriştelerini daha küçük parçalara ayırıyorum, sonra masada onlara katılıyorum.

Sessizce oturuyoruz, muhtemelen ikimiz de rahatlamak için zamanımız olduğu için ne söyleyeceğimizi düşünmeye çalışıyoruz. Oyun ya da işle ilgili olmadığı sürece insanlarla nasıl konuşacağıma dair hiçbir fikrim yok. Yanlış bir şey yapmaktan ya da söylemekten korktuğum için her zaman kendime karşı son derece mahcup olmuşumdur. Benim

İnzivaya çekilme eğilimi, özellikle karşı cinsle sosyalleşme becerimi geliştirmede.

Artık evden çalıştığım için insanlarla eskisinden daha az etkileşime giriyorum. Düzenli olarak görüştüğüm tek kişi, oyun gecelerinde birlikte oynadığım, sıkı sıkıya bağlı RPG arkadaş grubum, ancak Grayson'ım olduğu için onlarla takılmayı nasıl başaracağımdan emin değilim.

Grubumuzun bir parçası olan arkadaşım Mara, Miranda ve şimdi de Shayla dışında, sanal iş arkadaşlarım ve her yıl annemle konuşmak için eve yaptığım birkaç telefon görüşmesi dışında gerçek hayatta konuştuğum tek kadın. Mara her zaman grubumuzun ona "erkeklerden biri" gibi davranması konusunda ısrar etti, bu ne anlama geliyorsa artık, ve zamanla onun yanında daha az utanır oldum. Yine de oyun oynarken onunla konuşmak, hayallerimin kadınıyla sohbet etmekten tamamen farklı bir oyun. Meleğimin tepelere kaçmasına neden olacak yanlış bir şey yapmaktan veya söylemekten daha da çok korkuyorum.

Shayla yemeğin yarısında sessizliği ve kendimi küçümseyen düşüncelerimi bozup "Peki, ne iş yapıyorsun?" diye sorduğunda rahatlıyorum.

"Ben bir yazılım geliştiricisiyim." Başımı sallıyorum, "Grayson'ın velayetini aldığım da çok bilgisizdim. Evden uzaktan çalıştığım için hemen işe dönebileceğimi düşünmüştüm. Üç aylık çocukların günde on beş saat uyuması gerektiğini okuduğum için saatlerimi o uyurken ya da gece yattıktan sonra geçirdim. Sorun olmaz, değil mi?"

Homurdanıyor ve elini ağzına götürüyor. "Evet, sana iyi şanslar."

Bu benim homurdanmama neden oluyor ve sonra ikimiz de gözlerimizden yaş gelene kadar gülüyoruz. Lainey bile bu kadar komik olanın ne olduğunu anlamasa da bize katılıyor. Gerçekten çok aptalca ve bunun sadece ikimiz de yorgun olduğumuz için olduğunu biliyorum ama yine de kendimizi bırakıp gülmek çok iyi hissettiriyor.

"İşte bu noktada sen devreye giriyorsun," diyorum nihayet sakinleştiğimizde. "Sen olmasan bunların hiçbirini yapamazdım."

Kızarıyor ve bir şey söylemek için ağzını açıyor ama Lainey esniyor, ağzı marinara sosuyla kaplanıyor ve göz kapakları düşmeye başlıyor. Bir kağıt havluyu ıslatmak için ayağa kalkıyorum ve ağzını ve ellerini silmek için masanın etrafında dolaşıyorum.

Shayla önlerinde çömeldiğim yerden bana gülümsüyor ve bana bunu yaptıran şeyin ne olduğunu bilmiyorum - elimi dizinin hemen üzerine koyuyorum. Açık mavi kot yerine çıplak tenini sıyırdığımı hayal ettiğim için parmak uçlarım karıncalanıyor ve kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki başım dönüyor.

Uzun bir dakika boyunca birbirimizin gözlerine bakarken ikimiz de bir şey söylemiyoruz. Bu küçük dokunuşa itiraz etmediğinde, elimi açıp parmaklarımı esneterek kalçasının alt kısmını nazikçe sıkıyorum. Neden bacağını çekmediğini ya da bana geri çekilmemi söylemediğini anlamıyorum, ama hediye atın ağzına bakmayacağım.

Elimi daha yukarı kaydırma arzusu içimde kabarıyor ve sikim kotumun içinde sarsılıyor. Onun bu kadar genç olması ve benim ona bir serseri gibi yaklaşmamın yanlış olduğunu biliyorum ve gözlerimi kaçırıyorum, onu ne kadar istediğimi, ona ne kadar takıntılı olduğumu göreceğinden korktuğum için artık göz teması kuramıyorum. Kendimi bir heykel gibi hareketsiz tutarken, başımı onun kucağına koyup bu şekilde uykuya dalmak için duyduğum ani ve şiddetli arzuyla savaşıırken nabzım hızla atıyor.

Lainey, Shayla'nın kucağında iki büküm olup yüzünü annesinin omzuna gömdüğünde ve çok şirin bir inleme sesi çıkardığında bu tuhaf araftan çıkıyoruz.

Shayla'nın sesi kısık, "Geç oldu. Lainey'i eve götürmeliyim."

"Doğru." Ayağa kalkıyorum, hâlâ göz teması kuramıyorum, o kısa, yoğun fiziksel temas anının benim için ne kadar önemli olduğunu görmesinden korkuyorum. O Lainey'nin oyuncaklarını ve eve götürmek üzere çantasını toplarken ben de bulaşıkları lavaboya götürüp masayı siliyorum.

Grayson'ı kontrol ediyorum, sonra yanıma almak için bebek telsizini alıyorum. Shayla'nın çantalarını ve seyahat beşiğini omuzluyorum, böylece artık uyuyan Lainey ile birlikte onları taşımak zorunda kalmıyor. Ön kapıyı kilitledikten sonra, onu yürüyüş yolumda takip ediyorum ve

Sokakta.

Ön kapının kilidini açıp içeriye küçük bir adım attıktan sonra arkasını dönüp fısıldıyor: "İyi geceler James. Yemek için teşekkürler."

Eşyalarını kapının hemen içinde yere bıraktım ve bir adım geri çekildim. "Benim için zevkti." Ve bunu tam anlamıyla söylüyorum. "Yarın aynı saatte?" Parmaklarımı arkamda çaprazlıyorum, *evet* demesini umuyorum, *hayır* demesinden çok korkuyorum çünkü ona dokunmamam gerekirken uygunsuz bir şekilde dokundum.

"Yarın aynı saatte," diye sessizce onaylıyor.

Evime dönmek için döndüğümde gülümsemem o kadar geniş ki, onu tekrar göreceğim anı beklerken yanaklarım ağrıyor. Eve döndüğümde Grayson'ı bir kez daha kontrol ettikten sonra yatağıma uzanıyorum. Bu kadar küçük bir bebeğe bakmak çok yorucu, Shayla'nın yardımıyla bile, ama dün geceki gibi ayakta duracak halim yok.

Telefonumdaki iletişim bilgilerini açıyorum ve bilgilerini kaydettiğimde otomatik olarak eklenen resmine tıklıyorum. Küçük olmasına rağmen, tatlı gülümsemesini net bir şekilde görebiliyorum ve hatta çarpık ön dişini bile seçebiliyorum. Ve yarı sertleşmiş sikimin tamamen uzaması ve ucunda pre-cum'un boncuklanması için görmem gereken tek şey bu.

Küçük resim ve dün geceki çıplak göğüslerinin zihnimdeki görüntüsü arasında, şaftımı okşadıktan bir dakika sonra boşalıyorum, kalın beyaz ipler göğsüme ve karnıma iniyor. Telefonum hala onun resmine açıkken derin bir uykuya dalmadan önce kendimi temizlemek için yeterli enerjim kaldı.

Bölüm 6

James

Meleğimin huzurunda geçirdiğimiz ilk harika haftanın sonunda bir düzene girmiştik. Shayla sabahları okula giderken Grayson'ı beslemek için uğruyor, ben işe döndüğüm için o da kreşe gidiyor. Okuldan sonra, ben o günkü işlerimi bitirirken Grayson'a bakmak için Lainey ve yeni pompalanmış süt zulasıyla hemen geliyor. Süt sağarken nasıl görüldüğünü düşünmemeye çalışıyorum, çünkü bu on saniye içinde sertleşmeme neden oluyor, ancak Grayson için her biberon hazırladığımda onları uzaklaştırmak giderek zorlaşıyor. O olmak için neler vermezdim pompa molalarında duvarda bir sinek.

İlk ayın sonunda Shayla, süt arzının yeterince arttığını ve kendisi okuldayken hem Lainey hem de Grayson'a gün boyunca yetecek kadar süt pompalayabildiğini söylüyor. Grayson biberonlarını artık çok daha iyi tolere ediyor ve günde sadece üç kez emziriyor - bir kez sabah okula gitmeden önce, bir kez hemen sonra ve bir kez de gece yatmadan önce. Shayla, Lainey çok daha uzun sürede uyurken onun dört aylıkken gece boyunca uyumasının ne kadar adaletsiz olduğu konusunda şakalar yapıyor ama içten içe memnun olduğunu biliyorum.

Grayson artık çok daha mutlu bir bebek. İlk birkaç güne kıyasla tam bir değişim geçirdi. Elbette bebekler birbirleriyle oynamak için çok küçükler, ancak Lainey'nin onun etrafında oynaması, bazen oyuncaklarını ona uzatması, bazen de onun sarı saçlarına hayranlık duyduğu için ellerini tutmaktan kaçınması çok sevimli. Tamamen anlaşılabilir bir durum çünkü ben de annesinin saç halesine hayranım ve ne zaman saçlarını omuzlarının hemen altından aşağıya sarkıtsa parmaklarımı saçlarında gezdirmek istiyorum.

Onu Grayson'ın çocuk odasına götürdüğümde Shayla'nın gözleri parlıyor, orada onun için küçük bir sürpriz hazırladım - Lainey için yeni bir seyahat beşiği, böylece Shayla her gün evlerimiz arasında gidip gelmek zorunda kalmayacak.

Genişçe gülümsüyor ve elini koluma koyuyor. "Vay canına James, bu çok tatlı. Bunu yapmana gerek yoktu. Teşekkür ederim."

Ve sonra bana sarıldı.

Arkadaşların yaptığı gibi yandan ya da yarım sarılma değil, tamamen önden, göğüsleri göğsüme çarpıyor ve kollarını boynuma atıyor. Kollarımı sırtına dolayarak onu kendime çekiyorum, ellerimi üst üste omurgasının üzerinde gezdiriyorum ve yanağımı saçlarının yumuşak tellerine sürüyorum.

"Bana teşekkür etmene gerek yok, meleğim." Sevgi sözcüğü ağızımdan kaçıyor ve ona *melek* dememin tuhaf olduğunu düşünmemesini umarak gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

"Evet, biliyorum," diye mırıldanıyor kulağıma.

Kollarımı onun etrafında sıkıyorum, ellerimi aşağı kaydırıp kıcını avuçlama ve onu kaldırma dürtüsüyle savaşıyorum, böylece bacaklarını boynumdaki kolları kadar sıkı saracak. "Teşekkür için tek ihtiyacım olan bu sarılma."

Ellerim aşağı kayarak kalçalarını kavradığında nefes nefese bir şaşkınlık sesi çıkarıyor ve hızlı, samimi temasla canlanan ereksiyonu görmemesi için geri çekildiğinde hemen odadan çıkıyorum. Banyoda aletimi öfkeyle sarsıyorum ve temizlenip oturma odasında ona katılmadan önce bir dakikadan kısa bir süre içinde kendimi doruğa çıkarıyorum. O Grayson ve Lainey'e resimli kitap okurken ben de yanındaki kanepeye çöküyorum, kucaklaşmanın ve orgazmın etkisiyle hâlâ kafam güzel.

Ayrıca her akşam işim bittikten sonra ona yemek pişirmek de rutinimizin bir parçası haline geldi. Zaman ayırıyorum, hazırlaması ve pişirmesi daha uzun süren daha ayrıntılı tarifler deniyorum, böylece daha geç saatlere kadar kalıyor. İyi yemek yiyoruz ve üniversitedeki on beş yaşımdan beri ilk kez birkaç kilo aldım, hayatım boyunca olduğum çalı fasulyesinden biraz daha geniş olduğumu görmekten memnunum.

Bir gece tatlı yapmayı da deniyorum; Shayla'nın geçenlerde en sevdiği tatlı olduğunu söylediği küçük, ev yapımı çilekli cheesecake. İlk ısırığında inlediğinde ağzımı kapatıp salyalarımı durdurmam gerektiğini kendime hatırlatmam gerekiyor.

"Tanrım, James, bu yediğim en güzel cheesecake." Bir sonraki ısırığında tekrar inliyor, sonra bitirdiğinde ikincisini istiyor. Masadan kalkmadan önce aletimi yeniden ayarlamam gerekiyor, böylece kot pantolonumda zaten ön spermle sızan şişkinliğimi görmeyecek.

Ona nasıl baktığımı fark ediyor, ikinci dilimi bitirdiğinde tabağını yeniden doldurduğumda üçüncü dilimin her ısırığından sonra kaşığını yalayarak temizliyor. Utangaç bir bakışla, "Üzgünüm, bütün cheesecake'ini yiyorum" diyor.

"Senin için yaptım. İstedğin kadar alabilirsin."

Tabağını itiyor ve karnını okşuyor. "Beni kışkırtma. Sütümü artırmak için fazladan kaloriye ihtiyacım var ama seni evire çevire yemek istemiyorum."

Seni yemek isterdim, diye düşünüyorum kendi kendime ama bunu yüksek sesle söylememek için kendimi zor tutuyorum. Ya da daha kötüsü, önünde dizlerimin üzerine çöküp hayalini kurduğum gibi amını yememe izin vermesi için yalvarıyorum.

Yemek tabaklarımızı temizledikten sonra bana yine o akıllara durgunluk veren sarılmalarından birini yapıyor. Bu sefer onu biraz daha uzun süre tutuyorum, çekip alamasın diye mutfak tezgâhına yaslıyorum. Kot pantolonunu sıyırıp onu yarımadaya kaldırma, bacaklarını ayırma ve onun için yaptığım cheesecake'in yanında onu becerme hayaliyle adeta titriyorum.

Yumuşak karnına bastırdığım şişmiş ereksiyonumu bilinçsizce salladığımda ve banyomda hızlı ve öfkeli bir mastürbasyon seansı daha yaptığımda kendimi koparıyorum, elimi onun amını doldurmak istediğim gibi dölle dolduruyorum.

Shayla'nın yanakları pembeleşti ve mutfığa geri döndüğümde başını eğdi. Orgazm olduktan sonra hissettiğim yükseklik düşüyor, döktüğüm her sperm ipiyle adını inlediğimi duyup duymadığını merak ediyorum. Duyduysa bile bir şey söylemiyor, bunun için ona sessizce teşekkür ediyorum.

* * *

Hafta sonları, Shayla hala Grayson'ı günde üç kez emzirmek ve biberonları için bana yeni bir pompalanmış süt zulası vermek için geliyor. Cumartesi ve Pazar günleri çalışmadığımdan ve teknik olarak Grayson'ı emzirirken ona bakmasına gerek olmadığından, eve dönmek yerine bizimle takılmasını sağlayacak yollar bulmaya başladım. Örneğin onun da fikrini almak istediğim kendin yap ev projeleri bulmak ya da Lainey ile birlikte kahvaltı ya da öğle yemeği için bizimle dışarı çıkmak isteyip istemeyeceğini sormak gibi, çünkü ben hala onun için akşam yemeği pişirmeyi tercih ediyorum.

Ayrı arabalara binmek zorunda kalmayalım diye Lainey'nin araba koltuğunu kendi arabasından çıkarıp benimkine ilk kez taktığında, yemin ederim arka koltukta Grayson'inkinin yanında görünce biraz gözlerim doldu. Doğru hissettirdi. Sonra Grayson'ın çocuk odası için açık adaçayı yeşili bir boya seçmek için nalbura yaptığımız geziden sonra arabasına geri koymak için çıkardığında yine gözlerim doldu.

Şimdi ona bir sürprizim daha var, böylece Lainey'nin araba koltuğunu sürekli ileri geri taşımak zorunda kalmayacak. Yeni, son model araba koltukları; biri Grayson'ın Honda'sında, diğeri de Grayson'ı eve getirdikten kısa bir süre sonra aldığım siyah Volvo S90'da Lainey için, onu liseden beri kullandığım eski arabamla gezdirme fikrinden rahatsız olduğum için.

Ona bir Volvo alma ve en sevdiği renk olan pembeye özel olarak boyatma dürtümü de kontrol etmek zorunda kaldım çünkü bu çok tuhaf ve ürkütücü olurdu, *değil mi?* Eminim ailesi, sokağın karşısındaki yaşlı adamın genç kızlarına tanıştıktan birkaç gün sonra yeni bir araba almasından pek memnun olmazdı.

Lainey'nin koltuğunu arka koltuğuma yerleştirdikten sonra ona sürprizi gösterdiğimde Shayla'nın tepkisini izliyorum, umarım bunu küstahça bulmaz. Koltuğu gördüğünde ben de en az onun kadar gülümsüyorum; Grayson'ınki de hâlâ kutusunda, arabasına takılmaya hazır bekliyor ve bir kez daha sarılacağı beklentisiyle zihinsel olarak ayak parmaklarımla üzerinde zıplıyorum.

Yoldan geçen herkesin görebilmesi için bana tam orada veriyor, ancak her ikimizin de kalçasında bir bebek olduğu için boynuma iki kolunu dolamak yerine sadece bir kolunu belime doluyor.

"Çok teşekkür ederim James. Bu gerçekten çok tatlı ve düşünceli bir davranıştı."

"Rica ederim meleğim," diye fısıldıyorum, dudaklarım yanlışlıkla kulağının kabuğuna değiyor ve yemin ederim titrediğini hissediyorum. *Kahretsin*, keşke ona sürpriz yapmadan önce bebeklerin uykuya dalmasını bekleseydim, onu iki kolumla sarabilir, arabamın yan tarafına yaslayabilir ve sarılmanın bu sefer daha da uzun sürmesini sağlayabilirdim.

* * *

Araba koltuklarını aldıktan sonra onu hafta sonları dışarı çıkarmaya başladım, ancak onun bu şekilde gördüğünden şüpheliyim. Bebekleri şimdiden hayvanat bahçesine, akvaryuma ve çocuk müzesine götürdük. Evden dışarı çıkmak ve inzivaya çekilmek yerine yaptığımız aile dostu etkinlikte bebeklerin heyecan içinde ciyaklamalarını izlemek çok iyi hissettiriyor. Tüm bunları meleğim yanımdayken yapmak daha da iyi hissettiriyor.

Bugün Shayla ve Lainey'i Grayson'ın vasiliğini almadan önce yürüyüş yaptığım en yakın eyalet parkına götürdüm. Başlangıç yürüyüşünün yarısında terli, ince sweatshirt'ünü çıkarıp üzerinde sadece daracık siyah bir tayt ve minik beyaz bir sporcu sütyeni bıraktığında neredeyse boşalıyordum.

Tanrıya şükür şu anda patikalarda başka kimse yok, yoksa onun da görmemesi için önünden yürürken atletik şortumu çadırlayan devasa ereksiyonu görürlerdi. İkimizin de sırtında taşıyıcılarına bağlı birer bebek var, bu da bu düşünceleri daha da uygunsuz hale getiriyor ve aklımı onun ağzı sulanan göğüslerinden uzak tutmak için çam kozalaklarını -yüzlercesini- saymaya başlıyorum, böylece sikim sönecek.

Yürüyüşümüzün sonunda, artık uyuklayan bebekleri araba koltuklarına bağlıyoruz ve ben terden sıırılsıklam olmuş tişörtümü çıkarıyorum. Shayla alt dudağını ısıyor ve onun genişlemiş, muhteşem gri gözlerinin ortama düştüğünü fark ediyorum.

"Şimdi karın kaslarını nereden aldığını biliyorum," diyor nefes nefese bir fısıltıyla.

Aynen böyle, şortumun içine boşalmanın eşiğine geldim, beni izlerken dudağını daha sert ısırması beni fazlasıyla memnun etti. Karın kaslarımı esnetiyorum ve bagajdan çıkardığım bir havluyla önümü ve arkamı silmek için zaman ayırıyorum, sonra bir şişe su içiyorum.

Ama sonra ona temiz bir havlu uzattığımda durumu tersine çeviriyor ve şişedeki suyundan biraz döküp kendini silmek için acele etmiyor. Bana sırtını dönüp spor sütyenini yavaşça başının üzerine çekip yerine sütyensiz ince atletlerinden birini giydiğinde gerçekten de şortuma boşalıyorum. Aletim ateşlendiğinde yüzümü görmemesi için sürücü koltuğuna eğilip bir şey arıyormuş gibi yapmak zorunda kalıyorum ve onun adını inlerken çıkardığım sesi bastırmak için yumruğumu ısıırıyorum.

Şortumun önündeki ıslak lekeyi görmesin diye havlumu kucağımda tutarken yol boyunca yanakları kızarıyor. Eve giderken hiç konuşmuyoruz ve döner dönmez duş alıp üstünü değiştirmek için aceleyle evine gidiyor. Bir yanımda bunu burada da yapmasını diliyor -kazara onu içeri almak için neler vermezdim- ama en azından akşam yemeğine gelmeden önce duşta bir kez daha ovalamak için bana zaman veriyor.

Bölüm 7

James

Shayla, Lainey'nin Grayson'ın çocuk odasında çok daha iyi uyuduğunu ve burada ödevlerine konsantre olmasının kız kardeşleriyle ortak yatak odasında olduğundan daha kolay olduğunu söyledikten sonra geçen hafta ona sürpriz yaptığım ev anahtarıyla içeri giriyor. Bu şekilde, gelip gelemeyeceğini soran mesajına cevap vermeme beklemek yerine - *cevap* her zaman *evettir* - *ya da* bir randevu için evden ayrılmam gereken nadir durumlarda eve gelmemi beklemek yerine istediği gibi gelip gidebilir.

Az önce anahtarının kilide girdiğini duyunca biraz heyecanlandım ve omzumun üzerinden seslendim, "Mutfaktayım. Akşam yemeği neredeyse hazır." Kalçasında Lainey ile içeri girdiğinde neredeyse yaptığım pastırmalı kuşkonmazın bulunduğu sıcak fırın tepsisini düşürüyordum. Yeni duş almış, nemli saçları dağınık ve verandama geldiği ilk gece giydiği pembe beyaz pijama takımını giymiş.

Grayson, Shayla'yı gördüğünde mutfaka sıkıştırdığım sallanan koltuktaki yerinden ciyaklıyor. Lainey irkildikten sonra ciyaklıyor ve kemirmekte olduğu diş çıkarma halkasını annesinin omzunun üzerinden düşürüyor.

Shayla dönüp onu almak için eğildiğinde boğazımdan aşağılayıcı bir guruldama sesi çıkıyor. Şortunun üzerindeki mini beyaz kalpler kışına doğru müstehcen bir şekilde uzanıyor, o kadar yuvarlak ve güzel ki son bir saatimi pişirmek için harcadığım gerçek yemek yerine dişlerimi ona batırmak istiyorum.

Arkasını döndüğünde yüzü neredeyse pijaması kadar pembeydi, bu yüzden beni duyduğunu biliyorum, bu da bunu çok daha aşağılayıcı hale getiriyor. Çabucak ocağa dönmem ve yemeğimizi bitirip tabağa koyarken acele etmem gerekiyor ki onunla yüzleşmeden önce sikimin inme şansı olsun. Ben bunu yaparken, Shayla Grayson'ı yıkayıp uyutuyor, sonra da Lainey'in onun için aldığı ve mutfak masasına doğru itilen yeni mama sandalyesine oturtuyor.

Sohbetlerimiz genellikle oldukça kolay akıyor, ama bu gece kafamda takılı kaldım ve sessizce yemek yiyoruz. Tanıştığımızdan beri cevabını bilmek istediğim bir soru var ve birlikte geçirdiğimiz onca zaman boyunca bu konu hiç açılmamıştı. Bunu ona sorarak haddimi aşıp aşmayacağımı bilmediğim için bunu yapan kişi olmak istemedim. Ama şimdi, bütün günü birlikte geçirdikten sonra bir aile gibi birlikte akşam yemeği yerken... soru zihnimde dönüp duruyor, ta ki sonunda cevabı bilmemeye daha fazla dayanamayana kadar.

"Shayla... Umarım sormamın sakıncası yoktur ama... Lainey'nin babası nerede? İkinizin annenizle birlikte yaşadığınızı biliyorum. O da orada mı yaşıyor, yoksa yakınlarda bir yerde mi?" Şimdiye kadar onu duymuş ya da görmüş olacağımdan emin olduğum için bu pek olası olmasa da, onunla olan ilişkisi konusunda son derece ketum olma ihtimali her zaman var.

Cevabını beklerken göğsümde bir sıkışma oluyor ve nefesimi tutarak masaya bakıyorum. O benimle değilken başka birinin onu gerçek randevulara çıkarıyor olabileceği fikri midemi bulandırıyor. Eğer Lainey'nin babasıyla birlikteyse, onun ve kızlarının benimle, ondan on yaş büyük ve ona takıntılı bir adamla bu kadar çok zaman geçirmesi konusunda ne hissettiğini merak ediyorum. Biliyorum ki ben de meleşimin -eğer *gerçekten benim* meleşim olsaydı- başka bir adamın evinde benimkinde olduğu kadar sık ve geç saatlere kadar *kalmasını* sorun ederdim.

Alay ediyor ve ben de onun tepkisine kaşlarımı kaldırarak bakıyorum. "Hayır, o... o resimde yok." Elini Lainey'nin saçlarında gezdiriyor ve tombul yanağını öpmek için eğiliyor.

"Oh?" Umarım sesim, verdiği cevap karşısında ne kadar sevindiğimi ve kalbimin göğsümden fırlayacakmış gibi hissettiğimi gizleyecek kadar kayıtsız çıkar. Lainey'nin babasının *bu resimde* olmadığını bilmek beni bu kadar mutlu etmemeli. Bu beni nasıl bir adam yapar? Ama bu, eğer isterlerse hayatlarında bana daha fazla yer olduğu anlamına geliyor.

"Tyler, bir kerelik kötü bir karardı. Birinci sınıfta okul başladıktan hemen sonra ilk partim. Yaz boyunca biraz takılmıştık

ve çok eğleniyorduk ve ben... ben işlerin çok ileri gitmesine izin verdim. Ama sonra benimle hiçbir şey yapmak istemedi.

ya da Lainey ile," diye sessizce ekliyor sonuna. "Ailesi de öyle." Yanağının içini çiğnıyor, sonra hikâyesinin geri kalanını aceleyle anlatıyor. "Sadece bir kez seks yaptığımız için bebeğimizin ondan olamayacağını söyledikten sonra beni terk etti ki bu çok saçma. Ayrıca, daha önce bakireydim ve o zamandan beri başka kimseyle birlikte olmadım, yani başkasının çocuğu olamaz." İtirafı karşısında gözleri irileşiyor ve irkiliyor. "Özür dilerim, TMI."

Heyecanlı.

Sevinçli.

Kendinden

geçmiş.

Ve Lainey'nin babasının bir pislik ve beleşçi olmasına ne kadar kızgınsam, onları sahiplenmeye çalışan başka bir erkek olmadığını öğrendiğim için ne kadar çılgınca mutlu ve rahatlamış olduğumu anlatan diğer tüm kelimeler.

"Bu Tyler gerçek bir parçaya benziyor-" Küçük kulakların önünde küfretmemek için dilimi ısıyorum. Parmaklarımın arkasını Angelainey'imın yanağında gezdiriyorum -çünkü ona böyle sesleniyorum, küçük meleğim Lainey- ve bir insanın onu nasıl gözden çıkarabildiğini bir türlü anlayamıyorum. O benim kızım bile değil ama onu korumak ve ona bakmak için her şeyi yapacağımı biliyorum. O ve annesi.

Shayla kollarını kavuşturuyor ve sandalyesinde arkasına yaslanıyor. "En kötüsü bu bile değil. Doğum belgesine kendi adını yazmamamı söyledi ve nafaka almaya kalkarsam babasının velayet için beni mahkemeye vereceğini söyledi ki o zamanlar bu beni dehşete düşürmüştü. Yani, neden onunla hiçbir şey yapmak istemeyen biriyle velayeti paylaşmak isteyeyim ki? Ona nasıl davranacağından korkuyordum, bu yüzden vazgeçtim. Ama"-doğrudan gözlerimin içine bakıyor, ses tonuna çelik katıyor-"Hiç pişman olmadım. Lainey benim dünyam ve birini onu sevdiğim kadar sevebileceğimi hiç düşünmemiştim." Lainey'nin kulaklarını elleriyle kapamak için eğiliyor, böylece Lainey onun şu sözlerini duymayacak: "O bir pislik olabilir ama bana en büyük hediye verdi."

Parmaklarımı çatalımın etrafında gevşetmek zorundayım, yoksa ona nasıl davrandığını, bekaretini aldıktan ve hamile bıraktıktan sonra onu nasıl bir kenara attığını duyunca çatalı ikiye ayırabilirim. Onlara birer hediye gibi davranmalıydı. Tyler'ın yerinde olsaydım ben de öyle yapardım. Bu melek ve tatlı kızlarıyla güzel bir gelecek olabilecek şeyleri heba ettiği için muazzam bir aptal.

"Çocuklarının annesiyle bir ilişki içinde olmasalar bile ailelerine bakmak için adım atmayan erkekleri asla anlayamayacağım. Benim yerimde olsaydın..." Başımı sallıyorum ve ellerimi masanın altında yumruklayabilmek için çatalımı tabağıma bırakıyorum. Bitiremediğim cümleme verdiği tepkiyi görmek istemediğim için tekrar başka tarafa bakmak zorunda kalıyorum.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, yemeğini karıştırırken, "Peki ya Grayson'ın babası?" diye sorar.

"Sanırım benzer bir durum. Lauren kimseyle ilişkisi olduğuna dair bir şey söylemedi ve Grayson'ın doğum belgesinde de babası yazmıyordu. Lauren'ın avukatı bana Grayson doğduktan hemen sonra vasiyetinde beni onun vasisi olarak gösterdiğini söyledi. Vefat ettiğinde kimse buna itiraz etmedi."

"Özür dilerim. İkiniz yakın mıydınız?"

Bir anlık acıyla göğsümü ovuşturuyorum, kız kardeşimi özlüyorum. "Benden sadece bir yaş büyük olduğu için tüm kardeşlerimiz arasında en yakınımızdı. Ailemiz ona ya da hiçbirimize karşı pek iyi davranmazdı, özellikle de annemize. Lauren ilk çocuktı ve ona karşı en sert ve katı olan onlardı." Onun büyümesinin nasıl bir şey olduğunu düşündüğümde öfkemi biraz olsun dindirmeye çalışarak sert bir nefes alıyorum. "Asi bir çocuk bile değildi, ama bu annemin her küçük şey için ona çekiç indirmesini engellemedi. Lauren liseden mezun olup taşındıktan sonra ailemizin çoğuyla irtibatını kesti. Ama her ne kadar o benden daha uzağa taşınmış olsa da, birbirimizi çok sık görmesek de her zaman iletişim halindeydik."

Boğazım düğümlenerek, "Keşke daha çok ziyaret etseydim. Onu çok özlüyorum."

Arkadaşlarım çocukluğumun nasıl geçtiğini az çok bilirler ama ilk kez bu kadar çok ayrıntıyı bir başkasıyla paylaşıyorum. Shayla'nın ifadesi o kadar şefkat dolu ki, umarım benim de onun için aynı şeyleri hissettiğimi biliyordur.

durum.

"Özlediğini biliyorum. Onu senin için ve Grayson için özlüyorum," diyor ve masanın öbür ucuna uzanıp elimi işaret ederek kendi elini benimkinin üzerine koyuyor.

Elimi tutabilmek için avuç içimi onunkinin altına doğru çevirme fırsatını kaçırmıyorum. Keşke onu masanın üzerinden kucağıma çekebilseydim ve bana o muhteşem sarılışlarından birini daha yapmasını isteyebilseydim.

"Özür dilerim," diye tekrarlıyor. "Bebeklerimiz daha iyisini hak ediyor ama en azından bize sahipler, değil mi?"

Bebeklerimiz dediğini duyduğumda kalbim iki kez çarpıyor, ancak bunu onun ve benim *bebeklerimiz* olarak kastetmediğini biliyorum. Yine de aklıma takıldı.

Bebeklerim

iz. *Bizim*

bebeklerimi

z. *Bizim*

bebeklerimi

z.

"Evet. Onlar dünyayı hak ediyorlar. Sen de öyle meleğim."

Bölüm 8

Shayla

Lainey ve ben son iki aydır boş zamanlarımızın neredeyse her dakikasını James'in evinde geçiriyoruz. Bir yaşından küçük iki bebeğe bakmak pek kolay değil ama evde olmanın kaosundan kat kat daha iyi. Geniş bir aileye sahip olma fikrini sevmeme ve daha fazla çocuğun daha fazla gürültü ve kaos anlamına geldiğini anlamama rağmen, gelecekteki evimin fazladan insanlar söz konusu olduğunda herkes için serbest olmasını istediğimi sanmıyorum. James'in evi başka hiçbir yerde bulamadığım bir huzur sağlıyor.

Bazı geceler, ödevimi bitirdikten sonra, James'in kanepesinde uyukladıktan sonra eve gitmek zorunda kalana kadar izlemek için bir TV programı bulacağız. Diğer geceler, Lainey ve Grayson'ı kütüphanedeki Bebek Hikaye Saati'ne götürdükten sonra her birimiz kontrol ettiğimiz kitaplardan birini alır, birlikte kanepenin karşı taraflarına kıvrılır ve rahat bir sessizlik içinde okuruz - ki bu benim evimde duyulmamış bir şeydir. Sanırım en çok o geceleri seviyorum.

Evde mutsuz olduğumdan değil. Annemi, babamı ve kardeşlerimi çok seviyorum. *Ancak* kedi köpek gibi kavga eden kız kardeşlerimle aynı yatak odasını paylaşmak, ayrıca Lainey ve onun küçük yatağının yanına sıkıştırılmış beşiği, iki bebeğe bakmaktan tamamen farklı bir şekilde yorucu. James'in evindeki doğaçlama uykularım, sırf sessizlik nedeniyle çoğu zaman kendi yatağında tam bir gece uykusundan daha dinlendirici oluyor.

Çoğunlukla, annem James ile ne kadar çok zaman geçirdiğimiz konusunda sessiz kaldı. En azından ben Lainey'i çoğu gece, hafta sonları da dahil olmak üzere, James'in işten izinli olduğunu ve benim bakıcılığımıza ihtiyacı olmadığını bildiği zamanlarda yatırmaya başlayana kadar öyleydi.

Lainey orada çok daha iyi uyuyor. Herkes yattıktan sonra onu Grayson'ın kreşindeki seyahat beşiğinden dikkatlice alıp evdeki beşiğine taşımak pek ideal olmasa da, en azından kız kardeşlerimin ortak yatak odamızda çıkardığı her gürültüde irkilerek uyanmak yerine burada uykuya dalabiliyor ve uykuda kalabiliyor.

Annem de artık on sekiz yaşında olduğum için bu konuda çok fazla yaygara koparamayacağını biliyor ama James'le bu kadar yakın olmamızdan rahatsız olmaya başladığını biliyorum ki bunu bir noktaya kadar anlıyorum. Yirmi sekiz yaşında, kendi evi ve kariyeri var ve içine kapanık biri. Yolları kesiştiğinde onu ne kadar sık sohbece çekmeye çalıştığının bir önemi yok. Her ne kadar arkadaş canlısı olsa da, onunla pek bir şey paylaşmıyor.

Ama benim için durum böyle değil. Benimkinden bile daha büyük olan ama onun kadar mutlu ve birbirine sıkı sıkıya bağlı olmayan ailesiyle birlikte büyümenin nasıl bir şey olduğu konusunda çok açık ve dürüst davrandı. Bana arkadaşlarından da bahsetti ve yakında oyun gecesi düzenleme sırası ona geldiğinde beni onlarla tanıştıracaklarını söyledi ki ben de bunu dört gözle bekliyorum.

Beni nasıl tanıştıracaklarını merak ediyorum. Onu bana bakarken yakaladığımda -ve ilk başta bilinçaltımda, onun bakmasını sağlayacak şeyler yaparken biraz heyecanlandığımda- beni komşusunun çocuğu ve Grayson'ın bakıcısından daha fazlası olarak görmeye başlayıp başlamadığını merak ediyorum. Böyle düşünmek istiyorum çünkü bebekleri birlikte eğlenceli şeyler yapmak için dışarı çıkarmaktan gerçekten keyif alıyoruz ve zamanımı onun evinde geçirmem konusunda fazlasıyla teşvik edici.

Bana her gün okulu soruyor, ben de onun iş gününü soruyorum. Lainey yeni bir dönüm noktasına ulaştığında benim kadar heyecanlanıyor ve yere düşüp yaralandığında ya da yeni bir dişi kesildiğinde acı içinde ağladığında benim kadar üzülüyor. Onu yatıştırmak için kollarında sallanmasını izlemek gördüğüm en tatlı şey. Ona Grayson'a davrandığı kadar özel davranıyor ki buna bayılıyorum.

Onda sevilecek çok şey var.

Bazen onun nazik doğasından ve cömertliğinden faydalaniyormuşum gibi hissetsem de bana yaptığı küçük sürprizleri unutamıyorum. Bu yüzden ona kendi küçük yöntemlerimle geri vermeye çalışıyorum. Hediyeler için aynı parayı harcayamam.

Bu yüzden okul tatillerinde ve dışarıda yemek yemediğimiz hafta sonlarında ona kahvaltı ya da öğle yemeği hazırlıyorum, parasını her zaman o ödüyor ve teşekkür etmek için her zaman ona sarılıyorum. Bu sarılmalar her zaman günün en sevdiğim kısmıdır.

Ayrıca bana ne iş yaptığına dair hızlandırılmış bir kurs verdi. Kodlama ya da programlama hakkında hiçbir şey bilmiyordum ama o bana temel bilgileri göstermeye başladığından beri kendimi çok kazançlı olabilecek bilgisayar bilimleri alanında diploma almayı düşünürken buluyorum. Düşünmesi bile heyecan verici bir gelecek, ancak okul için uzaklara taşınırsam onu ve Grayson'ı her gün göremeyeceğim fikri düşünmek istediğim bir şey değil.

* * *

Bugün Perşembe gecesi ve üç günlük bir hafta sonu tatilinin başlangıcı, yani yarın okul için erken kalkmak zorunda olmadığım için Lainey ve ben bu gece daha da geç kalabiliriz. James yemek sırasında bir telefon alıyor ve tabağını bitirmeden ofisine gitmek için izin istiyor. Her iki bebeği de yıkadıktan ve bebek odasında uyuttuktan sonra, temizliği bitirmek için mutfaka gidiyorum ve yemeğinin geri kalanına dokunulmadığını görüyorum. Yemeği tekrar ısıtıyorum, sonra elinde tabağıyla sessizce ofisinin kapısını çalıyorum.

Ofisini bana ilk gezdirdiğinde aklımı başımdan aldı. Özel yapım siyah bir masa, kapının karşısındaki duvarın tüm uzunluğunu kaplıyor. Bir odada tüm evimizde olduğundan daha fazla bilgisayar ekranı var, ayrıca oturduğum diğer tüm sandalyelerden daha rahat olan iki büyük siyah ve kırmızı oyun koltuğu var.

Kapının sağındaki duvarda siyah döşemeli bir kanepe ve önünde siyah bir sehpa var. Ders çalışmam gerekirken onun klavye vuruşlarının şaşırtıcı derecede yatıştırıcı sesleriyle uyuyakaldığım bu kanepede payıma düşenden çok daha fazla şekerleme yaptım.

Ben burada ders çalışmadığım zamanlarda genellikle tepe ışığını kapalı tutuyor ve dört duvarda tavanın kenarlarını kaplayan neon renkli LED şeritleri ve ön bahçeye bakan pencerenin kenarından geçen bir şeridi açıyor. Karartma perdelerini kenara çektiğimde buradan evimi görebiliyorum.

Ama bu gece tepe lambası açık ve ben içeri girdiğimde başını kaldırıp bakmıyor. Çok sıra dışı. Önündeki ekrana odaklanmış, hâlâ yemek sırasında onu arayan kişiyle telefonda konuşuyor.

Tabağını ve çatalını masanın üzerine, klavyesinin sağ tarafına koyuyorum ve kaşlarım ekrandaki şeye şaşkınlıkla bakıyor. Bir havayolu şirketinin web sitesini açmış ve uçak bileti rezervasyonu yapıyor gibi görünüyor, ancak uçmaktan nefret ettiğini ve Virginia'ya geri döndüğünde karayoluyla seyahat etmeyi tercih ettiğini biliyorum.

Bir veda mırıldanıp aramayı sonlandırıyor, sonra dirseklerini masaya dayayıp başını ellerinin arasına alıyor. Koyu renk saçları, ellerini defalarca saçlarında gezdirdiğinde olduğu gibi karışmış. Omuzları titremeye başladığında ve burnunu çektiğini duyduğumda, arayanın korkunç bir haber verdiğini anlıyorum ve kalbim sıkışıyor.

Omzunu sıkıyorum, sonra elimi uzun sırtında bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum. "Neyin var?" Fısıltıyla soruyorum, görmememi tercih edeceği özel bir anına izinsiz girmediğimi umuyorum.

Başını kaldırdığında nefesim kesiliyor, soluk mavi gözleri kızarmış ve yaşlarla parlıyor. Bu adamı stresli, paniklemiş, gülerken ve rahatlamış gördüm ama hiç böyle görmemiştim. Yanına bir adım daha yaklaşıyorum ve koyu renk saçlarını parmak uçlarımla alnından geriye doğru tarıyorum. Uzun zamandır bunun nasıl bir his olduğunu bilmek, ellerini saçlarında her gezdirdiğinde benimkilerle değiştirmek istiyordum ve parmaklarımın arasından kayan kalın tellerin hissinden zevk alıyorum. Tırnaklarımı kafa derisinin üzerinde hafifçe gezdirirken buluyorum kendimi ve o da ürpertici bir nefes çekiyor.

"Babam-" Sesi çatlıyor ve başını tekrar eğiyor. Yan tarafına sarılmak için eğiliyorum, sonra sırtında daireler çizmeye

devam ediyorum. Başını omzuma yaslıyor ve gözyaşlarını tutamıyor. Bir şey söylemiyorum, ona kendini toparlaması için zaman veriyorum ki bana neler olduğunu anlatmayı bitirebilsin.

Birbirimize daha önce de dokunduk elbette. Destansı kucaklaşmalarımız, beni açık bir kapıdan geçirirken elini sırtıma koyması, dikkatini çekmek istediğimde elimi koluna koymam ya da omzunu sıyırmam, bir bebeği ya da biberonu birbirimize verirken ellerimizin birbirine değmesi. Ama birbirimize hiç bu kadar yakından ya da bu kadar uzun süre sarılmamıştık, gerçi bunu birden fazla kez yapmak istemiştim. Kendimi onun yanına yaklaşıtıyorum ve alnına bir öpücük konduracak kadar başımı çeviriyorum, sessizce ona destek veriyorum, ağlayabileceği gerçek bir omuz.

Onu kucakladığım yaklaşık on sessiz dakikadan sonra nihayet başını sandalyenin başlığına yaslıyor. Sandalyesini bana bakacak şekilde çevirdiğinde geri çekiliyorum. Bir elini yüzünde gezdiriyor, sonra zihinsel ve fiziksel olarak tükenmiş bir halde kollarını indiriyor.

"Telefondaki annemdi. Babamın felç geçirdiğini ve Salı günü vefat ettiğini söyledi."

"Aman Tanrım, James. Çok ama çok üzgünüm." Kollarımı boynuna dolayarak ona tekrar sarılıyorum, yakınlığının ve samimiyetinin tadını çıkarıyorum. Bu kadar korkunç bir şey yüzünden olması utanç verici. Bir ebeveyni aniden kaybetmenin ne kadar yıkıcı olduğunu tahmin edebiliyorum, özellikle de yakın zamanda kız kardeşini kaybettikten sonra. Gözyaşlarım gözlerimin kenarlarında toplanıyor, kalbim onun için parçalanıyor.

Yüzü boynumun kıvrımına yaslanmış, sesi duygularla tıkanmış bir halde, alçak sesle konuşuyor. "İki gün. Bana iki gün boyunca öldüğünü söylemedi. Unuttuğunu söyledi." Hıçkırıklarını bastırıyor ve ben de onu daha sıkı sarıyorum.

"Bu korkunç ötesi bir şey. Bunu yaptığı için çok üzgünüm." Onun için sadece kalbim kırılmadı, aynı zamanda kızgının da ve bir parçam onu mümkün olan en kısa sürede aramadığı için annesinden biraz daha fazla nefret ediyor. Bana daha önce annesiyle ilgili anlattıklarından, annesinin oldukça soğuk ve duygularını umursamayan biri olduğunu biliyorum, ama bu çirkin davranışın yepyeni bir seviyesi.

"Babam... Biz hiç..."

"Asla ne?" Yumuşakça söylüyorum, parmaklarımı saçlarında gezdirirken öfkemi bastırıyorum, onu küçük bir şekilde yatıştırmayı umuyorum. İç çekiyor, nefesi boynumun hassas derisini ısıtıyor.

"Hiç yakın olmadık. İyi bir adam olmasına rağmen ortak hiçbir şeyimiz yoktu. Mesafeli ama nazik. Ve şimdi, o sadece... gitti. Grayson da büyükbabasını asla tanıyamayacak ve bu çok zor."

O yıkılıp daha çok ağlarken ben ona sarılmaya devam ediyorum. Sonunda gözyaşları yavaşlayıp burnunu çekmeye başladığında, sandalyesinde geriye yaslanmadan önce "Teşekkür ederim" diye fısıldıyor.

Gözleri benden uzaklaşıyor ve bir elim omzunda olmasına rağmen geri çekiliyorum. Yüzünü bilgisayarına dönmek için sandalyesini geri çeviriyor. Gözlerinin altını siliyor, yanakları ve burnunun ucu ağlamaktan kızarmış.

"Uçak bileti almam gerekiyor. Grayson'ın eşyalarını toplamama yardım edebilir misin?" diye soruyor bana bakmadan.

Bana tekrar bakmasını istiyorum ama benim önümde ağlamaktan utanıyor olabileceğini düşünüyorum. Ona utanmasına gerek olmadığını söylemek istiyorum ama dikkat çekersen daha kötü hissedebilir, bu yüzden olduğu gibi bırakıyorum.

"Elbette. Neye ihtiyacın olursa." Ciddiyim. Bunu atlatmasına yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. "Ne kadarlığına gidiyorsun?" Bu kadar küçük bir bebekle seyahat etmek zorunda kalacağı çok şey olacak. "Yanına ne kadar süt alman gerektiğini hesaplamam ve ayrıca uçakta süt getirme kurallarına bakmam gerekiyor."

"Annem yarın gelmemizi ve hafta sonu burada kalmamızı istiyor. Cumartesi günü babamın cenazesi var, Pazar gecesi de uçakla döneceğiz."

"Tamam, vay canına, bu gerçekten çok hızlı. Tatil nedeniyle havaalanı da çok yoğun olacak."

"Biliyorum." İç çekiyor, kederinin ağırlığı altında eziliyor ve seyahat etmenin ne kadar stresli olacağını düşünüyor olması gerektiğini biliyorum.

Bir fikrim var ama haddimi aşıp aşmadığımı bilmiyorum, özellikle de ailesiyle çok zor bir dönem geçireceği için.

"Seninle gelmemi ister misin?" Tereddütle sordum. "Grayson'a uçakta ve yolculuk sırasında yardım etmek için. Cenaze mi?"

Bana şaşkınlıkla bakıyor. "Bunu benim için yapar mısın? Yani Grayson için?"

"Tabii ki yaparım. Sana söyledim, neye ihtiyacın olursa." Ciddi olduğumu anlaması için bunu havada asılı bırakıyorum ama sonra aklıma anlaşılmayı bozabilecek bir düşünce geliyor. "Lainey'i de getirsem sorun olur mu? Annemin ona bakmaktan rahatsız olmayacağını biliyorum ama onu o kadar uzun süre yalnız bırakmak istemiyorum."

"Ben de onu bırakmak istemezdim. Sen nereye gidersen, o da oraya gider."

Onu geride bırakma fikrinden onun da en az benim kadar hoşlanmadığı düşüncesi midemi bulandırıyor. Ona karşı her zaman çok tatlıydı, yaygara kopardığında ya da zor günler geçirdiğinde bile asla sinirlenmiyordu.

"Tamam. Biletler ne kadar?" Telefonumu çıkarıp bankacılık uygulamama dokunuyorum. James bana istediğimden çok daha fazlasını ödüyor -dondurmacının bana ödediğinden çok daha fazlasını- ama taşınırsam üniversite fonum çocuk bakımını karşılamayacağı için mümkün olduğunca çoğunu biriktirmeye çalışıyorum. "Hesabımdan ne kadar çekebileceğimi iki kez kontrol etmem gerekiyor."

Telefonumu alıp ekranını kapatıyor ve yüz üstü masanın üzerine koyuyor. "Bunun için endişelenme. Bana büyük bir iyilik yaptığın için ben ödüyorum." Bilgisayarındaki geri düğmesine basıp tıklamaya başlıyor ve astronomik bir meblağ olan toplamına iki bilet daha ekliyor. Midem yine bulaniyor.

Ödeme düğmesine basmadan hemen önce bana, "Gidebilmek için ailene sorman gerekiyor mu?" diye soruyor. Kaşları çatıldı ve eli farenin üzerinde geziniyor.

"On sekiz yaşındayım, unuttun mu? Onlara gideceğimizi haber vereceğim ama izin almam gerekmiyor."

Gözlerinde bir şey parlıyor ve hızla ekrana dönerek uçak biletlerimizin ödemesini bitirirken yüz ifadesini gizliyor. Koltuklarımızı seçebildi ve toplamın neden bu kadar yüksek olduğunu anladığımda kaşlarım çatıldı. Yan yana iki birinci sınıf koltuk seçmiş ve bebekleri sırayla kucağımıza alabiliyoruz. Daha önce sadece bir kez uçağa bindim ama o da ekonomi sınıfıydı, yani bu yeni bir deneyim olacak.

Bilet onaylarını kaydettikten sonra ekranı kapattı ve sandalyesine yığıldı, yavaşça bana bakacak şekilde geri döndü. Bunca zamandır sırtını okşamayı ya da parmaklarımı saçlarında gezdirmeyi bırakmamıştım ve nedense şimdi daha da samimi geliyor.

Yanağından yeni bir gözyaşı süzüldüğünde, olabildiğince yaklaşıp dizlerini dizlerimle dürtüyorum. Dizlerini ayırıyor ve ben de aralarına giriyorum, dizlerim sandalyesinin kenarına çarptığında duruyorum. Dudakları aralanıyor ve başparmağımı yanağında gezdirip gözyaşını sildiğimde sertçe nefes veriyor. Avuçlarımla yanaklarını kavrayarak düşen bir sonraki gözyaşı için de aynısını yapıyorum.

"Shayla..." diye fısıldıyor adımla, o kadar kısıp bir sesle ki ona bakmasam duymayabilirdim.

Gözlerim onunkiler arasında dans ediyor ve iri ellerini nazikçe kalçalarıma yerleştirip yanlarımdan kaburgalarıma doğru kaydırduğında nefesim kesiliyor. Dokunuşu çok yumuşak ve kalbim daha hızlı atıyor. Neler olduğunu bilmiyorum ama bu her neyse durmasını istemediğimi biliyorum.

"Yardım etmek için yapabileceğim başka bir şey var mı? Seni rahatlatmak için?" *Tanrım*, kalbim şimdi iki kat çarpıyor, tam olarak ne teklif ettiğimden ya da neden ona bu şekilde sorduğumdan emin değilim.

Gözleri göğsüme inip tekrar yukarı çıkarken boğazından boğuk bir yutkunma sesi çıkarıyor. Çenesi gevşiyor ve bir kez başını sallıyor.

İlk günden beri göğüslerime aşık olduğunu biliyordum. Her zaman saygılı olmaya çalışıyor ve ben emzirirken, bunu yapamayacak kadar şokta olduğu ilk birkaç sefer dışında, gözlerini kaçırıyor. Kendisini meşgul edecek bir şey olmadığında genellikle beni yalnız bırakmak için odadan çıkar. Ama emzirmediğim zamanlarda, her ne kadar saklamaya çalışsa da, onu sürekli göğsüme bakarken yakalıyorum.

Sanırım onu nasıl rahatlatabileceğimi biliyorum.

Parmakları kaburgalarımın etrafında esnerken, gözleri titreyen elimi takip ederek beyaz hemşire atletimin sol askısını parmaklıyor.

Klipsini açıp kumaşı yavaşça aşağı çekerek göğsümü ona gösterdiğimde nefesini içine çekiyor.

Adrenalinden titriyorum ve gözleri meme ucuma odaklandığında kanım damarlarıma hücum ediyor. Dili alt dudağını yalamak için dışarı kayıyor ve nefes alışım hızlandıkça göğsüm daha hızlı yükselip alçalırken göğüslerim hafifçe sallanıyor.

Başının arkasını avuçluyorum ve daha yakına eğilirken aynı anda onu öne doğru çekiyorum. Parmaklarını kaburgalarımaya geçirmekten başka bir şey yapmıyor, meme ucum alt dudağına değdiğinde beni yerinde tutuyor ve korkunç bir hata yaptığımı düşünüyorum. O kadar çılgınca ve iğrenç bir şey yaptım ki beni itecek ve gitmemi söyleyecek.

Ama sonra meme ucumun alt tarafını yalıyor ve beni daha yakına çekiyor. Göğüs ucum ayrık dudaklarının arasına girene kadar göğsümü ağzına bastırmak için sırtımı hafifçe eğiyorum. Onun nefes nefese kalışı benimkiyle eşleşiyor ve tenimi ısıtıyor. Tüylerim diken diken olurken ürperiyorum. Çenesini kavriyorum, dudakları meme ucuma yaklaşana kadar kaldırıyorum ve geçici bir emiş yaptığında inliyorum.

Gözlerini kırpmadan bakışlarımı tuttuğunda, ağzını daha geniş açtığında ve meme ucumu daha derine çektiğinde karnımın alt kısmında bir karıncalanma oluyor. Dudakları etrafını emiyor ve daha uzun süre emiyor. Ellerini kaburgalarımdayan sırtıma doğru hareket ettirirken aynı anda kalçalarımı birbirine sıkıştırıyorum ve boşdaki kolumu boynuna doluyorum. Karnımla onun sert göğsü arasında boşluk kalmayana kadar ikimiz de birbirimizi daha da yakınlaştırıyoruz.

Gözleri yuvalarından fırlıyor ve anne sütüm azaldığında inliyor, ilk süt akışı göğsümün alt tarafında hareket etmeyi bırakmayan diline çarpıyor. İçimde hissettiğim karıncalanma, *James'in anne sütümü içtiğini* bilmenin verdiği arzuyla birlikte artıyor.

Bu çok yanlış hissettirmeli. Yaptığı şey *-yaptığımız şey-* beni tiksintiyle doldurmalı. Ama bu, tamamen biyolojik olan bir çocuğı emzirmekten gece gündüz farklı. Bu öyle bir şey değil. Samimi ve erotik ve bunu kiminle yaptığımdan kaynaklanıyor.

"James. Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor." Meme ucumu daha sert çektiğinde ve ağzına başka bir süt akışı fışkırdığında, başımı geriye eğip daha yüksek sesle inliyorum. Uyluklarımın arasında uyarılma toplanıyor ve klitorisim zonkluyor. Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor ve sürtünme arayışıyla kalçalarımı birbirine sürtüyorum.

Elleri sırtımda gezinmeyi bırakmıyor, serçe parmaklarının yanları kıkımın üst kısmına değene kadar aşağı iniyor, sonra tekrar yukarı çıkıyor. Her yutkunduğunda inliyor ve dudaklarını daha da açarak emiş gücünü artırırken göğsümü daha fazla ağzına çekiyor.

Sandalyesindeki bir dizimi kalçasının yanına koyuyorum, sonra diğerini, kucağına oturuyorum. James'in elleri sonunda kıkımı avuçlamak için aşağıya doğru kayıyor. Parmakları yanaklarımın üzerinde esnediğinde elektrik kıvılcımları omurgamda aşağı yukarı dans ediyor ve alt yarımı daha yakına çekerek göbeğimi uyluklarının üzerinden ve doğrudan kotunun fermuarının altında sıkışmış büyük, sert bir çıkıntının üzerine sürüklüyor.

"Shayla. Angel. Oh kahretsin," diye inliyor şişkinliğı altımda seğırdiğinde.

Beni çıkıntısının üzerinde daha sert bir şekilde ileri geri sürüklediğinde nefesim kesiliyor ve o kadar derinden inliyor ki göğsümde titreştiğini hissediyorum. Açgözlülükle göğsümü emerken doyumsuzlaşıyor ve şişkinliğı daha da büyüyor. İçgüdüsel olarak kalçalarımı ona doğru sallıyorum, içimdeki ateş bir ihtiyaç cehennemine dönüşene kadar artıyor ve artıyor.

"Tanrım, James. Ne...?" "*Ne yapıyoruz?*" diye sormayı bitiremiyorum, çünkü üstümün sağ tarafındaki klipsi açmak için bir elini kaldırdığında ve kumaşı aşağı doğru çektiğinde kelimelerim gırtlaktan gelen bir inilti ile kesiliyor. Bıraktığım için zaten sızıntı yapan sağ göğsümü emmeye başladı. Sütün her zerresini yutuyor, bir yandan da kalçalarımı kabaca ileri geri sarsmak için elini kullanarak kık yanağımlı tutuyor.

Hızımı artırırken saçlarını pençeliyorum, kalçalarımı esnetiyorum ve elimden geldiğince sertçe bastırıyorum. Taytım ve külotum üzerimdeyken bile sürtünme çok lezzetli, içimde zevk fırtınası esiyor. Çok yüksek sesle konuştuğumu biliyorum, ama daha sert ve daha sert sallanırken inlemelerimi geri alamıyorum, kalçalarımın hareketlerine hafif bir sıçrama ekliyorum.

"James, oh tanrım, James!" Kalçalarını altımdan kaldırıp göbeğime doğru sürtmeye başladığında yoğun bir zevkle haykırıyorum. Arzuyla yarı sayıklıyorum ve hiç düşünmeden elimi aramıza sokuyorum, sonra taytımın ve külotumun bel bandının altından aşağıya doğru kaydırıyorum ve orta parmağımın ucunu klitorisime bastırıyorum.

Ne yaptığımı bilmiyorum, daha önce hiç bu kadar yüzsüzce bir şey yapmamıştım. Tek bildiğim çok iyi, çok doğru hissettirdiği ve o altımda pompalamaya devam ederken klitorisimin üzerinde daireler çiziyorum. Elleri şimdi her yerimde, belimde, kalçalarımda, kıkımda ve göğüslerimi sıkmak için yukarı kayıyor, onlardan daha fazla süt çıkarmaya zorluyor.

Birdenbire, ışık çekirdeğime çarpıyor ve ısı dalgaları üzerime ykıyor. Alt bedenim orgazmımla sarsılırken James'in adını tekrar tekrar inliyorum. James'in şişmiş meme ucumdan ayrıldığını, alt dudağından ve çenesinden aşağı biraz süt damladığını kapüşonlu gözlerle izliyorum.

"Kahretsin, meleğim, az önce boşaldın mı?" Henüz konuşamıyorum, bu yüzden başımı sallıyorum ve o da inliyor. "Çok güzelsin. İnanılmaz derecede seksisin. Beni boşaltacaksın."

Sandalyesine yaslandığında gözleri başının arkasında yuvarlanıyor. Kalçalarını kavrayıp kıkımı kucağından aşağı indirdiğinde adım boğazında düğümleniyor. Çıplak boynunun kenarındaki damar çılgınca atıyor ve ben düşüncesizce boğazının dibinden çenesine kadar bir çizgi yalıyorum ve daha önce hiç kullanmadığım bir küstahlıkla fısıldıyorum, "Benim için boşal, James."

"Meleğim, meleğim, boşalıyorum." Kalçalarını iki kez daha zıplatıyorum, şişmiş çıkıntısının altımda defalarca sarsıldığını hissettiğimde ondan daha fazla zevk iniltisi alıyorum.

Koltuğuna yığılıp kaldığında ve elleri kalçalarıma indiğinde ne yapacağımı bilemiyorum. Az önce bana ilk orgazmımı yaşatmış, tenimin her yerinde sıcaklık çiçekleri açmıştı. Ama şimdi azalıyor, titriyorum, üstüm açık ve göğüslerim onun tükürüğü ve sızan sütümle ıslanmış halde üşüyorum. O nefesini toparlarken gözlerim göğsüme düşüyor. Meme uçlarım onun emmesinin yoğunluğundan şişmiş ve kararmış.

Birdenbire, az önce ne yaptığımdan emin olamadım. Acı çeken bir adama kendimi açtım ve bir şekilde teselli teklifimi tamamen kendimle ve zevkimle ilgili hale getirdim. Acı çekerken ondan faydalandım mı? Ona karşı çok mu ileri gittim? Bu, küçük bir teselli ve desteğin ötesine geçerek daha önce hiç yapmadığım, hatta aklımdan bile geçirmediğim bir şeye dönüştü ve çelişkili duygularla sarsıldım.

Bebek odasından bebeklerden birinin ağlama sesini duyduğumda, ne yapmam gerektiğine dair bir karar vermek zorunda kalmaktan kurtuluyorum. Aceleyle kucağından inip üstümü tekrar yerine tutturuyorum. Saniyeler içinde ofisinden çıkıp bebek odasına girdim.

Sadece Lainey'nin daha rahat etmek için seyahat beşiğinde hareket etmesi ve ikisinin de aç uyanmaması beni rahatlatıyor. Göğüslerim süttten kesilmiş durumda, bu düşünce göz kapaklarımla titremesine ve nefesimin kesilmesine *neden oluyor, ancak neden* kesildiklerine dair düşünceleri kafamdan uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Yavaşça odadan çıkıyorum ve kapıyı kapatıyorum. Döndüğümde, arkamdaki koridorda sessizce duran James'e çarpıyorum. Düşmemek için elimi göğsüne koyarak kendimi tutuyorum, o da ellerini kalçalarıma koyarak beni sabitliyor.

"Oh, James. Um..."

"Teşekkür ederim meleğim," diye fısıldıyor ve yanağıma hızlı, hafif bir öpücük konduruyor. "Beni rahatlattığın için."

Yanaklarıma sıcaklık doluyor, ama karanlıkta ne kadar kızardığımı göremediğinden eminim. Ayaklarımla üzerinde kayıyorum ve cevap vermediğimde ellerini bırakıyor. Bir adım geri çekilip kot pantolonunu düzeltiyor, sonra dönüp yatak odasına giriyor ve kapıyı usulca arkasından kapatıyor.

Koridordaki banyoda üzerimi temizlemek için birkaç dakika ayırdım. Yanaklarım kıpkırmızı yanarken yarı vahşi görünüyorum ve nefesim hala biraz titrek. Yüzüme su sıçratıyorum, burnumdan derin nefes alıyorum ve James'in orgazm

olurken çıkardığı inanimaz seksi sesleri unutmaya çalışırken ağzımdan yavaşça bırakıyorum.

Sakinleştikten ve nefes alış verişim kontrol altına alındıktan sonra atletimin üzerine bir sveter giyyorum, Lainey'nin bez çantasını omuzluyorum ve onu alıp eve götürmek için parmak uçlarımda kreşe giriyorum.

Tam n kapıyı arkamdan kapatmak üzereyken James beliriyor. Saçları duş aldığı için ıslak, kot pantolonunu ve tişörtünü çıkarmış, gri bir eşofman üstü ve ona uygun bir eşofman altı giymiş. Hareketleri rahat, yüzünde gördüğüm belirsizlikle tamamen çelişiyor ve bunun benim hatam olduğunu biliyorum. Onu... fiziksel olarak tatmin etmiş olabilirim ama yine de ne olduğunu konuşamadan odadan kaçtım ve muhtemelen onun da benim kadar kafasının karışmasına neden oldum.

Kapıyı kilitlerken sessiziz, bebek telsizini pantolonunun cebine sokuyor ve bizi sokağın karşısına geçiriyor. n kapının kilidini açıp içeri girdiğimde, sanki kapıyı üzerine kapatmamı engelliyormuş gibi elini kapıya dayıyor ki bunu asla yapmam. Göğsümü emerken ve pantolonunun içine boşalıırken yüzünde gördüğüm coşkudan eser yok. Onun yerine kaşları endişeyle çatılmış.

"Yarın hâlâ bizimle gelmeyi düşünüyor musun?" Sanki az önce yaptıklarımızdan sonra vazgeeceğimi düşünüyormuş gibi neredeyse yalvaran bir sesle konuşuyor.

"Evet. Orada olacağız." Onu rahatlatmak için küçük bir tebessüm etmeye çalışıyorum.

Başını sallıyor, elini kapıdan indiriyor ve rahatladığını düşündüğüm bir nefes veriyor. Bana son bir kez bakıyor, iyi geceler diyor ve sessizce eve dönüyor.

Bölüm 9

James

Bir hafta sonu tatilinde iki bebekle devasa havaalanında gezinmek üzücü bir deneyim. Shayla'nın yardımı olmadan uçuşumuzu gerçekleştirebileceğimizden şüpheliyim, özellikle de uzun bir gece boyunca dönüp durduktan sonra. Zihnim, üstünü açıp meme ucunu dudaklarıma bastırıldığı ilk andan, klitorisine dokunmak için elini pantolonunun içine soktuğunda muhteşem yüzündeki coşku ifadesine, kucağımda parçalanırken adımları inlemesine, aceleyle üstünü örtüp odadan kaçarkenki korku dolu bakışına ve sonra onu eve götürdüğümde dudaklarını birbirine bastırıp sessiz kalmasına kadar gidip geldi.

Beni rahatlatmak için yaptığı tekliften yararlandıktan sonra bugün gelip gelmeyeceği konusunda endişeliydim. Evet, üstünü aşağı çeken oydu. Göğüslerine ne kadar takıntılı olduğumu biliyor olmalı. Ne kadar saklamaya çalışsam da bu çok açık. Ama onu kucağıma çeken bendim. Ellerimi onun tatlı kalçalarından, kalçalarından, kısından, belinden ve sırtından uzak tutamayan, vücudunu sertçe çekmeye devam eden, onu ereksiyonuma sürtünmeye zorlayan bendim. Birkaç dakika içinde utanç verici bir şekilde pantolonuma boşalana kadar duramayan ya da durmak istemeyen, göğüslerine yapışan ve ondan içen bendim.

Hayatımın en erotik deneyimiydi, ama sonrasında verdiği tepkiye bakılırsa, bunun tek seferlik bir durum olmasından korkuyorum. Bir daha asla saçlarımdaki parmaklarının beni göğsüne çektiğini hissedemeyeceğimden, amının sikime sürtündüğünü hissedemeyeceğimden ya da dudaklarında benim adımla boşalmasını izleyemeyeceğimden korkuyorum.

Dün gece sonunda uykuya dalacak kadar zihnimi sakinleştirmek için yapabildiğim tek şey, onun göğüslerini emmenin zihinsel görüntüsüne mastürbasyon yapmaktı. Saniyeler. Tekrar boşalmak için tek gereken buydu ve bir ışık gibi sönmüştüm.

Ama sözünün eri olarak, güneş doğmadan Angelainey'im ve valizleriyle birlikte kapımdaydı. Sessiz bir anlaşmayla dün gece olanlar hakkında konuşmadık. Hemen yanımıza almamız gereken her şeyi sıralamaya başladı; bebeklerin araba koltuklarını bavullarımızla birlikte kontrol etmemiz gerekecekti, ki bunu hiç düşünmemiştim. Kendimi acınacak derecede beceriksiz hissettim, ancak ses tonunda sinirlendiğini gösteren hiçbir şey yoktu.

Uçağa bindiğimizde ikimiz de yıpranmıştık. Sadece üç saatlik bir uçuş olmasına rağmen birinci sınıf koltuklara para vermiştim, böylece kucağımızda oturmaları gerektiğinden bebekler için daha fazla yerimiz olacaktı ve uçuş sırasında rahatlayabileceğimizi, hatta belki de çok ihtiyacımız olan uykuyu yakalayabileceğimizi umuyorduk. Ancak Grayson ve Lainey uçak havalanır havalanmaz hava basıncından dolayı ağlamaya ve sürekli kulaklarını çekiştirmeye başladılar. Uçaktaki herkes için korkunç bir şeydi bu.

Grayson ve Lainey'e biberon vermeye devam ediyoruz çünkü yutmanın kulaklarındaki basıncı hafifletmesi gerekiyor ama Lainey başını iki yana sallıyor ve Grayson o kadar çok ağlıyor ki yüzü kıpkırmızı oluyor. Shayla onları birbiri ardına emzirirken ben de o anda hangi bebek emzirilmiyorsa onunla koridorda bir aşağı bir yukarı volta atarak üzerime düşeni yapıyorum ve sonra yer değiştiriyoruz.

Normalde kendi halinde kalmayı tercih eden, çatışmacı olmayan bir adam olmama rağmen, Shayla'ya sesini yükselterek, "Kendine biraz saygı duymalı ve bunu yaparken örtünmelisin" - Shayla'nın göğsünü işaret ediyor ve dudağını kıvrıyor - "bu uygunsuz" diyen, kubbe gibi saçları olan bir kadınla birkaç kelime konuşuyorum. Bu uygunsuz."

Shayla'nın hemen gözlerini kaçırıp kendini ve Grayson'ı bir battaniyeyle örtmeye çalışmasına bakmam yetiyor, sonra kadınla Shayla'nın arasına girip görüşünü engelliyorum. Kadına kibar bir dille *defolup gitmesini* söylerken savurmak istediğim küfürleri güçlkle bastırabiliyorum. Hayatımda hiçbir kadınla bu şekilde konuşmadım ama devam etmesine ve meleğime kirli ya da yanlış bir şey yapıyormuş gibi hissettirmesine izin vermeyeceğim.

Kadın sanki yüzüne bir tokat atmışım gibi tepki vererek elini göğsüne götürdü. "Affedersiniz?" diye soruyor öfkeyle.

Ben daha bir şey söyleyemeden bir uçuş görevlisi araya giriyor ve kadını kendi seçtiği kelimelerle koltuğuna geri dönmeye zorluyor. Geri dönerken Shayla'ya yaklaştı ve usulca şöyle dedi: "Yabancıların toplum içinde emzirmeyle ilgili kötü düşüncelerini paylaşmalarının nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyorum. Yasal olarak, istemiyorsan örtünmek zorunda değilsin. Buradaki herhangi biri görmek istemiyorsa, başka tarafa bakabilir. Sizi rahatsız eden başka biri olursa bana haber verin, ben hallederim, tamam mı?"

Neyse ki bundan sonra başka bir sorun yaşamıyoruz ama Shayla'nın bebeklerimizi besleme şekli hakkında olumsuz bir şey söylemeyi *aklından* geçiren biri var mı diye gözlerimi dört açıyorum. Yanına oturduğumda biraz rahatlamaya başlıyorum ve elini koluma koyup uçak inene kadar orada bırakıyor.

* * *

Yaklaşık bir saattir terminalin dışındaki yolcu karşılama alanında dağ gibi bagajımız ve araba koltuklarımızla bekliyoruz. Bir arama daha telesekretere düşerken telefonumu cebime sokuyorum ve hayal kırıklığımın beni ele geçirmesine izin vermemeye çalışıyorum.

Grayson ve Lainey yaygara koparıyor ve annem uçak biletlerimizle birlikte kiralık araba rezervasyonu yaptırarak paramı boşa harcamamamı söyledikten sonra bizi almakta gecikiyor. İçimi çekip Lainey'nin sırtını okşuyorum, başı omzuma düşüyor ve Uber çağırmadan önce annemi bir kez daha aramaya karar veriyorum. Aramam yine telesekretere düşmeden önce dördüncü çalışta cevap verdiğinde rahat bir nefes alıyorum.

"Anne, sonunda."

"James? Benimle bu tonda konuşma."

Yeme gelmemek için dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Onunla hemen bir tartışmaya girerek zaten sıkıntılı ve stresli olan hafta sonunu daha da kötüleştirmek istemiyorum.

Nefesimi kesiyorum ve ses tonumu yumuşatarak "Özür dilerim. Uzun bir uçuştı. Neredeyse geldin mi?"

"Burası neresi? Neredesin?" Arka planda bir gürültü kopuyor ve telefonu omzuna koyup başka biriyle konuşmaya başladığını hayal ettiğimde annemin sesi boğuklaşıyor.

Lainey inliyor ve ben de kalan azıcık sabrımı kaybediyorum, ki kendimi kontrol altında tutma çabalarımına rağmen bunu ona yapmak çok kolay.

"Anne. Alo? Hâlâ bizi havaalanından almayı düşünüyor musun?"

"Ne? Hayır. Bu sabah sana bunu yapamayacağımı söyledim."

"Hayır, yapmadın-"

"Gitmem gerek James." Telefon görüşmesini sonlandırıyor ve kendimi sakinleştirmek için birkaç derin nefes alırken burnumun kenarını çimdikliyorum. "Özür dilerim," diyor Shayla Grayson'ı zıplattırken, bana sempatik bakışlar atarken ona mırıldanıyor.

"Hayır, özür dilerim. Böyle bir şey beklememem gerektiğini bilmeliydim. Bizi buradan mümkün olduğunca çabuk çıkaracağım," diyorum Uber uygulamasına dokunurken.

Neyse ki bebeklerimiz araba koltuklarında çabucak uykuya daldılar ve havaalanından ailemin evine kadar sessiz bir buçuk saatlik bir yolculuk yaptık. Shayla yıpranmış görünüyor, ancak onu izlediğimi her yakaladığında küçük gülümsemelerle bunu gizlemeye çalışıyor. Otoyol beni de bebeklerimizi uyuttuğu gibi uyutmaya çalıştıkça gözlerimi açık tutmak zorlaşsa da gözlerimi ondan alamıyorum.

Ailemin heybetli, iki katlı, kırmızı tuğlalı Colonial evinin önüne geldiğimizde, şoförün omzuna dokunup geri dönmesini ve bizi havaalanına geri götürmesini söylemek istiyorum. O eve girmektense Teksas'a bir başka cehennem uçuşunu göze almayı tercih ederim.

Ama Lainey çoktan koltuğunda kıpırdanmaya başladı ve şoför düşünceli bir şekilde bagajdan valizlerimizi indirmeme yardım ederken Shayla da Grayson'la birlikte minibüsten çıktı. Her şeyi dışarı çıkarmak, artık profesyonel olduğum araba koltuklarını çıkarmak ve sonra hepsini ön kapıya taşımak biraz zaman alıyor.

Lainey'i kalçama doğru çekip kapıyı çalıyorum. Garaj yolunda ve sokağın yukarısında ve aşağısında park etmiş çok sayıda araba var ve kapalı kapıdan gelen gürültüye bakılırsa, bir sirke girmek üzereyiz. Gürültüden birinin duymasını umarak daha sert vuruyorum.

"Öylece içeri giremez misin?" Shayla şaşkınlıkla soruyor, sonra soğuk havaya karşı beyaz fermuarını yeniden ayarlıyor. "Hayır, taşındığımdan beri giremiyorum."

Yüzünü buruşturuyor ve ben ne düşündüğünü biliyorum. Onun evinde durum böyle değil, herkes istediği zaman gelip gidebilir. Ama benim ailem öyle değil. Lauren ve ben taşındığımızda, bize temelli gittiğimiz söylendi.

Lainey neşelenip kıkırdıyor ve sonunda biri kapıyı açana kadar küçük yumruğuyla kapıya vurarak kapıyı çalmama yardım ediyor. Bu kişi on altı yaşındaki kardeşim Teddy'ydi ve dördümüze şöyle bir bakıp "Beanpole geldi!" diye bağırdı. Arkasına bile bakmadan kapıyı yarı açık bırakıp gidiyor ve iğrenç gürültü birkaç desibel artırıyor.

Gürültü ve Teddy'nin bağırması, Shayla onu araba koltuğundan indirdikten sonra mucizevi bir şekilde uyumaya devam eden Grayson'ı ürkütüyor. Onu omzuna alıyor ve bir o yana bir bu yana sallanırken sırtını ovuyor. Hafif kaşları birbirine çarpıyor ve önce bana, sonra da Teddy'nin kaybolduğu dar koridora bakıyor.

"Beanpole?"

"Evet. Çocukluk lakabım. Büyüyünce unutmayı umduğum bir lakap ama..." Kapıyı iterken ve açık tutarken Onu.

O içeri adımını atar atmaz, annem ön tarafa gelirken gürültü daha da artar, makosen ayakkabıları fayans döşemeleri tokatlar,

Teddy ve diğer iki kardeşim de onları yakından takip ediyor. Grup olarak aniden duruyorlar ve annemin kolları sinirle havaya kalkıyor.

"Nihayet! Nerelerdeydin?" Annem sanki bana kızmaya hakkı olan kendisiymiş gibi bağırıyor.

Gözlerimi devirmek için olgunlaşmamış bir dürtüye direniyorum. "Havaalanında bizi almanı bekliyorduk." Gözlerini deviriyor ve "Yine başlama bana. Sana gelemeyeceğimi söylemiştim."

Burnumun kenarını sıkıp derin bir nefes alıyorum, hâlâ ona karşı soğukkanlılığımı korumak için elimden geleni yapıyorum. En başta *neden* burada olduğumuzu düşündüğümde, hayal kırıklığım azalıyor ve elimi bırakıyorum. Ben babamı kaybetmiş olabilirim ama o otuz beş yıllık kocasını kaybetmiş ve ben ona kızdığım için kendimi bok gibi hissediyorum.

"Haklısın. Özür dilerim." Ona sarılmak için eğildim, o da kısa bir süre sarıldıktan sonra geri çekildi.

"Kim bu?" Annem gözlerini kısıyor ve gruba ahududu üfleyen Lainey'i işaret ediyor. Annemin gözleri arkama kayıyor ve tıslıyor, "Peki torunumu tutan kim? Buraya gel." Beni atlatıyor ve Grayson'ı Shayla'nın omzundan çekiyor. "Kimsin sen?"

Shayla'nın gözleri kararıyor, kolları Grayson'ı geri almak istercesine yarı uzanıyor. "Merhaba, Bayan Bartlett. Ben-"

"Vay anasını. Beanpole sonunda bir kız buldu. Bugünleri göreceğim hiç aklıma gelmezdi," diyor diğer küçük kardeşim Kyle ve dünyanın en komik, en saçma şeyiymiş gibi gülüyor.

"Gördün mü, sana söylemiştim! Çok da seksi. Onunla ne yaptığını bilmiyorum ama" diyor Teddy, sanki tam karşılarında durmuyormuşuz gibi.

Kız kardeşim Alice homurdanıyor. "Para, muhtemelen."

Bölüm 10

Shayla

James'in kardeşleri olduğunu tahmin ettiğim üçü, kızın alaycı cevabına kıs kıs gülüyor. Koyu renk saçları, açık mavi gözleri ve ince çerçeveleriyle birbirlerine ne kadar benzedikleri ve annelerine çektikleri dikkatimi çekiyor, ancak James'i nedense görünüşü için ayırıyorlar gibi görünüyor.

Aralarındaki tek büyük fark, anneleriyle birlikte yürüyen, konuşan Ralph Lauren reklamları gibi giyinmeleridir.

James'i tanıdığım süre boyunca bir çift haki pantolon ya da polo tişört giydiğini gördüğümü hiç sanmıyorum.

Ben, James'in grubun en yakışıklısı ve *en* önemlisi *de en* kibar olanı olduğunu düşünüyorum.

James'in annesi sanki aklımı okuyabiliyormuş ve onların davranışlarından rahatsız olduğumu biliyormuş gibi gümüş çerçeveli gözlüklerinin arkasından bana onaylamayan bir bakış fırlatıyor. Ben de ondan aynı şekilde rahatsız oluyorum. Grayson'ı kollarımdan çekip almasından nefret ediyorum ve onu ondan almayı ve asla bırakmamayı çok istiyorum ama biliyorum ki bu benim haddime değil çünkü o onun büyükannesi ve ben sadece bakıcısıyım.

James'le dün gece aramızda geçenleri ve bunun ne anlama gelebileceğini konuşma fırsatı bulamadığımız için kendimi tam olarak böyle tanıtacaktım ama grubun, sanki bir kız arkadaşı olduğu düşüncesi şimdiye kadar duydukları en çılgınca şeymiş gibi ona gülmesi beni cidden kızdırıyor. Bütün gün iki huysuz bebekle seyahat ettik, zaten uçakta kendi işine bakamayan kaba saba bir kadınla uğraştık ve şimdi de onun berbat ailesi sabrımın sınırlarını zorluyor.

Çocuklardan biri, James'in aleyhinde nefesinin altında kaba bir şaka yapıyor ve Lainey'yi ürküten zincirleme bir kahkaha reaksiyonu başlatıyor. James'in kollarında iki büküm olur ve titreyen çenesini James'in omzuna bastırır, küçük yumruklarıyla James'in siyah ceketini kavrar.

Ve, evet. Bu kadar yeter.

James'in yanına yaklaştım ve annesinin elini sıkması için elimi uzattım. "Merhaba, ben Shayla, James'in kız arkadaşıyım. Bu da benim kızım, Lainey."

James'in gözleri benimkilere kayıyor, söylediğim yalan karşısında kaşları kalkıyor ama beni düzeltmiyor. Aksine, Lainey'i yatıştırmak için bir o yana bir bu yana sallarken omuzlarındaki gerginlik biraz azalıyor.

Elimi rahatsız edici bir şekilde uzun süre havada bıraktıktan sonra, James'in annesi nihayet kısa bir süre elimi sıkmaya tenezzül ediyor, ancak elim gevşek ve sonra topuklarının üzerinde dönüyor ve tek kelime etmeden Grayson'la birlikte uzaklaşıyor.

Hâlâ bize aval aval bakan diğer üç kişiye el sallıyorum ve para şakasını yapan kızla göz göze geliyorum. O ve ben daha farklı olamazdık çünkü o benden en az yarım kafa daha uzun duruyor ve ben de bebekliğimden kalan kalıcı kilolarımla ondan en az yirmi beş kilo daha ağır olmalıyım.

Sırıtarak öne çıkıyorum ve sesimi alçaltıyorum, böylece Lainey beni duymayacak ama diğerleri duyacak, "İstedğim onun parası değil. Onun koca sikini istiyorum."

James boğuk bir ses çıkarıyor ve aklımı kaçırmışım gibi bana bakıyor. Kızın nefesi kesiliyor ve geri çekiliyor, sonra hemen annelerinin peşinden çamurluğa kaçıyor. Çocukların çenelerinin açık kaldığını görünce sırtıyorum ama hemen toparlanıyorlar. Sırt tokatları ve büyük penislerin bir "aile özelliği" olduğu hakkında şakalaşmalar oluyor.

Ugh, çocuklar.

Onlar gittikten sonra, ön kapıda sadece üçümüz kaldık ve bu yanlış hissettiriyor. Bulmacanın dördüncü parçası eksikti, Grayson. Ellerimi oynatıyorum, kız kardeşinden intikam almanın verdiği iyi ruh halim bir anda yok oluyor.

James elini omuzlarıma doluyor ve beni önüne doğru çekiyor. Kulağıma fısıldamak için eğiliyor, dudakları kulağımın kenarında geziniyor. "Bunu benim için yapmana gerek yoktu. Ama teşekkür ederim."

Belinin etrafında dönüyorum ve yüzümü ona çeviriyorum, "Bir şey değil" dediğimde alışılmadık şekilde sakallı yanağının benimkine kaydığını hissediyorum.

Lainey'i aramızda tutarak kendi sessiz küçük baloncuğumuzdayız, ancak Grayson'ın başka bir odadan ağlamaya başladığını duyduğumuzda bu küçük huzur anı bozuluyor. Lainey başını kaldırıp inliyor, sonra küçük eliyle koridoru işaret ediyor.

"Hadi gel." James boştaki elini uzatıyor, ben de onu evin derinliklerine kadar takip ederken elini tutuyorum ve eşyalarımızı ön sahanlıkta bırakıyorum.

Attığımız her adımda gürültü inanılmaz bir şekilde daha da artıyor. Duvara monte edilmiş devasa bir televizyonun etrafına dolmuş adamlarla dolu karanlık bir çalışma odasının önünden geçiyoruz ve mutfakta en az on beş kişi var, hepsi birbiriyle konuşuyor ve annesi odanın ortasında mahkeme kuruyor. Bizim hakkımızda konuştukları belli, çünkü biz odaya girdiğimizde aniden cümlesini yarıda kesiyor ve ince dudaklarını birbirine bastırıyor.

Grayson ağlamaya devam ediyor ve ona neredeyse hiç ilgi göstermiyor, bu da kalbimi kırıyor. Dönüp koridorda koşarak bebek bezi çantasını karıştırıyorum ve sütüm çoktan azalmış olmasına rağmen Grayson'ın biberonlarından birini çıkarıyorum. Kimsenin bana torununu emzirirsem muhtemelen çılgına döneceğini söylemesine gerek yok.

Grayson kıvranırken ve meme ararken elleri yumruk olmuş durumda ve Grayson'ı kapıp havaalanına koşmak yerine biberonu vermek çok zor. *O benim bebeğim değil.* Onun torunu. Onu tutmak için her türlü hakka sahip. *O benim bebeğim değil, o benim bebeğim değil, o benim bebeğim değil,* diye içimden sessizce söylüyorum ama sütüm akmaya başladıkça vücudum mesajı almıyor. Neyse ki fermuarım giderek büyüyen ıslak sütyenimi gizliyor.

Grayson'ın beni gördüğünde daha da çok ağlamasını dinlerken kalbim acıyor ve James'in annesi sadece arkasını dönüp devasa mermer adanın etrafında bizden uzaklaşıyor. James'in bu evde annesiyle birlikte büyümesinin nasıl bir şey olduğunu düşündükçe onun için çok daha fazla üzülüyorum. Çok umursamaz ve soğuktu.

Orada garip bir şekilde duruyorum, ellerimi büküyorum ve ayaklarımın üzerinde kayıyorum, adrenalin damarlarımda dolaşıyor, Grayson'ı görmezden gelirken onu daha uzun süre tutuyor. James de bunu hissediyor. Annesinin henüz tanışmadığımız kel bir adamla yeni bir sohbeta başlamasını izlerken yüz ifadesi kararmaya devam ediyor. Torununu beslemek yerine konuşurken eliyle işaret ederek biberonu sallıyor.

Sonunda Grayson'a biberon vermeye çalıştığında biraz rahatlıyorum ama Grayson o kadar üzgün ki biberonu almıyor. Annesi bana karşı ne kadar düşmanca davranırsa davransın, kendimi ona yaklaştırmaktan alıkoyamıyorum. Lainey de artık tamamen gözyaşları içinde, onun ağlamasını dinliyor ve biliyorum ki o ağlayana kadar durmayacak.

Başka kimse bizimle konuşmuyor, ama bize doğru fırlattıkları bakışların farkındayım, annesi mahkemeye devam ederken fısıldaşırken başları birbirine eğik. Annesi Grayson'la ilgilenmek yerine adamın yaptığı bir esprinin can alıcı noktasına kafasını geriye atıp güldüğünde -ki bu toplantının nedeni düşünüldüğünde garip bir durum- James'in işi bitiyor.

"Bu kadar yeter," diye tersliyor, sesi daha önce hiç duymadığım kadar derin ve sert.

Tüylerim diken diken oluyor ve Grayson dışında herkes sessizliğe gömülüyor. Lainey bile sessizleşiyor ama gözyaşları hâlâ yanaklarından aşağı süzülüyor ve kalın, tüylü mavi kazağının boynunu ıslatıyor. Annesi yavaşça dönüp bize bakıyor ve gerginlik kalabalık mutfakı dolduruyor.

Bana uzattığı Lainey'i memnuniyetle kucağıma alıyorum, kollarımı ona dolayarak sıkıca sarılıyorum ve ıslak yanaklarından öpüyorum. "Sorun yok, tatlım. Her şey yolunda," diye yalan söyleyerek onu yatıştırmaya çalışıyorum, Grayson'ın ağlama şeklinden muhtemelen korktuğunu biliyorum.

"Anne, onu bana ver." James, Grayson'a uzanınca anne yarım adım geri çekilerek kel adama çarpıyor.

"Affedersiniz? O benim torunum ve onu istediğim kadar tutabilirim."

James öne doğru eğilerek boyunun uzunluğuna ulaştı ve çenesini sıktı. "O senin torunun olabilir ama Lauren onun vasisi olarak beni seçti. Onu teslim edeceksin ki biz de onu besleyip sakinleştirebilelim."

Onunla konuşma şeklinden dolayı şaşırdığını gözleri büyüdüğünde ve dudakları havaya kalktığında anlayabiliyorum. Tüm bebek bakıcılığı param üzerine bahse girerim ki kızdığında geri adım atmasına alışkındır.

Bir süre sonra omurgasını dikleştiriyor ve alay ediyor. "İyi. O da kız kardeşin kadar zor biri. Onunla sen ilgilen."

Grayson'ı bana teslim ediyor ve James onu göğsüne güvenli bir şekilde yasladığı için yeni oluşan gerginliğin bir kısmını üfleyerek iç çekiyorum. James'e karşı nasıl bu kadar acımasız olabildiğini ya da tek torununu nasıl eleştirebildiğini anlamıyorum. Lauren'a "kızım" yerine "kız kardeşin" demek, hatta sadece ismiyle hitap etmek bile gereksiz bir duygusuzluk gibi görünüyor.

James'i mutfaktan çıkarken takip etmek için acele ediyorum ama eşiği geçmeden hemen önce duruyorum ve dönüp annesine bakıyorum. "Grayson 'zor' biri değil. Karnı aç ve sadece-" *anne*, diyecektim ama tam zamanında kendimi durdurdum çünkü *o benim bebeğim değil, o benim bebeğim değil, o benim bebeğim değil*. "Şu anda 'zor' olan tek kişi sensin." Ona sırtımı dönüyorum ve kalabalık hemen yeniden başlıyor, öfkeli seslerin gürültüsü arkamızdan geliyor.

James bizi geniş merdivenlerden çıkarıp eskiden kendisine ait olan boş yatak odasına götürüyor ve birlikte yatağın kenarına yerleşiyoruz. Lainey'i kucağıma alıyorum ve o da fermuarımın yakasını çekiştiriyor. Fermuarı indiriyorum ve onu beslemek için emzirme sütyenimin bir tarafını hızla açıyorum ve gözyaşları göğsümden aşağı damlıyor. Emme sesine küçük iniltiler eşlik ediyor ve onu biraz daha sıkı tutup bir ninni mırıldanıyorum.

James, Grayson'ı bana verip mahremiyetimizi sağlamak yerine sütyenimin diğer tarafını kendisi açıp kumaşı aşağı çektiğinde hafifçe irkiliyorum. James bir kolunu sırtıma dolayarak ve diğer koluyla Grayson'ın ağırlığını destekleyerek onu göğsüme getiriyor. O kadar üzgün ki düzgün bir şekilde emmesi birkaç deneme gerektiriyor ama emdiğinde hemen yerleşiyor.

İşte o zaman ağlamaya başlıyorum. Bebekler ve uçakta çok acıyan küçük kulakları için, bu eve adım attığımızdan beri ne kadar korktukları ve üzüldükleri için ağlıyorum. James için ve şu anda birbirlerine yaslanmaları gerekirken ailesinin ona korkunç bir şekilde davranması için ağlıyorum. Otuz yılı aşkın bir süredir sevdiği adamı kaybeden annesi için bile ağlıyorum. Bunun nasıl bir his olduğunu ya da gelecekte aynı şey benim başıma gelse nasıl tepki vereceğimi hayal bile edemiyorum ve onunla konuşma şeklim hakkında bir kez daha düşündüm.

"Özür dilerim," diye fısıldıyor James kulağıma. Kalça kalçaya oturana kadar yaklaşıyor, elini belimi kavramak için sırtımda kaydırıyor ve beni yanına çekiyor.

"Hayır, üzgün olması gereken benim. Annenle o şekilde konuşmamalıydım ve haddimi aştığım için üzgün olmanı anlıyorum ya da-"

"Dur. Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok meleşim. Ve ben üzgün değilim, en azından sana karşı." İç çekiyor ve düşüncelerini toparlıyor gibi görünüyor. "Annem her zaman böyle değildi. Büyürken pek şefkatli değildi ama beni sevdiğini ve önemsedğini biliyordum. Ama şimdi acı çekiyor gibi görünüyor. Lauren ve ben taşındığımızda sanki bir şalter attı. Babam onunla bizim aramızda bir tampon oldu ve şimdi o da yok..."

Doğrudan gözlerinin içine bakabilmek için başımı yana çeviriyorum. "Baban için üzgünüm. Annen için de. Hepsi için üzgünüm."

Elini yan tarafımda aşağı yukarı gezdirirken bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve ben de başımı omzuna koyarken gözlerimi kapatıyorum. Bebekler emzirmeyi bitirene kadar bu şekilde kucak kucağa kalıyoruz ve tam boy yatağı ve başka

pek az şeyi olan odaya bakarken iç çekiyorum. Bu oda başkası için mi ve bizim için iki ayrı yatak odası daha mı var yoksa hepimizin aynı odada mı kalması gerekiyor emin değilim.

önümüzdeki iki gece için kendimizi buraya sıkıştırmak. Sabah ailesiyle kahvaltıya oturmayı ve mümkünse huzuru korumak için her şey yolundaymış gibi davranmayı düşünmek bile istemiyorum.

James cep telefonunu çıkarıp kulağına götürdüğünde başımı eğip sessizce kimi aradığını soruyorum. Hattın diğer ucundan boğuk bir selamlama duyuyorum ve James cevap veriyor, "Merhaba, evet, boş yeriniz olup olmadığını öğrenmek için arıyorum... Evet, hafta sonu tatili olduğunu biliyorum ama... uh huh. Elinizde bir tek bu mu var? Tamam. Evet, alıyoruz..."

Bizim için bir otel rezervasyonu yaptığını fark ettiğimde içten bir gülümsemeyi başarıyorum, sonra Uber uygulamasına dokunduğunda daha büyük bir gülümseme. Alt kata indiğimizde James kimseye veda etme zahmetine girmiyor. Bizi çantalarımızın hâlâ dışarıda durduğu ön kapıya götürüyor. Şoförün bizi kaldırımdan almasını beklerken keyfimiz yerine geliyor.

Bölüm 11

James

Shayla'ya ailemin ne kadar işlevsiz olduğunu ilk elden göstermek utanç vericiydi, ama benim için ayağa kalkması, kız kardeşime ve anneme hadlerini bildirmesi... ona daha da çok aşık oldum. Bugün bana karşı sevecen davransa da, dün gece yaptıklarımız karşısında verdiği tepkiye bakılırsa bunun bir sonuca varacağından emin değilim. Onlara benim kız arkadaşım olduğunu söylediğinde, zaten berbat olan ruh halim daha da kötüleşti, çünkü bunun sadece benim iyiliğim için söylediği güzel bir beyaz yalan olduğunu biliyordum.

Otel süitimizin kapısını açmak için anahtar kartımı kullanıyorum ve önce Shayla ve Lainey'i içeri almak için kapıyı açık tutuyorum, sonra Grayson'la birlikte onları takip ediyorum. Süitte bir mini mutfak, pelüş bir kanepe ve monte edilmiş bir televizyon da dahil olmak üzere lacivert ve beyaz desenli küçük bir oturma odası ve ebeveyn banyolu ayrı bir tek kişilik yatak odası var.

Shayla yorgunluğuna rağmen gülümseyerek oturma odasının zeminine bir battaniye seriyor ve Lainey'yi birkaç oyuncağıyla birlikte üzerine yatırıyor. Sonra, ben valizlerimizi ve bebeklerin araba koltuklarını muavin arabasından getirirken Grayson'ı benden alıyor.

Bavullarımızı yerleştirdikten sonra, otelin sağladığı seyahat beşiklerini yatak odasına götürüyorum, özlemle baktığım büyük boy yatağın her iki yanına birer tane koyuyorum ve gece için hazırlıyorum. İşim bittiğinde, tam Shayla otelin kapısını kapatırken oturma odasına dönüyorum. Önceden sipariş edebildiğim oda servisi akşam yemeğini küçük yuvarlak mutfak masasına koyuyor ve sonra Shayla, Lainey ve ben sessizce yemeğimize dalıyoruz.

Shayla ve ben lokmalar arasında esnemekten başka bir şey yapacak enerjiye sahip değiliz, ancak bebeklerimiz havaalanından gelirken arabada uyudukları için tamamen uyanık durumdalar. Ona otelde sadece tek yatak odalı bir süit olduğunu söylediğimden beri uyku düzeni hakkında henüz konuşmadık ve iki buçuk saat sonra ikimiz de duşumuzu alıp yatmaya hazır olduğumuzda hala bunu tartışmamıştık.

Duşta ilk sırayı bana bırakan Shayla, havluyla kurutulmuş saçlarını tepesinde topuz yapmış halde banyodan çıktığında bir güzellik abidesiydi. Üzerinde mezun olduğum okulun baş harfleri olan, bir ara bavulmdan almış olmalı, alt kenarı kalçalarının ortasından biraz daha yukarıda kalan eski, büyük boy, yanık turuncu bir tişört giyiyor. Gördüğüm tüm açık saçık iç çamaşırlarıyla yarışıyor ve aletim sertleşme tehlikesi geçirdiğinde gözümü hızla çıplak kalçalarından çevirmek zorunda kalıyorum.

Her iki bebeğimle birlikte yatağın kenarına tünemiş durumdayım, yıkanmışlar ve aynı açık mavi uyku tulumlarını giydirmişler. Shayla duş alırken ikisine de birer biberon içirebildim ve göz kapakları ağır ağır sarktı. Shayla durdu ve topuklarının üzerinde dönerek yatak odasından çıktı ve bir saniye sonra cep telefonuyla geri döndü.

"Gülümse," diye fısıldıyor ve fotoğraf makinesinin flaşı loş ışıktta patlayarak üçümüzün fotoğrafını çekiyor. Lainey flaşla sarsılıyor ve Shayla Lainey'i benden alıp kucağına alırken, gözleri tekrar düşene kadar çıplak ayakları üzerinde ileri geri sallanırken nefesinin altında özür diliyor.

Grayson'ı kollarımda yeniden ayarladığımda çoktan uyumuş olduğunu görüyorum, minik dudakları ayrılmış ve uzun kirpikleri hafifçe dalgalanıyor. Ayağa kalkıyorum ve onu banyoya en yakın beşiğine yatırıyorum. Yatağa, sonra Shayla'ya ve tekrar geri dönüp bir kez daha özlemle bakarak dört yastıktan ikisini ve ayak ucuna serilmiş ekstra battaniyeyi topluyorum. Yatak odasından sessizce çıkıyorum, oturma odasından ayıran kapıyı kısmen kapatıyorum ki ağlamaya başarlarsa bebekleri duyabileyim.

Her ne kadar Shayla'nın yanında uyumak istesem de, onu rahatsız etmek ya da ayrı uyumayı tercih ederse benden gitmemi

istemeye zorlamak istemiyorum. Çünkü tabii ki ister. Neden istemesin ki? Yine de bütün gece onun yanında uyumak için neler vermezdim, hatta izin verirse belki birkaç dakikalığına onu kaşıklamak için bile.

Oturma odasının ışıklarını kapatıyorum, Shayla'nın gece yarısı uyanıp bir bardak su içmek için dışarı çıkma ihtimaline karşı mutfaktaki küçük tepe lambasını açık bırakıyorum. Tişörtümü çıkarırken, kanepeye yastıklarımı yerleştirirken ve battaniyeyi silkelerken düşünebildiğim tek şey o. Shayla'nın yatak odasında dolaştığını duyuyorum, muhtemelen Lainey'yi beşiğine yatırmış ve kendi başına yatağa girmiştir.

Ölesiye yorgunum ama zihnim henüz uyumak için yeterince sakinleşmiyor, bu yüzden başımı duvara yaslayarak kanepeye yığılıyorum. Ofisimde geçirdiğim dün gece kapalı göz kapaklarımın ardında yanıp sönüyor ve sikim eşofmanımın içinde tamamen sertleşiyor. Shayla o kadar güzeldi ki, üstünü açıp bir tarafını yavaşça aşağı çekerken gözlerinde şefkatle karşımda duruyordu. Ve pembe meme ucunu alt dudağıma bastırdığında-

Kapının yumuşak bir tıkırtıyla kapanması beni düşüncelerimden koparıyor ve Shayla'nın bana doğru geldiğini görmek için doğruluyorum. Sağ tarafımdaki kanepeye çöküyor, ayaklarını altına sıkıştırıyor, böylece dizleri dış uyluğuma dayanacak şekilde bir kalçanın üzerine oturuyor. Bu küçük temas noktası bile sikimin seğirmesine neden oluyor. Ellerimi kucağımda kavuşturuyorum, hazır olda durduğunu fark etmemesini umuyorum. Uzun bir süre, gözleri benimkiler arasında gidip gelirken yanağının içini çiğniyor.

"Ne var ne yok?" Sessizliği bozmak için sordum.

Gözlerini kaçırıyor. "Sadece bugün için gerçekten üzgün olduğumu söylemek istedim. Özür dilememe gerek olmadığını söylediğini biliyorum ama stresli bir durumu alıp çok daha kötü hale getirmişim gibi hissediyorum. Eğer ben gelmeseydim, sen-"

Onu durdurmak için dizini sıkıyorum. "Eğer gelmemiş olsaydın, hala mutsuz ve seni özlüyor olurum." Her ne kadar doğru olsa da son kısmı söylemek istememiştim. "Grayson da öyle olurdu. O yüzden artık özür dilemek yok, tamam mı?" Başını salladı, ben de iç geçirdim, elimi olduğu yerde bıraktım ve dokunuşumdan uzaklaşmadığını görünce fark edip etmediğini merak ettim. "Bu yolculuğu katlanılabilir kılan tek şey sen ve Lainey'sin. Babam-" *Baba* kelimesini yüksek sesle söylediğimde aşırı duygusal yüklenme bana bir yük treni gibi çarpıyor. "Öldüğüne inanamıyorum."

Gözlerimi kapatıp başımı arkaya eğiyorum, oluşan gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum ama isteğim dışında dökülüyorlar. Shayla yanımdaki pozisyonunu değiştiriyor ve bir gözümü açtığımda dizlerinin üzerinde oturduğunu görüyorum. Elini yanağıma götürüyor ve başparmağıyla bir damla gözyaşımı siliyor, bu hareketi dün gece yaptığına benziyor.

Diğer elini göğsüme koyup çıplak tenimde aşağı yukarı gezdirerek yumuşak avucunun ve parmak uçlarının altında beni ısıttığında nefesimi içime çekiyorum. Başparmağı meme ucumu sıyırdığında dudakları aralanıyor ve nefesi benimkiyle eşleşerek kesiliyor.

Ve bana bakış şekli... "Shayla?"

Sesi o kadar alçak ve tereddütlü ki, "Seni tekrar... rahatlatmamı ister misin?" diye sorduğunda zar zor çıkarabiliyorum. Alt dudağını ısırtıyor ve bu kez kasıtlı olarak başparmağıyla meme ucumda daireler çizdiğinde kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum.

Teklifinden emin olup olmadığını sormak istiyorum ama kelimeleri bir araya getiremiyorum ve bunun yerine başımı iki kez sallıyorum. Dile getirmedığım dualarım kabul oldu. Dizini kucağıma kaydırıp üzerime oturmasını ve ağırlığını yavaşça alt baldırlarıma vermesini dikkatle izliyorum.

Titreyen elleriyle tişörtünün -meleğimin üzerindeki *benim* tişörtümün- eteklerini tutup başının üzerinden yukarı çekerken tek bir saniyeyi bile kaçırmaktan korktuğum için gözümü kırpmıyorum. Tişörtü yere düşürüyor ve üzerinde sadece siyah külotunun en küçük parçası kalıyor, başka hiçbir şey yok.

"Shayla." Kalbim göğsümün içinde çarparken nefes nefese kaldığımda adı gergin bir şekilde çıkıyor. Gözlerim, ben izledikçe tomurcuklara dönüşen koyu pembe meme uçlarına kayarken aletim tam direkte. Ellerim kendi kendine hareket

ediyor, dizlerinin hemen üstündeki deriyi avuçluyor, sonra külotunun zar zor örttüğü kıç yanaklarını avuçlayana kadar kalçalarının dışına doğru yukarı ve yukarı kayıyor.

Parmaklarımı esnetip alt yarısını aramızda bir santim bile kalmayana kadar kendime çektiğimde nefesini tutup ellerini omuzlarıma koyuyor. Göğsü daha hızlı yükselip alçalıyor ve ben alt dudağımı yalıyorum, onu bir kez daha tatmak için sabırsızlanıyorum. Bir elini başımın arkasını avuçlamak için boynumun arkasına kaydırıyor ve diğer eliyle göğsünü kavırıyor, meme ucunda bir damla süt boncuklanana kadar sıkıyor.

"Meleğim," diye fısıldıyorum öne eğilip meme ucuna yapışmadan hemen önce, tatlı, ılık sütünün ilk fişkırmasını emip yutuyorum. Meme ucunu daha derine çektiğimde birlikte inliyoruz ve daha fazla sütü ağzıma doluyor. Emmeyi ve kalçalarını ağrıyan sert aletimin üzerinde ileri geri çekmeyi değiştirirken dokunuşum ve dilim agresifleşiyor.

Tepkisini izlemek için gözlerimi yukarı çeviriyorum. Başını arkaya eğmiş, esnek dudaklarını ayırmış, adımı inliyor ve "Evet, evet, evet, James" diye mırıldanıyor.

Nefesim kesilirken ciğerlerimi çok ihtiyacım olan havayla doldurabilmek için meme ucunu çıkarıyorum. Aletimin üzerinde ileri geri sallanmasından kaynaklanan sürtünme ve zevk, bir dakika içinde kırılma noktasına ulaşıyor. Bunun uzun sürmesini istiyorum, özellikle de bu iki ve bitmiş bir duruma dönüşürse, bu yüzden kaslarımı sıkıyorum, kendimi henüz boşalmamaya istekli hale getiriyorum.

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve beni kaldıraç olarak kullanıp kucağımda zıplamak ve sürtünmek arasında gidip gelirken tutuşunu sıkılaştırıyor. Parmaklarımı külotunun elastik kenarlarının altına kaydırıyorum, avuçlarımda çıplak yanaklarını daha fazla hissetme ihtiyacı duyuyorum. El değmemiş meme ucunu ağzımın derinliklerine kadar emdiğimde nefes nefese inliyor, sütünün boğazımdan aşağı kayışını ve karnımı ısıtışını seviyor.

"James, Tanrım, James, evet. Lütfen, ihtiyacım var... Sana ihtiyacım var." Adımı söyleyişindeki o boğucu ifade beni tekrar pantolonumun içine boşalmanın eşiğine getirdi.

Kucağımda neredeyse çırılçıplak, aramızda sadece birkaç kumaş parçasıyla bana sürtündüğü için yeterince şanslı olduğumu düşünüyordum, ama sonra, *oh kahretsin*, elini vücutlarımızın birbirine bastırıldığı yere kaydırды. Dizlerinin üzerine oturup külotunu yana çekti ve ben de meleğimin çıplak amına ilk kez baktım. Gerçek hayatta ilk kez onunkini görüyorum ve çenemi sıkarak onu sırtüstü çevirip sikimi içine sokma isteğimi zar zor bastırıyorum.

Öldüğümü ve cennete gittiğimi düşünüyorum çünkü kendini bana isteyerek *açtığına*, amının parıltısından da anlaşılacağı gibi *benden tahrik* olduğuna inanamıyorum.

"Tanrım, meleğim, çok güzelsin. Seni ne kadar istediğimi bilemezsin. Hiçbir fikrin yok."

Gözleri parlıyor ve sonra tanıdığım en tatlı, en değerli, en muhteşem kız yüzümü kaplıyor ve beni dudaklarımdan öpüyor. Ve bu sadece bir öpücük değil. Olanlar karşısında o kadar şok oldum ki, onu geri öpemedim bile. *Öpemiyorum* çünkü şaşkınlıktan çenem düşüyor.

Arkasına yaslanıp kaşlarını çatıyor ve ben buna izin veremem. Onu tüm varlığımla istemediğimi bir an bile düşünmesine izin veremem. Ellerimi yukarı kaydırıp yüzünü kavırıyorum ve onu kendime çekiyorum. Onu tüm gücümle öper, dudaklarını dudaklarımda ne kadar arzuladığımı gösteririm. İlk öpücüğümüz. Benim için anlamı olan tek öpücük. Keşke bu benim ilk öpücüğüm olsaydı çünkü tüm öpücükler ona ve sadece ona ait olmalıydı.

Kalçalarını indiriyor, çıplak amı şişkinliğimin üzerinde ileri geri kayıyor. Onun uyarılmışlığı eşofmanımın kumaşını ıslatıyor ve ben daha fazlasına ihtiyaç duyuyorum. Onu hissetmeye, uzun zamandır hayalini kurduğum gibi vücudunu keşfetmeye ihtiyacım var. Buna bir sonraki nefesim gibi ihtiyacım var. Elimi aramızda gezdiriyorum ve bileğimi büküyorum, böylece parmaklarımı ıslak yarığından geçirebiliyorum. İlk iki parmağımın uçlarını klitorisini aramak için amında yukarı aşağı kaydırmaya devam ederken başını geriye atıyor ve adımı inliyor, sonra Islak uyarılmasından daha fazla toplamak için yarığını ve tekrar geri.

"Orada, oh tanrım, tam orada," diye inliyor parmaklarımı kendi parmaklarıyla kapatıp amının tepesine doğru bir noktaya

doğru iterken.

"Burada mı?" Nefes nefese kalıp kalçalarını salladığında soruyorum. Parmak uçlarımla küçük yumrunun üzerinde tekrar tekrar daireler çiziyorum. "Böyle mi seviyorsun meleğim?"

"Evet, evet! Biraz daha, sadece biraz daha."

"Ben hiç -bu ilk-" Boğazımı temizliyorum, kısmi itirafımdan utanıyorum. "Eğer doğru yapmazsam ne yapmamı istediğini söyle." Yirmi sekiz yaşında bir erkeğin daha önce hiç amcığa dokunmamış olmasını tuhaf bulsa da bu konuda yorum yapmıyor.

Tek söylediği, "Daha fazla, daha fazlasına ihtiyacım var, James," ve kalçalarını kucağımdan hafifçe kaldırıyor.

Başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirmeye başlıyorum, böylece ilk iki parmağımı ayrılmış am dudaklarının arasından geçirebiliyorum, benden ne yapmamı istediğinden emin değilim. Yanlışlıkla orta parmağımın ucunu girişine batırıyorum ve ikimiz de keskin bir şekilde nefes alıyoruz. Amcığı sıırıslıkla ve çok sıcak ve *lanet olsun*, hayal ettiğimden bile daha iyi.

Kalçalarını döndürüp parmağımı daha derine sokmak için üzerine eğildiğinde fısıldayarak bağıyor: "Aynen böyle James!"

Böyle çok iyi" dedi ve sikim bir anda boşaldı. Geri kalanını tutmak için zorlanıyorum ve ona ve onun zevkine yeniden odaklanıyorum.

Çıkardığı her iniltide yeteneklerime olan güvenim artıyor, parmağımı içeri ve dışarı pompalamaya başlıyorum, "İstedğin bu mu?" diye sorduğumda sesim bir oktav daha alçalıyor. Parmağımı o güzel amının derinliklerine mi sokmak istiyorsun meleğim?"

Muhteşem gri gözlerinin derinliklerinde vahşi bir bakış dönüyor ve klitorisine daha fazla baskı uyguladığımda inliyor. "Evet, Tanrım, evet. Daha fazlasına ihtiyacım var." Ona vermemi beklemiyor. Bunun yerine, kalçalarını biraz daha yukarı ve aşağı doğru çalıştırmaya başlıyor, orta parmağımı gidebildiği kadar derin olana kadar beceriyor. "Bir parmak daha. Onları içeri kıvrır. Beni boşalt, James."

"Kahretsin, meleğim. Ne istersen yaparım."

Çok sıkı oturuyor ama işaret parmağımı da içine sokmayı başarıyorum ve başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirmeye devam ederken kalçalarını hafifçe aşağı yukarı zıplatmaya başlıyor, ağırlığını elime veriyor. Tam istediği gibi olana kadar parmaklarımı kıvrırmak için farklı yollar ve yönler deniyorum. Artık o kadar yüksek sesle inliyor ki bebeklerimizi uyandıracığından endişeleniyorum ama ondan başka bir şeye odaklanmak zor.

Sesi daha da yükseliyor ve aniden amının duvarları parmaklarımın etrafında o kadar sıkı bir şekilde kasılıyor ki, onları kanalına doğru pompalamaya devam etmek neredeyse imkansız hale geliyor.

"Oh, boşalıyorum. James! James! James!" Adımı söylüyor, neredeyse zevkten ağlayacak. Islak sıcaklığının daha fazlası, serbest bırakılmasıyla sıırıslıkla olana kadar parmaklarımı kaydırıyor.

Bu meleği *benim* parmaklarımın boşalttığına inanamıyorum. Hala sıcak amının derinliklerinde gömülü olan parmaklarım olduğuna. Yüzüne, kirpiklerinin titreyişine ve kendinden geçerek adımı haykırırken çıkardığı sese hayran kalıyorum.

Elimi çekip eşofmanımın kemerini, damlayan aletimin dışarı fırlamasına yetecek kadar aşağı ittiğimde kendimi kontrol edemiyorum. Şaftımı kavıyorum ve kendi serbest bırakılmam için çaresizce cum ile kaplanmış elimle yumruğumu beceriyorum.

Kirpiklerinin dalgalanması durup gözlerini açtığında, ne yaptığımı görünce nefesini içine çekiyor ve inliyor.

Gözleri fincan tabağı gibi irileşip yuvarlaklaşıyor ve göz bebeklerinin kocaman açıldığı anı görüyorum.

"Aman Tanrım, James, sikin kocaman! Bunun sadece bir şaka olduğunu sanıyordum ama acayip büyükmüş."

Zevkle homurdanıyorum, onun övgüsü beni doruğa yaklaştırıyor. Bakışları çılgınca sikimi kaldırmama kilitleniyor ve çenesi gevşiyor. Taşaklarımı patlatmaya çok yakınım, ama bu anın sonsuza dek sürmesini isteyerek onunla savaşmaya devam ediyorum.

Ona yalvarıyorum, şu anda ne kadar çaresiz göründüğümünden hiç utanmıyorum. "Angel, lütfen. Seni hissetmeme izin ver. Üzerine otur ve beni boşalt."

Hızlıca başını sallıyor ve elimi çekiyor. Hemen üzerinde durana kadar dizlerinin üzerinde daha da yaklaşıyor, sonra ağırlığını bırakıyor. Kıcının yanakları üst kalçalarırna çarpıyor ve amının dudakları benimkilere uyacak şekilde ayrılana kadar ileri geri sürtünüyor.

boyutunda, şaftımın alt tarafına yuva yapıyor. İlk kez aletimin üzerinde bir am hissettiğimde göğsümün derinliklerinden bir inilti yükseliyor.

"Meleğim, meleğim, oh tanrım, amın inanılmaz hissettiriyor. Benim güzel meleğim."

İnliyor ve kalçalarını döndürüyor, sonra beni tekrar öpüyor, dilini dudaklarımın arasına sokuyor. Onu emiyorum, sonra benimkini onunki boyunca hevesle kaydırıyorum, cehennem gibi doğru yaptığımı umuyorum. Kalçalarını daha hızlı, daha agresif bir şekilde çalıştırıyor, sonra onları tam olarak doğru açıyla eğiyor ve her öne doğru kaydığında horozumun başının klitorisine çarpmasını sağlıyor. Öpüşmeyi kesip başımı geriye atıyorum, ucumdaki hassas sinirler cızırdarken duvara sertçe vuruyorum.

Eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Benim için boşalacak mısın James?" "Evet.

Melek amcığınla beni boşaltacaksın."

Ellerim kalçalarında, ağırlığını aletimin üzerine daha da çekmek için birlikte çalışıyoruz ve hiçbir uyarı olmadan, yıllardır mücadele ettiğim orgazm patlıyor. Onun adını inliyorum, ışık kıvılcımları görüşümün kenarları boyunca dans ederken, saf mutluluk dalgaları duyumlarımı eziyor. Daha önce hiç bu kadar sert boşalmamıştım ve *tanrım*, başka bir şekilde boşalmaya geri dönebileceğimi sanmıyorum. Elim bundan sonra asla yeterince iyi olmayacak.

Yavaşlıyor ama sikimden fişkırان dölleri ikimizin de kucagını ıslatırken sallanmayı bırakmıyor. Sonunda kalçalarını sabit tutmak zorunda kaldım, aletim artık aşırı hassas, taşaklarım tamamen boşaldı. Bana doğru sarkıyor, ikimiz de ağır ağır nefes alıyoruz. Kollarını boynumda dolaştırıp çıplak boğazıma doğru bir çizgi yaladığında, başka bir fişkıranma bir şekilde dışarı çıkıyor ve göbeklerimizin arasındaki deriyi kayganlaştırıyor.

Kollarımı onun çıplak sırtına doluyorum, nefes alış verişimiz sabitleşene ve aletim yumuşayana kadar onu kendimle aynı hızda tutuyorum. Uzaklaştığında, tutuşumu gevşetiyorum ama kollarımı ona dolamaya devam ediyorum, bu anın henüz bitmesini istemiyorum.

Kalçalarımın üzerinde geriye doğru kayıyor ve ikimiz de yaptığımız dağınıklığa bakıyoruz. Göğüslerinden süt sızıyor ve bir kısmı göğsümden aşağı damlıyor. Dölleri ikimizin de karnını kaplıyor ve sertçe nefes veriyorum, döllerimin onun tümseğini kayganlaştırdığını ve hala yana çekili olan külotunu ıslattığını gördüğümde kalbim tekrar çarpmaya başlıyor. Daha önce hiç bu kadar erotik bir şey görmemiştim ve sikim hızla yeniden sertleşmeye başladı.

Bölüm 12

Shayla

"Oh, hayır. Hayır, hayır, hayır." İçinde bulunduğum neredeyse seks kaynaklı sersemlikten sıyrılıp James'in kucağından fırlıyorum, neredeyse kıcımın üzerine düşüyordum ki elimi dizine koyup kendimi yakalıyorum, sonra da sanki beni sokmuş gibi hızla geri çekiyorum. Panik beni sardı ve sesimi fazla yükseltmemek için elimi ağzıma kapattım -sanki James beni iki kez boşalttığında tüm oteli uyandıracak kadar sesim çıkmamış gibi. *İki kez!*

James'in daha önceki coşku ifadesi hızla endişe ve hatta belki de... hayal kırıklığı ifadesine dönüşüyor. "Sorun nedir meleğim?"

James'in önünde, hâlâ yana çekilmiş külotumdan başka bir şey giymeden durduğuma inanamıyorum. Titreyen ellerimle ve hiç de hanımefendiye yakışmayan bir tavırla külotumu tekrar yerine geçiriyorum. Elim yapış yapış ve ıslak bir şekilde çıkıyor. *Acayip ıslak.* Göğsüm, karnım, külotum, kalçalarım. Hepsi birleşik döllerimizle ve hatta göğüslerimden sızan biraz sütle ıslak.

Kelimeleri çıkaramadan boğazımdan küçük bir sızlanma kaçıyor. "Ya bir kısmı içime kaçarsa? Ne yapacağız?"

James sırtıyor. Bir anda gitti, ama sanki içime boşalması fikrinden *hoşlanıyormuş* gibi sırttı, ki bu çılgınca! *Tanrım*, bu çok kötü. Gözlerimi kaçırdığımda yüz ifadesini daha da yumuşatıyor ama kocaman aletin yeniden kabardığı gerçeğini gözden kaçırmıyorum. O da ıslak... her yeri. Karın kasları -*tanrım*, o karın kaslarına bayılıyorum- dölle kaplanmış, gözlerimi kaçıyorum ama bu görüntü sonsuza dek beynime kazınacak.

Buradan çıkıp üstümü başımı temizlemeliyim. Yerden tişörtünü kaptığım gibi salondan dışarı fırlıyorum. Karanlık yatak odasında tökezleyerek bavulumu arıyorum, böylece dölle ıslanmış külotumu temiz bir çift ile değiştirebileceğim.

Bir şekilde, bir şekilde, bebekler hala uyuyor, şükürler olsun. Ben arkamdan banyonun kapısını kapatırken James de sikini eşofmanının içine sokmuş bir şekilde yatak odasına giriyor. Aklına benimle duş almak gelirse diye kapıyı kilitliyorum. *Çünkü eğer yaparsa... eğer ikimiz de çıplak, döl, sabun ve suyla kayganlaşmış olursak*, ne yapabileceğimi düşünmek bile istemiyorum.

Bacaklarımın arasını sabunladığımda tıslıyorum, am dudaklarım ve klitorisim beni parmaklamasından ve sonrasında yaptığım tüm gıcırdatmalardan dolayı aşırı hassas. Duşun çoğunu sıcak suyun altında durarak, "Benim güzel meleğim" diye inleyişini ve bunun kalbimi nasıl yerinden oynattığını tekrarlayarak geçiriyorum.

Duştan çıkan sesin Grayson ve Lainey'i uyandırmasından korkarak, duştan çıkıp James'in tişörtünü ve kesinlikle daha az seksi olan düz beyaz külotumu giymeden önce bacaklarımın arasını bir kez daha duruluyorum. Sonra yapış yapış siyah külotumu lavabonun altındaki küçük çöp kutusuna attıktan sonra banyo kapısına bakıyorum, düşüncelerim dönerken henüz James'le yüzleşmeye hazır değilim.

Lainey'i doğurduktan sonra neden doğum kontrolü yaptırmadım? Yani, nedenini biliyorum. Uzun, çok uzun bir süre seks yapmayı beklemiyordum. James ve ben teknik olarak geleneksel anlamda seks yapmamış olsak da, çok fazla çıplak ten tene eylem ve vücut sıvıları vardı ve... *Ya tekrar hamile kalırsam?* Bunun gerçekleşmesi halinde ortaya çıkacak sonuçları düşündükçe şimdiden nefesimi tutmakta zorlanıyorum. Bu düşünceleri bir kenara itmeme gerekiyor çünkü bunu yapmazsam gerçekten paniklemeye başlayacağım.

Burnumdan derin nefes alıp ağzımdan veriyorum ve sonunda kapının kilidini açıp içeri giriyorum. James banyoya bakan yatağın kenarında sessizce oturuyor ve ben bakışlarımı hemen yere indiriyorum. Onun gözleriyle karşılaşamıyorum. Yüzünde göreceklelerinden korkuyorum; az önce olanlardan dolayı üzgün mü yoksa işimiz biter bitmez onu tekrar terk ettiğim için kızgın mı?

Telefonumun el fenerini kullanarak bebeklere hızlıca bir göz atıyorum, sonra James'in karşı tarafındaki yatağa tırmanırken başımı eğiyorum ve yorganı çeneme kadar çekiyorum. Sırtım ona dönük olacak şekilde yan yatıyorum ve iç çektiğini duyuyorum. O iç çekerken yatak kayıyor.

ayağa kalkıyor ve banyo kapısının kapanma sesini duyuyorum, sonra da düşün çalışma sesini.

Banyodan çıktığında çoktan uyumuş numarası yapmama rağmen benden çok daha hızlı davranıyor. Tek gözümü biraz açtığımda dar beline sadece bir havlu sararak yatağın etrafında dolaştığını görüyorum ve keşke havluyla uğraşmasaydı diye kendimi zihinsel olarak azarlıyorum. Bir süre bavulunu karıştırıyor, sonra bir tomar giysi taşıyarak sessizce yatak odasından çıkıyor.

Daha önce yaptığı gibi kapıyı aralık bıraktığını fark ediyorum ve az önce yaptıklarımızdan sonra kanepede yalnız uyuduğunu düşünmemeye çalışıyorum. Onunla bu kadar samimi olduktan sonra ayrı uyumanın ne kadar yanlış olduğunu düşünmemeye çalışıyorum.

Bunun olmasını istediğimden değil. İstemedim. Aklımı kaçırdığım ve onu *rahatlatmayı* teklif ettiğim dün geceden sonra, bunu bir daha yapmayı hiç beklemiyordum, ondan faydalandığımı hissettiğimde değil. Daha önce kanepede yanına oturduğumda da onu rahatlatmayı düşünmüyordum. Bir anda oluverdi.

Elbette, onun her zaman çekici olduğunu düşündüm ve son derece yakınlaştık, ancak hala lisede olduğumu öğrendiğinde sessizce çıldırdığını bildiğimden, benim başlattığım bir ilişki bir yana, bir tür cinsel ilişkiye girebileceğimizi hiç düşünmemiştim. Ona karşı hissettiklerimin basit bir çekimin çok ötesinde olduğunu kendime itiraf etmek zorunda kaldım. Sadece onu önemsemenin ve sokağın karşısındaki sessiz, yaşlı komşuyla geliştirdiğim sıra dışı arkadaşlığın ötesinde.

James ve Grayson'la o kadar çok zaman geçirdim ki sanki onlar benim -benim *James'im* ve benim *Grayson'ım*-. Ama değiller. Olamazlar. Kendi evi ve kariyeriyle güvenli bir şekilde hayatını kurmuş yetişkin bir adamken olmaz. Geleceğimin -Lainey'nin de geleceğinin- liseden sonra nereye gideceği konusunda hâlâ kararsızken, hayatımın bu noktasında olmaz.

Otuz dakika sonra hâlâ onu, kalçalarımı kavrayıp parmaklarına boşalmamı sağlamasını ve bana *meleğim* demesini düşünmemekte başarısız oluyorum. Bana daha önce de birkaç kez melek demişti, *bunun* gurur verici olduğunu düşünmüştüm ama bana *meleğim* demesi farklıydı. Bunu söylediğinde göğsümde bir sıcaklık oluşmuş ve karnıma yerleşmişti ve bir şekilde *onun* olma fikri hoşuma gitmişti.

Kendini kesmeden önce cümlelerini nasıl bitireceğini de merak ediyorum. "*Ben hiç -bu ilk-*" Hiç bir kadını parmaklamadığını mı kastetti? Ya da bir kadına hiç yakın bir şekilde dokunmadığını mı? Bu iki senaryonun da neden karnımın alt kısmında küçük bir karıncalanma yarattığını bilmiyorum. Bakire olmasam da ben de daha önce hiç böyle bir şey yapmadım.

Yatak odasının kapısının hemen dışından ayak sesleri geliyor ve gözlerimi çok az açıyorum. James odaya giriyor ve yatağın karşı tarafına doğru yürüyor. Nefesimi tutup ne yapacağını görmek için bekliyorum.

Yatak arkamda onun ağırlığıyla alçaldığında yavaşça bırakıyorum. Yorganı kaldırıp altına girdiğinde kısa süreli bir soğuk hava parlaması oluyor. Onunla aynı yatakta uyuduğumu düşündükçe kalbim hızla çarpmaya başlıyor. Birkaç uzun dakika boyunca yan yatıyor, dönüp duruyor ve rahat etmeye çalışıyor, diye hayal ediyorum. Tam kalbim yavaşlamaya başlarken, o yer değiştiriyor.

Yavaşça, çok yavaşça, sanki beni uyandıracağından ve ona gitmesini söyleyeceğimden korkuyormuş gibi yaklaşıyor. Hâlâ bana dokunmadı ama vücut ısınısını sırtımda hissedebiliyorum. Saçlarım bu şekilde topuz yapılmışken sıcak hava üfleyerek enseme okşadığında omurgamdan aşağı bir ürperti yayılıyor. Kılımlı bile kıpırdatmıyorum ama nefes alış veriş hızımdan uyanık olduğumu anlamış olmalı.

Birkaç dakika daha dokunmadan öylece uzanıyoruz, ta ki sonunda, çekingen bir tavırla elini belime koyup kaburgalarımın kalçalarımın kıvrımı arasındaki çukurda hafifçe dinlendirene kadar. Kulağımı gıdıklayan bir nefes üflüyor ve sonunda uyuyor numarası yapmaktan vazgeçiyorum.

Omzumun üzerinden bakıp fısıldıyorum, "James?"

"Bu iyi mi?" Sesi alçak, pürüzsüz ve o kadar seksi ki kalçalarımı birbirine kenetliyorum. Avuç içi dirseği belime dayanana kadar yavaşça öne doğru kayıyor ve elini gömleğimin ve karnımın üzerinde gezdiriyor. Daha önce gömleğimi çıkardığımda gözlerinin nasıl şehvetle parladığını görmeseydim, karnımın alt kısmının doğum sonrası yumuşaklığını hissetmesi konusunda kendimi mahcup hissederdim.

Ona yüksek sesle cevap verirsem sesimin nasıl çıkacağından korkarak başımı sallıyorum. Hatta sırtım onun zayıf göğsüne dayanana kadar birkaç santim geriye kayıyorum, vücut ısısı beni sarıyor. Dizlerini bükerek benimkilerin arkasına yaslıyor ve sonunda James'in beni kucaklamasıyla, bana gerçekten onunmuşum gibi sarılmasıyla uykuya dalıyorum.

Onun meleği.

Bölüm 13

James

Shayla ve ben bütün sabah oda servisi kahvaltımızı yerken, sonra Lainey, Grayson ve kendimizi babamın cenazesi için hazırlarken birbirimizin etrafında dolanıyoruz. Diz hizasında pileli siyah eteği ve yüksek beline sıkıştırılmış siyah düğmeli bluzuyla kasvetli bir görüntü sergiliyor. Ben de onun benim için seçtiği benzer bir siyah uzun kollu düğmeli bluz ve ütülü siyah pantolon giymiştim.

Oturmam için mutfak masasındaki sandalyeyi gösterdiğinde ve ardından saçlarımı tarayıp geriye doğru tarayarak bir kez olsun düzenli görünmesini sağladığında yumuşak dokunuşunun keyfini çıkarıyorum. Parmak uçları ensemde gezinip kollarımda tüylerimin diken diken olmasına neden olduğunda onu elinden tutup sandalyenin etrafından kucağıma çekmek istiyorum. Boğazını temizleyip uzaklaştığında elim tam bunu yapmak üzereyken yarım saniye seğiriyor.

Onunla göz teması kurmaya çalışıyorum ama o bunu kabul etmiyor. Çenesini avucumun içine alıp bana bakması için yalvarmak istiyorum. Ona bütün gece yanında uyumanın hayatımın en güzel gecelerinden biri olduğunu söylemek istiyorum. Daha önce hiç bir kadının yanında uyumamıştım ve ilk kez *onunla* birlikte olmam bu deneyimi çok daha özel kılıyor.

Ona hayatımızın geri kalanında her gece yatağında olmasını istediğimi söylemek istiyorum, benimle bir daha asla cinsel anlamda yakınlaşmak istemese bile, bu ne kadar zor olursa olsun. Tüm gece boyunca ona sarılmakla yetinmek istiyorum, tıpkı dün gece yaptığım gibi, avuçlarımı gövdesinin üzerinde genişçe açarak ve yüzümü solgun, ipeksi saçlarına gömerek.

Ama ona söylemeyeceğim. En azından şimdilik. Bu kadar ürkekken ve ona olan yoğunluğum ve takıntılı ihtiyacımın kaçmasına neden olmasından korkarken olmaz.

Tüm bunların tek iyi yanı, zihnimi babamla olan ve asla düzeltemeyeceğim gergin ilişkimden ne kadar pişman olduğumu düşünmekten alıkoymas.

Ailemin kilisesine vardığımızda, bu sabah kiraladığım minibüsten iniyoruz. Shayla koyu mor ve beyaz baklava desenli kazak giymiş olan Lainey'i kucağında taşırken, ben de bebek bezi çantasını ve Grayson'ı aynı baklava desenli kazağı ve siyah pantolonuyla taşıyarak sessizce ön merdivenlerden çıkıp binaya giriyoruz. Annem, babamın kız kardeşi Carol teyzemle birlikte ön tarafta duruyor ve gelen herkesi selamlıyor. Gözlerindeki yaşları bir mendille silerken gözlüklerini başının üstüne koyuyor ve ona karşı içimde tuttuğum öfke bir nebze olsun azalıyor.

Ona sarılmak ve yanağından öpmek için eğildim ve birkaç saniyeliğine bana doğru eğildi. Kalbim ona karşı daha da yumuşuyor ama sonra düzeliyor, Shayla'ya kaşlarını çatıyor ve bir sonraki kişiyi selamlamak için arkasını dönüyor.

İşte böyle, kalbim tekrar katılaşıyor.

Annemi annem olduğu için seviyorum ama Shayla ve Lainey'e karşı beslediğim koruyucu duygular alevleniyor. Kilisede olmasaydık ve bu babamın cenazesi olmasaydı, meleklerime nasıl davrandığımı yüzüne vurmak için onu bir kenara çekerdim.

Düz, kırılmış kaşları ve hafif çengelli uzun burnuyla bana babamı hatırlatan Carol Teyze bize kısa ve sempatik bir gülümseme gönderiyor. Ben de ona sarılıyorum, kucaklaşmamız daha da sıcaklaşıyor, sonra da mabede giriyoruz.

Shayla beni sağ taraftaki koridordan takip ediyor ve ben ilk sıradaki kardeşlerimin yanına kaydıktan sonra yanımdaki koltuğa oturuyor. Sonraki yirmi dakika boyunca, alçak sesle mırıldanmalar odayı dolduruyor ve birçok aile üyesi ve babamın arkadaşları başsağlığı dilemek için uğruyor. Neredeyse hepsi kucağımızda bebeklerimizle yanımda oturan Shayla'ya dikkat kesiliyor, hatta birkaçı kim olduğunu soruyor ama Shayla kendini sadece ismiyle tanıtıyor ve bana kim olduğunu açıklamıyor.

Peki o benim için kim? Tam olarak bilmiyorum. O kesinlikle sadece komşum ve Grayson'ın bakıcısı değil. Artık değil. Ama dün kendini tanıttığı gibi kız arkadaşım da değil.

Annem ve Carol Teyze orta koridorda yürüyüp bize katıldıklarında kilise sessizleşiyor. Kardeşlerim onlar için sıranın önünde açık bir yer bırakmışlar ve tam oturacakları sırada annem bizi görünce iki kez dönüp bakıyor ve kaskatı kesiliyor. Birbirimize dokunmuyor olabiliriz ama annem boğazına kadar düğmeli siyah pantolon takımı ve balıksırtı ceketiyle bize doğru aceleyle gelirken Shayla'nın donup kaldığını hissettiğime yemin edebilirim.

Annemin dudakları aşağı doğru kıvrılınca Shayla geri çekiliyor. "Onun burada ne işi var? Bu sıra sadece aileler için." Etrafta henüz yerlerine oturmamış birkaç kişi annemin sert ses tonunu duyunca başlarını bize doğru çeviriyor.

Ben daha düşünmeden kelimeler ağzımdan dökülüyor. "O aileden biri." Shayla'nın eteğinin yukarı kalktığı sol dizini avuçluyorum, sıcak tenine temas eden parmaklarım karıncalanıyor. Söylediklerim yalan olabilir ama yalan gibi gelmiyor. *Tanrım*, yalan olmamasını ne kadar isterdim.

Shayla'nın da bana eşlik etmesi için sessizce yalvarıyorum ve kalçalarımız birbirine değecek şekilde oturmak için bana yaklaştığında hafifçe nefes veriyorum. Hatta elini benimkinin üstüne koyuyor ve avucumu yukarı çevirdiğimde parmaklarını benimkilerin arasına sokuyor. Kalbim küt küt atıyor ve elini iki kez sıkıyorum.

Annem başka bir şey söylemeye hazırlanıyor ama papaz araya girerek herkesin yerine oturmasını istiyor. Dudaklarını birbirine kenetledi ve sessizce öfkelenerek sıranın önüne doğru yürüdü. Ona karşı hissettiğim son iyi niyet de yok oldu.

Shayla eğildi ve nefesinin altından fısıldadı, "Özür dilerim. Ailenizi üzeceksem taşınısam iyi olacak."

Başımı çeviriyorum ve yanağım onunkine sürtünüyorum. "Lütfen yapma. Kalmanı istiyorum." Başını sallıyor, yanaklarımız birbirine sürtünmeye devam ediyor ve ben de gözlerimi kapatıp ona bu kadar yakın olmanın tadını çıkarıyorum. "Teşekkür ederim." Biraz daha kaymaya cesaret ediyorum ve şakağına bir öpücük konduruyorum. Hızlı bir nefes alıyor ama itiraz etmiyor ya da geri çekilmiyor. Ben de onu tekrar öpüyorum, sonra da papazın cenaze vaazını dinlemek için dönüyorum.

Babamın arkadaşlarının onun hakkında konuştuklarını, daha önce hiç duymadığım hikayeler paylaştıklarını duymak göğsümün sıkışmasına neden oluyor. Babamın hiç bilmediğim bir yönünü paylaşıyorlar. Keşke bu hikayeleri benimle kendisinin paylaştığı türden bir ilişkimiz olsaydı, ama şimdi onları dinleyebildiğim için minnettarım. Onun ne kadar iyi bir adam ve iyi bir arkadaş olduğunu ve onu ne kadar özleyeceklerini anlatmaya devam ettiklerinde gözlerimin kenarlarında yaşlar birikiyor.

Gözyaşlarımı silebilmek için Shayla'nın elini bırakıyorum. Başımı eğip gözlerimi kapatıyorum ve dinlemeye devam ediyorum. Tam o sırada Shayla'nın elinin sırtımda gezindiğini, yavaş daireler çizdiğini ve Lainey'nin minik elinin yanağımda olduğunu hissediyorum. Ona bakmak için doğruluyorum ve kısa, tombul kollarıyla bana doğru uzandığında Grayson'ı Shayla'ya devredip Lainey'i kucağıma çekiyorum. Lainey boynuma sarıldığında gözlerimi kısıtıp hıçkırıklarımı tutmak zorunda kalıyorum. Daha on aylık ama iki dakika içinde bana Virginia'ya geldiğimizden beri ailemin gösterdiğinden çok daha fazla sevgi ve şefkat gösteriyor.

Annesinden almış.

Onu daha yakına çekiyorum, bebek inceliğindeki sarı saçlarına bir öpücük kondururken bebek şampuanının kokusunu içime çekiyorum. Shayla'ya gizlice baktığımda, yüzünde tatlı bir gülümseme ve muhteşem gözlerinde dönen hayranlığa benzer bir şeyle bizi izliyor.

Benim tatlı meleklerim. Meleğim ve Angelainey'im.

Servisin geri kalanında Lainey'i kucağımda tutuyorum, Shayla ise Grayson mızızlandığında onu sallıyor. Biberonunu reddettiğinde, onu emzirmek için özel bir alan bulmak üzere sessizce uzaklaşıyor. Döndüğünde bana daha da yakın oturuyor ve elimi kucağında tutuyor, burnumu çektüğimde sıkıyor.

Shayla ve ben cenaze töreninden sonra Carol Teyze'yle birlikte annemin resmi oturma odasının köşesindeki fildişi çiçekli kanepede oturuyoruz. Carol Teyze Grayson'a cilve yapıyor, ondan bir gülümseme daha koparmaya çalışıyor ve Grayson da Carol Teyze'nin hoşuna gidecek şekilde bunu yerine getiriyor.

Lainey kendini yukarı çekerek şatafatlı sehpanın üzerinde dengesiz bacakları üzerinde duruyor. Alkışladığımızda mutlu bir şekilde ciyaklıyor, sonra dengesini kaybedip poposunun üzerine düştüğünde tekrar ciyaklıyor. Bu ses, böylesine kederli bir günde kalbimi neşeyle dolduruyor. Sürünerek ayaklarımızın dibindeki bebek bezi çantasına gidip yapı taşlarını çıkarmaya başladığında, ben de onun yanına yere kayıyor ve sırtımı kanepeye yaslıyorum. Lainey üst üste dizmem için bana blok üstüne blok uzatıyor, sonra kucağıma devirdiğinde kıkırdıyor.

"Söyle bakalım, Grayson'la işler nasıl gidiyor?" Carol Teyze, büyük yeğeniyle oynaşmaları arasında bana soruyor. "Lauren öldükten sonra kolay olmadığına eminim." Ben cevap veremeden sesini alçaltıyor ve öne eğilip omzumu sıkıyor. "Yeri gelmişken, kız kardeşin için çok üzgünüm. Keşke onun cenaze törenine katılabilseydim, böylece sırtını yaslayabileceğin bir ailen olurdu. Lauren güzel bir ruhtu ve son birkaç yıldır onu sık sık göremesem de, yine de onu özlüyorum."

Carol teyze törene davet ettiğim *tek* aile üyesiydi çünkü Lauren'in ailemizden başka kimsenin gelmesini istemeyeceğini biliyordum ve töreni kaçırdığı için kendini suçlu hissettiğini biliyorum. Ancak, sağlık sorunları nedeniyle eve yakın kalması gerekiyordu ve Lauren'in üniversiteden sonra yerleştiği New Mexico'ya uçamadı.

Kız kardeşimi düşünürken boğazımdaki yumruyu yutkunarak geri çekiyorum. Annemin Grayson'ın da Lauren kadar zor biri olduğuna dair o duygusuz lafını saymazsak, Carol Teyze ondan bahseden ilk kişi oldu. Buralarda birileri soracak kadar önemseddiği için minnettarım.

"Teşekkür ederim Carol Teyze," diyorum elini omzuma koyarken. "Ben de onu özlüyorum. En hafif tabiriyle zor bir dönem geçirdim. Ama Shayla çok yardımcı oldu."

"Öyle mi? Peki siz nasıl tanıştınız?"

Lainey için bir sonraki kuleye başlarken ona ve Shayla'ya bakmak için yana dönüyorum. "Sokağın karşısındaki komşum ve bana yardım etmeyi teklif etti. Bir bebeğe bakmakla ilgili hiçbir şey bilmiyordum ve o bana her konuda yol gösterdi. Grayson'ın artık gece boyunca uyumasının tek sebebi o, çok şükür. O olmasaydı ne yapardım bilmiyorum."

Carol Teyze gülümseyerek, "Bu harika," diyor. Sonra kaşlarını kaldırıp bizi bir ileri bir geri süzüyor. "İkiniz birlikte çok zaman geçiriyorsunuz demek?"

"Mümkün olduğunca çok zaman." Dikkatim çok güzel kızaran ve başını eğen Shayla'ya kayıyor. Elimi baldırının arkasında gezdiriyorum, o da bacağını belli belirsiz bana yaklaştırıyor. Bugün ona dokunmak için türlü türlü küçük yollar buldum, uzaklaşmak yerine bana doğru eğildiğinde her seferinde heyecanlanıyorum.

Lainey gevezelik ediyor ve en son kuleyi yıktıktan sonra dikkatimi çekmek için yüzüme bir blok sallıyor. Onu kollarıma çekip yanağına ahududu üflediğimde ciyaklıyor. Tam başka bir kuleye başlamak üzereydik ki annem yaklaşıp tısladı: "Şu kızı susturun. Burası oyun alanı değil."

Kardeşlerim ve amcalarım şu anda çalışma odasında futbol izliyor, tezahürat yapıyor ve takımları her sayı aldığında birbirlerinin sırtını sıvazlıyor olmasalardı belki onu anlayabilirdim.

Annem Lainey'nin elindeki bloğu alıp onu ağlattığında, bu benim için bardağı taşıran son damla oldu. Carol Teyze hariç tüm bu lanet aile için bardağı taşıran son damla.

Ayağa kalkıyorum, Lainey omzumda ağlarken onu göğsüme bastırıyorum. "Biliyor musun anne? Sana daha iyisini yapacağım. Biz gidiyoruz." Çoktan ayağa kalkmış olan, Lainey'nin diğer bloklarını toplayan ve bebek bezi çantasını omuzlayan Shayla'ya işaret ediyorum. Carol Teyze Grayson'ın yanağını öpüyor ve onu Shayla'ya veriyor.

Annem bize karşı o kadar kötü davrandıktan sonra yaralı görünecek kadar küstahlaştı. "Ne? Kesinlikle olmaz." Parmağını Shayla'ya doğru salladı. "Onların burada işi yok ama sen de hiçbir yere gitmiyorsun."

Ona ters ters bakıyorum. "Neden? Neden kalmamı istiyorsun?"

"Ne demek 'Neden'? Bu babanın cenazesi. Bana bu şekilde davrandığın için kalbi kırılırdı!" diye bağırarak ailenin geri kalanının ve babamın arkadaşlarının dikkatini çeker.

"Hayır, hiç sanmıyorum. Bence bize davranış şeklinizden rahatsız olurdu ve bunu siz de biliyorsunuz."

Annem bocalıyor, sanki onu itmişim gibi bir adım geri atıyor ve elini kalbinin üzerine koyuyor. "Affedersiniz? Bunu nasıl söylersin?"

"Lauren'in cenazesinden ve Grayson'ın benimle yaşamaya başlamasından bu yana üç aydan fazla zaman geçti. Onu sormak için en son ne zaman aradınız? Annesini, yani kızınızı kaybeden tek torununuz."

"Aradım-"

"Hayır, aramadın. Lauren ya da Grayson hakkında konuşmakla hiç ilgilenmediğini fark edene kadar her hafta aradım. Çoğu zaman telefonu babama vermeden önce beni mümkün olduğunca çabuk kapatmaya çalışıyordun."

"Bu doğru değil!"

"Evet. Öyle. Öyle. Ve şimdi buradayız, Grayson'ı tam olarak bir kez kucağına aldın ve hala onun hakkında bir şey sorma zahmetine girmedin. Carol Teyze hariç diğer herkes de seni örnek aldı. Babama ve onun istediklerine saygı duyduğum için sana anlayış göstermeye çalıştım ama artık yeter. Bize, özellikle de Shayla ve Lainey'e davranış şeklinize asla tahammül etmezdi ve ben de buna tahammül etmeyeceğim."

Shayla'nın elini arkamdan uzattım, parmaklarını benimkilerin arasına soktu ve kendini sırtıma yaklaştırdı. Bunu annem onunla çirkinleştiği ilk anda yapmalıydım. Shayla'yı önüme çekiyorum ve onu ön kapıya doğru yönlendiriyorum, böylece annemle onun arasında kalıyorum.

Annem peşimizden koşuyor, ne kadar kötü bir evlat olduğum hakkında atıp tutuyor. Shayla'yı minibüse götürürken annemle belki de son kez konuşmak için dönüyorum.

"Seni seviyorum anne. Seni her zaman seveceğim. Ama nasıl iyi bir ebeveyn ve büyükanne-büyükbaba olunacağını öğrenene ve bizi önemsiyormuş gibi davranmaya başlayana kadar, bu beni son görüşün ya da benden son haber alışın olacak."

Carol Teyze başını annemin omzunun üzerinden uzatıyor ve üzgün olduğu belli olmasına rağmen bana küçük bir gülümseme veriyor.

"Carol Teyze, seni görmek çok güzeldi. Grayson'ı tanımak için zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Babamın bunu takdir edeceğini biliyorum."

"Yabancılık çekme James. Dördünüzün de bir ara ziyaretime gelmenizi çok isterim."

"Memnuniyetle," diyorum, Shayla'nın adına da daveti kabul ediyorum, gerçekleşmesi umuduyla.

Annem ayaklarını sürüyerek uzaklaşıyor ve söylediklerimi ciddiye alacağını umsam da bundan şüpheliyim. Bu babamın cenazesi olabilir ama iki tane de olabilir.

* * *

Otele döndüğümde, annemle yaşadığım yüzleşme yüzünden hâlâ üzgünüm. Akşam yemeği yerken ve Lainey ile Grayson'ı yatmaya hazırlarken bunu belli etmemek için elimden geleni yapıyorum ama yine de dışarı sızıyor. Shayla bunu anlayabiliyor ama sesini neşeli tutarak benim eksikliğimi gideriyor ve bebeklerimiz yatana kadar onları mutlu edip gülümsetiyor.

Duş aldıktan sonra dün geceden kalma yastık ve battaniyemi alıp kanepede silkeliyorum. Oyun geceleri dışında nadiren içki içerim ama bu gece bir istisna yapıp mini mutfaktaki buzdolabından ücretsiz mini şişelerden birkaç tane alıyorum. İlk

şışenin kapağını çevirip bir dikişte içiyorum ve tarçınlı viski seçimimden hemen pişmanlık duyuyorum.

Babam da bundan nefret ederdi. Bu düşünce beni bir gülümsemeye itti, ancak bu gülümseme de aynı hızla kayboldu.

Mini şişelerin geri kalanını bırakıp uzanırken düşüncelerime dalıyorum. Shayla'nın yanında uyumak için muhtemelen son şansımken onunla yatağa girmek yerine buraya geldiğim için şimdiden pişmanlık duyuyorum ama onu bu mutsuz ruh halimle daha fazla rahatsız etmek istemiyorum.

Ailemle tanışan Shayla'nın benim hakkımda ne düşüneceği konusunda endişelenmeden edemiyorum. Ailesini çok iyi tanımıyor olabilirim ama gördüğüm kadarıyla, çimenlerin üzerinde oturarak geçirdikleri bir öğleden sonra, benim ailemle altı ayda olduğundan çok daha fazla gülümseme, kahkaha ve sevgi var.

Yatak odasının kapısının açılıp kapanma sesini duyunca bir gözümü kırıp dönüyorum. Shayla ayaklarını sürüyerek gelip tam önümde durduğunda yavaşça doğruluyorum. Üzerinde yeni, büyük boy bir tişört var ve yakından baktığımda bavulumdan benimkilerden biri olduğunu görüyorum. Bu bir başka hızlı gülümsemeye yol açıyor ve içimde bir sahiplenme duygusu kabarıyor.

Meleğim yatarken *benim kıyafetlerimi* giyiyor.

İkimiz de konuşmuyoruz ve ben ne yapmam gerektiğine dair bir işaret bekliyorum. Gözleri kanepenin ucuna yığılmış iki yastığıma kayıyor. Yastıklara uzandığında ağzım kuruyor ve yutkunuyorum. Serbest elini uzatıyor ve elini tuttuğumda beni ayağa kaldırıyor ve yatak odasına götürürken onu takip ediyorum.

Yastıklarımı yatağın başına yerleştiriyor, örtüleri geri çekiyor ve içeri girmemi işaret ediyor. Uzanıyorum ve yatağın etrafında dolaşip kendi tarafına tırmanmasını izliyorum. Artık hiçbir şeyi ikinci kez düşünmüyorum. Ortaya doğru yuvarlanıyorum ve tıpkı önceki gece yaptığım gibi onu kaşıkliyorum, kolumun altına ve göğsüme yaklaştırıyorum. Ona bu kadar yakın olmak ruh halimi iyileştiriyor ve onun yumuşak nefes alışlarını dinleyerek uykuya dalıyorum.

Bölüm 14

Shayla

İndiğimizde, hava koşullarının uçuşumuzu ertelemesinden sonra, hepimiz sürükleniyoruz, havaalanından eve giderken gözlerimizi zar zor açık tutabiliyoruz. James'in araba yoluna girdiğimizde koltuğuma yığılıp inliyorum, arabadan çıkmak için enerji toplamaya çalışıyorum.

"Hadi gel. İçeri girip yatalım," diyor James omzuma biraz canlılık katarken.

Sokağın karşısındaki evime bakıyorum, iki ikiz çocuğun yanındaki bir odada ve tek kişilik bir yatakta tek başıma uyumayı hiç de dört gözle beklemiyorum. James'in yanında uyuduğum iki gecenin beyin kimyama bir şekilde değiştirmesi ve istememem gereken bir şeyi arzulamama neden olması ne kadar komik.

Grayson'ı bir kolumda, Lainey'i de diğer kolumda taşıyorum, uyurken başını omzuma yaslıyor. James eşyalarımızı ön kapıya kadar taşıyor ve kapının kilidini açıp benim için kapıyı açtığında içeri giriyorum. Sessizce, Grayson'ı uyandırmadan beşiğine yatırmak için çocuk odasına doğru ilerliyorum. Kapısını arkamdan kapatırken, onu gece için terk etme düşüncesinden nefret ettiğimi fark ediyorum.

James her şeyi içeri getirmeyi bitirdiğinde onunla ön kapıda buluşuyorum. "Bavullarımı dışarıda bırakmalıydım," diye fısıldıyorum Lainey'yi uyandırmamak için. "Evime kadar sürüklememiz gerekecek."

Kaşlarını çatıyor ve telefonundan saati kontrol ediyor. "Gece yarısını çoktan geçti. Bu gece burada kal, yarın onları oraya götürürüm." Bakışları benimkileri ararken karnım dönüyor, sessizce gitmemem için yalvarıyor.

"Yarın okulum var. Ve tüm eşyalarım, sırt çantam evde."

"Sırt çantanı burada bırakmışsın" -sırt çantamı bıraktığımı unuttuğum sehpanın yanındaki çantayı işaret ediyor- "ve biliyorsun ki sen ve Lainey burada çok daha iyi uyuyacaksınız... bizimle." Sesini alçaltıp yanağıma avuçluyor ve ben de yapmamam gerektiğini bildiğim halde dokunuşuna doğru eğiliyorum. "Lütfen kal. En azından bu gece için."

Daha düşünmeden başımı sallamaya başladım bile. Gülümsüyor ve yanağıma tüy kadar hafif bir öpücük konduruyor.

Lainey'i Grayson'ın çocuk odasındaki seyahat beşiğine yatırdıktan sonra James'in beni beklediği koridora çıkıyorum. Gece kalmaya karar verdiğime göre önümdeki iki seçeneği düşünürken sessizce birbirimize bakıyoruz: James'in yatağında, muhtemelen onunla birlikte uyumak ya da kanepede tek başıma uyumak.

James neyi tartıştığımı biliyor gibi görünüyor ve benim yerime seçim yapıyor. Elime uzanıyor ve ben de otomatik olarak onun elini tutuyorum. Koridorda beni daha önce hiç girmedğim, sadece dışarıdan gördüğüm yatak odasına götürürken benimkini sıkıyor. Yatak odasının içinde durmak, onunla bir otel odasında yalnız kalmaktan çok daha samimi hissettiriyor. Burası onun özel alanı ve beni de kendisiyle paylaşmaya davet ediyor.

Bavullarımızla dönmelerini beklerken odasına göz gezdiriyorum. Yüksek, siyah, kral boy bir yatağı, desenli siyah beyaz bir yorganı, uyumlu siyah komodinleri ve şifonyeri var. Arka bahçeye bakan pencerelerin karartma perdeleri açık ve eminim ki kapalı olduklarında başucu lambalarının yumuşak ışığıyla rahat bir atmosfer yaratıyor.

James beni bavulumla birlikte hala orijinal avokado yeşili fayansları ve evin geri kalanındaki daha güncel özelliklerle tamamen çelişen küveti olan banyosunda bırakıyor. Yüzümü hızlıca yıkarken, dişlerimi fırçalarken ve o odaya geri dönmeden önce dolabından çaldığım son temiz külotumu ve tişörtümü giyerken eski görünümü takdir ettiğimi fark ettim. İhtiyacım olandan daha fazla külot almayı düşündüğüm için çok memnunum, yine de sabah Lainey ile eve koştuğumda okul için üstümü değiştirmem gerekecek.

Lanet olsun. Annem. Bu hafta sonu hakkında milyonlarca soru soracak ve ben henüz onunla konuşacak durumda değilim. James'le olanlar hakkında *James'le* bile konuşamadım. Nerede olduğumuzu bildiren hızlı bir mesaj atıyorum, sabah görüşeceğimizi söylüyorum ve telefonumu Rahatsız Etme'ye alıyorum.

Ben banyodan çıktıktan sonra James yatmaya hazırlanıyor ve ben şimdi ne yapacağımdan emin değilim. Bir taraf seçip yatağa mı girmeliyim? Hangi tarafta uyumam gerektiğini söylemesini mi beklemeliyim? Yoksa ona fikrimi değiştirdiğimi söyleyip kanepede tek başıma mı uyumalıyım?

Sonunda pencereye en yakın tarafa tırmanmaya karar veriyorum, daha fazla ayakta kalamayacak kadar yorgunum. Kendimi yorganın altına gömüyorum ve James'in çamaşır deterjanının -ve onun- temiz kokusunu çarşafların içine çekiyorum, bu kokuyu kendi yatağımdan çok daha fazla sevdiğime karar veriyorum.

James lambaları kapatıyor ve arkamdan yatağa giriyor. Ortama doğru kayıyor ve beni kaşıklıyor, bir kolu yastığının altına kayıyor ve diğeri belime sarılıyor. O kadar yakın duruyoruz ki sırtımla onun göğsü arasında bir santim bile boşluk kalmıyor.

Uykuya dalmadan önce yaptığım son şey parmaklarımı onunkilerin arasına sokmak ve kolunu göğsüme doğru çekmek oluyor.

* * *

Bir bebek ağlaması duyduğumu düşünerek irkilerek uyandım. Karnımın üzerine dönüp Grayson ve Lainey'yi kontrol etmek için komodinin üzerindeki bebek monitörüne uzandım ama ne mutlu ki hâlâ uyuyorlardı. Kıpırdayıp kıpırdamadıklarını görmek için bir dakika bekledim ve kıpırdamayınca sırt üstü döndüm.

James de sırt üstü dönmüş, hafifçe horluyor. Sağ kolunu başının üzerinden yastığa atmış, bana gömleksiz göğsünün ve karın kaslarının açık bir görüntüsünü veriyor. Yapmamam gerektiğini biliyorum ama o kadar sıcak ki ve onun yanında uyumak o kadar rahat ki onu takip ediyorum.

Yan dönerek elimi nazikçe göğsüne koyuyorum ve dizimi bacağının üzerine kaldırıyorum, böylece onu bir vücut yastığı gibi kucaklayabiliyorum. Ancak güneş henüz tam olarak doğmadığı için gözlerimi kapatıp kendimi tekrar uyumaya zorladığımda kalbimin hızla çarptığını ve elimin onun sert göğsüne dayandığı yerde hafifçe titrediğini fark ediyorum.

Hayatım boyunca James'in yanında geçirdiğim bu son birkaç geceden daha iyi uyumamıştım. Daha önce tatile gittiğimizde kız kardeşlerim dışında aynı yatağı paylaştığım ilk kişi oydu, ama bu şimdiye kadar geçirdiğim en kötü uykuydu. Lainey'nin yeni doğduğu ve iki saatte bir uyandığı zamanları saymazsak. James'in vücut ısısına sarılmak, onun büyük kaşığına küçük kaşık olmak... bununla kıyaslanabilecek hiçbir şey yok.

Parmak uçlarımı pürüzsüz göğsünün üzerinde gezdirmekten kendimi alamıyorum, göğüs kaslarının arasında bir çizgi izliyor, yağsız karın kaslarının arasındaki ayrımı hissediyorum. Grayson'ın vasisi olmadan önce sık sık yürüyüşe çıktığını biliyorum. Bu onun doğal eğilimi olan tüm zamanını evde izole bir şekilde geçirmemek için kendini zorlama yöntemi. Birlikte gitmeye başlamadan önce, patikalardan uzak kaldığı aylarda biraz yumuşadığını söylüyor, ama onda yumuşaklık diye bir şey yok.

Aleti de dahil.

Elimi bel kemerinden aşağıya doğru kaydırдыğımı fark ettiğimde elimi çekiyorum ve pijamasının altında sertleşen boyunu izliyorum. İçim kasılıyor ve elim titriyor. Daha önce birbirimize dokunmaktan çok daha fazlasını yapmıştık ama bu farklı. Vücudu uykusunda bile dokunuşuma tepki veriyor ve elimi tekrar aşağı indirirken yüzünü izlemek için başımı arkaya eğdiğimde nefesim hızlanıyor, sadece çıkıntısına hafifçe bastırıyorum, avucumun ağırlığı altında seğirdiğini hissediyorum.

Gözleri hâlâ kapalı ama kaşları seğiriyor ve dokunmama izin vermediği halde onu mıcıklaadığım için kendimi çok kötü hissediyorum. Kendimi yatağından dışarı atmak niyetiyle elimi kaldırıyorum, o sırada sol eli benimkinin üzerine iniyor ve elimi sıkarak giysilerinin arasından şaftını sıkmaya zorluyor.

"Angel." Sesi uykudan boğuklaşmış bir şekilde inliyor ve kalbim küt küt atıyor. Kalçalarını kaldırıp elimi daha sıkı sıkarken açılan gözlerinde yalvaran bir bakış var.

Yanına yaklaştığımda dizimi biraz daha yukarı kaldırıyorum ve vücudumun uzunluğunu onunkine doğru bastırıyorum. Elimini onun şaftında yukarı ve aşağı doğru deneysel olarak hareket ettirmeye başladığımda alt karnım çırpınıyor.

"Bu iyi mi?" Sorumu fısıldıyorum, ancak horozu daha da şiştiğinde cevabı zaten bildiğimi düşünüyorum.

"Yaptığın her şey yolunda. İyiden de iyi. İnanılmaz." İnliyor ve ben onu kendi başıma okşamaya devam ederken elini benimkinden çekiyor. Parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor ve başımı daha da geriye atıyor. Dirseğinin üzerine oturuyor, üzerime eğiliyor ve derin, aç bir öpücük beni şaşırtıyor.

"Peki ya bu?" Cesaretimi toplayıp elimi kemerinin altından geçirip çıplak elimle sikini avuçladığımda, sıkıldığında ve ucundan sızan prekumu kalın, sıcak şaftında yukarı aşağı gezdirdiğimde soruyorum.

"Sikeyim evet." Zevkle inliyor ve yatağa geri yığılıyor.

Ağzını kovalıyorum, onu tekrar öpebilmek için yarı yarıya üstüne uzanıyorum, dilimi ağzına sokabilmek için dudaklarımı ayırıyorum. Başımın arkasını avuçluyor, dilini benimkini okşamak için iterken öpücüğü derinleştiriyor ve beni daha da üstüne çekiyor. Dizimi kalçalarının üzerine kaydırıyorum, böylece kalçalarını aşağıdan yukarıya doğru pompalamaya başladığında horozunu okşamaya devam ederken ona biniyorum.

Elleri kıcımda, sonra gömleğimin altında, belimi kavırıyor, sonra kaburgalarımı ve son olarak göğüslerimi, hassas meme uçlarımı sıkıyor. Göğüslerimi sıkıldığında sütümden damlacıklar avuçlarını ıslatıyor. Kalçalarım kasılıyor ve meme uçlarımı çektiğirmesinin verdiği hisle inliyorum ve sütüm azalıyor.

Bir erkeğin beni bu şekilde hissettirebileceğini hiç düşünmemiştim ve aklıma gelen bir düşünce her yerimi ateşlendirdi. *James göğüslerimi emmeye bayılıyor, peki ya ben...?* Öpüşmeyi kesiyorum ve çenesini, boğazını ve göğüs kaslarının arasını öperken sertçe pantolonunu indiriyor.

"Angel, sen ne-oh lanet olsun."

Nefes nefese kalıyor ve ben aşağıya inip belirgin karın kaslarının arasını ve göbek deliğinin altını yalarken gevşek saçlarımı at kuyruğu gibi avucunda topluyor. Şimdiye kadar sikini bırakmışım ve dizlerimin üzerine oturarak parmaklarımı beline geçirip pijamasını aşağı çekiyorum.

"Yapacak mısın-oh lanet olsun, meleğim, evet." Şaftının tabanından horozunun başına kadar bir çizgi yaladığımda inliyor. Ucundaki yarıktan daha fazla pre-cum boncukları var ve dilimi ona bastırıp küçük nem boncuklarını yalıyorum. Tadının nasıl olmasını bekliyordum bilmiyorum ama fena değil. Tadından çok hafif, misk gibi bir kokusu var.

"Lütfen. Ağzını. Daha fazla."

Gözlerimi onunkilerle buluşturmak için yukarı kaldırıyorum, orada gördüğüm saf hayranlık ifadesi karşısında kanım damarlarıma hücum ediyor. Şaftını kavrayıp elimi tekrar aşağı yukarı hareket ettirirken aynı anda dilimi sikinin başının etrafında döndürüyorum. Yanlışlıkla dişlerimle ucunun alt tarafını sıyırdığımda acı dolu bir nefes çekiyor.

"Özür dilerim. Bunu hiç yapmadım," diye utangaç bir şekilde

itiraf ediyorum geri çekildiğimde. "Ben de."

Ağzım sikinin üzerinde gezinirken duruyorum. "Yapmadın mı?" Şaşkınlıkla soruyorum. İkimizin de bu konuda deneyimsiz olduğu düşüncesi beni heyecanlandırıyor ve dişlerime dikkat ederek dudaklarımı onun sikinin mantar başının etrafına kapatıyorum,

ve o cevap vermeden önce buzlu şeker gibi emiyorum. Ağzımdan çıkmasına izin verdiğimde bu adamın çıkardığı sesler, sadece bir dahaki sefere biraz daha derine götürmek için, külotumda uyarılma havuzuna sahip.

"Siktir, boşalacağım. Bu çok iyi. Çok fazla." Orgazm olmadan hemen önce "Angel!" diye fısıldadığında sikiinin yarısı ağzımdaydı ve tuzlu dölleri ağzıma doldu.

Boğulmamak için otomatik olarak yutuyorum, kalçaları sarsılırken ve yumruğu saçlarımı sıkarken ondan daha fazla zevk sesi çıkarıyorum. Sonuncusunu daha yeni yutmayı başarmıştım ki doğrulup beni öpmek için kendine çekiyor ve dilini ağzıma sokuyor.

Bir anda gömleğimi yırtıp çıkarıyor ve beni sırt üstü çevirip altına alıyor. Sağ göğsüme saldırdığında çığlık atıyorum, meme ucumu benimkine yaptığım gibi ağzına çekiyor ve sol göğsümü süt fişkirana ve göğsümün kıvrımından aşağı damlayana kadar sıkıyor. İkisi arasında gidip geliyor, dizlerim kalçalarının etrafında genişçe açılmışken külotumun örttüğü uyluklarımın tepesine vuruyor.

Göğüslerimin arasından tepeme doğru bir çizgi yaladığında karnım çöküyor ve çırpınıyor. Dizlerinin üzerine oturup külotumu kalçalarımın altına indiriyor ve kabaca ayağımdan çekip kenara fırlatıyor. Dizlerimi avuçlayıp bacaklarımı ayırıyor ve uzun bir süre açıkta kalan amıma bakıyor. Daha önce görmemiş gibi değil ama öylece bakmasından utanıyorum. Dizlerimi bir araya getirmeye çalışıyorum ama çıkardığı ses bir insanın değil de vahşi bir hayvanın hırıltısına benziyor ve donup kalıyorum.

"Angel, amın..." Dudaklarını yalıyor ve başparmağını klitorisimi bulana kadar yarığımın içinde gezdiriyor, nazik daireler çizerek masaj yapıyor, beni inletiyor ve seğirtiyor. "Hayallerim gerçek oldu, sana böyle dokunmama izin veriyorsun."

Bir sonraki nefesimi alamadan sıcak dili klitorisimde ve yoğun hisle sırtımı kamburlaştırıyorum, dilini düzleştirip bir o yana bir bu yana salladığında adını haykırıyorum. Parmak uçlarını giriş yerimde hissettiğimde kalçalarım sarsılıyor ve bir parmağını gidebildiği kadar içeri soktuğunda uzun, ürpertici bir nefes alıyorum. O kadar ıslağım ki, parmağını çekip iki parmağını içeri soktuğunda hiç direnç göstermiyorum. Dizlerimi yatağa bırakıyorum ve parmaklarını içimde tam istediğim gibi kıvırdığında parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum.

"James, kutsal-" diye ciyaklıyorum ve dudaklarını klitorisimin etrafında emerken aynı zamanda içimde gözlerimin başımın arkasında yuvarlanmasına neden olan bir nokta bulduğunda alt dudağımı sertçe ısıyorum.

"Tadın çok güzel. Bir amcığın tadının bu kadar güzel olabileceğini bilmiyordum. Sadece senin, meleğim. Sadece senin." "James, oh Tanrım. Sen de mi ilk kez iniyorsun?"

Cevap vermek için klitorisimi emmeye ara vermiyor, sadece onaylamak için mırıldanıyor ve başımı yatağa geri atıyorum. İtirafı karnımın daha da çırpınmasına neden oluyor. Zevk o kadar iyi ki artık kelimeler bile oluşturamıyorum, sadece kalçalarım onun altında kıvrılırken boğazımdan anlaşılmaz sesler çıkıyor.

Üçüncü parmağı eklediğinde göbeğim kasılıyor, mide kaslarım sıkışıyor ve orgazm benden öyle bir güçle kopuyor ki bir sonraki nefesimi o kadar uzun süre alamıyorum ki bayılacağımdan korkuyorum. Suyun altında yüzüyormuşum gibi ses çıkarıyorum ve ilk derin nefesimi alıp çok ihtiyacım olan havayı ciğerlerime çekmeye çalıştığım anda başım yüzeye çıkıyor.

Amımın titreşimi durur durmaz vücuduma tırmanıyor, dirseklerine dayanıyor, dudaklarını dudaklarıma dayıyor, böylece ben onun üzerinde kendimi tadıyorum, tıpkı onun benim üzerimde kendini tatmış olması gerektiği gibi. İğrenmek yerine, dilini emerek tadını çıkarıyorum ve ondan bir inilti çıkarıyorum. Aleti tekrar sertleşmiş olmalı çünkü orada, şişmiş başı açılmış am dudaklarımın arasından girişime doğru bastırıyor.

Yüzümü avuçlamak için bir santim geri çekiliyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Angel, ben...?"

O kadar mutlu oluyorum ki, sonuçlarını düşünmeden dizlerimi kaldırıp topuklarımı kışına gömüyorum ve "Evet, evet, evet" diye inerken kalçalarını daha da yaklaşıtıyorum.

Omuzlarını kavıyorum ve James tek hamlede içime girdiğinde adını haykırıyorum. Üç parmağı beni sikiinin genişliğine hazırlayamadı ve kalçalarını geri çekip biraz daha içeri girdiğinde tekrar haykırıyorum.

"Kahretsin, meleğim! Senin içinde olmak... başka bir rüya daha gerçek oldu." Kolları çöküyor ve beni ezmeden önce kendini zor tutuyor.

Ama onun üstümdeki hissini seviyorum, bu yüzden kollarımı omuzlarının altından ve sırtının etrafından dolaşıtıyorum, kalçalarını kaldırırken göğsüme yaslanana kadar onu aşağı çekiyorum, aleti eskisinden daha sert itmeden ve beni tamamen şaftıyla doldurmadan önce sadece ucu içerde kalana kadar dışarı kayıyor.

Birlikte inliyoruz. Onunki derin ve zengin, benimki ise bu kadar dolu olmanın şoku ve hissiyle daha yüksek perdeden, aletin ucu kanalımın arkasına çarpıyor.

Daha önce bir kez seks yapmıştım ama böyle bir şey değildi. Çok az hatırlıyorum, sadece garip uzuvlarım vardı ve bir dakikadan kısa sürede bitmişti. Tek bir kısmı bile zevkli değildi.

Ama bu... James ile. Bu her şey. Zaten doymuş olan seksim yeniden uyarılmaya başladığında zevk beni tüketiyor, çekirdeğimin içinde başka bir orgazm oluşuyor ve-

Lainey'nin bebek telsizinden gevezelik ettiğini duyduğumuzda her şey göz açıp kapayıncaya kadar durur.

Bölüm 15

Shayla

Eğer hafta sonunun zor geçtiğini düşündüysem, bugün James'in evinden pantolonum yanıyormuş gibi kaçtıktan sonra okula dönmekle kıyaslanamaz bile. Sadece birkaç saat uyuduktan sonra, bana *sürtük* ya da *kaşar* demekten ve yanımdan geçerken kıkırdamaktan başka yapacak daha iyi bir şeyleri olmayan çocuklarla dolu koridorlarda yürürken başımı dik tutacak enerjim bile yok. Mezun olup Tyler da dahil olmak üzere bu insanların hiçbirini bir daha görmek zorunda kalmamak için sabırsızlanıyorum. Sadece koridorları ve kafeteryayı değil, aynı zamanda iki sınıfımı da onunla paylaşmak zorunda olmak benim için cehennemin özel bir seviyesi.

Günün ilk pompa molasından sonra her zamanki gibi kalori öncesi dersime on beş dakika geç kaldım ve kapıdan içeri girdiğimde herkes aval aval bana bakmak için sıralarında dönüyor. Öğretmen Bayan Kolten, dersin ilk günü mazeret notumu alıp ona uzattığımda sessizce okumak yerine beni yüksek sesle okumaya zorladıktan sonra hepsi neden geç kaldığımı çok iyi biliyor. O notu okuduğumda çok mahcup olmuştu ama hiçbir özrü sınıf arkadaşlarımın ders aralarında kızıma süt sağabilmem için *özel muamele* gördüğümü öğrendiklerinde akıllarını kaybetmelerini telafi edemezdi.

Bunu aylardır yapıyor olmama ve artık bunu aşip yollarına devam edeceklerini düşünmenize rağmen, birkaçı hala sınıfa her geldiğimde kıs kıs gülüyor. Tyler da öyle, en kötüsü de bu. *Onun* kızı için süt pompalıyorum ama o bunun dünyanın en iğrenç, en iğrenç şeyi olduğunu düşünüyor.

James bunun iğrenç olduğunu düşünmüyor.

Sınıfta dikkatimi toplayacak kadar uzun süre onu düşünmeden edemiyorum ve bu sabah panikleyip gittiğim için kendimi berbat hissediyorum. James, ailem dışındaki pek çok insan gibi benimle ve kızımın bu kadar çok ilgilenen, kocaman yürekli, iyi bir adam. Peki tüm bu iyiliğinin karşılığını ona nasıl ödeyebilirim? Bizi önemseydiğini gösterdiği tüm o küçük yollar için? Onu kendime çekerek, sonra çıldırtarak ve tüm hafta sonu boyunca onu iterek, onu incinmiş ve kafası karışmış halde bırakarak.

Bu sabah olanlar zihnimde dönüp duruyor, tekrar ve tekrar... kocaman aletini içime sokarken inlemesi, terli vücudunun beni yatağa yapıştırmasının nasıl bir his olduğu, yarıda kesildikten sonra bitiremediğimiz için hâlâ nasıl heyecanlandığım.

Kendimi bu anıdan silkeliyorum ve ön-cal'den çıkıp dolabımı bulurken sinirli bir nefes üflüyorum. İnliyorum ve alnımı açık dolabımın kapısına vuruyorum ama asıl yapmak istediğim ağlamak. Bu sabah James'in evinden çıkıp, annemden ve onun soracağı sorulardan kaçmak umuduyla kendi evime girip çıkarken, komodinimden tarih ders kitabımı almayı unutmuşum.

Bay Heart - ironik soyadı - süt sağma molalarım onun sınıfındaki zamanımı hiç bölmemiş olmasına rağmen, *özel muamelem* konusunda tüm öğretmenlerim arasında en büyük pislik oldu. Sorununun ne olduğunu bilmiyorum ama öğretmenler odasında süt sağdığım poşetleri kaldırırken bana rastladığından beri puan kırmanın ve notumu düşürmenin bir yolunu buldu. Bugün ders kitabım olmadan sınıfa geldiğimde bunu yapmaktan çok mutlu olacak.

Ve haklıydım. Neredeyse tüm test ve denemelerimde başarılı olmama rağmen, bir sonraki sınavımdan on puan düşerek notumu daha da düşürdü. Sırf onun saçmalıklarının önüne geçmek için tarih ödevlerime ve dersine çalışmaya daha fazla zaman harcıyorum ve bu da beni C artı civarında tutmaya ancak yetiyor.

Okul bittiğinde yarı yarıya gözyaşları içindeyim ve eve vardığımda annemle yüzleşmek zorunda olduğumu bildiğimden eve olabildiğince yavaş gidiyorum. Duygusal olarak zaten tükenmiş durumdayım ve yüzüme su çarpıp banyo aynasında gülümseme alıştırması yapıyorum, neden bu kadar yorgun ve üzgün olduğumu sorgulamayacağını umuyorum.

James'le geçirdiğim hafta sonunu sorduğunda verdiğim "İyiymi" cevabıyla tatmin olmasını beklememeliydim. Lainey'le

birlikte James'in evine gitmek için buradan bir an önce çıkmaya çalışsam da

Onunla yüzleşmek için de acelesi yok - ön kapıya çok yaklaştığımda beni durduruyor.

"Shayla, bekle. Eminim James sensiz birkaç dakika daha idare edebilir." Dirseğimi tutuyor ve beni yanındaki kanepeye oturmaya sürüklüyor.

Lainey'i sarı ve yeşil renkli oyun minderinin üzerine bırakıyorum ve sehparamız olsaydı koyacağımız yere bir kitap koyuyorum. Annem kardeşim Brady'yi onun yanındaki mindere karın üstü yatırırken o sessizce oyalanıyor.

Annem koltuğun koluna yaslanıp bacak bacak üstüne atarak uzun, dökümlü, şal desenli eteğini ayak bileklerinin etrafında düzeltirken ellerimi kıpırdatmamaya çalışıyorum. Bana dönerken örgülü açık kahverengiden griye dönen saçlarını omzunun üzerinden çekip ucunu döndürüyor. Saçlarıyla oynamak gergin bir alışkanlık, bu yüzden muhtemelen söyleyeceklerinden memnun olmayacağımı biliyorum.

"Son zamanlarda orada o kadar çok vakit geçiriyorsun ki seni çok az görebiliyorum ve eve gelir gelmez hemen gitmek için acele ediyorsun gibi görünüyor." Benimkinden bir ton daha koyu olan gri gözlerini bana dikeyyor, kaşları hafifçe kalkık.

İçimi çekiyorum ve karşı koluma yaslanıyorum. "Biliyorum, özür dilerim."

"Bana işlerin nasıl gittiğini anlat. Bu hafta sonu nasıldı? Bu sefer gerçek cevaplar istiyorum."

"Aslında oldukça korkunçtu. Ailesi ona pek iyi davranmıyor, özellikle de nefret edeceğiniz annesi. Grayson'ı da zerre kadar önemsiyor gibi görünmüyorlardı ki bunu da anlamıyorum."

James'in ailesiyle neler olduğunu ve annesinin bize nasıl davrandığını anlatırken başını sallıyor ve ofluyor, James'le sadece bir otel odasını değil, tüm hafta sonu boyunca bir yatağı da paylaştığımız gerçeğini atlıyor. Sonunda, tüm gün boyunca tuttuğum gözyaşlarım yavaş yavaş dökülmeye başladı, ama tamamen farklı bir nedenden dolayı.

Öne doğru eğildim ve elini saçından alıp kendi ellerimin arasına koydum. "Sana ve babama sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu fark etmemi sağladı ve Lainey konusunda bana ne kadar yardımcı olduğunuzu gerçekten takdir ediyorum. Keşke James de aynı türden bir destek sistemine sahip olsaydı."

"Tatlım, seni ve Lainey'i ne kadar çok sevdiğimizi biliyorsun. Her zaman desteğimiz sizinle olacak." Bir süre durakladıktan sonra, "Bu konuyu açtığına sevindim," diyor. Öne doğru eğilir ve iki ayağını da yere basar. "Baban ve ben konuşuyorduk ve..."

"Ve?" Biraz endişeyle soruyorum, ellerimizi nasıl değiştirdiğini fark ediyorum, böylece onun elleri benimkilerin etrafında kapalı. "Bazı endişelerimiz var."

"Ne hakkında endişeler?" İsteddiğimden daha savunmacı bir sesle soruyorum.

Sırtı sertleşiyor. "Senin ve Lainey'nin James'le ne kadar zaman geçirdiğinizle ilgili endişeler. Grayson'a bakman için sana para ödediğini biliyorum ama neden bu kadar geç saatlere kadar -gece on, on bir, hatta bazen on iki- ve her hafta sonu bakıcılık yapmana ihtiyaç duyduğunu anlayamıyorum."

"Şey, hayır, teknik olarak yok. Ödevlerimi rahatça yapabilmem için geç saatlere kadar kalmama izin veriyor. Bailey ve Autumn'un nasıl olduklarını bilirsin. Her zaman bir şeyler hakkında kavga ediyorlar ve onlar etraftayken bir şeyler yapmak çok zor. Ayrıca onlar uyanıkken Lainey'nin uykuya dalmasının ve uykuda kalmasının zor olduğunu da biliyorsun."

Ağır ağır iç geçiriyor ama sözlerimin duruşunu etkilemediğini görüyorum. "Ama yine de. Bize daha önce anlattıklarına bakılırsa James'le oldukça yakınlaşmışsınız. Belki de *fazla* yakın, ki bu en hafif tabirle endişe verici. Babasının cenazesinde Grayson'a yardım etmek için neden şehir dışına çıktığını anlıyoruz ama dün gece eve gelmedin ve-"

Ellerimi annemden çekip birkaç santim uzaklaşıyorum. "Anne, lütfen endişelenecek bir şey olmadığını söylediğimde beni dinle. James iyi. Güvende. Beni ve Lainey'i önemsiyor ve-"

"Tatlım." Sözümü keserken takındığı hafif küçümseyici tona sinirleniyorum. "Onunla bu kadar çok vakit geçirmemen gerektiğini düşünüyoruz. Baban ve ben bebek bakıcılığını bırakmanı ve başka bir iş bulmanı istediğimize karar verdik. Belki

başka bir dondurmacıda iş bulmaya çalışırsın?"

"Bırakmıyorum."

"Tatlım-"

"Yapma." Ayağa kalkıyorum, ellerimi kalçalarımaya koyuyorum ve beni dinleyeceğini umarak yüzüne bakıyorum.

"Bırakmayacağım. Evet, James ve Grayson'a yakınlaştım. Elbette yakınlaştım. Ama bunda kesinlikle yanlış bir şey yok. Onları önemsiyorum."

Annem ayağa kalkıyor ve ellerini kollarımdan aşağı kaydırarak ellerimi kalçalarımdan çekip tekrar annemin ellerinde tutuyor. "Shayla, geleceğini düşünmeni istiyoruz, neredeyse otuz yaşında bir adam ve onun yeğeniyle takılmanı değil, daha on sekiz yaşındayken ve düşünmen gereken Lainey varken olmaz."

Onunla sakın bir şekilde konuşabilmek için derin bir nefes alıp veriyorum. "Geleceğimi düşünüyorum. Başka hiç kimse bana James'in verdiği parayı vermeyecek ve aynı zamanda Lainey'i de yanımda getirmeme izin vermeyecek. Ona bakıcılık yapmaya başlamadan önce onu bırakmanın benim için ne kadar zor olduğunu biliyorsun," diyorum ve Lainey bana uzandığında onu almak için geri çekilirken kaşlarımı kaldırıyorum. "Dinle, senin ve babamın iyi niyetli olduğunuzu ve söylediklerinizin sevgi dolu bir yerden geldiğini biliyorum. Bunun için minnettarım, gerçekten. James'in ailesiyle tanıştıktan sonra daha da çok. Ama dediğin gibi, on sekiz yaşındayım, dolayısıyla zamanımı kiminle geçireceğime ve ne iş yapacağıma ben karar vereceğim." Arkasındaki duvarda asılı olan saatteki zamanı yakalıyorum. "Ve şu andan itibaren işe geç kalıyorum, bu yüzden gitmemiz gerekiyor."

Elini koluma koyarak beni durdurduğunda ön kapıyı yarı açık bırakmışım. "Tamam, tamam. Sadece bekle." Yüzümü inceliyor ve bir kez başını sallıyor. "İşte anlaşma. Eğer James konusunda endişelenmemizi gerektirecek bir şey olmadığını söylüyorsan, o zaman sana güveniyorum ve seninle Lainey için en iyisini bildiğine inanıyorum. Ama"-sözcüğü uzatıyor ve ben kendimi tutuyorum-"onunla tanışmak istiyoruz."

"Onunla tanışmak istiyorsun," diye kestirip attım. "Onlarca kez tanışıp konuştuğun ve yardım edebilmem için beni gecenin bir yarısı evine gönderdiğin adamlar."

Öpüyor. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Resmi olarak. Onu ve Grayson'ı bizimle yemeğe davet etmeni istiyoruz, böylece onu daha iyi tanıyabiliriz. Komşuluk muhabbetinden daha derinlere in."

"Yemeğe gelmeyi kabul ederse, bunu bırakacak mısın? Babam da mı?"

"Evet." Daveti iletmeyi kabul ettiğimde sırtıyor, sonra geri çekilip kapıya işaret etmeden önce hızlıca sarılmak için eğiliyor. "Çok geç kalmamak için acele etsen iyi olur."

Bölüm 16

James

Shayla geciktiğinde ön kapının önünde endişeyle adım atma ihtiyacını ne zaman hissetmeyeceğimden emin değilim çünkü işte yine buradayım, adım atıyor ve saçlarımı çekiyorum. Bu sabah işimiz bölündüğünde Shayla'nın yüz ifadesi coşkudan hayal kırıklığına ve dehşete dönüştü ve ben o son bakışı aklımdan çıkaramadım. Neredeyse hayatımın en güzel anı olacak olan bu an, beni üzerinden itip tek kelime etmeden kendini yatağımdan duşa attığında ekşi bir hal almıştı. Eşyalarını toplayıp Lainey ile birlikte giderken gözlerimden ve dokunuşlarımdan kaçtı.

Ve şimdi okuldan sonra her zamankinden neredeyse bir saat daha geç geliyor. İş bırakacağı ve bir daha asla ona dokunamayacağım ya da sadece varlığının tadını çıkaramayacağım korkusuyla kalbim sıkışıyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve alnımı kapıya vuruyorum. Onu çok zorladım. Bunu biliyorum. Sikimi içine sokmak için rızasını almıştım ve vücudum anında mutlulukla dolmuştu, ama bunu o zevkten kıvranırken ve belki de sağlıklı düşünemezken yapmıştım.

Kendime engel olamadım. Shayla çok güzeldi, çok melek gibiydi, yatağımda çıırılçıplak yatıyordu, sarı saçları yüzünü çevreliyordu, beni bir sonraki nefesinden daha çok istiyormuş gibi bana bakıyordu - benim ona her zaman baktığım gibi. Bacaklarını iki yana açmıştı ve o kadar davetkârdı ki, boşalmasının ardından dudaklarım ve dilim onun uyarılmışlığıyla kaplandı. O noktada herhangi bir erkeğin kendini çekebileceğinden şüpheliyim.

İnliyorum ve avuç içimi sertleşen ve zonklayan sikime bastırıyorum, kesintiye uğramadan önceki bu sabahı düşünüyorum, onu geri indirmeye çalışıyorum ve başaramıyorum. Ben kendime acıyıp endişelenirken Grayson'ın şu anda aktivite minderinde mutlu bir şekilde oynamasına şükrediyorum.

Kafamı tekrar vuruyorum ama kapıya çarpmak yerine, tam kapı açılırken öne doğru sendeliyorum ve ön verandadaki Shayla ve Lainey'ye çarpmadan önce zar zor ayağımı yere basıyorum.

Meleklerim. Geldiler. Geri geldiler!

O kadar sevinçliyim ki ikisini de kollarıma alıyorum, gözlerimi kapatıp sessiz bir teşekkür duası ederken onlara sıkıca sarılıyorum. Shayla'yı hazırlıksız yakaladığım çok açık; kollarımın arasında bir an için kaskatı kesiliyor ve ben yine kafamı çarpmak istiyorum. Ama sonra yumuşuyor ve bana doğru eğiliyor, boştaki koluyla belimi çevreliyor ve gömleğimi arkamda yumrukluyor, benim ona olduğum kadar bana da yapıyor.

Lainey aramızda sıkıştığı yerden mutsuz bir şekilde kıvranıp ciyakladığında birbirimizden ayrılıyoruz. "Kahretsin, yani kahretsin. Üzgünüm, Angelainey." Kafamın içinde ona seslenirken kullandığım sevgi sözcüğü ilk kez ağzımdan kaçıyor. Onu Shayla'nın elinden alıp burnumla yanağını gıdıklayarak kıkırdamasını sağladıktan sonra koluma yerleştirdiğimde yine her şey yolundaydı.

Shayla'nın yüzünde hülyalı bir ifade var. Vücudumdaki her kemikle, bunun beni bir daha asla görmek istemediğini söylemenin eşliğinde olmadığı anlamına gelmesini umuyorum. Onu yarı kucaklayarak kendime çekiyorum ve başının tepesine bir öpücük kondurmaya cesaret ediyorum, gözlerimi kapatıp tatlı kokusunu içime çekmek için bir an duraklıyorum.

"Sizi özledim. İkinizi de," diye fısıldadım.

"Biz de seni özledik," diyor daha da alçak sesle ve Grayson içeriden ciyakladığında geri çekilip eve adım atıyor.

Tam kapıyı arkamızdan kapatmak üzereyken, sokağın karşısındaki evinin ön penceresinde bir hareketlilik yakalıyorum. Pencerede duran annesinin suretini seçebiliyorum ve elimi kaldırıp ona küçük bir el sallıyorum ama o bana el sallamıyor.

İçimde yepyeni bir yığın endişe ve korku çirkin kafalarını kaldırıyor. Ailesi benim hakkımda, benden on yaş küçük ergen kızlarıyla geliştirdiğim bu tuhaf ilişki hakkında ne düşünecekti? Onun tüm boş zamanlarını çalan, ona dokunmak için her fırsatı değerlendiren, etrafta kimin gördüğünü umursamayan adam?

Annesi ne yaptığımızı biliyor mu?

Sikeyim.

Kapıyı kapatıyorum, endişeleri ve korkuları zihnimden uzaklaştırmaya karar veriyorum ve bunun yerine burada ve şimdi, benim için mutlak bir dünya anlamına gelen üç kişiye odaklanıyorum.

Grayson Shayla'ya uzanıyor, Shayla da aceleyle sırt çantasını ve göğüs pompası çantasını yere bırakıyor, sonra da onu kucaklamak için aktivite minderinin üzerinde dizlerinin üzerine çöküyor. Onu gördüğü için en az onun kadar mutlu olduğunu söyleyebilirim ve her şey o kadar doğru geliyor ki. Dördümüz bir aradayız, uzun saatler ayrı kaldıktan sonra yeniden bir araya gelmenin mutluluğunu yaşıyoruz.

Grayson kucağındayken kanepeye yerleşti ve ona yeni aldığım, ilk verdiğimde kabul etmekten çekindiği sıcak pembe emzirme atletinın klipslerini açtı. Belki de ona kıyafet alırken fazla ileri gitmişim, özellikle de bu kadar küçük ve dar olanını. Ama mağazada gördüğümde onu içinde hayal etmekten kendimi alamadım ve almak zorunda kaldım. Ona yepyeni bir gardırop almaya çok yaklaştım, onu şımartmak ve hediyelerimi en sevdiği renklerde giydiğini görmek istiyordum ama bunun çok ileri gidebileceğini düşündüm. *Çok ileri götürdüğüm diğer şeyler arasında.*

"Geri döndüğün için teşekkürler," diyorum, sesimde dönmeme ihtimali karşısında ne kadar paniklediğimi duymayacağını umarak. Lainey ile birlikte aktivite minderinin üzerine oturuyorum ve onu düşünerek aldığım yeni oyuncak sepetini sürüklüyorum. Şımartmak istediğim tek kişi Shayla değil.

"Elbette geri döndüm. Neden dönmeyeyim ki?" Dönmeyeceğini düşünmeme şaşırmış gibiydi. Neredeyse biraz da incinmiş.

"Yani, bu sabah olanlardan sonra..." Sözlerim havada asılı kaldı. "Aceleyle gittin."

Yanağının içini ısıırıyor ve kanepeye daha da gömülüyor. "Lafı açılmışken, bu konuyu daha sonra konuşmamız gerekiyor."

"Tamam." Başımı sallıyorum, bunu söyleme şeklinden kalbimi korku kaplıyor, ses tonunda biraz endişe var. Sahte bir gülümseme takınıyorum

Lainey'nin iyiliği için onunla oynarken bir yandan da iç karartıcı düşüncelerimi uzaklaştırmaya çalışıyorum ki onlarla geçirdiğim bu zamanın tadını çıkarabileyim.

Grayson emzirmeyi bitirdiğinde ve Shayla taze süt poşetlerini buzdolabına koyduğunda, bize yerde katılıyor. Birbirleriyle oynarlarken Grayson Lainey'e sakızlı gülücükler atıyor. Lainey sürekli Grayson'a oyuncaklarını vermeye çalışıyor ama oyuncakların Grayson'ın ağızına girmesi onu pek mutlu etmiyor.

Shayla halının üzerinde yan yatmış, okuldaki gününden bahsederken başını elinin üzerine koymuş, odadaki filden şimdilik kaçıyor. O kadar zarif bir güzelliği var ki, eğer bebeklerimiz yuvalarında uyuyor olsalardı, onu sırt üstü yatırıp vücudunu kendi vücudumla örtmek isterdim. Ona ne kadar güzel olduğunu, onu ne kadar çok hayal ettiğimi ve istediğimi söyledim. Sonra da adımı haykırıp onu asla bırakmamam için yalvarıncaya kadar vücuduna taparak ona da gösterirdim.

Kahretsin, *kahretsin, kahretsin*, eğer beni tekrar terk etmesini engellemek istiyorsam böyle düşünmeyi bırakmalıyım. Lainey ve Grayson için mutfakta bir şeyler atıştırmak üzere zıplıyorum. Doğanmış bir muz ve dörde bölünmüş üzümlerle oturma odasına döndüğümde Shayla'nın gözleri düşüyor ve uykulu esnemesini eliyle ağzını kapatarak örtüyor.

"İyi misin?"

"Evet, özür dilerim. Dün gece pek uyuyamadım." Pembenin en güzel tonunda kızarıyor çünkü neden bu kadar yorgun olduğunu bildiğimi biliyor. İstemsiz sırtışıma saklamakta başarısız oluyorum ve kızarması derinleşiyor.

"Gidip uzanmaya ne dersin? Sen biraz dinlenirken ben buradan devam edebilirim."

"Çalışmam. Bay Heart bir sonraki sınavımdan puan kırdı, bu yüzden çalışmam ve hiçbir soruyu kaçırmadığımdan emin olmam gerekiyor. Senin de işe dönmen gerekmiyor mu?"

Bu Bay Heart beni kızdırıyor. Eğer öğretmeniyle yüz yüze gelirim, ona karşı birkaç kelimedenden daha fazlasını kullanacağım. İçimde yükselen öfke dalgasını dindirmeye çalışarak bir nefes veriyorum ve soruyorum: "Gerçekçi olmak gerekirse, ders çalışırken yarı uykulu olursan ne kadar başarılı olacağını düşünüyorsun?" Alt dudağını çiğniyor, ben de tekrar bastırıyorum. "Öğleden sonra onları izlemek için izin alabilirim. Sen git. Daha sonra çalışmana yardım ederim."

"Emin misin?" Tekrar esnediğinde baştan çıkmış görünüyor.

"Evet. Ben hallederim. Git hadi." Yatak odama giden koridoru işaret ediyorum. "Beni bir saat sonra uyandırır mısın? Ondan sonra iyi olurum."

"Tamamdır. Şimdi, cidden, git."

Dizlerinin üzerine çöküp Grayson ve Lainey'i yanaklarından öperken uykulu bir şekilde gülümsüyor. Benim yanağımı da ağzımın köşesine yakın bir yerden öptüğünde ikimizi de şaşırtıyor, gözleri kocaman açılıyor.

Elimi saçlarına daldırıp dudaklarına aç bir öpücük kondurmak için onu aşağı çekmeyi çok istiyorum ama ellerimi kendime saklamak için yumruklarımı kucağımda sıkıyorum.

Elimde olmadan kalçalarının bir o yana bir bu yana sallanışını, taytının muhteşem kıcına yapışıp uzaklaşmasını izliyorum. Yatak odamda kayboluşunu izlemek için arkama yaslandığımda neredeyse yere düşüyordum. Meleğimin yatağımda, ilerleyen her gün tam istediğim yerde uyuklayacağı fikrine bayıldığım için içten bir gülümseme yayıyorum.

* * *

Grayson ve Lainey'i yatırma konusunda artık bir uzmanım, gerçi bunu tek başıma yapmam pek gerekmiyor. Yatak odama geçip üzerimi değiştirmeden önce onları kontrol etmek için son bir kez başımı çocuk odasına soktuğumda gülümsüyorum.

Shayla'yı uyandırmamaya çalışsam da, arkasına geçip kolumu beline doladığımda kıpırdanıyor. Uyumak için uzanmadan önce taytını çıkarmış olması gerektiğini fark ettiğimde sikim seğiriyor, çünkü üzerinde sadece belden aşağı külot var. Ne yazık ki ne renk olduklarını göremiyorum.

Asıl yapmak istediğim kalçalarımı öne doğru bastırmak ve sikimi yanaklarının arasına yerleştirmekken kalçalarımı geriye doğru eğiyorum. Ama sonra esnerken ve gerinirken kıcını oynatıyor, sert sikime sürtünüyor ve içimden kolayca çıkardığı zevk iniltisini bastıramıyorum. Kalçalarını yuvarlayarak kucağıma sürtünüyor ve kalçalarım kendi kendine öne doğru sarsılıyor. Nefes nefese kalıp dik oturduğunda, sırtı yatak başlığına çarpana kadar uzaklaştığında nefesimin altında küfrediyorum.

"Aman Tanrım, saat kaç?" Çılgınca etrafına bakınıyor, gözleri önce karanlık pencerelere, sonra da komodinin üzerindeki dijital saate kayıyor. "Beni bir saat sonra uyandırman gerekiyordu!" diye fısıldıyor.

Ellerimi yüzüme sürüyorum, sonra doğrulup onun yanındaki yatak başlığına yaslanıyorum. "Seni uyandırdım. Bana, kelimenin tam anlamıyla, siktir olup gitmemi, yoksa seni tekrar uyandırmaya kalkarsam boğazımı yumruklayacağını söyledin."

"Ben yapmadım!"

"Oh, evet, kesinlikle yaptın. Ondan bir saat sonra seni uyandırmaya çalıştığımda seni rahat bırakmazsam bir daha asla, tırnak içinde söylüyorum, kocaman sikimi emmeyeceğini söyledin. Bunu riske atamazdım." Şaka yapar gibi kıkırdıyorum, ancak ciddiyetle, Shayla'nın yumuşak pembe dudaklarını gelecekte tekrar sikimin etrafına sarmasını umuyor ve dua ediyorum.

"Aman Tanrım. Ben en kötüsüyüm." Kendini uyandırmaya çalışarak gözlerindeki uykuyu siliyor, sonra bebek telsizini eline alıyor. Lainey başını diğer tarafa çeviriyor ve ben sessizce bizi bir daha bölmemesi için dua ediyorum. Tekrar uykuya

daldığı için şükrederek bir nefes veriyorum.

"Sen asla en kötüsü olamazsın," diye fısıldıyorum, bebek telsizini komodinin üzerine bırakıp arkasına yaslandığında.
"Aslında sen en iyisisin." Son kısmı daha da alçak sesle söylüyorum.

İkimiz de birkaç dakika sessiz kaldık ve beni duyup duymadığını merak ettim. Ama sonra yüzünü bana dönüyor ve ben nefesimi tutuyorum. Uzun bir süre sessizce bana bakıyor, kaşları çatık. Elimi yorganın üzerinden dizine koyuyorum ve yavaşça bacağından yukarı kaydırıyorum. İzliyor, sonra uyluğunun üst kısmını hafifçe sıktığımda gözlerini tekrar yüzüme dikeyor.

Kaşlarını çatıyor ve bacağını başka tarafa kaydırıyor. "Konuşmamız gerek," diyor ve midem bulanıyor, umutsuzluğa kapılıyorum. "Yapamayız, bu sabah olanlar bir daha olamaz. Daha on sekiz yaşındayım ve düşünmem gereken üniversite ve Lainey var ve..." Tekrar sessizleşirken daha uzağa kayıyor.

Elimi geri çekerken midem bulanıyor. İşte bu kadar. Shayla kalbimi kıracak. Bana aramızdaki her şeyin bittiğini söyleyecek ve ben... Onunla yüzleşmem. Dudaklarımı yuvarlayıp sertçe ısıriyorum, sonra sırtım ona dönük olacak şekilde bacaklarımı yatağın kenarına doğru sallamak için dönüyorum.

Ne kadar çabuk oluştuklarına şaşırarak, kabarıp taşan sıcak gözyaşlarımı kırıştırmaya çalışıyorum. Erkeklerin duygularını göstermesinin zayıflık olduğunu ya da buna benzer saçmalıkları düşünen bir adam değilim ve o da beni daha önce ağlarken görmüştü ama yine de bunu bu kadar kolay yapan biri değilim. Ama bu acı çok fazla ve göğsümü tutuyorum.

"Özür dilerim," diyorum ayağa kalktığımda, sonra sesimdeki kırık kalbimin acısını duymamasını umarak boğazımı temizliyorum. "Eğer istediğin buysa, kararına saygı duyacağım. Çalışmak için hâlâ yardıma ihtiyacın varsa gidip ders kitabını getireyim." Kalacağını, bunun birlikte geçirdiğimiz zamanın sonu olmadığını umarak soruyorum. Ama cevap vermeyince üzgün bir şekilde "Eve gitmek istersen toplanmana yardım edeyim" diyorum.

Dolabımdan temiz bir tişört çıkarıyorum ve sırt çantasını aramak için oturma odasına gidiyorum. Ancak kendimi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacım var ve gözlerimin altını silmek için tişörtümü kaldırıyorum.

"James," diye fısıldıyor Shayla, küçük ellerinin belime dolanıp karnımı avuçladığını hissetmeden bir saniye önce, arkamdan bana sarılırken yumuşak göğüsleri sırtıma bastırıyor.

Dokunuşu çok rahatlatıcı, çok sarhoş edici. Tenim avuçlarının altında ısınıyor. Karın kaslarım sıkışıyor ve kalbim yatakta ona karşı açık sözlü olduğum için beni affedeceğine, bunun sonumuz olmayacağına dair yeni bir umutla çırpınıyor.

"Özür dilerim," diye fısıldadım. "Sana daha önce dokunmamalıydım. İstediyin buysa bir daha yapmayacağıma söz veriyorum." "Sadece lütfen gitme." diye yalvarıyorum.

"James..." Adımı bu kez farklı söylüyor, neredeyse bir öğüt verir gibi. Derin bir iç çekip ellerini indiriyor ve her yerimin üşümesine neden oluyor.

Kahretsin, bu gerçekten son. Onu bir daha göremeyeceğim, sarılamayacağım, kucaklayamayacağım ya da yanında uyuyamayacağım düşüncesi yıkıcı. Yumruğumu ısıriyorum ve hıçkırıklarımı bastırıyorum. Benimle kalması ya da birlikte olması için gözyaşlarımla onu manipüle etmeye çalışan zehirli bir adam olduğumu düşünmesini istemiyorum. Bana hatırlattığı gibi, o sadece on sekiz yaşında ve önünde beni içermemesi gereken bir gelecek planlıyor. Beni *içermeyecek*.

Omzumun üzerinden "Seni eve bırakayım. Sen Lainey'i al, ben de eşyalarını toplayayım."

Lainey'nin bez çantasını, aktivite minderinin üzerinde yığın halinde bıraktığım oyuncaklarıyla birlikte toplarken onunla yüz yüze gelemiyorum. Lainey'nin en sevdiği pelüş kedi yavrusunu kanepenin üzerinde bulup turuncu tüylerini okşuyorum.

Grayson'a bez almak için benimle birlikte mağazaya ilk kez geldiklerinde yavru kediye onun için almıştım. Rafta gördüğünde iri, gri gözleri parladı ve ona uzattığımda tımbul kollarıyla sıkıca sarıldı ve ciyaktı. Küçük çenesi titredi ve Shayla onu rafa geri koymaya çalıştığında bırakmadı, ben de sırf tekrar gülümsediğini görmek için ona aldım.

Bir düşünce neredeyse aklımı başımdan alıyordu. Eğer Shayla Angelainey'i eve götürür ve işi bırakmaya karar verirse, yine yabancı olacağız. O kadar genç ki büyüdüğünde kim olduğumu hatırlamayacak. Onun büyüdüğünü uzaktan da olsa göremeyeceğim.

Küçük Angelainey'im artık benim olmayacak.

Siktir, siktir, siktir, her şeyi berbat ettim. Onların hayatımda olmasından memnun olmalıyım, ama sonra gidip işleri çok ileri götürmek zorunda kaldım. Çok bağlandım. Takıntı yaptım. Shayla'dan ve sunduğu rahatlıktan faydalandım, sonra daha fazlasını isteyerek onu korkuttum. Angelainey'nin yavru kedisini bebek bezi çantasına yerleştirirken daha önce içimde tuttuğum hıçkırık nihayet dışarı çıkmaya başladı.

"James, bitirmeme izin vermedin." Doldurulmuş kedi yavrusunu çantadan çıkarıp kanepeye geri koyduktan sonra önümde durdu. Uzanıp parmak uçlarıyla saçlarımı geriye doğru tarıyor ve yanağımdan yeni bir gözyaşı süzüldüğünde başparmağıyla onu siliyor. "Bitirmeme gerçekten izin vermeliydin."

Sonra elleri boynuma dolanıyor, ayak parmaklarının ucunda durup onu öpmem için beni aşağı çekerken vücudu benimkiyle aynı hizaya geliyor.

Anında içimi bir coşku kaplıyor ve daha önceki yıkımımı siliyor. Kollarımı ona doluyorum, iri ellerim sırtına uzanıyor ve onu olabildiğince yakın tutup öpücüğü derinleştiriyorum.

Buna inanamıyorum. Shayla'nın beni böyle hararetle öptüğüne, ben dilimi onunkinin üzerinde kaydırırken dilini ağzıma soktuğuna inanamıyorum. Neler olduğunu, nelerin değiştiğini bilmiyorum ama bana vermek istediği her şeyi kabul ediyorum, daha fazlasını değil.

"Melek. Benim meleğim." Adını bağlılıkla soluyorum ve dudaklarını, sonra çenesini ve uzun boynunun yan tarafını öpüyorum.

Saçlarımı yumrukluyor ve başını geriye doğru eğerek boğazını öpmem ve ısırمام için bana daha fazla erişim sağlıyor, ben de ellerimi aşağı kaydırıp kıcını kavırıyor ve kalçalarını kendime doğru çekiyorum.

"Bekle." Geri çekiliyor ve ellerini göğsüme bastırmak için indiriyor.

Hemen duruyorum ve geri çekilirken ellerimi havaya kaldırıyorum. "Tanrım, yine çok ileri gittim. Özür dilerim. Çok özür dilerim."

Bölüm 17

Shayla

"Hayır, James. Asıl üzgün olması gereken benim. Her şeyi berbat ediyorum." Kesinlikle yanlış bir şey yapmadığı halde onu üzdüğüm için kendime kızarak oturma odasını adımlıyorum. Büyük bir parçam ona gitmek, kollarımı tekrar ona dolamak ve arzularıma teslim olmak istiyor. Belli ki o beni istiyor ve Tanrı bilir ben de onu ne kadar çok istiyorum ama...

Zavallı James kendini kaybetmiş gibi görünüyor ve hepsi benim suçum. Kendimi volta atmayı bırakmaya zorluyorum ve aramızda birkaç metre mesafe bırakarak ona dönüyorum.

"Özür dilerim. Bu sabah ve şimdi çıldırdığım için çok özür dilerim. Yaptığımız şey çok tehlikeli. Riske atamam o."

"Tehlikeli mi? Ne...?"

Her şey dökülüyor, tüm korkularım. "Daha önce söylemeye çalıştığım şey... on sekiz yaşında bekar bir anne olduğum ve hala lisede. Ailemin tonlarca desteğine rağmen, Lainey'e bakmak, ders çalışmak, okula gitmek ve bebek bakıcılığı yapmak arasında denge kurmak hala zor. Ki beni yanlış anlamayın, bunu yapmayı seviyorum. Sevdiğimi biliyorsun. Ama yine de zor. Ve yine, bir ton destekle. Ama mezun olduktan sonra üniversiteye gitmek istiyorum ve şu anda yaptığımız şeyi yapmaya devam edersek bir bebeğe daha bakmanın yanı sıra bunu nasıl yapabileceğimi bilmiyorum. Bu riski göze alamam."

Şaşkınlıkla başımı eğiyor ve elini saçlarında gezdiriyor. "Başka bir bebek mi? Grayson'ı mı kastediyorsun?"

"Hayır. Yani, evet, o da eğer..." Tıkanıyorum, birkaç damla gözyaşı yüzümden aşağı süzülüyor. Hormonlar, Grayson sanki benimmiş gibi ona karşı neden bu kadar sahiplenici ve koruyucu hissettiğimi tek başına açıklamıyor. Odaklanabilmek için bu düşünceleri şimdilik bir kenara itmek zorundayım. "Demek istediğim, bu sabah prezervatifsiz seks yaptık ve prezervatifler bile yüzde yüz etkili değil. Yaptığımız şey çok ama çok tehlikeli."

Gözleri aydınlanan bir farkındalıkla genişler. Sonunda anladı. "Kahretsin, Shayla. Özür dilerim. Prezervatifim yok. Bunu ya da ne olacağını düşünmedim bile..."

"Ben de yapmadım. Çok iyi hissettirdiği o anda değil. Hem de çok iyi." Bana akıllara durgunluk veren bir orgazm yaşattıktan sonra sikini içime sokmasının ne kadar inanılmaz bir his olduğunu hatırlayınca inliyorum. Her santimini tekrar içimde hissetmek istiyorum ama... "Ama sonra sözümüz kesildi ve ne yaptığımızı fark ettiğimde kalbimin durduğuna yemin edebilirim. Ne kadar iyi hissettirirse hissettirsin, senin içinde tekrar kaybolmama izin veremem. Biliyorum, bunu başlatan ve devam ettiren benim ve bu sana haksızlık, ama aramızda her ne varsa bir adım geri atmam gerekiyor. Bunu istediğim için değil, yapmak *zorunda olduğum* için yapıyorum."

İşte, söyledim. Her şeyi anlattım. Ve şimdi ikimiz de ağlıyoruz.

James aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve başparmağıyla yanaklarımdaki gözyaşlarını siliyor. Bana büyük bir endişe ve anlayışla bakması, az önce ona söylediğim her şeyi unutup kendimi ona atmak istememe neden oluyor. Ama yapmayacağım. Yapamam.

"İhtiyacın olan buysa meleğim, kararına saygı duyacağım." Sesi neredeyse bir fısıltı ve içinde bir titreme var.

Dudaklarım titrerken yanaklarımdan daha fazla gözyaşı dökülüyor, kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve yakında ayrılmak zorunda kalacağımı bile bile onunla bu anı kucaklamama izin veriyorum. Onun kokusunu içime çekebilmek, sıcaklığını biraz olsun hissedebilmek için alnımı göğsüne koyuyorum ama ellerimi yanlarımda tutmaya zorluyorum ki ona tutunup bırakmayı reddetmeyeyim.

Ama sonra başımın tepesini öpüyor ve beni kucaklamak için kendine çekiyor ve ben de ona dokunmak zorunda kalıyorum, en azından biraz. Kollarımı ortasına dolamalı ve ellerimi gömleğinin altından geçirerek çıplak tenini, bedenime

bastırdığı katılığını hissetmeliyim.

Yarı sertleşmiş siki karnımda seğirip kabardığında kanım ısınmaya başlıyor ve çok daha fazlasını istiyorum. Elimi aramıza sokmak ve ereksiyonunu avuçlamak, yumruğumu kalın shaftına yukarı ve aşağı pompalamak istiyorum.

Yatak odasından çıkarken onu takip ettiğimde tozluklarımı giymedim ve sadece atletimi ve külotumu giydiğimin çok farkındayım, köşebentleri uyarılmayla ıslanmış. Külotumu çıkarmasını ve bu sabah yaptığı gibi beni tatmin etmesini, kendimi tekrar onun içinde kaybetmeyi çok istiyorum.

Sadece irade gücümle kendimi onun tutuşuna karşı koymaya ve birkaç adım geri atmaya zorluyorum. İç çekip ellerini indiriyor ve kendimi yeniden bok gibi hissediyorum. Sıcak ve soğuk. Sıcak ve soğuk. İşte ben buyum.

"Gitmeliyim," diye fısıldıyorum mutsuzca.

Başını sallıyor, ellerini iki yana açıyor. "Kal. Lütfen. Ellerimi kendime saklayacağım ve çalışmana yardım edeceğim." Bu çok cazip. James'le ilgili her şey çok cezbedici. *Tehlikeli*.

Kararım konusunda tereddüt ettiğimde tekrar deniyor. "Akşam yemeğinde senin için bir tabak ayırdım. Yiyebilmen için tekrar ısıtıyorum, sonra da ders çalışmana yardım ederim. Anlaştık mı?" Sesi çok umutlu geliyor ve ben gerçekten eve dönmek istemiyorum, dönmem gerektiğini bilsem bile.

Dudağımı ısııyorum, içimdeki arzu doğru olduğunu bildiğim şeyle savaşıyor. Uzun bir duraksamadan sonra bir uzlaşmaya varıyorum. "Bir saat, sonra gerçekten eve gitmem gerekiyor."

Rahatlamış gibi bir ses çıkarıyor ve uyandığımdan beri ilk kez gülümsüyor. Söz verdiği gibi ellerini sıkıca kendine saklıyor, ancak tarih sınavıma hazırlanmama yardımcı olmak için sorular sorarken eli kanepenin üzerinden dizime doğru kaymaya başladığında birkaç kez kendini yakalıyor. Ders çalışmak için kanepeye yerleşmeden önce taytımı giymemiş olsaydım, bacaklarımı açıp ellerini çıplak tenimde gezdirmesine ve o uzun parmaklarını külotumun lastiğinin altında gezdirmesine izin verebilirdim.

Böyle düşünmeyi bırakmalıyım.

Birlikte geçirdiğimiz zamanı uzatarak iki saat kalıyorum, ama o esnediğinde ders kitabımı kapatıp sırt çantama tıkıyorum. James, Lainey ve beni sokağın karşısına geçirdikten sonra kapı aralığında oyalanıyor ve kendini geri çekmek için mücadele ettiğini söyleyebilirim.

Bu benim için de bir mücadele.

"Sana sarılabilir miyim?" diye soruyor fısıltıyla.

Başımı sallıyorum ama parmağımı kaldırarak beklemesi için sessiz bir işaret yapıyorum. Lainey'i yatağımın yanındaki beşiğine yatırmak için sessizce yatak odama giriyorum, onu ve kız kardeşlerimi uyandırmamaya dikkat ediyorum. Soğuk tek kişilik yatağıma bakarak içten içe sızlanıyorum. Onu kucağıma almayı ve James'in evine koşmayı o kadar çok istiyorum ki, böylece onun yanında uyuyabilirim, bütün gece onun gülünç derecede rahat yatağında sıcak kollarına sarılabilirim.

Ön kapıya geri döndüğümde, beni neredeyse acı verecek kadar sıkı kollarına doğru adım atmakta tereddüt etmiyorum. Yapmamam gerektiğini biliyorum ama sessizce ağlarken kollarımı boynuna doluyorum. Ağlıyorum çünkü onunla birlikte eve dönmek, kendimi tamamen ona vermek istiyorum ama biliyorum ki şu an doğru zaman değil. Doğru bir zaman olacak mı bilmiyorum.

Yanağıma öpüyor. Sadece küçük bir öpücük, ama tenimde kalıyor, dudakları hafifçe ileri geri fırçalıyor. Uzun bir süre öylece kalıyoruz, ikimiz de önce bırakmak istemiyoruz. Ama arkamda bir yerde açılan bir kapının sesini duyduğumda, ikimiz de isteksizce çekiliyoruz.

Yanağıma son bir öpücük kondurduktan sonra, "İyi geceler meleşim," diye fısıldıyor ve yavaşça sokağın karşısına doğru ilerliyor. Evine girip ön kapıyı neredeyse kapattığı son ana kadar onu izliyorum. İkimiz de el sallıyoruz ve sonunda kapıyı kapatıp ayaklarımızı sürükleyerek yatak odama gidiyorum.

Az önce dünyanın en uzun uykusunu uyumuş olabilirim ama duygusal olarak yoğun sohbetimiz ve iyi geceler kucaklaşmamızdan sonra bitkinliğin ötesindeyim. Yatağım küçük, pütürlü ve sert; bir saat boyunca dönüp duruyorum, rahat edemiyorum. Ağlıyorum, kimseyi uyandırmamak için yüzümü yastığıma bastırıyorum, James'in yanında uyumanın hayatımın en iyi, en rahatlatıcı uykusu olduğunu düşünüyorum.

Sadece gözyaşlarımın ardından gelen aşırı yorgunluk ve bunun sonucunda ortaya çıkan baş ağrısı sonunda beni huzursuz bir uykuya sürüklüyor.

Bölüm 18

Shayla

Son beş haftadır Lainey'nin yeni doğan uyku alışkanlıklarıyla yarışan uyku yoksunluğu sayesinde okul şimdi daha da kabus gibi. Ne kadar sıcak, aromaterapik Epsom tuzu banyosu yaparsam yapayım ve kendimi yormaya çalıştığım diğer tüm şeylere rağmen, yatağında tek başıma uykuya dalacak kadar rahat olamıyorum.

James'in yardımıyla, Bay Heart'ın bana vermeye devam ettiği haksız puan kesintilerine rağmen tüm tarih sınavlarımı geçtim ve o zamandan beri notumu yükselttim. Ama bu devam ettiğim tek ders. Diğer tüm derslerimde geride kalmaya başladım, bu da mezuniyet not ortalamamla ilgili endişelerimin midemi bulandırmasına neden oluyor.

James de pek uyumuyor gibi görünüyor ve bunun benim okulumu etkilediği kadar onun işini de etkileyip etkilemediğini merak ediyorum.

Annem bir şeylerin ters gittiğini anlayabiliyor ve ben evdeyken Brady'ye yaptığı gibi benim de üzerime titriyor. Sadece yorgun olduğumu tekrarlıyorum ama *neden* bu kadar yorgun olduğumu asla açıklamıyorum. Ona James'ten, her gece kendimi ona iyi geceler demeye ve artık ev gibi bile hissetmediğim eve gelmeye zorladıktan sonra nasıl ağladığımdan bahsedemiyorum.

Her şey nasıl bu kadar çabuk oldu, James'e bu kadar sert bir şekilde aşık oldum bilmiyorum ama oldu. Onunla yatakta geçirdiğim o üç gece beni diğer her şey için mahvetti ve sonunda her şeyin normale döneceğine dair umutsuz bir umuda tutunuyorum

-Ve *yakında*. Bir noktada olmalı, değil mi?

Neyse ki babam iş için çeşitli konferanslarda konuşmak üzere şehre gelip gittiği için annemin James'le planlamak istediği akşam yemeği sürekli erteleniyor. Babamın gözleri keskindir ve ailemin James'le ne kadar vakit geçirdiğim konusunda zaten endişeleri olduğu için, babamın gözleri bir şahin gibi üzerimizde olacaktır. James'e ve onun yatağında iyi bir gece uykusuna duyduğum özlemi ikisinden de nasıl saklayacağımı bilmiyorum.

Çünkü bu böyle bir şey. Özlem. Bana dokunması için. Her gece sarılmaktan daha fazlası için. Yanağıma ya da dudaklarımın kenarına kondurduğu küçük, tereddütlü öpücüklerden daha fazlası için. Birbirimize yakın durduğumuzda ellerinin yavaşça sırtımdan yukarı veya kalçalarımın doğru kaymasından daha fazlası için.

James o zamandan beri geceleri bebekleri yatırdıktan sonra bana kodlama ve programlama üzerine birkaç ders daha veriyor. Sanırım beni mümkün olduğunca uzun süre eve gitmemek için böyle yapıyor ama yine de takdir ediyorum. Geleceğimi planlamanın benim için ne kadar önemli olduğunu biliyor ve ne kadar çok şey öğrenirsem, bölümümü daraltma konusunda o kadar heyecanlanıyorum. Mezuniyetim yaklaşırken okula odaklanmam ve okulu güçlü bir şekilde bitirmem her zamankinden daha önemli.

Ama giderek, üzücü bir şekilde, konsantre olmak daha da zorlaşıyor. Sadece ne kadar yorgun olduğum için değil, aynı zamanda onun oyun koltuğuna asla aynı şekilde bakamayacağım için. Beni ofisine her götürdüğünde ilk yakınlaşmamızdan sahneler gözümün önünden geçiyor. İlk başta çok gergindim, ama aynı zamanda üstümü ilk açtığımda ve kendimi ona verdiğimde kalbimin nasıl heyecanla çarptığı. O göğsümü emerken kalçalarımı yavaşça çıkıntısının üzerinde sallayışım...

Birbirimizin etrafında dönüyoruz, teslim olup pişman olacağım bir şey yapmamak için kırmam gereken ateşli bakışlar. Ellerim gömleğinin altından yukarıya doğru kaymaya başladığında ya da sarıldığımızda aramızdan aşağıya indiğinde yanlarıma geri çekmem gerekiyor. İsteklerimi, arzularımı kontrol altında tutmak için çok çabalıyorum ve bu hem fiziksel hem de zihinsel olarak bana zarar veriyor.

* * *

Okul haftasının sonu olmasına ve normalde Lainey izin verirse fazladan bir iki saat uyumayı dört gözle beklememe rağmen, bunun yakın zamanda gerçekleşmeyeceğini biliyorum. Kırılma noktama ulaşmaya gittikçe yaklaşıyorum.

Yine de pes etmeme izin veremem. Geleceğim için, Lainey'nin geleceği için hazırladığım plana sadık kalmak istiyorsam olmaz. *Bunu* atlatacağım, kendime bininci kez hatırlatıyorum. İkimiz de bunu atlatacağız ve hayatlarımıza devam edeceğiz, her ne kadar bunu hayal etmek bana acı verse de.

James geçen hafta sonu, Grayson'ın velayetini aldığından beri ilk oyun gecesini düzenlemek ve ev sahipliği yapmak için yarın ona yardım edip edemeyeceğimi sordu, şimdi tüm programları aynı hizaya geldi. Bu şansa balıklama atladım çünkü sonunda arkadaşlarıyla tanışabileceğim anlamına geliyordu. Ayrıca Grayson uyanırsa arkadaşlarıyla kesintisiz takılabilmesi için istediği kadar geç saate kadar kalabilmem için de bir bahane olacak.

Ama şimdi ayaklarım yere basmıyor, bunun iyi bir ilk izlenim yaratmayacağını biliyorum. Yani, benim hakkımda ne düşünecekler, düşüncelerini düzgün ve cümlelerini tutarlı tutamayan garip kız? Son zamanlarda birden fazla kez yaptığım gibi, James'in kanepesinde uyuklamadan önce bir noktada ağlayarak kendimi utandıracağım.

Bir şeyler vermek lazım.

Gece yola çıkmadan önce Lainey'nin oyuncaklarını toplayıp bez çantasına gereğinden fazla agresif bir şekilde doldururken gözyaşlarımı tutmaya çalışmakla uğraşmıyorum. Yanlışlıkla Lainey'nin ödüllü bloklarını karıştırıp birini ayak başparmağımın üzerine düşürüyorum ve daha da çok ağlıyorum. Acımadı bile ve bu çok saçma ama James'le aramızdaki her neyse onu kırdığım o korkunç geceden beri yaşadığım berbat şeylerin üzerine bir yenisi daha eklenmiş oldu.

İşte beni de böyle buluyor; ön kapıya yaslanmış, ayakkabılarımı giymek ve Lainey'i kreşten alıp eve dönmek için enerji ve kararlılık toplamaya çalışırken ellerime sarılıp ağlarken.

"Shayla? Neyin var?"

Sıcak eli omzuma konmadan önce arkamda vücut ısını hissediyorum ve dönüp kollarımı boynuna dolamak ve tüm gücümle ona sarılmak için duyduğum acil ihtiyaca karşı koyamıyorum. Büyük avucunu sırtımda gezdiriyor ve diğer eliyle başımın arkasını kavırıyor. Ayak parmaklarımın ucunda durana kadar kollarımı sıkıp kendimi ona daha da yaklaştıırken omzuna doğru ağlıyorum.

"Bunu yapamam," diye boğulmayı başarıyorum.

Her iki kolunu da sonsuza dek kalmalarını dilediğim sırtıma doluyor ve sıkıyor. "Neyi yapamazsın meleğim?"

"Kendimi eve gönderemiyorum. Tekrar yalnız uyuyamam. Ama uyumak zorundayım." Son kısmı bir sızlanma olarak çıkıyor ve ne kadar çocuksu ve zavallı görüldüğüm için kendimi tekmeleyebilirim.

James ellerinden birini aşağıya doğru kaydırıyor ve dışarıda hava sıcaklığı yükselmeye başladığında bana hediye ettiği yumuşak, beyaz bisiklet şortunun bel bandında duruyor. Yüzünü benimkine çeviriyor, kulağımın kabuğuna bir öpücük konduruyor ve boğuk bir sesle fısıldıyor, "İstemiyorsan yapmak zorunda değilsin."

"Evet, istiyorum," diye tekrar sızlanıyorum.

"Sen benim odamda uyuyabilirsin, ben de kanepede uyurum," diyor uzlaşmacı bir tavırla, ama onun da, ikimizin de istediğinin kısmen bu olduğunu biliyorum.

Başımı sallıyorum ve dudaklarımı boynunun pürüzsüz sütununa değdiriyorum. Nabzının attığı noktaya küçük bir öpücük konduruyorum, neredeyse onun tadına bakmak için ağzım sulanıyor ama fısıldıyorum, "Yapamam."

James parmak uçlarını sırtımda gezdiriyor, sonra ellerini yanlarına indiriyor. Haykırıyorum ve ona daha sıkı sarılıyorum, sahip olduğumu bilmediğim bir güçle kendimi yukarı çekiyorum, bacaklarımı onun dar beline doluyorum. Kalçalarımın arkasını kavrayan elleriyle ağırlığımı desteklemekte tereddüt etmiyor. Aleti kıcımın altında şişip sertleştiğinde inliyorum ve kendimi kontrol edemiyorum. Kıcımı onun çıkıntısına sürtüyorum ve bacaklarımı sıkıyorum.

"Kahretsin, meleğim, beni öldürüyorsun. Ne yapmamı istediğini söyle. Çünkü bir yanım isteklerine saygı duymak ve sana eve gitmeni söylemek istiyor. Ama daha büyük bir parçam, bencil parçam, seni yatağıma götürmek istiyor. Ve eğer

bunu yaparsam, seni bırakamam.

Sen git."

Bana neler yapabileceğini, beni yatağına götürmesine izin verirsem bana vereceği zevki ve benimle işi bittiğinde bütün gece nasıl huzur içinde uyuyacağımı düşündükçe kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Tanrım, James. Yapamam." Söylediğim bu, ama kalçalarımı döndürüyorum, ereksiyonunun daha da kalınlaştığını hissediyorum. Daha uzun. Ve boynunun kıvrımına doğru inliyorum. Onu çok özledim, bunu çok özledim.

İnliyor ve ellerini kıcıma götürüp bir kez sıkıyor, sonra yanaklarımı hafifçe ayırıyor, sanki amımı açmasını istiyormuşum gibi, sinir bozucu bir şekilde engel olan şortumu çıkarıyor. Lainey'nin bloklarının üzerinden tökezleyerek geçiyor ve sırtımı ön kapıya çarpıyor. Bu bile beni inletiyor.

Başımı gözlerini görece kadar geriye eğiyorum ve ona duyduğum aynı yoğun şehvet ve özlem bana geri yansıyor. Şehvet, ama aynı zamanda acı ve kafa karışıklığı.

"Söyle bana. Bana ne yapacağımı söyle meleğim." Ağırlığımı ayarlıyor ve şimdi çıkıntısı aramızda, tam göbeğime doğru bastırılıyor. Kalçalarını sallayarak kot pantolonunun fermuarının arkasına gizlenmiş çıkıntıyı aşağı yukarı kaydırıyor ve beş uzun haftadır özlemine çektiğim lezzetli sürtünmeyi yaratıyor.

"Tanrım, bilmiyorum!"

Kıpırdamadan duruyor, birkaç vuruş boyunca kendini bana bastırıyor ve sonra inleyerek kalçalarını geri çekiyor. Beni ayaklarımın üzerine yatırıp kollarımı yavaşça boynundan çekerken zor nefes alıyor.

"Tamam. Duracağız. Yapmak istemediğin hiçbir şeyi yapmak istemiyorum," diyor James yüz hatlarını acı içinde buruşturarak.

Gözlerimin arkasında daha fazla yaş birikirken dudaklarımı yuvarlıyorum ve ısııyorum. Bu adama karşı duyduğum pervasız çaresizlik de onlarla birlikte kabarıyor. Buradan ayrılamam. Bunu yapmak için kendimi zorlayacak enerjim ya da iradem yok. Artık yok. Ona dokunma ihtiyacıyla titreyiyorum.

Daha fazla dayanamıyorum ve vücudumu ve zihnimi anında rahatlatan ani bir karar veriyorum. "Seks yok," diye fısıldıyorum.

"Ne?" Kapüşonlu bakışlarımla karşılaştığında mavi irisleri gözbebekleri tarafından yutuluyor. Elleri iki yanında kenetlenip açılıyor.

"Beni yatağına götürmeni istiyorum, James." Sesime bu korkunç haftalar boyunca bastırdığım tüm şehveti katıyorum. "Seks yapamayız ama diğer her şey..."

Beni kaldırırken dudakları dudaklarıma çarpmadan önce bir sonraki nefesimi almaya ya da söyleyeceklerimi bitirmeye zamanım yok ve otomatik olarak bacaklarımı tekrar beline doluyorum. Ciğerlerimi havayla doldurmak için başımı fiziksel olarak geriye atmam gerekiyor, sonra koridordan yatak odasına doğru koşarken dudaklarım tekrar onun dudaklarına yapışıyor. Lambaları yakmak için düğmeyi çeviriyor ve birkaç saniye içinde beni yatağının ortasına sırt üstü atıyor. Üstüme tırmandığında dudaklarımız açlıkla, çılgınca birbirinin üzerinde hareket ediyor.

Eve dönmüş gibi
hissediyorum. Gerçek
evime.

Bölüm 19

James

Buna inanamıyorum. Shayla'nın bana ona dokunmam için yeşil ışık yaktığına inanamıyorum. Benden geri çekildiğinden beri sonsuz bir döngüde hayal ettiğim gibi, tüm o sefil, uykusuz haftalar önce. Kanım damarlarımda sıcak akıyor ve sikimin ucundan pre-cum sızıyor, tıpkı onun içine girmek için çaresiz olduğum gibi.

Seks yok dedi ama diğer her şey masada. Ona yapmak istediğim her şeyi düşündükçe sikim kot pantolonumun içinden taşmakla tehdit ediyor. Hepsini gerçekleştirmeyi, ağzım ve ellerimle onu zevke boğmayı, onu orgazmla öyle sarhoş etmeyi planlıyorum ki, bir daha asla seks yapmayacak olsak bile yatağımdan asla ayrılmayacak.

Kalçalarımı açılmış uyluklarının arasında salladığımda inliyor, daha önceki tüm umutsuzluğu ifadesinden siliniyor ve yerini benimkiyle eşleşen inkar edilemez yakıcı bir tutku alıyor. Kalçalarımı bir kez daha salladıktan sonra geri çekiliyorum, böylece kot pantolonumun ve boxer külotumun fermuarını açıp tekmeleyebiliyorum. Gömleğimi çıkarıyorum, sonra tekrar üzerine sürünüyorum, ellerimi yatağa koyarak onu altımda ezmek için kendimi destekliyorum.

Çenesini ve boynunu öpüp emerken onun tatlı tadına açgözlülükle bakıyorum. Ben onun üzerinde çırılçıplak dururken o tamamen giyinik. Bu olmaz. Her zamanki emzirme üstlerinden biri yerine bir tişört giydiği için, tanıştığımızdan beri her gece sessizce yapmak için yalvardığım gibi, onu aşağı çekip göğüslerini ememiyorum.

Arkama yaslanıp beyaz şortunu ve külotunu kabaca bacaklarından çekip çıkarırken çılgınca bir arzuyla aklımı kaçırmak üzereyim. Gömleğini de çıkaracaktım ama dizlerini yukarı kaldırıp kalçalarını ayırdığımda muhteşem, çıplak, pembe amcığını görünce aklım başımdan gitti. Zaten uyarılmayla parlıyor ve ucumdan daha fazla pre-cum sızıyor, shaftımdan aşağı damlıyor. Sikimi sıkıca yumrukluyorum, zaten eşiğinde olduğum patlayıcı orgazmı geri tutuyorum.

"Kahretsin, meleğim. Gittiğin her gece senin amını hayal ediyordum. Tekrar içinde olmayı hayal ediyorum." Sırtını kamburlaştırıp inliyor, sesi o kadar erotik ki elime hızlı bir sperm ipi fişkırtıyorum.

Shayla bacaklarını kapatıyor, gözleri alarmla büyüyor. "Seks yapamayız."

"Biliyorum," diye inliyorum dizlerini ayırıp ıslak amına bakarken. Sikimi onun içine istediğim gibi sokamayabilirim ama onunla ilgili kurduğum milyonlarca fanteziden biri zihnimde yanıp sönüyor ve bunu gerçekleştirmek için yanıp tutuşuyorum. "Eğer izin verirsen bir şey denemek istiyorum."

"Neyi denemek istiyorsun?"

Elimi yavaşça uyluğunun iç kısmına sürerken doğrudan gözlerinin içine bakıyorum, döktüğüm az miktardaki spermi tenine yayıyorum, ancak tümseğine bulaşmamaya dikkat ediyorum. Burun deliklerim onun dölümle işaretlendiğini görünce alevleniyor, artık benim gibi koktuğunu biliyorum. *Sanki benimmiş gibi.*

Başparmağımla alt dudaklarını ayırıp ıslak yarığından geçiriyorum, sonra masaj yapmak için klitorisinin üzerine yerleştiriyorum, vücudundan çıkardığım ilk zevk kıvılcımlarıyla kalçaları seğirene kadar daha fazla baskı uyguluyorum. Dizlerini birbirinden ayırarak bana daha fazla erişim sağlıyor ve dudaklarımı yalıyor, ağzım basit bir tattan daha fazlası için sulanıyor.

"Yüzüme binmeni istiyorum."

"Ne?" Gözleri inanılmaz derecede geniş ve ben buna bayılıyorum. Onu şok etme ve tatlı meleğimi fantezilerimle kirletme düşüncesine bayılıyorum.

Bileğimi büküyorum, böylece klitorisine masaj yapmaya devam ederken bir parmağımı yavaşça dar kanalına sokabiliyorum. Öne doğru eğilip kalçalarını kaldırdığında boynunu öpüyorum ve parmağımı sıcak, sıkışık amının derinliklerine kabul ediyorum.

"Yüzüme oturmanı ve ağzımı dolduracak kadar boşalana kadar dilimi ve parmaklarımı kullanmanı istiyorum." Kalçalarını sertçe yukarı kaldırıyor, bu kez iki parmağını içine sokup sevdiği şekilde kıvırdığında parmaklarıyla buluşuyor. O kadar ıslak ki

Ne kadar sıkı olmasına rağmen onları kolaylıkla içeri ve dışarı hareket ettirebiliyor. "Bunu benim için yapabilir misin?"

Başını bir kez salladı ve ben de sırt üstü döndüm. Onu kalçalarından tutup göğsümün üzerine kaldırdığımda şaşkınlıkla ciyaklıyor.

"Başlığı tut."

Söyleneni yapıyor ve damarlarımda güç dalgalanıyor. Amcığı dilimin ulaşamayacağı bir yerde durana kadar onu daha yukarı sürüklüyorum, sulu kalçaları başımın yanlarına biniyor. Kalçalarını sertçe aşağı doğru çekiyorum, böylece tüm ağırlığı yüzüme biniyor.

Lanet olsun, bu bir rüyanın gerçekleşmesi.

Derin bir nefes alıyorum, onun eşsiz, kadınsı kokusunu içime çekiyorum, duyularımı onunla dolduruyorum ve kendimi arzuyla çılgına çeviriyorum. Dilimi açılmış amına soktuğumda ikimiz de inliyoruz, sonra önce yavaşça girip çıkıyorum, sonra ıslaklığını dilimde toplayıp içerken daha hızlı ve daha hızlı.

Aletim taş gibi sertleşti, shaftımdan ve taşaklarımdan bol miktarda pre-cum sızıyor, ama kıcını ve uyluklarını kavramak, kıvrımlarını yoğurmak için bunu görmezden geliyorum. Verdiğim zevk çok yoğun hale geldiğinde ağırlığını kaldırdığında kalçalarını kollarımla aşağıya çekiyorum. Onun uyarılmışlığında boğulmak, kalçalarının arasında boğulmak istiyorum.

"Tanrım, James!"

Sarsıntılı hareketlerle yüzüme sürtünmeye başladığında inlemeleri daha da yükseliyor, tıpkı hayal ettiğim gibi dilime biniyor. Dilimi iki parmağımla değiştiriyorum, artık o kadar nazık değilim ve dilimle klitorisini fiskeliyorum.

"Oh, oh, bu harika hissettiriyor."

Dişlerimin ucuyla klitorisini kazıyorum ve üç parmağımı amının içine sokarak onu daha da genişletiyorum. Artık hazır olduğuna göre izin verse sikimi kaldırabilirdi. Kanalı kalın girişin etrafında kenetlenirken çığlık atmamak için kolunu ısırtıyor, artık ritmimizi bulduğumuz için kalçalarını yumuşak bir şekilde ileri geri yuvarlıyor.

Dudaklarımı klitorisinin etrafında dönüşümlü olarak emiyorum, sonra kazıyorum. Dişlerimin keskin acısını her hissettiğinde amı zonklıyor ve ciğerlerim hava almak için yalvarıyor.

I. Lanet olsun. Seviyorum. Seviyorum.

Kalçalarını kaldırıyorum, böylece ondan "Parmaklarımı becer meleşim ve bana dölünü ver" diyebiliyorum. Ve sonra parmaklarımı sikimle yapmak istediğim gibi içeri ve dışarı sürüyorum, duvarları parmaklarımın etrafında o kadar sıkı bir şekilde kenetlenene kadar onları tam olarak kıvrıyorum ki artık onları tamamen içeri bastıramıyorum.

Adımı haykırıyor ve parmaklarımın etrafında bir sıvı ısı dalgası fışkırıyor. Onları çekip çıkarıyorum ve ıslak elimle sikimi yumrukluyorum, dilimi deliğinin içinde gidebildiği yere kadar itiyorum ki hepsini yutabileyim.

Yatak başlığına yaslandığında, amı hala titreşirken ve bacakları titrerken zor nefes alıyor, ben de ayağa kalkıyorum ve onu yatağın dibinde sırt üstü çeviriyorum. Dizlerimin üzerine çöktüm, amında yarattığımız karmaşaya bakarken sikimi çekiştiriyorum.

Shayla ellerini kalçalarının altına koyarak dizlerini yukarı kaldırıyor ve kendini daha geniş açıyor. Gömleğini ve emzirme sütyenini yukarı itecek kadar uzun süre sikimi bırakıyorum. Göğsü o kadar hızlı inip kalkıyor ki şişmiş memeleri sallanıyor. Meme uçları sütün sızdığı yerlerde ıslak ve ben de bir obur gibi üzerlerine düşüyorum, göğüslerini yoğururken büyük yudumlar halinde sütü yutuyorum, lezzetli sütünden daha fazlasını aç ağzıma çekiyorum.

Ondan akan sütün miktarıyla neredeyse boğuluyordum ve nefes almak için geri çekilmek ve horozumu tekrar yumruklamak zorunda kaldım. Ellerini belime bastırırken kalçalarını yukarı doğru sallıyor ve kalçalarını uyluklarının beşiğine doğru çekerek beni diğer elimi yatağın üzerine koyarak kendimi desteklemeye zorluyor. Elimin arkası alt dudaklarına çarpıyor ve elimi bırakıp sikimi onun enfes amının derinliklerine sokmak için neler vermezdim. İnliyor ve elimle

aynı anda kalçalarını sallıyor. Sikimin her sarsılışında parmak eklemlerimi klitorisine sürtecek şekilde açıyorum.

"Unh, meleğim. Seni becermemi istiyorsun, değil mi? Sikimle ve dölleriyle dolana kadar içine sokmamı?" Başını sallıyor, sonra dudağını ısırtıyor ve hızla başını sallıyor. "Hayır, yapamayız" diye ağlıyor ama pek inandırıcı değil.

Yumruğumu şaftımda aşağı yukarı hareket ettirirken homurdanıyorum ve o da dizlerini gidebildikleri kadar yana bırakarak kendini sunuyor.

Bir dirseğimi başının yanına dayıyorum ve dudaklarına doğru fısıldıyorum, "Yapamayız, ama yapmamı istiyorsun, değil mi?"

"James..." Adımı bir yalvarış gibi söylüyor ve ellerini kıkımdan aşağı kaydırarak kalçalarımı daha yakına çekmeye çalışıyor. "Sen... sen

prezervatif alır mısın?"

Başımı omzuna koyuyorum ve hayal kırıklığı içinde inliyorum. "Hayır. Artık birlikte olamayacağımızı söyledin, ben de düşünmedim... hiç anlamadım. Kahretsin, özür dilerim."

Kendimi aptal gibi hissediyorum. Bir daha ona bu şekilde dokunmama asla izin vermeyeceğinden emindim ama en azından fikrini değiştirmesi umuduyla bir paket prezervatif alabilirdim.

Hayatımı sikeyim.

Shayla altımda titriyor ve aynı derecede hayal kırıklığına uğramış bir şekilde sızlanıyor. Serbest kalan kolunu boynuma doluyor ve kulağıma "Bir vuruş" diye fısıldadığında beni şoke ediyor.

"Ne?"

"İçime bir vuruş yap, sonra çekip gidebilirsin."

Nefesimin altında küfrediyorum. "Tanrım, istiyorum ama seks yok demiştin." Yine de sikimi aşağı doğru eğiyorum ve yarığına doğru kaydırıyorum, böylece dölle sırlıklam olmuş amını çıplak sikimin üzerinde en az bir kez hissedebiliyorum. Girişinde duraklıyorum, ama içine bastırmak yerine, aletimin başını hassas klitorisinin üzerine sürmek için yukarı kaydırıyorum ve pre-cum'ımı üzerine yayıyorum.

"Tanrım, James. Bir kez, sadece bir kez, lütfen ve sonra durabiliriz."

"Bir kere. Amının derinliklerine bir vuruş yapmama izin verecek misin? Emin misin?" "Evet, evet!"

"Melek. Meleğim," diye mırıldanıyorum, sikimi tekrar aşağı doğru eğip girişine çentik atıyorum, sonra tamamen içine girene kadar yavaşça sıkı, sıcak kanalına doğru itiyorum. "Oh lanet olsun, inanılmaz hissediyorsun. İlk seferden bile daha iyi. Amının içinde yaşamak, her gece aletim taşaklarının derinliklerine gömülü halde uyumak istiyorum."

"Tanrım, James. Ben de." Ayak bileklerini sırtıma dolayarak beni bacaklarıyla hapsediyor. Nefes nefese kalıyorum, kendimi tuttuğum gibi orgazmımı da tutuyorum. "Ben de," diye tekrar haykırdığında iç duvarları sıkılıyor ve etrafımda serbest kalıyor, ama hamile kalmaktan ve planlarını raydan çıkarmaktan bu kadar korkarken bunu kastetmiş olamayacağını biliyorum.

Bu düşünce beni biraz ayıltıyor ve ona "Çekilmem gerek" diyorum. Kalçalarımı geri çekmeye çalıştığımda bacaklarını etrafımda esnetiyor. "Tek vuruş," diye hatırlatıyorum ona, bunu yapmaktan nefret etsem de. İyi bir adam olmak ve işleri onun istediğinden daha ileri götürmemek için çok uğraşıyorum. Kendine ya da bana kızacağı, bu geceden pişmanlık duyacağı ve durmazsam beni tekrar terk edeceği fikri göğsümü sıkıyor.

Bir süre sonra Shayla etrafımdaki sıkı tutuşunu gevşetiyor ve ben de sikimi olabildiğince yavaş, milim milim çekerek içinden çıkarıyorum, mümkün olduğunca uzun süre içinde olmanın tadını çıkarmak istiyorum. Ama sonra, sikimin sadece başı girişine girene kadar dışarı çektiğimde topuklarını kıkıma gömüyor.

"İki vuruş," diye yalvarıyor vahşi gözlerle.

Bedenim onun içine dalma, onu tekrar tamamen doldurma ihtiyacıyla titriyor ama başımı sallıyorum. "Bu tehlikeli. Boşalmaya çok yakınım."

"Sadece bir kez daha, sonra çekilebilirsin." Topuklarını kıcıma daha sert batırıyor ve ben daha fazla kendimi tutamıyorum. Sikimi onun sıkın iç duvarlarından geçiriyorum ve doruk noktamlı savaşmak için kaslarımı esnetiyorum, böylece onun içine boşalmıyorum. Yine de istiyorum. O kadar çok istiyorum ki, boşalırsam neler olacağını, karnının nasıl büyüyeceğini düşündükçe zihnim dönüyor

çocuğumuzla birlikte.

Kabzama kadar gömüldüğümde çığlık atıyor ve sırtını kavislendiriyor, ayak bileklerini belimin etrafında birbirine bağlarken başını yatağa yaslıyor.

"Angel, siktir, siktir, boşalacağım. Bu çok iyi." Dişlerimi gıcırdatıyorum, sikim serbest bırakma ihtiyacıyla şişiyor. "Eğer bırakmazsan amına boşalacağım."

Hıçkırıyor ve boynumun arkasını kavıyor, dudaklarımı onunkilerle buluşturmak için aşağı indiriyor. Dilini benimkine doluyor ve orada kendi tadını aldığını biliyorum ama durmuyor. Onu sahip olduğum her şeyle öpüyorum, sikim zonkluyor ve içinde kaldıkça tehlikeli bir şekilde dökülmeye yaklaşıyorum. Sanırım o da en az benim kadar sarsılmış durumda çünkü hala tutuşunu bozmuyor.

Nefesim kesildi ve ona biraz kuşkuyla "İçine boşalmamı *ister misin?*" diye sordum.

Dudaklarını ısıyor ama cevap vermiyor, en azından kelimelerle değil. İç duvarları shaftımın etrafında nabız atıyor ve serbest kalıyor ve kanım kulaklarımda gürliyor, cum ile sular altında kalma fikrinden hoşlanması gerektiğini düşünüyorum. Ama bu ana teslim olarak bizi sabote etmek istemiyorum. Sakinleşir sakinleşmez hemen pişman olacağından ve sonra beni kesinlikle terk edip kalbimi sonsuza dek kıracağından çok korkuyorum.

Bu düşünceyle, kalçalarımı sertçe geri çekerek onun tutuşunu kırmak için kendimi zorluyorum. Kaybedince inliyor ve ben anında onun sıcaklığını özlüyorum. Dizlerimin üzerine oturup ayak bileklerinden birini omzuma atıyorum, sonra iki parmağımla amını doldururken sikimin ucuyla klitorisini sikiyorum.

"Seni sikimle istediğimiz gibi beceremem, en azından henüz değil, ama parmaklarımla yapabilirim." Üzerine eğildim, dizini neredeyse omzuna bastırarak şekilde büktüm, esnekliği beni heyecanlandırdı. "Elime boşal. Melek amcığını benim için tekrar kremlerle, ben de karnına boşalayım." Sesimi alçaltıyorum, yeni uyanmış bir arzu ortaya dökülüyor, artık özel fantezilerimin içinde kalmaktan memnun değilim. "Karnının içinde yapmışım gibi davranabiliriz."

Gözleri irileşiyor, tırnaklarını sırtıma geçiriyor ve "Evet James, Tanrım, evet!" diye bağıyor.

Bir sonraki pompalamamda üç parmağımla vahşice içeri sokuyorum ve iç duvarlarında gözlerinin kafasında dönmesine neden olacağını bildiğim bir bölgeye doğru açıyorum. Tırnaklarını omurgamdan aşağı doğru sıyrıyor ve ben ereksiyonumu klitorisinin üzerinde sallarken, ikimizi de çıkarmak için elimden geldiğince sert bir şekilde gıcırdatırken belimi kazıyor. Amcığı parmaklarımla etrafında titreşirken ağzı sessiz bir çığlıkla açılıyor ve lezzetli sıvı ısısının daha fazlası parmaklarımla ve altımızdaki yatağı ısılatıyor.

"İşte bu, meleğim. Siktir, boşalacağım." Orgazmını olabildiğince uzatmak için parmaklarımla içine sokup çıkarmaya devam ediyorum, doruk noktam içime çarpana kadar durmuyorum ve tohumumu karnının her tarafına ve tepesinin tepesine döküyorum.

Parmaklarımla çekip bacağımla omzumun üzerinden dikkatlice çekerken her yerim ağrıyor. Titreyen bacağımla usulca şiltenin üzerine bıraktığımda inlediği için onun da benim kadar acı çekeceğini biliyorum.

"Bana ne yaptığına bak, meleğim. Hayatımda hiç bu kadar boşalmamıştım. Hepsi senin için," diyorum döllerimi onun yumuşak, alt karnının derisine sürerken. Bir parmağımla serbest bırakırken ve hala titreşen klitorisinin üzerine yayararak karnının çökmesini sağlarken kapüşonlu gözleriyle tanışıyorum. "Hepsi senin için."

Son damlayı da içime çekip ovuşturduktan sonra, başım yastık gibi yumuşak göğüslerinin arasında, tamamen doymuş bir halde onun üzerine yığılıyorum. Nefesimizi tutarken parmaklarını saçlarımla arasından geçirip alnımdaki terli telleri geriye doğru kaydırıyor. Kulağımın dibinde kalbinin göğsünde hızla çarptığını duyabiliyorum ve bu benim yeni favori seslerimden biri.

Sikim aramızda sıkışıp kaldığı yerde seğiriyor, birleşen sıvılarımız karınlarımızı kaplıyor. Uyku beni içine çekerken

gözlerimi kapatıp memnuniyetle gülümsüyorum ve her gece böyle uykuya dalmanın nasıl bir şey olacağını hayal ediyorum.

Hayatımı seviyorum.

Bölüm 20

Shayla

Eğer annem ve babam James ve benim az önce ne yaptığımızı bilselerdi, birkaç endişeden çok daha fazlasına sahip olurlardı. Bu genellikle çıldırmaya başladığım ve odadan kaçtığım zamandır. Gelmesini bekliyorum, ama şu anda tek hissettiğim derin bir memnuniyet -vücudum gevşemiş ve zihnim orgazm sonrası mutluluktan uçuyor.

Ama sonra bir hava akımı ısınmış tenimi serinletirken ürperiyorum. Sadece bu da değil, o kadar çok sıvıyla kaplıyım ki sütüm akıyor ve beni daha da üşütüyor.

"James." Başını dürtüyorum ve homurdanıyor. "Kalkıp temizlenmemiz gerek." "Şimdi uyu. Sonra temizleniriz," diye mırıldanıyor, zaten yarı uykulu.

Elimde değil. Kıkırdıyorum, bu da başının göğsümde aşağı yukarı sallanmasına neden oluyor, bu da beni homurdanmaya ve daha da sert gülmeye itiyor. Başını çevirip göğsümün hassas alt tarafını öptüğünde aniden kesiliyorum. Yumuşakça inliyorum ama nazikçe alnını itiyorum.

"Bu kadar yeter. Bebeklerden biri uyanırsa diye gerçekten temizlenmemiz gerekiyor." Nefesimi içime çektim. *Bebekler...*

Aman Tanrım, ne düşünüyordum ki? Bir vuruş daha. James'in önce diliyle, sonra parmaklarıyla ve son olarak da sikiyle vücuduma girip çıkmasının ne kadar iyi -kazıyın bunu- ne kadar olağanüstü bir coşku verdiğinden başka bir şey düşünmüyordum. *Çok tehlikeliydi.*

Tekrar titrediğimde, bunun sebebi soğuk değildi. Çıldırmam orgazmın etkisiyle gecikmişti. Ama sonra James hala göğsümden aşağı damlayan sütümün bir kısmını yalıyor ve dilini hassas meme ucumun etrafında döndürüyor. İnliyorum, onun dokunuşuna doğru kayıyorum.

İnleyerek benden ve yataktan indiğinde kaşlarımı çatıyorum, ona temizlenmemiz gerektiğini söylediğimi bir anlığına unutmışum. Ona uzandığımda beni elimden tutup kaldırmaya yardım etmek yerine, bir kolunu sırtımın, diğerini de dizlerimin altına koyarak beni kollarına alıyor. Banyoya girip duşu açmak için beni ayaklarımın üzerine yatırırken kollarımı boynuna dolayarak ona tutunuyorum.

James bacaklarının arasında yarı kalkık siki sallanırken kollarını yukarı doğru uzatarak çırilçıplak kaldığında aynada gördüğüm perişan haldeki kadının ürkütücü yansıması dikkatimi dağıtıyor. Mükemmel bir şekilde oyulmuş vücudunu incelemek için dönüyorum ve zihinsel olarak zayıf çerçevesinin kesik çizgilerini, kordonlu kollarını ve bakışlarımın altında kalınlaşan ve uzayan etkileyici büyük horozunun dibinde kesilmiş koyu saçları izliyorum.

"Yine cidden sertleştin mi?"

Yüzünü buruşturuyor ve aletini avuçluyor. "Senin yanında hep sertleşiyorum." "Bu kulağa... acı verici geliyor."

"Hiçbir fikrin yok."

Suyu test etmek için sikini bırakıyor ve yeterince ısındığında beni de duşa çekip perdeyi kapatıyor. Birkaç dakika önce vücuduma yaptığı her şeye rağmen, ellerini sabunla köpürtüp beni yıkarken kendimi aniden utangaç hissediyorum, özellikle de döllerini yıkamak için ellerini alt göbeğimin üzerinde kaydırduğında.

Elleri tenimde dolaşırken sikini belime bastırıyor, iç uyluklarıma ekstra dikkat gösteriyor. Tenim onun şefkatli dokunuşuyla karıncalanıyor ve parmakları am dudaklarımın üzerinden geçtiğinde içim kasılıyor ve irkiliyorum. Acıyor. Tabii ki ağrıyor. Aleti kocaman ve beni sınırlarıma kadar gerdi, bu da o zaman lezzetli hissettirdi, ama şimdi acıtıyor. Klitorisimi sıyrıldığında tıslıyorum.

James bir özür fısıldıyor ve kendini yıkamak için geri çekiliyor. Yüzümü ona dönüp elindeki sabunu alıyorum ve onu yıkayabilmek için kendiminkini köpürtüyorum. Bu çok şehvetli ve derin bir mahremiyet ve başka bir insana bu kadar yakından bağlı hissetmenin ne kadar güzel olduğuna ağlayabilirim. Bir yıl önce buraya taşındığından beri ilgimi çeken James'e, *sadece* James'e bu şekilde bağlı olmak.

Sabunlu parmaklarım dimdik ve gururlu duran sert aletine değiyor ve geri çekilmeye başlıyorum. Ama sonra eylemi tekrarlıyorum, daha da cesurlaşıyorum, onu temizleme kisvesi altında onu tabanından kavrayarak alay ediyorum.

"Angel. Meleğim," diye fısıldıyor yüzümü kavrayıp başımı arkaya yatırmadan ve dudaklarını dudaklarıma bastırıp nazik bir öpücük kondurmadan önce, ben elimi aşağı yukarı hareket ettirirken, o kalçalarını sallayıp inlerken şaftının etrafındaki kavrayışımı sıkılaştırıyorum.

James ellerini aşağı kaydırarak göğüslerimi kavırıyor ve sıkıyor, sütümün uçlarında boncuk boncuk olmasını sağlıyor. Küvetin kenarına oturup beni bacaklarının arasında duracak şekilde konumlandırđığında sikini bırakmak zorunda kalıyorum. Dudaklarını sol meme ucumun etrafına sarıp sütümden kalanları emerken sikini kaldırmayı devralıyor ve kendini tamamlamadan önce diğer tarafı boşaltıyor.

Göz alıcı mavi gözlerini görebilmek için ıslak siyah saçlarını geriye yatırıyorum. Kapüşonlu ve benim için çok yumuşak olan bu gözler kalbimi yerinden oynatıyor. "James. Benim James'im," diye fısıldıyorum, o kadar alçak sesle ki beni duyduğundan emin değilim, ama sonra başını sallıyor ve tatlı bir öpücük için beni kendine çekiyor.

Onun yeni salgısını vücutlarımızdan temizlemek için ayrılıyor. İşimiz bitip kurulandığımızda, giyinip eve gitme konusunda bir tartışma olmuyor. Beni kaldırıp yatağının ortasına çıırılçılak yatırıyor, yanıma kayıyor ve yorganı üzerimize çekiyor. Haftalardır ayrı uyumaktan kaynaklanan sıkıntılar silinip gitmiş, yerini bu gece James'in yanında uyuyacağım için derin bir rahatlama ve huzur duygusu almıştı.

Yüzümü ona dönmek için yan dönüyorum ve o da bana daha da sokuluyor, kolunu belime ve sırtıma doluyor. Uykunun eşiğindeyken haftalardır onunla ilgili kafamda dönüp duran sorular su yüzüne çıkıyor.

"James?" Belki çoktan uykuya dalmıştır diye fısıldıyorum.

"Evet?"

"Ben senin ilkin miyim?"

"Evet," diyor biraz da utanarak. "Yaşımdan dolayı garip olduğunu biliyorum."

"Yaşlı değilsin ve bunun tuhaf olduğunu düşünmüyorum. şaşırtıcı, belki..." Diğer sorularımı güvensiz görünmeden nasıl ifade edeceğimi bulmaya çalışıyorum. "Neden bu kadar bekledin? Eminim başka kadınlarla birlikte olmak için pek çok fırsatın olmuştur. Peki neden ben?"

James saçımın gevşek bir tutamıyla oynuyor ve iç çekiyor. "Kızların yanında hep gergin olmuşumdur. Kadınlar," diyor ve sesindeki kırılğanlığı duyuyorum. "şimdi inek olduğumu düşünüyorsan, on altı yaşımdayken nasıl olduğumu hayal et, o zamanlar daha da cılızdım, her kelimedede çatlayan bir sesim vardı."

"Ama artık sıska değilsin." Elimini aramızdan aşağı kaydırıp yine yarı kalkık olan sikinin uzunluğuna doğru sürüklüyorum ve ne demek istediğimi vurguluyorum. Bu adam bir makine.

"Evet, şey, hiç büyümedim. Kendimi ortaya koymaya çalıştım. Birine çıkma teklif etme cesaretini bulduğumda birkaç randevuya çıktım, ama kimse benim için bir şey ifade etmedi. Sırf yapmış olmak için seks ya da başka bir şey yapmak istemedim. Öte yandan sen... Aniden oldu. Neredeyse dizlerimin üstüne çökecektim, o kadar güçlüydü."

"Grayson konusunda sana yardım etmek için geldiğim o ilk gece mi?"

Uzun bir duraksama oluyor ve parmakları saçlarımda donmuş bir halde hareketsiz kalıyor. "Hayır. Seni sokağın karşısında ilk gördüğüm gündü, buraya taşındıktan hemen sonra."

"Ama sen taşındığında ben on yedi yaşındaydım ve hamileydim." Nedense bu gerçek beni biraz heyecanlandırıyor, oysa kesinlikle heyecanlandırmaması gerekirdi.

İnliyor. "Özür dilerim. O zamanlar bunu bilmiyordum. Yani, muhtemelen benim için çok genç olduğunu biliyordum, ama *o kadar* da değil.

Gençsin ve ben de senin sadece ekstra kıvrımlı olduğunu sanıyordum."

"Benim yanımdayken gergin miydin?" diye sormadan önce bu cevaptan hâlâ memnun bir şekilde oturuyorum.

"Hayatımda hiç bu kadar gergin olmamıştım. Ama sen çok güzeldin, çok tatlıydın ve seni o kadar çok istiyordum ki, sen gelmeden önce kendime moral konuşmaları yapıyordum, böylece senin yanında enkaza dönmeyecektim."

Ona yaklaşıp dudaklarımı kalbinin üzerindeki pürüzsüz göğsüne bastırdığımda sessizliğe gömülüyoruz. Sadece Grayson'a değil, Lainey ve bana da nasıl davrandığını ve ilgilendiğini gördüğümde, bu garip ilişkiye ilk başladığımızdan beri aklımda dönen bir şeyi itiraf ediyorum. "Keşke benim de ilkim sen olsaydın," diye itiraf ediyorum gözyaşları içinde.

Saçımın arkasını hafifçe avuçluyor ve başımı geriye yatırıyor. Gözlerimin içine bakarken kaşları birbirine çarpıyor. "Hey, böyle konuşma. Eğer ben senin ilkin olsaydım, Angelainey'imiz olmazdı."

Gözümün kenarından bir damla yaş düşüyor ve ona gülümsüyorum. "Bizim mi?" Başını sallıyor ve bir gözyaşı daha dökülüyor. "Ondan hiç pişman olmadım, biliyor musun? Onu ilk kucağıma aldığımda, insanların çocuklarının hayatlarının ışığı olduğunu söylerken ne demek istediklerini nihayet anladım. Ve ilk çocuğum olmanı dilemekle ilgili söylediklerim... Seninle birlikte olmak için şimdiye kadar beklemeyi kastetmedim. Sadece bana Lainey'i verenin Tyler değil de sen olmasını dilerdim. Sen iyi bir adamsın, iyi bir amca ve koruyucusun ve Grayson'ı kendi çocuğun gibi, onun babası gibi yetiştireceğini biliyorum. Ben de Lainey için bunu istiyorum."

Bu, ona o çok sevdiği pelüş kediye aldığı andan beri sakladığım bir sır. Ona dünyanın en değerli küçük kızımı gibi baktığının farkında olduğunu sanmıyorum. Ona hep öyle bakıyor. Bana da benzer şekilde bakıyor, sanki onun için değerli bir kadınmışım gibi. O zaman daha iyi seçimler yapmış olmayı ne kadar çok istediğimi fark ettim. Ona daha iyi bir baba vermeyi.

James beni sırtüstü yatırıp yatağa sabitliyor ama ağırlığını ağrıyan kalçalarımın uzak tutmaya dikkat ediyor. İnancıyla şöyle diyor: "Biyolojik olarak benim olmayabilir ama o benim. Benim Angelainey'im." Umutlu bir nefes alıyorum ve o da dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "Hızlı olduğunu ve seni korkutabileceğini biliyorum ama beni terk edip onu da yanında götüreceğini düşündüğümde kalbimin kırıldığını söylemeliyim. Benimle hiçbir şey yapmak istemeyebileceğin ve onun beni hatırlamadan büyüyeceği gerçeğine dayanamadım. Çünkü ben her zaman, her zaman ikinizi ve benim için ne kadar değerli olduğunuzu hatırlayacaktım."

Gözyaşlarım gittikçe daha hızlı akarken içimdeki ezici duygular dışarı taşıyor. Yüzünü kavriyorum ve mavi gözlerinin derinliklerine bakarak onu kendime çekiyorum. "Sana bir adım geri atmamız gerektiğini söylediğimde kendi kalbimi kırdım. Burada seninle olmak yerine kendi yatağımda geçirdiğim her gece kalbim kırıldı."

Dudaklarımı şehvetli bir öpücükle kavriyor, öyle derinleştiriyor ki soluduğum hava o oluyor. Bacaklarımı açıyorum, kalçalarının benimkilerin arasına yerleşmesini bekliyorum ama başını sallıyor ve bizi yanlarımıza döndürüyor. "Ağrın olduğunu biliyorum ve seni incitmek istemiyorum. Zaten çok da dikkatli değildik."

Kalbim bu adama duyduğum hayranlıkla ve çok daha fazlasıyla dolup taşıyor. "Teşekkür ederim. Kendimi kaybettiğim anlarda bile beni düşündüğün ve bana değer verdiğin için teşekkür ederim. Kendimi senin içinde kaybettim." Zihnimde daha önce yaşadığım, bacaklarımı ona doladığım ve ayak bileklerimi birbirine kenetlediğim, içime boşalması için bedenimle sessizce ona yalvardığım anlar canlanınca içten içe irkiliyorum. Bunu neden yaptığımı bilmiyorum, sadece boşalırsa ne olacağını düşününce kalbim baş döndürücü bir şekilde çarpıyordu.

Tehlikeli. Heyecan verici, ama çok, çok *tehlikeli*.

Onu öpüyorum ve vücutlarımız birbirine değene kadar doğruluyorum. Nefes alış verişi yavaşlıyor ve vücut ısısı beni

uyutmadan hemen önce ona soruyorum, "Grayson da bizim, değil mi?"

"Evet, öyle. İkisi de bizim."

Bölüm 21

James

Shayla'nın uzun alışveriş listesine bakarken kaşlarımı kaldırıyorum, o da iki paket tatlı ekmeği arabaya bırakıyor. "Biliyorsun çocuklar sadece pizza ve birayla idare eder."

"Biliyorum ama arkadaşların üzerinde iyi bir ilk izlenim bırakmak istiyorum. Ve kim slider sevmez ki? Bekle, hiçbiri vejetaryen ya da vegan değil, değil mi? Hay aksi, bunu düşünmeliydim. Eğer öyleyse başka bir şey bulabilirim." Shayla telefonunu çıkarıp Grayson'ı omzuna aldıktan sonra tek eliyle alternatifleri araştırmaya başlıyor.

Telefonu ondan alıp kot pantolonunun arka cebine koyarken gülüyorum, o bir sonraki madde için listesine bakarken elim kalçasında duruyor. Gerçek anlamda bir rüyanın gerçekleştiği dün geceden sonra ona dokunmama bu kadar rahat izin vermesine bayılıyorum. Sabah odunumun çıplak kıkına bastırılmasıyla uyandıktan sonra ellerimi ondan uzak tutmak neredeyse imkansızdı.

Kahretsin, aşağı çocuk. İhtiyacım olan son şey marketin ortasında ereksiyon olmak ve herkese ne kadar büyük bir sürünge olduğumu anlatmak. Bana yaptığı şey bu.

Dönüp sayısız ekmek seçeneğini inceliyormuş gibi yaparken kot pantolonumdaki ereksiyonumu gizlice ayarlıyorum ve şişkinliğimi örtmek için gömleğimi aşağı çekiyorum.

Neredeyse listesinin sonuna gelmiştik, kişisel hijyen reyonuna geldiğimizde arabaya ihtiyacı olan birkaç ekstra ekliyorduk. İkimiz de aynı anda durup prezervatif rafına bakıyoruz. Daha önce de prezervatif almıştım, gençken ve ilk kez biriyle çıkmaya başladığımda, ne olur ne olmaz diye. Ama bu yıllar önceydi ve sonunda son kullanma tarihleri geçtiğinde onları atmak zorunda kalmıştım.

Raftan bir kutu çekiyorum ve soruyorum, "Ben...?"

Göz göze geldiğimizde Shayla'nın yanakları pembenin en güzeliyle kızarıyor. Alt dudağını ısırıp başını sallıyor ve ben de kocaman bir sırıtişla onları arabaya bırakıp zihnimde mutluluk dansı yapıyorum.

Koridorun sonundaki köşeyi dönerken dikkat etmiyorum, aklımda bu gece onunla prezervatifleri kullanmak istediğim tüm yollar canlanıyor ve neredeyse başka bir alışverişçiyle çarpışıyorum. Lainey oturduğu yerden irkiliyor, arabadaki çocuk koltuğunda emniyet kemeri takılı ve iyi olduğundan emin olmak için durup alnından öpüyorum.

"Dostum, nereye gittiğine dikkat et," diye bağılıyor öfkeli bir erkek sesi. Tam özür dileyecektim ki genç adam yüzünü buruşturdu. "Shayla?"

"Tyler, merhaba," diye cevap veriyor pek de heyecanlı olmayan bir sesle.

Demek bu Tyler, pis ve değersiz ellerini meleğimin üzerinde gezdiren pislik. Futbol forması ve bol kot pantolonuyla ona bakıyorum, anında savunmaya geçiyorum. Tam boyuma doğru doğruluyorum ve üst dudağı kıvrıldığında onu yere serme dürtümü gerçekleştirmemek için yumruklarımı sıkıyorum. Daha önce hiç kavgaya girmemişim ama ona karşı kolayca 15 santimlik bir üstünlüğüm ve savunacak paha biçilmez bir şeyim var.

Shayla yanıma yaklaşıyor, ben de bir kolumu onun omuzlarına doluyorum. Gözleri onun, omzundaki Grayson'ın ve arabadaki Lainey'nin arasında gidip geliyor ve sırf onlara baktığı için gözlerini oymak istiyorum.

"Bunun benim çocuğum olması mı gerekiyor? Bana hiç benzemiyor," diye alay ediyor ama yüzünü merakla incelediğini görüyorum. Dişlerinin arasından yalan söylüyor. Her iki kız gibi sarı saçları var ama onunki daha koyu, açık kahverengiye dönmek üzere. Lainey, Shayla'nın mini-me'i ve açık bir şekilde onun kızı olmasına rağmen, Tyler'ın bazı özelliklerine sahip - Shayla'nınkinden biraz daha geniş olan burnu ve daha yuvarlak bir çenesi var, ama geri kalanı tamamen Shayla.

Tabii ki siyah saçlarım ve mavi gözlerimle benden çok ona benziyor ama bu beni yüksek sesle ve kinle "Hayır, o benim"

demekten alıkoymuyor. Emniyet kemerini çözüp onu kollarımın arasına aldım ve yüzünü kollarımın arasına sakladım.

çünkü ona dik dik bakmasından hoşlanmıyorum. Dün gece Shayla'ya söylediğim gibi, biyolojik olarak onun olabilir ama diğer her yönden benim.

Homurdanıyor ve dikkatini tekrar bana yöneltiyor. "Her neyse, dostum. Zaten onu istemiyordum."

Lainey'nin başının yan tarafını omzuma yaslarken, küfür ettiğimi duymaması için diğer kulağını kapatıyorum. "Senin derdin ne lan? Bu iki melekten vazgeçip çocuğunun annesine karşı büyük bir pislik mi oluyorsun?" Ben devam edince kılanıyor ve yüzü kıpkırmızı oluyor. "Biliyor musun? Senin kaybın benim kazancım, göt herif ve pişman olacaksın. Şimdi geri çekil ve hangi nemli delikten çıktıysan oraya gir."

Shayla nefesinin altından fısıldıyor, "Sorun yok. Hadi eve gidelim."

Eğer bu yürüyen, konuşan, insan pisliğine bu kadar odaklanmamış olsaydım, *evimi* aradığı için çok mutlu olurum.

Tyler gözle görülür bir şekilde etkilenmemeye çalışarak yutkunuyor ve gözlerini Grayson'a dikerken söylediklerimi duymazdan gelerek alay ediyor. Yine homurdanıyor, çirkin kişiliğine uygun çirkin bir ses. "Yine hamile kaldın, ha?"

Shayla'nın ağzı bir karış açık kalıyor ve Lainey'i ona verip ağzına bir tane patlatmama yarım saniye kalıyor. Ama sonra Shayla kuşkuyla soruyor: "Gerçekten o kadar aptal mısın? Neredeyse Lainey kadar büyük ve sadece dört ay daha küçük."

Yüzü utançtan kırmızının daha da koyu bir tonuna dönüyor ve eminim yine kötü bir şey söylemek üzereyken biraz daha genç kahverengi saçlı bir kız köşeyi dönüp "Gitmeye hazır mısın bebeğim?" diye soruyor. Kız bir elini adamın sırtına vuruyor ve adam omuz silkiyor. Kızın hamile olduğu gözümüzden kaçmıyor. Az önce ona bebeğim dediğine göre, bebeğinin de ondan olduğunu varsayıyorum.

Shayla da öyle düşünüyor olmalı çünkü ona inanamayarak soruyor, "Tanrım, Tyler. Prezervatiflerin mi bozuk yoksa bir tür üreme sapkınlığının mı var?"

Üreme sapkınlığı terimi onun tatlı sesiyle ağzından çıkar çıkmaz kulaklarımın ucunun Tyler'ın yüzüne uyacak şekilde kızardığını hissediyorum. Dün gecedен parçalar aklımdan geçiyor, özellikle de ona içine boşalmışım gibi yapacağımızı söylediğimde, aslında yapmak istediğim şey tüm döllerimi amının derinliklerine boşaltmak ve karnının çocuğumuzla şişmesini izlemektir.

Kız tiz bir sesle "Ne?" diye sorduğunda şimdiki zamana geri dönüyorum. Belli ki şaşırmıştı ve birden gözleri bebeklerimize dikildi. "Tyler? O neden bahsediyor? Kim bu?" Eliyle Shayla'yı işaret ediyor, sonra da sundress'ini saran yuvarlak bebek yumrusunu avuçluyor.

"Hiç kimse. Sadece bir-"

Shayla yarım ağızla el sallıyor ve kıza yumuşak bir sesle, "Ben Shayla. Bildiğim kadarıyla onun ilk bebek annesi. Ve bu da"-Lainey'i işaret ediyor- "bebeğinizin ablası -eğer taşıdığınız Tyler'ın bebeğiyseniz- onunla hiçbir şey yapmak istemiyor."

Kız bir elini ağzına kapatıyor ve adama döndüğünde kocaman kahverengi gözlerinden yaşlar fışkırıyor. "Onunla hiçbir ilgisi yok derken ne demek istiyor?" diye soruyor suçlayıcı bir tonla. "Sen... bana onlardan hiç bahsetmedin bile. Ne fotoğraf ne de telefon görüşmesi." Kollarını karnına sarıyor ve çenesi titriyor.

"Eden, bebeğim, dinle-"

"Hayır! Bana 'bebeklik' yapma. Eğer bilseydim... Aman Tanrım. Aman Tanrım! Bunu bana bilerek mi yaptın? Bunun bir kaza olduğunu, prezervatifin kırıldığını söyledin," diye bağırır ve geri çekilir. Dönüyor ve yarı koşuyor, yarı paytak paytak o haliyle olabildiğince hızlı uzaklaşıyor.

Shayla'nın ifadesi fırtınalı bir hal alıyor ve yarım adım öne çıkıyor ama Tyler yumuşak çenesini sıkıp alnında bir damar öfkeyle atmaya başlayınca onu tekrar yanıma çekiyorum.

"Bana da öyle demiştin! Ve hâlâ Lainey senin değilmiş gibi davranacak kadar yüzsüzsün. Tanrım, düşündüğümde daha büyük bir pislikmişsin."

Tyler, sanki çöp kutusunun dibindeki kokuşmuş meyve suyu olduğu ortaya çıkması kızın suçuymuş gibi, "Siktir git, kaltak," diye tıslıyor. Sonunda arabasını bırakıp kızın peşine düşüyor.

Lainey'i ona vermeye çalıştığımda Shayla bu kez beni yanına çekmek zorunda kalıyor, böylece onun kıcını yere yapıştırabiliyorum. Ben çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışırken, Tyler gözden kaybolana kadar sessizce öfkeyle bekliyoruz. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim ve kanımın kulaklarıma hücum etmesinin durması uzun zaman alıyor, zihnim bana onun peşinden gitmemi söylüyor. Shayla'yı göğsüme çekiyorum, ikimiz de rahatlayana kadar bebeklerimiz aramızdayken elimi onun sırtında aşağı yukarı ovuşturuyorum.

Alnından öpüyorum ve "İyi misin?" diye soruyorum.

Gülümseyerek beni şaşırtıyor, beklediğim gibi gözünde bir damla yaş yok. "Evet. Sadece onun bir P-O-S olduğunu gösteriyor." Parmak uçlarında yükseliyor ve beni öpüyor. "Ve Lainey'e 'senin' demen konusunda bize sorun çıkarmayacağını bilmekten memnunum."

"Çünkü o benim. Ona sadece öyle demiyorum. Onun üzerinde hak iddia ediyorum. Eğer Tyler sorun çıkarmaya kalkarsa, tekrar ortadan kaybolana kadar tüm hayatını mahvetmenin bir yolunu bulacağım. Söz veriyorum."

"Bunu bizim için yapar mısın?" Sanki ayı onun için gökyüzüne bizzat ben asmışım gibi bana o özel bakışıyla bakıyor. Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum, bebeklerimiz aramızda kıvrana kadar öpüşmeyi derinleştiriyorum, onları ezmemizden şikayet ediyorlar.

"Senin için her şeyi yaparım meleğim. I-" Söylemek istediğim şey *seni seviyorum*.

Ona karşı hislerim her zaman yoğun, hatta saplantılıydı, ancak onun varlığında geçirdiğim her gün bunun ötesinde derinleşti. Ama kendini bana daha yeni vermişken onu ne kadar sevdiğimi söylemek için çok erken olmasından korkuyorum. Ya o henüz aynı şekilde hissetmiyorsa?

"Hadi. Çıkıp eve gidelim," diyorum marketin ortasında içimi dökmek yerine. Alışverişin parasını ödeyip arabama doğru ilerledikten sonra arkamızda yumuşak, kadınsı bir ses duyuyoruz.

"Shayla?"

Dönüyoruz ve kahverengi saçlı kız öne çıkıyor. Gözleri ve burnu kızarmış. Burnunu çekiyor ve kısa bir süreliğine başka tarafa bakıyor. Shayla'nın ona sarılmak istediğini söyleyebilirim ama o kendini tutuyor ve başını sallıyor.

"Ben Eden," diyerek resmen kendini tanıtıyor. "Sadece sizi ya da kızınızı gerçekten tanımadığımı söylemek istedim, yemin ederim. Eğer bilseydim, ona asla izin vermezdim..." Bir damla gözyaşını siliyor ve kollarını bebeğinin karnına doluyor. "Annem onun hakkında haklıymış," diye fısıldıyor bariz bir pişmanlıkla. "Bebeklerimizin kardeş olmasıyla ilgili söylediklerini düşünüyordum. Acaba numaranı istesem sorun olur mu? Bebeğim doğduktan sonra tanışmaları için? Yani, bunu isteyip istemediğini bilmiyorum. Bizi tamamen unutmak mı istiyorsun, yoksa benden nefret mi ediyorsun-"

Shayla yumuşak bir sesle, "Senden nefret etmiyorum. Tyler'dan nefret edebilirim ama senden ya da bebeğinden asla nefret etmem. Bu ne sana ne de çocuklarımıza haksızlık olur. Ve eğer bebeğin doğduktan sonra hala istiyorsan, birbirlerini tanımalarını, bir ilişki yaşamalarını istiyorum."

Gri bir minivan kullanan yaşlı bir kadın yanımıza yanaştı. Eden'a sesleniyor, ses tonundan endişeli olduğu belli oluyor. Eden beklemesi için parmağını kaldırıyor ve kızlar telefonlarını çıkarırken küçük bir gülümsemeyi paylaşıyorlar. Telefon numaralarını değiştirdikten sonra Shayla bu kez sarılmak için eğiliyor.

"Her şey yoluna girecek. Beni istediğin zaman arayabilirsin, ihtiyacın olan her konuda sana yardımcı olmak için yanında olacağım. Tyler da senin için bir beleşçiye dönüşebilir, yine de umarım yanında kalırsa sana çok daha iyi davranır. O zaman bile beni ara, tamam mı?"

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor Eden, gözleri bir bana bir Shayla'ya kayarken gülümsemesi biraz daha parlaklaşıyor.

"Şanslısın, biliyor musun? Seni ve kızını önemseddiğini söyleyebilirim."

Elimi Lainey'nin saçlarında gezdiriyorum, arabada oturmaya devam ediyor. Tıpkı annesi gibi tombul yanakları ve iri gri gözleriyle gülümsüyor. "Şanslı olan benim," diyorum gülümseyerek.

Kadın Eden'in adını tekrar, bu kez biraz daha yüksek sesle söylüyor ve Eden bize el sallayıp minibüse biniyor. Kadın bizi ölçüp biçiyor, kaşları endişeyle çatılıyor, sonra yavaşça geri çekiliyor.

"Hâlâ iyi misin?" Eve dönerken elini kucağımda tutup arada bir sıkarak soruyorum.

"Evet, gerçekten şanslıyım, değil mi? Sen, Grayson ve Lainey varsınız. Ve Lainey'nin bir kardeşi olacak. Her şeyin ortaya çıkış şeklinden nefret etsem de bu heyecan verici bir şey."

"Kardeşler.

Çoğul." "Ne?"

"Grayson ve Lainey. İkisinin de bizim olduğunu söylediğimde ciddiydim, bu da onları kardeş yapıyor."

Yolun geri kalanında Shayla sessizdi ve Grayson ile Lainey'den kardeş olarak bahsederek onu korkutup korkutmadığımı ya da hakkımızda tereddütte bırakıp bırakmadığımı merak ediyorum. Korkutmadığıma dair parmaklarımı ve parmak uçlarımı çaprazlıyorum çünkü bana göre biz bir aileyiz. Grayson sadece yeğenim ya da oğlum değil, o benim oğlum. Lainey de sadece Shayla'nın kızı değil, o da benim kızım. Birbirimizi resmi olarak sadece birkaç aydır tanıyor olabiliriz ama Shayla *aradığım kişi*. Benim için o. Hepsi benim için.

Umarım o da aynı şekilde hissediyordur.

Garaj yoluna girip arabayı park ettiğimde, Shayla'nın sessizliği yüzünden sinir krizi geçirmek üzereydim. Ama sonra aramızdaki konsolun üzerine eğiliyor ve yanağımı okşayarak beni çok tatlı bir şekilde öpüyor. Çekildiğinde gözleri akmamış yaşlarla parlıyordu.

"Kardeşler. Çoğul," diyor, sessizleşmeden önce söylediklerimi tekrarlıyor. Sonra beni yine çok tatlı bir şekilde öpüyor ve ben onu konsolun üzerinden kucağıma çekene kadar öpüşmeyi sürdürüyor. Eğer gün ortasında olmasaydık ve bebekler uyanık olmasaydı, onu yatak odama sürükler ve ne kadar tatlı olabileceğimi gösterirdim.

Bölüm 22

Shayla

Grayson emzirmeyi bitirdikten sonra açık pembe atletimi düzeltiyorum, tam o sırada kapı çalıyor. "Ben hallederim," diye bağıryorum, Lainey akşam yemeği hazır olana kadar onu oyalayacak küçük bir atıştırma yerken hala mutfakta meşgul olan James'e.

Sinirlerim tepemde ve James'in arkadaşları üzerinde gerçekten iyi bir ilk izlenim bırakmak istiyorum. Bunun sıradan bir gece olduğunu biliyorum, bir akşam yemeği partisi ya da ciddi bir şey değil, ama her zamankinden biraz daha güzel giyinmeye karar verdim. Dizlerimin birkaç santim üzerinde biten ve ben hareket ettikçe kalçalarımın etrafından akan beyaz bir eteği tercih ederek tayt ya da kot pantolonlarımdan vazgeçtim.

Marketten döndükten sonra James oturup kendime pedikür yapmamı hayranlıkla izledi ve işim biter bitmez onunla bu konuda acımasızca dalga geçerek kulaklarının uçlarının kızarmasına neden oldum. Parlak pembe ayak tırnağı cilam, kıyafetimle eşleştirdiğim süslü beyaz sandaletlerime karşı göze çarpıyor.

Saçlarım yumuşak dalgalar halinde aşağıya sarkarken ve normalden biraz daha fazla makyaj yaparken kendimi sevimli hissediyorum. Daha derli toplu. Bu gecedен sonra arkadaşım olacaklarını umduğum arkadaşlarıyla tanışmak için mutlu ve hevesliyim.

Grayson'ı bir omzuma atıyorum ve geniş bir gülümsemeyle kapıyı açıyorum. "Merhaba! Lütfen içeri buyurun," diyorum heyecandan çok yüksek sesle ve içimden utanıyorum. Geri çekilip kapıyı onlar için açık tutuyorum ama üç yetişkinden hiçbiri içeri girmek için bir hamle yapmıyor, bu da bana onları değerlendirmek için zaman veriyor.

Bana en yakın duran adam James'ten bile uzun boylu, koyu tenli. Kısa, sıkıca kıvrılmış siyah saçları, daha geniş bir kare çenesi ve omzuna asılı turuncu bir sırt çantası var. Siyah çerçeveli gözlüklerinin ardında, zengin kahverengi gözleri kocaman ve ağzı duyulabilir bir hava üflemeyle ayrılıyor.

Arkasında James'ten çok daha kısa ve solgun bir adam daha duruyor. Kıvrık kızıl saçları omuzlarına dökülüyor ve kızıl bir sakalı var. İlk adam gibi onun da ağzı açık kalıyor ama daha çabuk toparlanıp bana ürkek bir gülümseme veriyor.

Yanında duran kadının muhteşem kestane-kahverengi saçları ve yeşil gözleri var. O da bir etek giyiyor, ancak parlak, platform savaş botlarıyla biten şeffaf siyah taytların üzerine giyilen kısa siyah ve kırmızı ekose desenli bir etek.

Dar, dekolteli siyah tişörtü ve sivri bordo tırnaklarıyla, kısacası benden çok daha havalı ve cidden çarpıcı. Eğer bana şüpheyle ve kısıklı bir ifadeyle bakmasaydı öyle olurdu. Yine de güzel, ama erkeklerin arasından geçip hışımla eve girmesi beni şaşırtıyor.

"Kimsin sen? James nerede?" diye soruyor.

Gülümsemem bocalıyor ama onu tekrar yerine oturtmaya çalışıyorum. Eminim sadece kafası karışmıştır ve henüz kim olduğumu anlamamıştır. Yani, kapısını bir yabancı *açsa* tereddüt ederdim, *özellikle de başka bir kadınsa*, ama James'le sadece arkadaş oldukları için bu onun için önemli olmamalı.

"Mutfakta işi bitmek üzere. James kocaman, dişlek bir gülümseme ve kolunda oturan Lainey ile köşeden dönerken, "Oh! Şeytan demişken," diyorum. Her zamankinden biraz daha güzel giyinmiş olan tek kişi ben değilim. Mavi gözlerini ortaya çıkaran lacivert Henley ve bu gece için seçmeme izin verdiği siyah kot pantolonuyla çok yakışıklı görünüyor.

"Selam çocuklar, uzun zamandır görüşemedik," diyor James gruba.

Kadın, James'in yan sarılışını onunkinden daha geniş bir gülümsemeyle kabul ederken beni tamamen unutuyor, ancak gözleri Lainey'e kayıyor ve hızla uzaklaşıyor. İçeri girdikten sonra erkeklerin hepsi sırt tokatlıyor ve kanka kucaklaşmaları yapıyor. James onu benden başka kimseyle görmediğim kadar hareketli ve etrafının arkadaşlarıyla çevrili olduğunu görmek

çok güzel. Ailesiyle olan etkileşimine kıyasla çok çarpıcı bir tezat oluşturuyor ve hayatında bu üç kişinin olması beni çok mutlu ediyor.

Kapıyı kapatıyorum ve grubu küçük girişten oturma odasına kadar takip ediyorum. James'in gözleri üzerime dikildiğinde beni yanına çağırıyor ve elini belime koyduğunda memnuniyetle ona doğru adım atıyorum.

James beni tanıştırmadan önce, uzun boylu, ütülü lacivert kot pantolonlu adam Nike'larının üzerinde sallanıyor ve "Ah, sen şu meşhur bebek bakıcısı Shayla olmalısın. Merhaba"-sıkışmam için elini uzattı-"Ben Isaiah. Sizinle tanıştığıma gerçekten memnun oldum. Hayat kurtarıcıdan başka bir şey olmadığınızı duydum. Ve bu küçük adam da Grayson olmalı, değil mi?" Sonra küçük tombul yumruğunu sallıyor ve ben de bu jeste ve Grayson'ın ona attığı sakızlı gülümsemeye gülümsüyorum. "Sevimli, gerçekten sevimli." Ama bunu söylerken Grayson'a bakmıyor. Bana bakıyor.

James boğazını temizliyor ve elini kalçama doluyor, bu da Isaiah'nın sırtmasına neden oluyor. "Bu Martin," diyor James, Metallica grubu tişörtü ve çok sevdiği kırmızı Converse'iyile kızıl saçlı adamı işaret ederken.

"Merhaba. Tanıştığımıza sevindim," diyor Martin ve hayatımda duyduğum en derin, en yumuşak sesiyle beni şaşırtıyor. *Vay canına*, bu ses!

"Vay canına, bahse girerim sesli kitap anlatıcısı olarak çok para kazanırsın," diyorum hayretle.

El sıkıştığımızda Martin'in yüzü de saçları gibi kıpkırmızı oluyor ve küçük, ağzı kapalı bir gülümseme yayıyor. James ve Isaiah kahkahalarla gülüyor ve Isaiah utancından Martin'in omzuna bir tokat atıyor. Oops.

James çarpıcı, şüpheli kadını işaret ediyor. "Ve son olarak, bu-"

"Mara." Bana ses tonuyla uyuşmayan sahte bir sakarin-tatlı gülümsemesi veriyor. Elini sıkmak için tuttuğumda, elimi beklenmedik derecede soğuk ve sıkı bir şekilde sıkıyor. "Oyunumuza katılmıyorsun, değil mi?"

Sonunda elini bıraktığında elimi kurnazca sallıyorum. "Hayır, nasıl oynanacağını bilmiyorum. Ayrıca, bu ikisiyle ellerim dolu olacak, öyle değil mi Grayson?" Kollarımda kıpırdandığında yanağını okşarken söylüyorum.

"Ne kadar şirin bir çocuk değil mi! Onu kucağıma alabilir miyim?" diye soruyor James'e çok daha tatlı bir tonda ve ona hiç hoşlanmadığım geniş gözlü bir köpek yavrusu bakışı atıyor.

Grayson'ı isteksizce ona veriyorum ve o da kilosuna bakıp yüzünü buruşturuyor. Bir şampiyon gibi yiyor, tükettiğim tüm o fazladan kaloriler onun sevimli tıknaz rulolarına katkıda bulunuyor. Onu tutuş şeklinden bir bebeği kucağına almaya alışık olmadığı anlaşıyor. İkisinin de iyiliği için ona bunu nasıl daha rahat yapabileceğini göstermekte gecikmedim ama o bundan rahatsız olmuşa benziyor. James ona kaşlarını çatınca hemen yüzünü düzeltiyor ve Grayson'a miyavlıyor.

Odayı bir gariplik kaplar ama neyse ki Isaiah "Peki bu ufaklık kim?" diye sorarak durumu bozar. Isaiah çenesini gıdıkladığında Lainey sevinçle ciyaklıyor ve bacaklarını tekmeliyor, bu da Mara hariç herkesi güldürüyor.

"Bu benim Angelainey'im," diye yanıtlıyor James.

"*Senin* Angelainey, ha? İlginç bir isim," diyor kaşlarını kaldırarak. "Aslında adı Lainey ama James ona 'Angelainey' diyor," diyorum.

"Çünkü o benim küçük meleğim," diyor James gururla ve şakağını öptüğünde ona kalp gözleriyle baktığımdan eminim.

"Ve o senin... yeğenin mi?" Isaiah gözleri James'ten bana ve tekrar bana kayarak soruyor.

"Hayır, o benim kızım," diye düzeltiyorum. Neredeyse *kızımız* diyecektim ama James'in buna nasıl tepki vereceğinden henüz emin değilim.

Ben de bunu yüksek sesle söylesem nasıl tepki verirdim emin değilim.

Mara homurdanıyor ama çocuklar bunu fark etmemiş olmalı çünkü hiçbiri ona bakmıyor. Gerçi ben bakıyorum ve bana yukarıdan aşağıya bakarken artık Grayson'a cilve yapmadığını fark ediyorum. Yüzündeki ekşi ifadeye bakılırsa, ki James tekrar ona baktığında bu ifadeyi hemen bırakıyor, daha önce sadece James'in yararına bir gösteri yaptığı hissine kapılıyorum.

Sadece adamlardan biriymiş, kıçımın kenarı.

"Nedir bu?" Martin sehpanın üzerine bıraktığım açık tarih kitabımı alıp kapağını görebilmek için çevirirken soruyor. Sesi gerçekten de çok seksi, gerçi böyle düşündüğüm için içimden kendimi azarlıyorum. Eminim kadınlar o her konuştuğunda ona bayılıyordur, ama James ve dün gece kulağıma fısıldadığı günahkâr seksi sözler varken bu benim için hiçbir şey ifade etmiyor.

"Lone Star'a mı gidiyorsun?" Isaiah kitabı Martin'den alıp karıştırırken soruyor. "İlk iki yılımı orada geçirdim. Profesör Hardwick sert biriydi ama dersler iyiydi. Yine de bu ders kitabını hatırlamıyorum. Ben ayrıldıktan sonra yenisiyle değiştirmiş olmalılar."

"Hayır, Calhoun'da son sınıf öğrencisiyim ama mezun olduktan sonra LSCC'ye gidebilirim."

Isaiah yine kaşlarını kaldırıyor, bu da bana James'in onlara benim hakkımda pek bir şey söylemediğini düşündürüyor, mesela kaç yaşında olduğumu. Birden kendimden emin olamayarak yanağımın içini çiğniyorum ve James'i kenara çekip onlara birlikte olduğumuzu söyleyip söylemediğini sormak istiyorum. Ama tam o sırada fırının zamanlayıcısı ötmeye başlıyor ve çocukları mutfağa götürüyor.

Onların peşinden gitmek üzereydim ki Mara "Calhoun Lisesi mi?" diye sordu. Gülüyor ve ben başımı sallayınca başını sallıyor. "Yani kaç yaşında hamile kaldın? On altı ya da on yedi yaşında mı?" Bu retorik bir soru gibi görünüyor çünkü ben cevap vermeden önce homurdanıyor ve nefesinin altında "Anlaşıldı" diye mırıldanıyor.

Ona ne demek istediğini sormadan, Grayson'la birlikte aceleyle odadan çıkıp mutfağa gidiyor, hâlâ gülüyor ve bu benim için her şeyi bitiriyor. Onu sadece on beş dakikadan az bir süredir tanıyorum ve şimdiden kitabımda kötü bir kız olarak yerini sağlamlaştırdı.

Korkunç bir düşünce mideme pençelerini geçiriyor - ya *onun benim hakkımdaki düşünceleri James'in beni görme şeklini değiştirirse?* Ailesinin bana davranışından rahatsız oldu, benim için Tyler'a karşı çıktı ve Lainey'nin onun olduğuna dair çok büyük, çok ciddi bir açıklama yaptı. Ama ya bu geceden sonra bu kadar hızlı hareket ettiğine pişman olursa? Ya Lainey hakkında söylediklerinden pişman olursa?

Hayır, hayır. James'e güveniyorum. James'e güveniyorum. Bana ve kızıma karşı olan hislerinin gerçek olduğuna ve Mara'yla ne kadar yakın olurlarsa olsunlar bir kişinin kötü düşüncesiyle raydan çıkmayacağına güveniyorum. Kendime biraz moral vermek için bir dakikamı ayırıyorum, *bunu yapabilirim. Onun gibi kızlarla daha önce de uğraştım ve yine yapabilirim* - sonra nihayet mutfağa girerken gülümsemeye çalışıyorum.

Hepsi ellerinde yemek tabaklarıyla kahvaltı köşesindeki masada oturuyor. Martin ve Isaiah fırında jambon ve peynirli sürgülerimin ne kadar güzel olduğu konusunda büyük bir anlaşma yapıyorlar. James ve benim hazırladığımız ıspanaklı enginar sosu, mideye indirdikleri sürgüler, pastırmalı çedar patates derileri ve James'in yakındaki bir restorandan aldığı kanatlar karşısında yaltaklandıkça keyfim yerine geliyor.

"Artık resmileşti James. Şu andan itibaren her oyun gecesi için onu işe almak zorundasın. Bundan sonra pizza ve bira yetmeyecek," diye şaka yapıyor Isaiah ağzına bir patates kabuğu daha atmadan önce.

"Hala biramız var. Size ne getireyim?" Aldığımız IPA'ların listesini ve James'in genellikle aldığını söylediği on iki paketlik normal birayı sıralıyorum. Şişelerin kapaklarını açıp dağıtıyorum ve sıcak teşekkürlerini kabul ediyorum.

James, Lainey'i dizinde zıplatıp tek eliyle yerken ona IPA'sını uzattığımda gülümsüyor. Önce bir ısırık alıyor, sonra da denemesi için ona yemeğinden küçük parçalar uzatıyor. Yanağına eğilip öpmek için kendimi yarı yolda yakalıyorum ama onun yerine Lainey'nin başının üstünü öperek bunu örtbas ediyorum. James için işleri zorlaştırmak istemiyorum, özellikle de Mara'nın dikkati, Grayson'ı başka bir rahatsız pozisyonda tutarak onun yanında oturduğu yerden bize aşırı sabitlenmişken.

James bana bir şey söylemek için döndüğünde onun dikkatini çekerek konuşmaya dahil oluyor. "Daha önce yardıma gelemediğim için çok özür dilerim. İş yerinde ne kadar meşgul olduğumu biliyorsun. Herkesin kendi takımında bana ihtiyacı

var." Sanki bundan rahatsız olmuş gibi gözlerini deviriyor ama sadece böbürleniyor. Elini onun üst koluna koyuyor ve ona doğru eğiliyor, köpek yavrusu gözleri tüm gücüyle geri dönüyor. "Ama gerçekten, artık Krueger projesi bittiğine göre, parasını ödemek zorunda olmadığın bir yardıma ihtiyacın olursa" -işaretle bana bakıyor- "sadece ara. Gece *ya da* gündüz," diye vurguluyor. "Bana ne zaman ihtiyacın olursa ben buradayım."

Yardım için para ödemekle ilgili söylediklerine sinirleniyorum. James'in bana hâlâ para ödediği doğru, ancak ödemese bile hâlâ burada olacağımı, ona ve Grayson'a mutlulukla bakacağımı şimdiye kadar biliyordur diye düşünüyorum. *Çünkü biz birlikteyiz, değil mi?*

Birdenbire, Mara'nın benim yerimi aldığı, *mutlu bir* şekilde ona ve Grayson'a *baktığı* hayaliyle bombardımana tutuluyorum. Bundan kurtulmaya çalışıyorum ama James'le birlikte dışarı çıksalar insanların ne düşüneceğini hayal etmekten kendimi alamıyorum. Grayson'a benden daha çok benziyor ve insanlar muhtemelen onun annesi olduğunu düşünecekler ki bunu düşünmek bile midemi bulandırıyor. *O benim*, kendime hatırlatıyorum. Birbirimize benzemesek bile, o hala benim.

James Mara'nın elini silkmiyor, ama "Teşekkürler, ama tek ihtiyacım olan Shayla.

Doğrusu o bir nimetti."

Derin, sakinleştirici bir nefes alıyorum ve bana verdiği gülümsemeye karşılık veriyorum. Sadece bana ihtiyacı var, bunu kendisi de söyledi ve geri adım atacağını umarak biraz rahatlıyorum. Mara'nın suratı yine asık ama James masaya döndüğünde bunu bir kez daha gizliyor. Gerçi İsaiah ve Martin'in bu sefer bunu fark ettiklerini sanmıyorum, çünkü Martin dudaklarını birbirine kenetliyor ve İsaiah sandalyesinde arkasına yaslanıp Mara'yı izliyor.

Grayson mızımızlanmaya başladığında rahatlıyorum, bana uzandığında onu kucağından almaktan çok mutluyum. Sanki Grayson kirliymiş gibi gömleğinin tozunu alıyor ve ben de ona kötü bir bakış fırlatıyorum. Lainey'nin başı James'in göğsüne düşüyor, elleri ve yüzü peynirle kaplı.

Dışarısı tamamen karardığından ve yatma zamanları geçtiğinden, James kucağında Lainey ile yatma rutinlerinde bana yardım etmek için ayağa kalkıyor ama ben onu kovuyorum. İsaiah sırt çantasını boşaltıp oyun tahtasını yayarken biz iyi geceler derken o ikisini de öpüyor.

Her iki bebeği de banyolarını yaptırmak için koridora taşıyorum ve James ile arkadaşlarının mutfakta banyo kapısını biraz araladıklarını duyabiliyorum. Oyunlarını çok ciddiye alıyor gibi görünüyorlar, ama James'in karakteri için benimsediği sahte sese biraz gülmekten kendimi alamıyorum. Mara da onlardan biri olsa bile, arkadaşlarıyla bu kadar iyi vakit geçirdiğini duymak güzel.

Kendi arkadaşlarımın olmaması beni biraz üzüyor, neredeyse kıskandırıyor. Lainey doğduktan sonra birkaçı yanımda kalmaya çalıştı ama sonunda ayrıldılar. Bunun için onları suçlamıyorum çünkü Lainey'i getiremediğim sürece kimseyle takılmakla ilgilenmiyordum ve zamanımı evde onunla geçirmeyi tercih ediyordum.

Eden'ı düşünüyorum ve arkadaş olma ihtimalimiz karşısında içten içe gülümsüyorum. Gerçekten, gerçekten umarım oluruz. Benim yaşıma yakın ve bebeği olduğunda benimle aynı şeylerle mücadele etmek zorunda kalabilir, özellikle de Tyler buralarda olmazsa ve eğer isterse ona yardım etmekten mutluluk duyarım. Yardımımı istemese veya yardımına ihtiyaç duymasa bile, bebeklerimizin kardeş olarak bağ kurabilmesi için birbirimizin etrafında çok olacağız ve umarım kendi bağımızı kuracağız.

Lainey, James'in iki hafta önce aldığı, Grayson'ınkiyle eşleşen ve eski seyahat beşiğinin yerini alan beşiğe yerleşirken ben de Grayson'ı sallayarak uyutuyorum. Beşik arka duvarda Grayson'ınkinin yanında kafa kafaya duruyor, böylece bebekler uykularından uyandıklarında birbirlerini görebiliyor ve gevezelik edebiliyorlar. Bebek telsizinden onları böyle görmek çok sevimli ve kalbimi sıcaklıkla dolduruyor. *Kardeşler.*

Grayson tam uykuya dalmak üzereyken onu beşiğine yatırıyorum. İkisinin de tamamen uykuya dalmasını bekledikten sonra parmak uçlarımda evin önüne geri dönüyorum. James'in benim için bir kenara koyduğu ve sıcak tuttuğu bir tabak yemeği almak için mutfaka giriyorum, hepsi aynı anda başını kaldırdığında oyunlarını böldüğüm için özür diliyorum.

"Kalıyorlar mı?" Mara biraz şaşkınlıkla beni ve Lainey'i kastederek soruyor.

"Evet, Grayson uyanırsa diye." James ensesini kaşıyor, ancak hâlâ tamamen oyun tahtasına odaklanmış durumda.

Arkadaşlarının beni gerçekten de sadece bebek bakıcısı sandıklarını fark ettiğimde kalbim göğsümde sıkışıyor. Bizi bilmiyorlar, ikimizin de birlikte olmadığımız sürece uyuyamadığımızı, Grayson'ın benim olduğunu, sadece *Grayson uyanırsa diye* burada olmadığını. Bu da James'in bilmelerini istemediği anlamına geliyor, yoksa onlara söylerdi.

Bu bilgiye tepki vermemek için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekiyor. Zihnim, kalbimi koruyacak ve James'le konuşma fırsatı bulmadan önce beni sarmaldan kurtaracak makul bir açıklama bulmak için çabalıyor.

Ah, işte bu. *Belki de henüz onlarla konuşma fırsatı bulamamıştır.* Muhtemelen öyledir. Bu acının bir kısmını hafifletiyor ve kendimi rahatlatmak için ona dokunma ihtiyacı duyarak parmak uçlarımla James'in saçının arkasını kısaca okşuyorum.

Ama sonra Mara bana şakayla karışık "Senin de yatma vaktin geçmedi mi?" diye sordu. Aslında bu bir şaka değildi. Yaşımla ilgili başka bir alay.

Kaba sorusu hakkında bir şey söyleyip söylemeyeceğini görmek için James'e bakıyorum ama kartlarını incelediği için dinlediğinden emin değilim. Hiçbir şey söylememeye karar veriyorum, huzuru korumak için onu görmezden gelmeyi seçiyorum ve tarih ders kitabımla oturma odasındaki kanepeye yerleşip yemeğimi yiyorum.

Bulduğum yerden onları masada görebildiğim için hiçbir şeye konsantre olamıyorum ve midem bir kaya gibi batarken yemeğimi seçiyorum. Ve konsantre olamadığım için, Mara'nın James'le flört etmeye devam ettiği bariz yolları, koluna sürtündüğü küçük dokunuşları ve sandalyesini ona yaklaştırıp her oyuna yaltaklanmasını kaçırmıyorum.

Damarlarımda kıskançlık ateşi yanıyor ve gözlerimin arkasında oluşan baş ağrısıyla başım zonkluyor. Onun her yerinde başka bir kadın görmeye dayanamıyorum, ama James'in bundan tamamen habersiz görünmesi beni biraz olsun rahatlatıyor.

Bir yanımda, James dışında herkesin Mara'nın kendisiyle ilgilendiğini bildiği halde neden birlikte olmadıklarını merak ediyor. Kız cidden muhteşem ve çok fazla ortak noktaları var. Ya bir gün aniden ona bakarsa, onun kendisine nasıl baktığını, nasıl flört ettiğini ve ona nasıl dokunduğunu görürse ve ona bir şans vermek istediğine karar verirse? Bakalım arkadaştan öte bir bağ kurabilecekler mi?

Bu beni kırar.

Martin birasının son damlasını da bitirip bir tane daha almak için ayağa kalkacakmış gibi ellerini masaya koyduğunda koltuktan kalkıyorum.

"Otur, otur. Ben bakarım." Boş şişesini alıp yenisini veriyorum ve masadakilere "Ben ayaktayken başka bir şeye ihtiyacı olan var mı?" diye soruyorum.

Isaiah kibarca farklı bir IPA istedikten sonra içkisini ona uzatıyorum ve James'in omzuna elimi koyarak içkisini önüne koyuyorum.

James elimi okşuyor ve gülümsüyor. "Teşekkür ederim meleğim."

Mara alay ediyor. "Ciddi misin? Sana 'melek' mi diyor? Sırada ne var? Ona 'tatlım' mı demeye başlayacaksın Isaiah?" diye alaycı bir tavırla sorarken gözleri masada geziniyor. "Peki ya 'tatlım' Martin?"

"James'in bana 'melek' demesinin nesi sorun?" Doğrulduğumda elimi kalçama koyarak soruyorum, ama diğer elimi James'in omzunda tutuyorum.

Çirkin bir şekilde homurdanıyor. "Sadece söylüyorum, beni asla etrafta koşturup erkekleri memnun etmeye çalışırken yakalayamazsınız, çünkü onlar bana patronluk taslayan evcil hayvan isimleri takarlar."

"Ne oluyor Mara?" Sonunda James'in dikkatini çekmeyi başardı, ama ona ağzı açık baktığı için istediği türden bir dikkat olduğunu sanmıyorum.

Martin hafif alaycı bir tonla, "Sadece iyi davranıyor," dedi. "Bunda yanlış bir şey yok." Şişesini bana doğru uzattı. "Ben, kendi adıma, bunu takdir ediyorum."

"Ciddiyim. Shayla sağ olsun, bu yaşadığımız en iyi oyun gecesi," diye ekliyor Isaiah. Kaşları çatılıyor ve "Bazı insanlar

biraz daha nazik olabilir" diye homurdanıyor.

Mara gözlerini devirir ve iki katına çıkmaya karar verir. "Ah, erkekler. Taş gibi aptal olsalar bile her zaman güzel bir yüze ve büyük göğüslere kapılırlar. Senin aptal olduğunu falan söylemiyorum *meleğim*... Gerçi lisede hamile kalmıştın."

Bu gerçeğe gerçekten takıldı, değil mi? Sırf genç bir anne olduğum için birçok insanın bana bok gibi davranması çok sarsıcı. Sanki genç yaşta bebek sahibi olmak beni kirli yapıyormuş, bulaşıcı bir hastalığım varmış gibi davranıyorlar, oysa Lainey benim en büyük, en değerli hediyem.

James homurdanıyor, "Bu kadar yeter-"

Mara şimdi de James'in sözünü kesiyor ve James de ona *izin veriyor*. "Hadi ama James. Sen bundan daha iyisin." James'in kolunu okşuyor ve sahte bir endişeyle bana şöyle diyor: "Senin iyiliğin için cupcake, umarım büyüdüğünde etrafta memelerini savurmadan ve onların küçük hizmetçi kızı olmadan erkeklerin sana ilgi göstermesini nasıl sağlayacağını öğrenirsin." Sanki en komik şakayı yapmış gibi bir kahkaha atıyor ve etrafındaki erkeklere bakıyor, belki de onunla aynı fikirde olmalarını bekliyor, ama mutfak ölü sessizliğine büründü.

Nabzım gözlerimin arkasında yaklaşan yaşlarla birlikte atıyor. "Siktir git," diye homurdanıyorum hakaretleri boğazımda düğümленirken. Ne kadar tutmaya çalışsam da gözyaşlarımın akmasına engel olamıyorum ve çirkin bir sırtış, beni ağlatmış olmaktan duyduğu memnuniyetle dudağının kenarını çekiştiriyor.

James yerinden o kadar hızlı kalkıyor ki sandalyesi fayans döşeli zemine düşüyor ve ben de geriye sıçıyorum. Daha önce de benim adıma sinirlendiğini görmüştüm ama bu tamamen yeni bir öfke seviyesi. Mara'ya haddini bildirmesini bekliyorum ama çenesini sıkmış, dişlerini gıcırdatarak baktığı kişi o değil. *Benim* ve gözlerinde her zamanki nezaket ve hayranlıktan ya da en iyi arkadaşlarından birine küftettikten sonra duruşundaki korumacılıktan eser yok.

Yuvarlanıp dudaklarımı ısıyorum ve gözlerimi yere indiriyorum, boğuluyormuşum gibi hissediyorum. Grayson'ın çocuk odasından gelen ağlama sesini duyduğumda James'in bir sonraki adımında ne yapacağını ya da ne söyleyeceğini görmekten ya da duymaktan kurtuluyorum. Mutfaktan aceleyle çıkıyorum, gözyaşlarımı gizlice siliyorum, ancak zaten düştüklerini gördükleri için işe yaramıyor. Lainey'e hamile kaldığımdan beri derim ne kadar kalın olursa olsun, insanların düşmanlıklarına karşı istediğim kadar bağışık olmadığımı gösteriyor.

Neyse ki Lainey bir şekilde hâlâ mışıl mışıl uyuyor ve ben de Grayson'ı beşiğinden kaldırıp sakinleşmesi için ona mırıldanıyorum. Bezi doluydu, muhtemelen onu uyandıran da buydu, gerçi James'in sandalyesinin gürültülü çarpışmasının da bir faydası olmadığına eminim. Hızlıca altını değiştiriyorum ve daha bir buçuk saat önce emzirmiş olmasına rağmen göğsüme kök salıyor, ben de onunla birlikte sallanan sandalyeye yerleşiyorum.

Kapalı kapıdan hararetle bir konuşmayı zar zor duyabiliyorum ve kendimi daha da kötü hissediyorum. Sessizce ağlıyorum, Mara'nın bana savurduğu her iğneyi düşündükçe gözyaşlarım daha da hızlanıyor.

Tek istediğim iyi bir ilk izlenim bırakmaktı, pişirilmesine yardım ettiğim onca yemek ve giydiğim bu aptal kıyafetle. O zamanlar güzel olduğunu düşünmüştüm ama şimdi pembe ve beyazın beni olduğumdan daha da genç gösterdiğini düşünüyorum.

Bu yüzden mi James hiçbirine benim onun kiralık bakıcısından fazlası olduğumu söylemedi? Yaşımdan mı utanıyor? Hala lisede olmamdan mı? Genç bir anne olduğumdan mı?

Arkadaşları da en az onun kadar çekici ve bana onlar hakkında anlattıklarına bakılırsa, her biri kendi başarılı kariyerlerine sahip. Benimle birlikte olduğu için onu küçümseyeceklerini mi düşünüyor? *Güzel bir yüz ve büyük göğüslerden* başka bir şey olmadığımı mı? Çünkü ben tam olarak buyum, değil mi? En azından şu anda onlara kıyasla -Mara'ya kıyasla- böyle hissediyorum.

Tüm güvensizliklerim ve sarmal düşüncelerim içinde boğulurken göğsüm ağrıyor. Grayson'ı biraz daha yakın tutuyorum. Yasal olarak Grayson benim değil, her ne kadar öyle olmasını istesem de, eğer James bu geceden sonra aramızdaki ilişkiyi

bitirmeye karar verirse, bebeklerin *bizim* olduğu konusunda bana söylediği her sözü geri alırsa, Grayson'ı kaybedeceğim.

Grayson tekrar uykuya daldığı için kalp kırıklığımın sesini elimle ağızımı kapatarak bastırmaya çalışıyorum. James'in ona aldığı yeni pijamaların içinde huzur içinde uyuyan Lainey'e bakarken tek düşünebildiğim, tüm bunların bu kadar

kolayca elimden alınıyor ve bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yok.

Çocuk odasının kapısı James'in arkasında açılıp kapandığında başımı kaldırıp bakıyorum. Kaşları birbirine kenetlenmiş ve çenesi hâlâ sımsıkı kapalı. Bundan nefret ediyorum.

"Ona küfrettiğim için özür dilerim," diyorum hıçkırıklar arasında.

Yüzü düşüyor ve sallanan sandalyenin yanında dizlerinin üzerine çöküyor. Yüzümü avuçluyor ve başparmaklarıyla gözyaşlarımı siliyor, her iki yanağımı öpüyor, sonra dudaklarımdan nazikçe öpüyor. Nefes alıyorum, onun nefesini içime çekiyorum, bunun sonumuz olmadığına dair bir umut yeşeriyor.

"Üzgün olmanı gerektirecek hiçbir şey yok meleğim."

Bana böyle seslendiğini duymak yanaklarımdan daha fazla gözyaşı dökülmesine neden oluyor. "Bana 'melek' dediğinde, bu sadece bir evcil hayvan ismi değil.

Bu mu?"

Ağır ağır iç geçiriyor ve umudum yere düşerken gözlerimi kaçırmak zorunda kalıyorum. Nasıl olur da bir gece, bir kadın Her şey bu kadar hızlı mı? Mara'nın beni suçladığı kadar aptal hissediyorum.

Bölüm 23

Shayla

James ayağa kalkıp Grayson'ı kollarımdan aldığıında, onu bırakmaya isteksiz olsam da, kucağıma bakıyorum ve onu beşiğine yatırıyorum. James önümde bir sütun gibi duruyor ve ben hala onunla yüzleşemiyorum. Kımıldamak istemiyorum, eğer bu bebek odasında geçireceğim son zaman olacaksa.

Beni ayağa kaldırıp kollarının arasına alarak şiddetle sarılmasına hiç hazırlıklı değilim. "Çok üzgünüm meleğim," diye fısıldıyor kulağıma kırık bir sesle. "Mara'nın seninle konuşma şekli için çok özür dilerim. Bu bir evcil hayvan ismi değil. Sen benim meleğimsin. Ve eğer onun nasıl bir pislik olduğunu, seninle bu şekilde konuştuğunu bilseydim, onunla asla arkadaş olmazdım."

"Benim hakkımda söyledikleri... Aptal olduğumu düşünmüyorsun ya da-"

Bizi döndürüyor ve sallanan sandalyeye oturup beni kucağına yanlamasına çekiyor. Doğrudan gözlerimin içine bakabilmek için çenemi tutuyor. "Hepsi saçmalıktı. Her bir zerresi saçmalıktan başka bir şey değildi. Şok içinde donup kaldığım ve onu yapmam gerektiği gibi hemen durdurmadığım için çok üzgünüm. Ağzından tek bir çirkin kelime çıkmasına izin verdiğim için nefret ediyorum. Bunun için kendimden nefret ediyorum ve sen de benden nefret edersen seni suçlamam, yine de beni affedebileceğini umuyorum."

Balina gece lambasının sağladığı loş ışık, gözlerindeki samimiyeti ve gözyaşlarının eşiğindeymiş gibi bakışını görmeme yetiyor. Bu samimiyet onun her yerinden akıyor ve ben de onu içime çekerek, Mara'nın sözlerinin içimde biriktirmesine izin verdiğim sinsi güvensizlikleri temizlemek için kullanıyorum.

"Onun haklı olduğunu düşünmenden korktum. Belki de benden utandın ve artık beni istemeyeceksin diye.

Onun gibi, benden daha yaşlı ve sana benden çok daha fazlasını verebilecek birini istersin," diye zar zor duyulabilen bir fısıltıyla itiraf ediyorum.

Parmak uçlarını çenemin altına koyarak başımı eğiyor, böylece göz göze geliyoruz. "İnan bana, sen, Grayson ve Angelainey benim istediğim ve ihtiyaç duyduğum her şeysiniz, tüm dünyamsınız. Başka hiç kimse bana sizi veremez," diyor neredeyse saygıyla ve beni dudaklarıyla buluşturmak için aşağı çekiyor.

Onu tüm varlığımla öpüyorum, sessizce duygularını yankılıyorum. Öpüşme ilerledikçe ona sarılıp daha rahat edebilmek için pozisyonumu ayarlamaya çalışıyorum ama sallanan sandalye çok dar. Mutfakta masaya ya da yere düşen bir şişenin sesi kapıdan bize ulaşıyor ve ben bu şefkatli anın dışına çıkıyorum.

"O... o mu?"

"Gitti ve bir daha asla hoş karşılanmadı. Ne burada, ne Isaiah'ın ne de Martin'in evinde. Ama çocuklar hala buradalar çünkü senin iyi olduğundan emin olmak istiyorlar. Onlarla konuşmak istemiyorsan gitmelerini söyleyebilirim."

"Hayır," diyorum biraz fazla yüksek sesle ve sesimi alçaltıyorum. "Hayır, bunu yapmak zorunda değilsin. Zaten geceni yeterince mahvettim."

"Sen yanlış bir şey yapmadın meleğim. Isaiah'ın söyledikleri doğru. Mara gidip o acı saçmalıklarıyla her şeyi mahvedene kadar bu şimdiye kadar yaşadığımız en iyi oyun gecesiydi." İç çekiyor ve kaşlarını çatıyor. "Sana karşı neden böyle bok kafalı gibi davrandığını anlamıyorum. Onun bu yönünü hiç görmemiştim."

"Sana aşık, biliyorsun. Ya da en azından şehvet duyuyor."

Tiksintiyle dudağını kıvırıyor, bu da beni kıkırdatıyor. "O değil."

"Evet, öyle. Bu yüzden senin koluna dokunup durdu, bu arada ben de onu kolundan çekip almak ve onunla dövmek istedim." Bu itiraf karşısında yanaklarımın ısındığını hissediyorum ve o da kıkırdıyor.

"Demek öyle oldu. Dürüst olmak gerekirse, biraz sarhoş olduğunu ve dengesini koruyamadığını düşünmüştüm."

"Hayır, yapmadın!" Sesimi bebekleri uyandırmayacak kadar alçak tutmayı başararak fısıltıyla bağıyorum.

"Yemin ederim, yaptım."

"Yani her şey tek taraflı mı? Ondan etkilenmiyor musun ya da buna benzer bir şey?"

Ellerini yanlarımda aşağı yukarı gezdiriyor, çenemi öpüyor ve kulağıma fısıldıyor, "Hayır, o benim tipim değil."

"Gerçekten mi? Peki senin tipin ne?" Ellerimi saçlarında gezdirip başımı arkaya eğerek boynum boyunca daha fazla öpücük alabilmek için soruyorum.

"Sen. Meleğim benim tipim."

"Güzel yüzüm ve büyük göğüslerim yüzünden mi?"

Beni taklit ediyor, ellerini saçlarımdan arasından geçiriyor ve beni dudaklarımdan öpüyor, yavaş ve şehvetli, sadece "Senin güzel ruhun ve büyük kalbin yüzünden" demek için geri çekiliyor. Sonra dudakları tekrar dudaklarıma yapışıyor ve ben onun sözlerini, sevgisini, samimiyetini içime çekiyorum.

Karnımın alt kısmı titriyor ve ona istediğim gibi sarılamadığım için ayağa kalkıyorum, onu da kendimle birlikte yukarı çekiyorum. Kollarımı boynuna doluyor ve dizimi kalçasına doğru kaldırıyorum.

James ipucunu alıyor ve bacaklarımı beline sarabilmem için ellerini kalçalarımdan altına koyarak beni yukarı kaldırıyor. Ağırılığımı ayarlıyor, böylece ellerini eteğimin altından geçirip kış yanaklarımı avuçlayabiliyor.

İri ellerinin etimi yoğurduğunu hissedince inliyorum. Ellerimi kalın saçlarının arkasına sokarak, şişen ereksiyonuna karşı sürtünüyorum ve "Beni yatağa götür, J-" diye yalvarıyorum.

Kapı birkaç santim açılmadan önce yumuşak bir yumruk sesi duyuldu ve Isaiah kafasını aralıktan çıkarıp James'e sarılmış bana sırtıttı.

"Whoops, böldüğüm için üzgünüm. Gİtmemizi ister misin?" "Evet," diyor James.

"Hayır," diyorum aynı anda ve James'in dudaklarını bükmesine neden oluyorum. Gerçekten de dudaklarını büzüyor ve bu şimdiye kadarki en şirin şey. Ona hızlı bir öpücük veriyorum, o da iki öpücüğe dönüşüyor, sonra derinleştirmeye çalışıyor ve Isaiah boğulur gibi bir ses çıkarıyor.

İç çekerek öpüşmeyi kesiyorum ve ayaklarıma doğru kayıyorum. James'in tişörtünü çekiştirerek eğilmesini sağlıyorum, sonra kulağına fısıldıyorum, "Oyununuz bittiğinde kaldığımız yerden devam edebiliriz. Prezervatiflerimiz var, unuttun mu?"

James beni kalçalarımdan kavırıyor ve beni kendine doğru çekiyor, ereksiyonu karnıma doğru şişkinleşiyor. "Kahretsin evet, hatırlıyorum.

Onları hemen gönderemeyeceğime emin misin?"

Onu itip kapıdan çıkıyorum, kapıyı arkamdan kapatıyorum, böylece sesi boğmak zorunda kalmadan gülebiliyorum. "Evet, eminim.

Şimdi git. İyi eğlenceler."

Beni bir kez daha ateşli bir öpücük için kendine çekiyor, sonra kotundaki şişkinliği düzelttikten sonra mutfığa geri dönüyor. Bir tokat sesi duyuyorum ve Isaiah Martin'e bizi ne yaparken yakaladığını anlatıyor.

"Benimle dalga geçiyorsun. Birlikte olduklarını söylediğinde her şeyi uydurduğunu sanmıştım," diyor Martin'in derin sesi. "Kendi kendime, kaçıp gidebilmesi için onu hayalleri konusunda uyaracağımı söyledim. Gerekirse onu caddenin karşısına kadar kendim götüreceğim."

"Evet, ben de," diyor Isaiah gülerek. "Bir tür müdahalede bulunmamız gerekecek diye düşündüm." James'ten geldiğini bildiğim bir homurtu duyuyorum ve Isaiah, "Birimiz oraya ilk varmadan önce parmağına bir yüzük taksak iyi olur," diyor.

James homurdanarak, "Ne bok yersen ye, göt herif," der.

Çok yanılmışım. James arkadaşlarına benden bahsetmiş ve onlar ona inanmamışlar. James'in kardeşleri gibi bizim de bir çift olabileceğimizi düşünmeleri beni duraksatsa da, bu beni sersemletiyor ve başımı döndürüyor. Anlamıyorum. James harika, çok tatlı ve sevecen ve gerçek hayatta gördüğüm en seksi erkek. Yani, onun karın kaslarını falan görmediler mi?

James'e oyununa geri dönmesini söylemiş olabilirim, ama bu onun işi bitene kadar dakikaları saymadığım anlamına gelmiyor. Sonra kendi oyunlarımızı oynayabiliriz, sadece ikimiz.

Bölüm 24

James

Isaiah, Martin ve ben Mara'yı kovduktan sonra çok daha fazla eğlendik. Daha önce olanlar, yıllar boyunca onunla olan etkileşimlerimi yeniden değerlendirmeme neden oldu ve şimdi onun ne kadar sıkıcı olduğunu görmek çok kolay. Daha önce onun davranışlarını nasıl göremedim bilmiyorum.

O zamanlar alaycı ve kaba bir mizah anlayışı olduğunu düşündüğüm şey aslında "sadece şaka" kisvesi altında bize eşeklik etmesiydi. Ayrıca, yaptığı tüm o garip dokunuşlar. Bu gece Shayla'nın gözleri önünde bana normalden daha fazla dokunduğu kesin ama bunu ilk kez yapmıyor. Bunu düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyor.

Sonunda Shayla, biz bu kadar eğlenirken ödevine konsantre olamadığını ve oturup bizi izleyip izleyemeyeceğini soruyor. *Siktir, evet.*

"Tabii ki." Martin, Mara'nın boşalan sandalyesini masanın kendi tarafına çekiyor ve koltuğa vuruyor. "Gel yanıma otur, sana bilmen gereken her şeyi öğreteceğim," diyor meleğimin bile kızarmasına neden olan o külot düşürücü sesiyle.

"Sanmıyorum," diye bağıyorum ve Shayla'yı kucağıma çekiyorum, bu hem zevkli hem de acı verici çünkü aletim gecenin geri kalanında kıcının altında ağırlı bir şekilde sertleşiyor. Kısa ve seksi beyaz eteğinin, her yer değiştirdiğinde kalçalarına doğru ilerlemesine yardımcı olmuyor ve ellerimi pürüzsüz teninden uzak tutamıyorum.

Sonunda geceyi bitirdiğimizde, çocuklar onu bir sonraki oyun gecemize davet ediyor ve Mara'nın temelli gittiğine dair söz veriyorlar, o da heyecanla kabul ediyor. Ben de heyecanlandım. Onu, üniversiteden sonra birlikte oynamaya başladığımızdan beri küçük ve sıkı sıkıya bağlı olan grubumuza kabul ettikleri için içim ısınıyor.

Ben adamları ön kapıya doğru iterken Shayla masayı toplamayı teklif ediyor. "Hayalindeki kızla aranı bozmasan iyi edersin, kardeşim. Onun gibi bir kadının kalbini kırarsan parçaları toplamaya hazır bir sürü erkek olacaktır. Tabii ki, eğer kırarsan, ağlamak için bir omuz önerecek ilk kişi ben olacağım çünkü ben böyle iyiyim." Isaiah göz kırpmıyor ve çenemi sıkıldığında yavaş bir gülümseme kulaktan kulağa yayılıyor.

"Hayır, ilk sırada ben olacağım. Çocuklarımızın ne kadar güzel ve akıllı olacağını bir düşünsene. Etrafta koşuşturan kızıl saçlı bir ya da iki Lainey," diye şaka yapıyor Martin, parçalamak istediğim bir resim çiziyor.

Gülen suratlarına kapıyı çarpıp mutfığa giriyorum ve Shayla'yı yarımada tezgâhına yaslanmış buluyorum. En güzel, en tatlı gülümsemeyi takınmıştı ve dirseklerinin üzerinde geriye yaslanıp mükemmel göğüslerini dışarı çıkarırken gözlerinde bir parıltı vardı.

Beyaz eteği ve sandaletleri içinde, omuzlarına dökülen sarı saçlarıyla gerçekten de bir meleğe benziyor. Ondan utanacağımı nasıl düşünebildi aklım almıyor. *Herkesin* onun benim olduğunu bilmesini istiyorum.

Önünde dizlerimin üzerine çökerek onu şaşırtıyorum ve belinden sarılıyorum. Burnumu yumuşak karnına bastırıp temiz kokusunu içime çekiyorum ve nihayet yalnız kaldığımız bu anda ona sarılırken huzur ve sessizliğin tadını çıkarmak için gözlerimi kapatıyorum.

Parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor, uzun telleri geriye doğru tarıyor, tırnaklarıyla kafa derimi hafifçe kazıyor. Tüm vücudum bu hisle titriyor ve sikim kotumun içinde daha da kabarıyor.

Ellerimi yanlarına kaydırıyorum, üstünü yavaşça yukarı itiyorum ve burnumu göbek deliğinin dibine sokuyorum. Hassas cildinin açıkta kalan şeridi boyunca küçük öpücükler yerleştiriyorum, onu hafifçe kızdırıyorum ve nefesinin kesilmesine neden oluyorum.

"Meleğim," diye fısıldıyorum öpücükler arasında tekrar tekrar. "Benim meleğim."

Adımı usulca inliyor ve dişlerimle kemerinin kenarını kısırdığımda ayaklarını birbirinden ayırıyor. Ellerimi dizlerine

kadar indiriyorum, sonra ellerimi eteğinin altından pürüzsüz, ipeksi kalçalarına doğru kaydırıyorum ve aynı derecede seksi beyaz elbisesini yavaşça soyuyorum.

külotunu indirdim. Külotunu çıkardığında ayağa fırlıyorum ve ellerimle onu çıplak poposunun altından tutup kaldırıyorum. Hemen bacaklarını belime doluyor ve aç bir öpücükle ağzımı kendine çekiyor.

Yavaş ve yumuşak başlayan şey, dilini ağzımda emip benimkiyle yaladığımda açgözlülüğe dönüşüyor. Kıcını temiz mutfak masasının üzerine koyduğumda sikimi serbest bırakmak için fermuarımı indiriyorum. Atletini başının üzerinden yırtıp çıkardığında ağzım kuruyor, büyük sütlü göğüsleri gözlerim ve ağzım için bir ziyafet.

"Siktir, sadece sana bakarak bile boşalabilirim." Gerçekten boşalabilirim. Sol meme ucunu ağzıma alırken fişkırmasını engellemek için aletimi cezalandırıcı bir tutuşla yumruklamam gerekiyor. Elleri başımın etrafında bir mengene gibi, beni yerimde tutuyor ve göğsünü yüzüme bastıracak şekilde sırtını kavislendiriyor, beni memesiyle boğuyor. *Buna bayılıyorum.*

Kalçalarını masanın kenarına doğru çekiyorum ve ereksiyonumu zaten kaygan olan amına doğru sallarken sağ meme ucuna geçip ağzıma fişkıran tatlı sütünü yutuyorum. Onunla tanışmadan önce, bir kadının anne sütünün tadının nasıl olabileceğini hiç düşünmemiştim ve Tanrı yardımcım olsun, onun dolu göğsünü emmenin ve karnımı onun tatlılığıyla doldurmanın ne kadar olağanüstü bir his olduğunu asla atlayabileceğimi sanmıyorum.

Shayla nefes nefese inliyor ve kalçalarını masanın kenarında bana doğru sallıyor, bacaklarını daha geniş açıyor, böylece kalçalarımı onunkilere yaklaştırabiliyorum. Dilimle göğsünün altından süzülen bir damla sütün peşine düşüyorum ve eteği beline kadar sıyrılmış bir şekilde karnına ve amına doğru yalamaya ve öpmeye devam ediyorum.

Birdenbire saçlarımı geriye doğru çekti ve sordu: "Daha önce bebeklerimizin kardeş olduğu konusunda ne demiştin? Bu bizi ne yapar?"

Yüz hatlarının her çizgisinden ve sorgulayan ses tonundan kırılmasını görmek çok kolay. Mara onu gerçekten incitti, hayatımdaki yerini ve tam tersi olması gerekirken neden onunla birlikte olduğumu sorgulamasına neden oldu. Shayla'nın birlikte olmayı seçtiği şanslı kişi benim ve meleğime bunu yaptığı için Mara'dan nefret ediyorum.

Boyum kadar doğrulup yüzünü kavıyorum, başını geriye yatırıyorum ve doğrudan gözlerinin içine bakıyorum. Cevap verirken yüzde yüz ciddi olduğumu gördüğünden emin olmalıyım. "Şimdiye kadar bildiğini sanıyordum. Sen benimsin, ben de senin." Bu bir bildiri -ben onun bedenini ve ruhunu sahipleniyorum ve tersi de geçerli. "Biz birbirimize aitiz. Bebeklerimiz, biz... Biz bir aileyiz. Eğer bana sahip olursan, sonsuza dek."

Beni ittiğinde beni şaşırtıyor ve yarım saniyeliğine dünyam kararıyor, belki de duygularımın yoğunluğu sonunda onu korkuttu diye düşünüyorum. Ama sonra gözlerinde şehvet ve bağlılıkla Henley'imın eteğini çekiştirerek çıkarıyor ve ben yeniden nefes alabiliyorum.

"Evet, evet, James! Bunu ben de istiyorum." Kolumdaki eliyle beni geri çekiyor, onu öpmem için başımı aşağı çekiyor, sonra beni tekrar itiyor. Gözleri vahşi, neredeyse manik ve yanakları hızlanan nefes alışıyla kızarıyor. "Prezervatifleri getir. Sana içimde ihtiyacım var. Hemen şimdi. "

Daha önce aldığımız prezervatifleri sakladığım banyoya doğru çılgınca bir koşu yapıyorum, bir yandan da pantolonumun kemerini çekiştiriyorum, böylece pantolonum kalçamın yarısına kadar inmişken takılıp düşmeyeyim. Mutfaka dönerken ayağım takılıp ayakkabılarımı ve kotumu çıkarmak için duvara tutunmak zorunda kaldığımda sonunda pes ediyorum.

Geri döndüğümde meleğim tamamen çıplaktı, eteği ve sandaletleri üstünün yanında yere atılmıştı. Masanın üzerinde, ellerini arkasına dayamış, topuklarını masanın kenarına dayamış ve dizlerini iki yana açmış. Onu görünce dilimi yuttum. Tüm kanım güneye, sikime doğru akıyor ve başım dönüyor.

"James?"

Onun endişeli sesiyle beynim tekrar devreye giriyor ve ayağa kalkıyorum, prezervatifi açmakla uğraşıyorum, mümkün olduğunca hızlı bir şekilde açmaya çalışıyorum, böylece aletimi içine gömebiliyorum. Sonunda onun içine boşalmak için sabırsızlanıyorum, prezervatif takılı olsa bile, onu hamile bırakmamı engelliyor.

"Bekle!" diye bağırdığında ucumdan aşağı zar zor yuvarladım.

Ahhh, sik beni.

Shayla masadan atladı ve beni geri itti. Ben tökezleyip mutfak sandalyesine düşüyorum, o da kucağıma atlamak için çabalıyor.

Elimi aletimden çekip prezervatifi de onunla birlikte çıkarıyor. "Angel, ne-?"

Elimi kendi eliyle değiştiriyor ve kalçalarını kucağımda döndürürken shaftımı kökten uca yukarı ve aşağı pompalıyor. "Üç vuruş. Bu güvenli, değil mi? Sonra da prezervatifi takacağız."

"Siktir, evet, evet. Buraya gel." Onu kalçalarından tutup kaldırıyorum, o da eliyle sikimi ıslak deliğine doğru tutuyor. Ucu içeri girdiğinde onu yavaşça aşağı indiriyorum. Uyarılmışlıktan sırsıklam olmuştu ama aynı zamanda çok da sıkıydı çünkü onu ısıtmak ve bedenime göre hazırlamak için henüz elimi ya da ağzımı amına sürmemiştim.

"Tanrım, James. Aletin çok büyük. I-"

Kadınlarının aletlerinin ne kadar büyük olduğundan bahsettiğini duyunca şehvetten çıldırmayacak bir erkek olduğunu sanmıyorum ve ben de daha iyi değilim. "Bunu kaldırabilirsin meleğim. Bunu daha önce de yaptın. Her santimimi alana kadar aşağı yukarı zıpla."

İnliyor, sonra elini omuzlarıma koyuyor ve tam olarak bunu yapıyor, kıcını yavaşça yukarı aşağı zıplatıyor. Aminin duvarları gevşeyene kadar ucumu sığ bir şekilde sikiyor, sonunda kabzasına kadar içine gömülene kadar sikimin uzunluğunu inç inç çalıştırıyor.

"Becer beni meleğim. Beni çok iyi alıyorsun. İçinde olmak cennet gibi bir his." Ellerimi ondan uzak tutamıyorum, parmak uçlarımı kıcına ve kalçalarına sokuyorum, sonra yalamam için daha fazla süt dökülmesini teşvik etmek için göğüslerini yoğuruyorum. Kalçalarını her sallayışında beni inlemeye zorladıkça sesim boğuklaşıyor.

Shayla ürpertici bir nefes alıyor, kollarını boynuma doluyor ve kalçalarını her kaldırışında adımı inliyor ve kendini tekrar sikimin üzerine indiriyor, içine daldığımda keskin bir nefes alıyor.

Kendini dördüncü kez kaldırıp indirdiğinde, ona "Üç vuruş demiştin" diye hatırlatıyorum. Bu anlarda kendimden nefret ediyorum. Doğru şeyi yaptığımı biliyorum ama bazen gerçekten kötü olmak istiyorum. Çekilmeden önce bana kaç vuruş yapabileceğimi söylediğini unutturmak için.

Suratını asıyor ama başını sallıyor. Kalçalarını kavıyorum ve yavaşça kucağımdan kalkmasına yardım ediyorum. Duruyoruz ve ikimiz de birleştiğimiz yere bakıyoruz, sadece benim ucum onun kaygan, şişmiş, pembe aminin içinde kalıyor.

"Kahretsin, şuna bak meleğim. İnanılmaz derecede seksi." Kollarım onu tekrar kucağıma yatırma isteğiyle titriyor ve bunu yapmak yerine kaslarımı kilitli tutmak için zorlanıyorum.

"Üç tane daha," diye yalvarıyor ve kalçalarını oynatıyor.

Onu inkar edemem. İsteddiği hiçbir şeyi ondan esirgemeyeceğim. O batarken birlikte sayıyoruz ve sikim onun dar aminin içinde dibe vuruyor.

"Bir."

"İki."

"Üç." Üçten sonra kalkmıyor. Aminin duvarları shaftımın etrafında titreşiyor ve ben orgazmımı engellemek için dişlerimi sıkıyorum. "Angel, bu üç," diye hatırlatıyorum ona, buna ihtiyacım olduğundan değil.

O biliyor. Etrafımda kenetlenmesinden ve yanağının içini ısırmasından belli. Sonunda, korkunç prezervatifi aramak için göz temasını kesiyor. Yerde, sandalyemin yanında düşürmüş olabileceğim bir yerde bulması uzun sürmüyor.

"Kahretsin, bir tane daha almalıyız," diyorum, ama yeni bir prezervatif almaktan daha az yapmak istediğim bir şey düşünemiyorum.

Onu çekmek yerine ayağa kalktım, bir elimle kışının altından ağırlığını destekledim, diğer elimle sırtına sıkıca sarıldım, aletim içinde kılıflıydı. *Sikişmek. Cennet gibi.* Bacaklarını belime doluyor ve banyoya doğru çılgınca bir koşu daha yapıyorum, ancak yavaşlamadan önce koridorun yarısına kadar gelebiliyorum. Her adım onun zıplamasına ve etrafımda kenetlenmesine neden oluyor ve bencilce her adımı bir tepinmeye dönüştürüyorum, böylece daha sert zıplayacak.

Daha fazla yavaşlamak yerine sonunda yatak odama koşmamın tek nedeni, inlemelerinin daha yüksek ve tiz hale gelmesidir. Bebeklerimizden birini uyandırırsa beynim patlayacak ve onlarla ilgilenmek için durmak zorunda kalacağız.

Shayla hâlâ sikimdeyken, yeni bir prezervatif alabilmek için banyoya giriyoruz. Onu yatağın ortasına yatırmak için yatak boyunca sürünüyorum. Bacaklarını gevşetmiyor, ayak bileklerini arkamda birbirine kilitli tutuyor. Bu anı mümkün olduğunca uzatmak istiyorum, bu yüzden ağırlığımı kalçalarına bırakıyorum ve o benim horozumun etrafında nabız atarken neredeyse sonsuz bir öpücükle yemyeşil dudaklarını benimkiyle alıyorum.

Sonunda kalçalarını yukarı kaldırmaya başladığında öpüşmeyi kesiyorum. Dizlerimi altımdan kaydırıp topuklarımın üzerine oturduğumda ikimiz de inliyoruz, aletimi yavaşça ondan kaydırıyorum, bir kez daha ucumun hala içinde kaldığını görünce inliyorum, tamamen çekilmeden önce açıklığını geriyorum.

Yeni prezervatif paketini yırtıp açarken ellerim titriyor. Shayla ayağa kalkıyor ve ben yuvarlayamadan şaftımı avuçluyor. Başımı geriye atıyorum ve yumruğunun içine giriyorum.

"Kahretsin, meleğim, çok iyi hissediyorsun."

Yumruğunu sıkıyor ve boğazımdan kulağıma kadar öpüyor, kulağının memesini ısıyor. "İki vuruş daha," diye fısıldıyor. Bakışlarımı onunkilere çeviriyorum. "Burada ateşle oynuyoruz."

Gözleri parlıyor. "Biliyorum."

Onu sırt üstü yatırıp tek hamlede sert bir vuruşla amını dolduruyorum. Seksi etrafımda titreşiyor ve adımı haykırırken kalçalarımı geri çekip tekrar içine dalıyorum.

"Tanrım, evet, James. Durma!"

"Beni öldürüyorsun meleğim. Senin için iyi olmak için çok çabalıyorum." Kalçalarımı geri çekip tekrar derinliklerine dalarak bir vuruş daha yapıyorum. "Pişman olmanı istemiyorum. Çekilmek zorundayım." Kendime fazladan üç vuruş veriyorum ve kendimi dışarı çekiyorum. Düşürdüğüm ve işe yaramaz hale getirdiğim yeni prezervatifi aramaya fırsat bulamadan Shayla ayağa fırlıyor ve beni sırtüstü yatırıyor.

"Sadece biraz daha." Üstüme tırmanıp sikime tamamen gömüldüğünde nefesimi kesiyor. "Ne zaman boşalacağını söyle, duralım ve prezervatifi takalım." Kalçalarını yuvarlıyor ve ben zaten tehlikeli bir şekilde geciken tüm direncimi bırakıyorum.

"Siktir, sana hayır diyemeyeceğimi biliyorsun. Sikime bin meleğim." Kalçalarını kavırıyorum ve aşağı yukarı zıplamasına yardım ediyorum, ağır göğüslerinin bir o yana bir bu yana sallanmasından büyüleniyorum. Kalçalarının her zıplayışında ve dönüşünde boşalmanın eşiğinde olmama rağmen, sadece irade gücümle bunu engellemeyi başarıyorum, benden önce boşalmasına ihtiyacım var.

"Arkana yaslan ve ellerini dizlerime koy," diye emrediyorum ve o da uzun bir iniltiyle bana itaat ediyor. Bir elimi aramızda kaydırıyorum, böylece başparmağımla klitorisini yuvarlayabiliyorum ve sırtı bu şekilde eğilmişken gergin olan alt karnını avuçlayabiliyorum. Daha önce fark etmediğim birkaç soluk pembe çatlak izi var. "Sen gerçekten hayallerimin kadınısın," diyorum birkaç izi takip ederken. "Hamileyken o kadar güzeldin ki, o zamanlar bunu bilmiyordum. Keşke seni yakından görebilseydim, karnın o kadar dolgun ve yuvarlak ki. Vücudunun yapabildikleri bir mucize."

Nefesini içine çekiyor ve amının duvarları şaftımın etrafında dalgalanıyor. Topuklarımı yatağa dayıyorum, böylece kemerli pozisyonunda öğütürken ona doğru itebiliyorum. Bir elimi dolgun göğüslerine doğru kaydırıyorum ve bir tanesini yoğuruyorum, klitorisine masaj yapmaya devam ederken onu sağıyorum, daha fazla zevk uyguluyorum.

"Eğer dikkatli olmazsak, bebeğimle birlikte tekrar şişecek," diye fısıldıyorum karanlık bir şekilde, kalbim ve aletim aynı anda şişiyor.

Kalçaları sıkılır ve başını geriye atıp bir tanrıça gibi görünürken inler, sütü uçlarından sızar ve göğüslerinden aşağı damlar. "Tanrım, James. Boşalacağım!"

"Evet, sikime boşal meleğim. Ver onu bana."

Meleğim göğsünü bırakıp kalçasını kavradığımda adımı haykırıyor, kalçalarımı sertçe yukarı pompalarken ağırlığını aşağıya veriyor. Sırtı daha derine eğiliyor ve amcığı sikimi çekiştiriyor. Kalçaları kalçalarımın etrafında sıkıca kilitleniyor ve amcığı orgazmla fışkırırken ağzı sessiz bir çığlıkla açılıyor.

"Siktir, siktir, inanılmaz hissediyorsun. Ben-" Benim orgazmım onunkinin hemen ardından bana çarparken görüşüm renklerle patlıyor. Shayla'yı altımda yuvarlayacak, sikimi çekip çıkaracak ve içimden sıcak dölleri fışkırırken yarığından ileri geri kaydırıp tümseğini ve karnının altını boyayacak kadar çalışan beyin hücrelerim kaldı.

Tamamen tükendiğimde başımı onun çılgınca atan kalbinin üzerine koyarak üzerine yığılıyorum, ancak aletim aramızdaki zevkin artçı şoklarıyla seğiriyor. Nefes alış verişimiz zorlaşıyor, bedenlerimiz gevşiyor ve kemiksizleşiyor. Onu ağırlığım altında eziyor olmalıyım ama o hiç şikâyet etmiyor. Bunun yerine bir kolunu omuzlarıma doluyor, diğerini saçlarımdan arasına sokup ensemdeki tellerle oynuyor.

Shayla nihayet nefes alış verişini kontrol altına alıp konuşabildiğinde sessizce, "Zamanında çekildin mi?" diye soruyor. Sesinde okuyamadığım bir şey var, yüzüne bakmadan anlayamıyorum.

"Sanırım" dediğimde çıldırmayacağını umarak ve dua ederek gözlerimi kısıtayıp kapatıyorum. Rahatlıyorum, beni itmiyor ya da kalkıp temizlenmeye çalışmıyor.

"Öyle sanıyorsun," diye tekrarlıyor, sesi öncekinden daha da alçak.

Kalbinin tam üzerindeki noktayı öpecek kadar başımı kaldırıyorum. "Bir dahaki sefere daha dikkatli oluruz."

Başını sallıyor ve ben de başımı tekrar göğsüne yaslayıp kalp atışlarının yavaşlayışını dinliyorum. Bu beni, gerçekleşmesini dünyadaki her şeyden daha çok istediğim bir geleceğin canlı rüyalarıyla dolu derin bir uykuya sürüklüyor.

Bölüm 25

Shayla

Tüm programlarımızın aynı hizaya gelmesine iki hafta daha var, böylece James'i tanımaları için ailemle akşam yemeğinde buluşabileceğiz. James bizi şehir merkezinin dışına, annemin seçtiği İtalyan restoranına götürürken endişeli ve gerginim. Kendime derin, sakinleştirici nefesler almam gerektiğini hatırlatıyorum ve bu kadar gergin olmak için hiçbir neden olmadığını tekrarlıyorum.

Oyun gecesine ev sahipliği yaptığımız gecedan beri her geceyi James'in evinde geçiriyorum. Bu süre zarfında bir kutu dolusu prezervatif kullandık, ancak onları gerçekten kullanıp kullanmadığımız ya da yanlışlıkla onları açmadan önce mahvettiğimiz oldu - düşünmemek için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum.

Her sabah üstümü değiştirip Lainey'i okula bırakmaya eve gittiğimde annemin endişesi giderek artıyor. Bunu kaşlarını çatmasından ve beni aşağı yukarı süzmesinden anlıyorum, ancak ona birincisi yasal olarak bir yetişkin olduğumu ve ikincisi bana ihtiyaç duyması halinde sokağın hemen karşısında olduğumu hatırlattıktan sonra uyku düzenimden bahsetmeyi bıraktı. Ayrıca hafta sonları Lainey ve benim için gece çantaları hazırlamaya başladım, böylece Lainey'nin büyükannesi ve büyükbabasıyla vakit geçirebilmesi için uğramak istemediğimiz sürece eve gitmemize gerek kalmıyor.

Kaldığımız süre uzadıkça James'in evini oluşturan goblende hayatlarımızdan küçük parçaların dokunduğunu görmek beni gizliden gizliye heyecanlandırıyor. Resmi olarak taşınmamızı istemedi ama ne zaman ona takılsam -evet, utanç verici bir şekilde ondan bir tepki almak için ona takılıyorum- gecenin sonunda gidecekmişim gibi davrandığımda hep suratını asıyor. Kıyafetlerimi çıkarıp beni yatağına sürüklemekten ve üzerimde uyuyakalmadan önce yatak odasından çıkmama bile izin vermiyor.

Bayıldım.

Onu seviyorum.

Henüz ona söylemedim. Birbirimize ne kadar derinden bağlı olursak olalım -çünkü onun da bunu hissettiğini biliyorum- bir çift olarak daha çok yeniyiz ve sonbaharda üniversiteye gitme planlarım hâlâ belirsiz.

Calhoun, artık çok daha iyi uyuduğum gerçeği sayesinde, ilk kez gerçekten katlanılabilir bir yer oldu. Tyler hala koridorlarda bazen bana ters ters bakıyor ama artık beni görmezden geliyor. Bay Heart'ın bariz düşmanlığının beni üzmesine bile izin vermiyorum. James'in bana yardımcı olduğu tüm çalışmalardan sonra, onun dersini düşük bir B ile bitirme yolundayım. Ayrıca diğer derslerimdeki notlarımı da yükselterek ay sonunda zamanında mezun olacağımı garantiledim.

James restoranın otoparkını iki kez turladıktan sonra yeni boşaltılmış bir yer buluyor. Ben yeni bebek pembesi emzirme üstümün eteğiyle oynarken ikimiz de bir dakika sessizce oturuyoruz. Giydiğim beyaz kot pantolonu da o almıştı ve babamın James'in beni şımartmasından hoşlanacağını bildiğim için gülümsemek zorundayım. Birkaç dakika sonra, kapı kolunu çekecek kadar sinirlerime hakim olduğumu hissediyorum.

"Bekle." James elini üst koluma doladı ve beni geri çekti. Orta konsolun üzerine eğildi ve yüzümü kavradı. "Her şey yoluna girecek. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Korkuyorum," diye itiraf ediyorum. "Annem seninle ilgili ne bekleyeceğini biliyor. Ama babam... Seni yakından gördüğünde nasıl tepki vereceğini bilmiyorum."

Gülümsüyor. "Neden? Çok yaşlı olduğum için mi?"

"Kadim," diye şaka yapıyorum, bu da ruh halimi hafifletiyor. Ama aslında sadece her şeyin yolunda gitmesini, ikinizin iyi geçinmesini ve benim gördüğümü onun da görmesini istiyorum."

"Peki sen beni nasıl görüyorsun?"

"Seni benim olarak görüyorum," diye cevap veriyorum inançla. "Aramızdaki şeyin ciddi olduğunu ve bir tür kızlık aşkı olmadığını."

Bu gerçek..." *aşk*.

Gözbebekleri büyüyor, mavi gözlerini zevkle yutuyor. "Bu gerçek. Bunu görecek. Senin ve Lainey'nin benim için ne kadar önemli olduğunu görecek." Beni kendine çekiyor ve alnını alnıma yaslamadan önce dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "İkinizin de benim olduğunu görecek."

Başımı sallıyorum ve bu sefer onu daha uzun öpüyorum, sonra geri çekiliyorum, sinirlerim daha da yatışmış oluyor. Bu yemek nasıl geçerse geçsin, ailem onaylasa da onaylamasa da James ve ben birlikte olacağız.

Lainey ayçiçeği sarısı firfırlı gömleği ve tozluk takımıyla kalçasında, turuncu pelüş kedisini taşırken, ben de sarı tulum takımıyla Grayson'ı tutarken restoranın kapısını benim için açık tutuyor. Onlara uyumlu kıyafetler giydirmekten çok keyif alıyorum. Grayson sadece yedi aylık olabilir -Lainey'den dört ay daha küçük- ama boy olarak ona yetişiyor ve farklı yüz hatları ve saç renkleriyle bile çift yumurta ikizi sayılabilirler. Grayson'ın babasının neye benzediğini bilmesek de, Grayson'ın büyüme eğrisine ve James'in ailesinin uzun genlerine dayanarak, bir yaşına geldiğinde Lainey'den daha büyük olursa şaşırmam.

Ev sahibesi bizi, ailemin zaten verandanın yanında oturduğu, şehrin yeşil alanına bakan büyük pencereden gelen güneş ışıyla yıkanan bir masaya götürüyor. Neyse ki kız kardeşlerimi ve küçük erkek kardeşimi bakıcıya bırakmışlar da Bailey ve Autumn'a sesimizi duyurmak için sesimizi yükseltmek zorunda kalmadan ciddi bir sohbet yapabiliyoruz.

"İşte buradasın. Endişelenmeye başlamıştık." Annem ise çiçek desenli uzun eteği ve beyaz bluzuyla bizi selamlamak için ayağa kalktığında küçük, dostça bir gülümseme takınıyor, ancak James'in Lainey'i tuttuğunu görünce şaşırmış görünüyor. Ona sarılıyorum, şakağımı öptüğünde bir parça daha gevşiyorum.

"Tam zamanında geldik. Sadece erken geldiniz," diyorum, annemin uzun saç örgüsünü tutmaya çalışan Grayson'ın ellerini yakalayarak.

Babam bizi selamlamak için ayağa kalkarken, "Zamanında geldiyseniz, geç kaldınız demektir," diyor ama bunu bir eleştiri olarak algılanmaması için hafifçe söylüyor. "Buraya gel tatlım. Seni yeterince görmedim ve sarılmaya ihtiyacım var." Beni bir ayı gibi kucaklıyor ve ben de onun ben hayatta olduğum sürece kullandığı kolonyasının rahatlatıcı kokusunu içime çekiyorum.

"Merhaba baba. Ben de seni özledim."

İşe giderken giydiği heybetli takım elbiselerden biri yerine daha rahat, sade bir haki pantolon ve yeşil kısa kollu bir polo tişört giydiğini görünce biraz daha az endişeleniyorum. Grayson aramızda kıpırdanıyor ve babam bir adım geri çekiliyor. Gür kaşlarını kaldırıp başını eğerek Grayson'ı nasıl yakın tuttuğumu ve gülümsemesi için yanağına nasıl sokulduğumu izliyor.

Babam bir şey söylemek için ağzını açtığında, saçlarını geriye taramama izin veren ve açık gri bir süveterle eşleştirilmiş siyah pantolon *giymiş* olan James yanıma gelip tokalaşmak için elini uzattı. "Merhaba Bay Fischer. Ben James Bartlett. Sonunda sizinle tanışmak güzel, efendim."

Babam, Lainey'nin kolunu James'in ensesine nasıl doladığına dikkat ederek James'i değerlendiriyor. Babam ona kaşlarını çatmak ya da beklediğim gibi geri çekilmek yerine elini sıkıyor, ama boyunu uzatmadan önce değil. James çoğu erkekten daha uzun, en fazla 1.80 boyunda ama babamın boyu hâlâ ondan bir santim uzun ve iri yapılı; James'in zayıf yapısıyla tam bir tezat oluşturuyor.

"Sonunda seninle de tanıştığıma sevindim James. Yine de 'Bay' ve 'Efendim'i bırakıp bana Sherman diyebilirsin."

James'in o anda ne kadar rahat görüldüğüne sırtıyorum. Masanın etrafından dolaşıp annemin oturduğu yere eğilerek onu selamlamak için yanağından öperek annemi daha da şaşırtıyor. Lainey ciyaklıyor ve büyükannesine uzanıyor. James onu bırakıyor ama bunu yaparken de sevimli bir şekilde suratını asıyor.

James benim için annemin karşısındaki sandalyeyi çekince babam onaylarcasına başını sallıyor, sonra da babamın karşısındaki boş sandalyeye yerleşiyor. "Gördüğüm kadarıyla iyi bir başlangıç yapmışsın. O heriften kilometrelerce ileride-"

Annem dirsek atınca suçlu bir bakışla sözünü kesti. "Ne demek istediğimi biliyorsun, şu Tyler denen çocuk." Bu kez kaşlarını çatıyor ve James masanın altından kalçamı sıkıyor.

Babam boğazını temizler ve dudaklarını büzer. Dişlerini emer, sonra James'e kurnaz bir bakış fırlatır. "Ama yine de sen bir çocuk değilsin, değil mi? Kaç yaşındasın?"

Kalbim karnıma düşüyor ama James geri çekilmiyor. "Ben yirmi sekiz yaşındayım. Bir kadına nasıl davranılacağını bilecek kadar yaşıyım."

Babam ofluyor ve yanaklarını renkleniyor. "Bir kadın, ha?"

"Merhaba. Benim adım Maggie ve bu gece size ben hizmet edeceğim..." Sözüm kesildiği için hiç bu kadar minnettar olmamıştım. İçkilerimizi ve atıştırmalıklarımızı sipariş ederken kendimi toparlamam ve sinirlerimi bir kez daha kontrol etmem için bana zaman veriyor.

Maggie uzaklaşır uzaklaşmaz, babam kaldığı yerden devam ediyor. "Shayla'nın hâlâ lisede olduğunu biliyorsun, değil mi?" James'in kulaklarının ucu kızarıyor ve boğazını temizliyor. Sessiz bir destekle elini kalçama bastırıyorum.

"Evet, efendim-Sherman. Gerçi tanıştığımızda bunu bilmiyordum."

"Ama eminim çok çabuk öğrenmişsinizdir."

"Evet."

"Ve onun yaşı seni rahatsız etmiyor mu? Hala ergenlik çağında olması ve siz onunla birlikte olmaya başlamadan önce henüz liseden mezun olmamış olması?"

Yaşlarımızdan bahsedeceğini biliyordum ama yine de içim burkuldu. Alay ediyorum, ama saygısızlık etmiş gibi görünmemek için öksürerek bunu örtbas etmeye çalışıyorum. "Annemle aranızda on üç yaş var."

"Olabilir, ama biz o üniversiteyi bitirdikten çok sonra tanıştık. Bu ikinizden çok farklı." Annemin üniversiteden hemen sonra onun yanında staj yaptığından bahsetmiyor, yani teknik olarak onun işvereniydi, tıpkı James'in benim olduğu gibi.

James bana dönüyor ve bana hayranlıkla bakışı karşısında yüzüm kızarıyor. Başparmağımı elinin arkasında gezdiriyorum ve o da sonunda babama dönüyor. "Tüm saygımla söylüyorum, Shayla bir kadın. Teknik olarak on sekiz yaşında bir genç ama yine de bir kadın. Çok değer verdiğim bir kadın. Onun genç olmasından zevk alan bir avcı değilim," diyor ciddi bir şekilde, yüzü kızarıırken bile.

Babam bir an onun samimiyetini inceliyor. Servis görevlisi içkilerimizi ve aperatiflerimizi bırakmak için geri dönüyor ve ardından ana yemek siparişlerimizi alıyor. Kadın ayrıldıktan sonra babam sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve James'in gözlerinde gördüğü şeyden tatmin olmuş görüldüğünü görmek beni rahatlatıyor.

James de bunu biliyor olmalı, çünkü sessiz bir nefes veriyor ve babamı taklit ederek sandalyesine geri yaslanıyor. Babam Lainey'i kucağına oturtuyor, böylece annem sarımsaklı ekmek ve zeytinyağlı sosu mideye indirebiliyor, James de Grayson'ı almayı teklif ediyor, böylece ben de yiyebiliyorum, ama henüz ondan vazgeçmek istemiyorum. Babam da bunu görüyor. O her şeyi görüyor.

"Peki ya Lainey?" Babam ekmeği onun için ısırık büyüklüğünde parçalara ayırırken soruyor. "Onun hakkında ne hissediyorsun? Çünkü onlar bir paket anlaşma. Onu da kızım gibi sevecek misin?"

"Tabii ki. O benim küçük Angelainey'im." James masanın üzerinden uzanıp Lainey'nin çenesinin altına vuruyor ve Lainey kıkırdıyor.

Babamın torununa karşı her zaman bir zaafi olmuştur ve o her güldüğünde babam erir.

Nefesim kesiliyor ve gözlerimin anneminki kadar büyük ve yuvarlak olduğunu biliyorum. James'in babamın söylediklerini gerçekten duyup duymadığını bile bilmiyorum çünkü onun *sevgi* kelimesine şu ya da bu şekilde tepki verdiğini görmedim. Ama *ben* kesinlikle duydum. Annem de öyle.

"Baba, *henüz* 'seni seviyorum' demedik..." diye sessizce bitiriyorum, James'in bizden giderek daha sık bir aile olarak bahsettiğini düşünürsek neden daha önce söylemediğini merak ediyorum.

Homurdanıyor. "Sanki belli değil. Bu restorandaki herkes bunu görebilir. Sen içeri girdiğin anda ben fark ettim. O adam seni seviyor ve senin de onu sevdiğini biliyorum. Eğer sevmeseydi, bu konuşma çok daha farklı ilerlerdi."

Kocaman gözlerimi James'e çeviriyorum ve yüz ifadesi o kadar içten ki, evet, babamı gayet iyi duyduğunu biliyorum. Annemin gözlerinde henüz ne yapacağımı bilemediğim küçük bir parıltı var.

Akşam yemeğinin geri kalanı, sohbet James'i sorgulamaktan birbirimizi tanımaya döndüğü için çok daha az yoğun geçiyor. Babam James'in oyun gecelerine özel bir ilgi duyuyor gibi görünüyor, ancak onu standart Monopoly ve Scrabble dışında herhangi bir masa oyunu oynarken hiç görmedim. James onu Isaiah'ın evinde düzenleyeceği bir sonraki oyun gecesine davet ettiğinde babamın dudaklarında bir gülümseme beliriyor. Onların arkadaş olma düşüncesi kalbimi ısıtıyor.

Dördümüz sırayla Lainey'i kucağımıza alıyoruz ve babam Grayson'ın onu kucağına alıp alamayacağını sormasından çok etkileniyor. Grayson babamın parmağını tuttuğunda, yüzünü buruşturduğunda ve bezini çoğu erkeği şaşkına çevirecek bir kokuyla doldururken en iğrenç sesi çıkardığında büyük bir kahkaha atıyor.

Grayson'ın bezi patladıktan ve onu banyo lavabosunda elimden geldikçe yıkamak zorunda kaldıktan sonra masaya geri dönerken, önümdeki manzara karşısında kısa bir süre duruyorum. Annem ve babam masada durmuş, çok iyi tanıdığım bir adamla konuşuyorlar ve içim daralıyor.

"Bay Heart? Ailemi nereden tanıyorsunuz?"

Bay Heart sesime karşılık veriyor ve üst dudağı kıvrılıyor, ancak gözleri hafifçe parlıyor, ifadesinin kenarlarında panik var.

James bir anda oturduğu yerden kalkıp yanımda dikiliyor. "Bebeğiniz olduğunu öğrendiğinden beri sizi sınıfta bırakmaya çalışan öğretmen bu mu?"

Az önce Bay Heart'ı kızım ile tanıştırtırken gülümseyen babam, keskin ve eleştirel bakışlarını ona çevirdi. "Affedersiniz? Kızım ile bir sorunun mu var?"

Bay Heart'ın yüzü kızarır. "Sherman, hayır. I-"

"Siz ikiniz birbirinizi nereden tanıyorsunuz?" James'in yanına yaklaşp kazağının arkasını avuçlarken tekrar soruyorum. Bay Heart'a, markette Tyler'in peşinden gitmek istediğinde ona baktığı gibi bakıyor. Babam da öyle.

"Bu Barbara'nın oğlu." Babamın yüzü kırmızının benekli bir tonuna dönüştü ve çenesini sıkı. "Barbara'nın -yirmi beş yıldır benim için çalışan iyi kalpli bir kadın- kızıma kötü davranan bir oğlu olduğunu mu söylüyorsunuz? Torunuma karşı zaafı olduğunu düşünürsek, bu konuda ne düşündüğünü bilmek isterdim. Shayla'nın bebek partisine bile gelmişti."

Barbara'yı hayatım boyunca tanıdım, bu yüzden Bay Heart'tan farklı bir soyadı olduğunu biliyorum ve bu nedenle ikisi arasındaki bağlantıyı hiç kurmadım. Fiziksel olarak da pek benzerlikleri yok, çünkü Barbara ortalamanın üzerinde uzun boylu, kızıl saçlı bir kadın, Bay Heart ise ondan daha kısa boylu ve kumral saçlı. Bir oğlu ve iki kızı olduğunu biliyordum ve ilk isimlerini de biliyordum ama ben anaokuluna gittiğimde hepsi üniversiteye gitmişti.

Annem babamın yanına yaklaşp elini omzuna koyuyor ve benim James'e yaptığım gibi onu tutuyor gibi görünüyor.

Bay Heart geri çekilmeye başlarken hafif bir titremeyle "Gitmeliyim," der. Sonra tekrar düşünür gibi olur ve "Annemi kovmayacaksınız, değil mi?" diye sorar.

"Şimdi, bunu neden yapayım ki? Bir şekilde çürük elma yetiştirmiş olsa bile o iyi bir kadın." Oflayıp pufluyor ve başını sallıyor. "Aslında bu daha çok babanla ve evlendiklerinde annene yaptığı acınası muameleyle ilgili, değil mi? Çünkü Barbara'nın ne yaptığını bilseydi, senden bir şerit koparacağını biliyorum. Ki bilecek," diye tehdit ediyor.

"Özür dilerim, çok özür dilerim," diye birkaç kez tekrarlıyor Bay Heart, önce annemlere, sonra bana. Ya da en azından bunu yapmaya çalışıyor ama James ellerini iki yanında kenetlemiş bir şekilde önümde ilerliyor ve beni görmesini engelliyor.

"Bundan sonra okulda bir daha sorun çıkmayacak, değil mi?" Etrafına göz gezdirirken James kötü niyetle soruyor. Her iki adamdan da bir baş daha kısa olan Bay Heart hemen başını sallıyor ve birkaç adım geri atıyor. "Hayır, sorun yok."

James'in etrafından dolanıyorum ama o beni kendi tarafına çekip babamla arasına yerleştiriyor. "Ne benimle ne de diğer annelerle, öyle değil mi?" Okulda iki kız daha var, biri şu anda hamile ve diğerinin de Lainey'den biraz daha büyük bir oğlu var, ancak ikisinin de onun öğrencisi olduğundan emin değilim. Umarım değildir. "Genç annelerle ne alıp veremediğin var bilmiyorum ama o iş artık bitti, değil mi? Temelli olarak."

Bay Heart altına işemeye hazır görünüyor. Başını sallar, tekrar özür diler, sonra kuyruğunu kıstırır ve restorandan hızla çıkar.

Bölüm 26

Shayla

Bay Heart'la yaşadığımız üzüntünün ve ailemin daha önce bu davranışından onlara bahsetmediğim için beni uyarmasının ardından, tatlılarımızı aldıktan sonra bizi evlerine davet ettiler. Ön pencereden James'in sokağın karşısındaki evine özlemle bakıyorum, onu eve yalnız götürmeye çok hazırım, böylece restoranda o kadar kayıtsızca ortaya çıkardığı şey hakkında konuşabiliriz. Konuyu arabada açmaya çalıştım ama elimi sıkıttı ve "Sonra" diye mırıldandı.

Kız kardeşlerim Bailey ve Autumn ile küçük kardeşim Brady'yi hızlıca tanıştırdıktan sonra annem kızları odalarına gönderiyor ve Brady'yi odasında uyutuyor. Grayson ve Lainey'nin de yatma vakti geçti ve yakında ayrılmamız için gereken bahaneye sahip olacağım için minnettarım.

Babam oturma odasındaki kahverengi deri koltuğuna yerleşiyor -kimsenin oturmasına izin verilmeyen bir koltuk, ya da o öyle diyor, çünkü bizden birini kıvrılmış bulduğunda tek yaptığı homurdanmak. Lainey'i bir kitapla birlikte yanına yatırırken gülümsüyorum.

Sohbet James'in ne iş yaptığına dönüyor. Babam ona maaşının ne kadar olduğunu ve ne tür borçları olduğunu sorduğunda gülümsemem bozuluyor. Babam finans alanında çalıştığı ve en az annem kadar meraklı olabildiği için James'in kişisel mali durumuyla ilgilenmesine şaşırمامalıyım. Ama *lanet* olsun, ilk kez resmi olarak tanışıyorlar ve neden bilmek istiyor ya da buna ihtiyaç duyuyor?

Hakkını yemeyelim, James babamın sorularından hiç çekinmedi. Kendisi için iyi şeyler yaptığını biliyorum, ama kız kardeşi Alice'in iğrenç bir şekilde ima ettiği gibi, paranın onunla birlikte olmak istememle bir ilgisi olduğuna dair hiçbir zaman burnumu sokmadım ya da herhangi bir izlenim vermedim.

Konuşmayı başka yöne çekmek için anneme yalvaran bir bakış gönderiyorum ama o sadece kaşlarını kaldırıp dikkatini James'e veriyor.

Bu da başarısız olunca, James cevap veremeden sözünü kesiyorum, tamamen mahcup olmuş bir halde.

"Baba, seni seviyorum, ama bu konuşma, ne bileyim, *hiç yapılmayana* kadar bekleyemez miydi?"

Babam sorumdan hiç de rahatsız olmuş gibi görünmüyor. "Kesinlikle hayır. Eğer birlikte olacaksınız, sana ve torunuma iyi bakılacağını bilmem gerekiyor."

"Baba, cidden. Yirmi birinci yüzyıldayız. Kadınlar mutfakta yalınayak ve hamile kalmaya mahkum değil. Üniversiteye gitmemin ve sonrasında bizi geçindirecek iyi bir iş bulmamın benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsun. James'in mali durumu önemsiz."

"Bana eski kafalı diyebilirsin tatlım, ama bence bir erkeğin karısına ve çocuklarına bakabilmesi önemlidir."

"Karım mı?" Kelimeyi gıcırdatarak söyledim. *Ne oluyor be?* "İlk tanışma faslından mali konulara, evlilik ve geleneksel cinsiyet rolleri hakkında konuşmaya nasıl atladık?"

Babam sözümü kesmemi görmezden geliyor. "Annen işe geri dönmek isterse kendi geçimini fazlasıyla sağlayabilir, ama bana bir şey olsa bile buna mecbur olmadığını bilmesi benim için önemli. Senin de aynı güvenceye sahip olmanı istiyorum. Şimdi, üniversite fonun önümüzdeki dört yıl boyunca okul harçlarını ve barınma masraflarını karşılayacak, ama bakman gereken iki çocuk var" - Lainey'nin omzuna yaslanıp başını sallamasını ve Grayson'ın kucagımda esnemesini işaret ediyor- "James'le ilişkinize zaten çoğu kişiden farklı bir aşamada başlıyorsunuz. Riskler daha yüksek ve daha büyük finansal baskılar var. Ve annenin bana uyku alışkanlıklarınla ilgili anlattıklarına bakılırsa" -bunun üzerine bakışları James'in üzerinde biraz kararıyor

- "Yakın gelecekte daha fazla destek olabilir, haksız mıyım?"

"Aman Tanrım." Yanaklarımın kıpkırmızı olduğuna eminim ve annem şüpheyile gözlerini kısıyor. "Biz..."

"Bundan emin misin?" Annem blöfümü görüp gözlerini James'in bu konuşmayı yapmak için kanepeye oturduğumuzdan beri elini kot pantolonumun üst baldırına dayadığı yere dikerek soruyor. James'in yüzü soluyor ve eleştirel bakışları altında sesli bir şekilde yutkunuyor.

"Anne..." Ona tekrar yalvarıyorum, ama o bacak bacak üstüne atıp ayaklarını sallayarak kanepeye yaslanıyor, bu da heyecanlandığı anlamına geliyor.

Kaşını kaldırıyor. "Ya Texas Tech'i kazanırsan ve yaz sonunda taşınırsan? Dersteyken Lainey'nin bakım masraflarını karşılamak için birikmiş paran olduğunu biliyorum ama bu sonsuza kadar sürmez, özellikle de bir bebeğin daha olursa ödemen gereken doktor ziyaretleri ve hastane faturaları varsa-"

"Ben-"

Annem beni durdurmak için elini kaldırdı. "O zaman yeni doğmuş bir bebeğin olacak ve çocuk bakım masraflarını ikiye katlayacaksın. Taşındıktan sonra James için çalışmayacağın için eninde sonunda yeni bir iş bulman gerekecek."

"Ama ben-"

"Henüz," diye vurguluyor. "Ama dikkatli olsanız bile her zaman bir şans vardır. Bunu biliyorsunuz. Peki, hamile kalırsanız, bu nasıl olacak? James sana destek olacak mı? Doğumdan sonra iyileşirken ve yeni doğmuş bir bebekle yürümeye başlayan bir çocuğa bakarken ve aynı zamanda tam zamanlı okula devam etmeye çalışırken çalışmak zorunda kalmaman için sana para gönderecek mi? Bunu *karşılatabilecek* mi?"

"Aman Tanrım, bu gecenin böyle geçeceğini hiç düşünmemiştim." Avucumu yüzümde gezdiriyorum ve yardım için James'e dönüyorum ama yüzü geriliyor ve kanım damarlarımda donarken nefesim kesiliyor. Henüz üniversite planlarım hakkında konuşmadık, mezun olduktan sonra *bir yere* gideceğim gerçeğinden başka *bir şey* konuşmadık ve hazırlıksız yakalandığı için mutsuz olduğunu söyleyebilirim. "James..."

Babam boğazını temizler. "Demek istediğim şu. Bakın, ikinizin birbiriniz hakkında ciddi olduğunuzu biliyorum. Ama daha büyük resmi düşünmeli, kendi geleceğinizi -çocukların geleceğini de- düşünmeli ve daha derine inmeden önce bu konuşmaları yapmalısınız." İç çeker ve James'e eliyle işaret eder. "Sen ve Shayla konuştuktan sonra mali durumunuzu daha sonra sadece ikimiz inceleyebiliriz." Saatine bakıyor ve annemle babamın genelde yatma vaktine yaklaştığımızı anlıyorum. "Ama gitmeden önce bana şu soruya cevap ver: Kızıma ve torunuma bakma isteğin ve yeteneğin var mı?"

James onun gözlerinin içine bakıp, "İstiyorum ve bunu planlıyorum" dediğinde buzların bir kısmı çözülür. Her zaman."

Babam gülümsüyor ve annem uzanıp babamın elini okşuyor. "Şimdilik bununla yetineceğiz. Ama yakında ofisime gelmeniz için bir randevu alalım ve işin özüne inelim."

James kabul ediyor, gerçi bunu yapmasını hiç beklemezdim. Lainey ve benim için bir gece çantası hazırladıktan sonra James'i caddenin karşısındaki evine kadar takip ettiğimde annem itiraz etmiyor.

Bebeklerle gece rutinimizi yapıp onları yuvalarına yatırırken panik baş göstermeye başlayınca nefesim kesiliyor. En çılgın hayallerimde bile bu gecenin bu kadar kötü geçeceğini tahmin etmezdim ve şimdi itiraf etmem gereken bazı şeyler var.

Endişeyle parmak uçlarımda James'in yatak odasına giriyorum, yatağın kapıya bakan kenarına oturmuş beni bekliyor. Kırmızı pijamalarını çoktan değiştirmişti ve üzerinde tişörtü olmadığı için bir an için sıkı karın kaslarına dikkatim dağıldı.

James boğazını temizliyor ve bakışlarını onun yakışıklı, temkinli yüzüne kayıyor. Kaşları aşağı eğilmiş ve dudakları sert bir çizgi halinde birbirine bastırılmış.

Daha fazla yaklaştırmaya korkarak kapının yanında duruyorum. Fiziksel güvenliğim konusunda endişeli değilim elbette, çünkü James'in bana asla zarar vermeyeceğini biliyorum. Ama bu gecenin nasıl bitebileceğinden korkuyorum.

Ya sakladığım şeylere çok kızarsa ya da babamın sorularından çok rahatsız olup ilişkimizi frenlerse? *Yıkılmak* hafif kalır.

"Angel, buraya gel." Elini uzatıyor ve yaklaştırmamı işaret ediyor. Ona doğru

tereddütlü bir adım atıyorum. "Lütfen kızma."

James tekrar hareket ediyor ve yeterince yaklaştığımda kalçalarımı kavıyor ve beni bacaklarının arasına çekiyor. Ellerini yanlarımda aşağı yukarı gezdiriyor, beni biraz daha yaklaştırıyor ve şöyle diyor: "Kızgın değilim meleğim. Benden bu kadar büyük bir şeyi sakladığın için üzgünüm. Bu işte birlikte olduğumuzu sanıyordum."

"Öyleyiz," diye haykırıyorum.

"O zaman neden bana Texas Tech'e başvurduğunu söylemedin? Orası buradan gidip gelebileceğin bir okul değil ve o okulun radarında olduğunu bile bilmiyorken kalkıp Lubbock'a taşınmanla gafil avlanabileceğimi duymak beni çok korkuttu."

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum gözümün kenarından bir damla yaş süzülürken. James beni yanlamasına kucağına çekiyor. "Sana başvurduğumu söylemedim çünkü sen bana kod yazmayı öğretmeye başladıktan sonra uzatılan süreleri bitmeden hemen önce bir anlık dürtüyle yaptım. Sadece bilgisayar bilimleri programına girebilecek kadar iyi olup olmadığımı görmek istedim."

"Yapacaksın meleğim, yapacağını biliyorum. Çok zekisin ve Tyler, Bay Heart ve okula birlikte gittiğin diğer tüm pisliklere rağmen notlarını yüksek tutmak için çok çalıştın. Ve kodlamayı yıldırım hızıyla öğrendin - benim ilk başladığım zamandan çok daha hızlı. Sana sahip oldukları için şanslılar."

Kucağından kalkıp elimi saçlarının arkasından geçiriyorum ve başını geriye yatırmak için hafifçe çekiyorum. Bir sonraki kısmı söylerken gözlerinin içine bakmam gerekiyor. "Senden uzaklaşmak, her gece yanında uyuyamamak, Grayson'ı her gün görememek ve ona sarılamamak düşüncesi midemi bulandırıyor. Bu yüzden sana başvurduğumu söylemedim çünkü kabul edilip edilmemem önemli değil."

Bu itiraf üzerine yüz ifadesi sertleşiyor ve hızla çarpan kalbimi sakinleştirmek için derin bir nefes almak zorunda kalıyorum. "Texas Tech harika bir okul ve bu fırsatı kaçırmama izin vermeyeceğim. Kabul edileceksin ve bu fırsatı değerlendireceksin."

"Hayır, değilim."

"Kızmamı istemiyor musun? O zaman bu konuda benimle kavga etme. Texas Tech'e gidiyorsun ve ben-"

"Seni ve Grayson'ı bırakmayacağım! Şehir merkezindeki devlet üniversitesinin iyi bir başlangıç programı var ve buradan gidip gelmek de çok kolay. İki yılım dolduktan sonra bir şeyler düşünürüz."

"Angel," diye homurdanıyor ve bir anda beni yatağın ortasına sırt üstü yatırıyor. Bir elini çenemin altına koyarak başımı yukarı kaldırıyor ve gözlerindeki kararlı bakışla olduğum yerde donup kalıyorum. "Bırak. Bitirmeme. Bitireyim. Sen gidiyorsun ve biz de seninle geliyoruz."

"Ne?" Şimdi kalbim bambaşka bir nedenle çarpıyor.

"O güzel kafanda neden nereye gidersen git seni takip etmeyeceğimi düşünüyorsun bilmiyorum. Gitmene izin vereceğimi ve hayatımdan çıkıp gideceğimi. Belki sahip olduklarımız henüz yeni olduğu ve birbirimize henüz 'seni seviyorum' demediğimiz içindir ama bilmelisin ki sahip olduklarımız bizi hiçbir şeyin ayırmasına izin veremeyeceğim kadar önemli. Ve seni asla geride tutmam ya da geleceğini riske atmana izin vermem." James aç bir öpücükle beni kendine çekiyor ama çok geçmeden öpücüğü kesiyor. "Sabah emlakçımı arayacağım ve kampüse yakın evler aramaya başlayacağız."

"Bunu benim için yapar mısın?" Titreyen bir nefesle soruyorum, hayranlıkla parlayan muhteşem mavi gözlerine ve çok daha fazlasına bakarken yanaklarını avuçluyorum. *Tanrım*, bu adam beni okula kadar takip etmek için tüm hayatını bir kenara bırakmaya razı olduğuna göre beni gerçekten seviyor. Ama... "Bekle, Martin ve Isaiah ve oyun geceleriniz ne olacak? Onların da senin için önemli olduğunu biliyorum."

"Angel, beni dinlemiyorsun, değil mi?" Dizlerimi birbirinden ayırıyor ve üzerime doğru eğiliyor. "Senin için bu dünyada her şeyi yaparım, her şeyi," diye vurguluyor. "Geri dönene kadar onlarla çevrimiçi oyun oynayabilirim - eğer okuldan sonra geri dönmek istersen tabii. Ve uzaktan çalıştığım için, işimi kelimenin tam anlamıyla her yerden yapabilirim. Yapamasaıydım

bile başka bir iş bulurdum. Eğer böyle bir şey olursa, bu arada bizi ayakta tutacak birikimim var."

"James, bunu yapmak zorunda değilsin... Babamın bizi desteklemekle ilgili söylediği şey-"

Hızlı bir öpücükle sözümü kesiyor ve alnını benimkine dayıyor. "Ona katılıyorum. Ailemizle her zaman ilgileneneceğimi ve odaklanman gereken tek şeyin okul olduğunu bilmen benim için de önemli. Bizi destekleyecek imkânlara sahibim ve yapacağım şey de tam olarak bu." Yüzümü kavırıyor ve arkasına yaslanıyor. "Seni seviyorum, Shayla. Kalbim sana ve küçük ailemize duyduğum sevgiyle her an patlamak üzere."

"Ben de seni seviyorum James. Sen, Grayson ve Lainey... Tek düşündüğüm sizsiniz. Umarım senin için her şeyi yapabileceğimi biliyorsundur. Hepsi senin için ya da tek taraflı değil. Elimden geldiğince sana ve Grayson'a bakabilmek istiyorum."

"Zaten biliyorsun," diyor James sesini hafifçe törpüleyerek. "Kapımda belirdiğin ve Grayson'ı ilk kez kucağına aldığın andan beri öylesin."

Ve sonra beni öpüyor. Beni yutuyor. Dilimi yumuşak dudaklarının arasına sokmakta tereddüt etmiyorum, tadı ve kokusu beni tamamen sarana kadar öpüşmeyi derinleştiriyorum. Topuklarının üzerinde geriye yaslanıyor ve beni oturmam için yukarı çekiyor, yavaşça üstümü ve sütyenimi çıkarıyor, sonra beni tekrar yere yatırıyor.

Elleri sıcak ve nazik bir şekilde vücudumda aşağı yukarı kayıyor ve meme uçlarımı çimdiklemek için duruyor. Zevk ve beklenti damarlarımda roket gibi dolaşırken göğsüm daha hızlı yükselip alçaldığında gözleri ateşleniyor. Dudaklarını yalayıp önce göğsümü, sonra da diğerini emmek için üzerime eğildiğinde inliyorum.

"Seni seviyorum, seni seviyorum," diye bağırarak gövdeyi yalıyor ve emiyor, diliyle birkaç çatlak izimi takip ediyor, sonra kotumun bel bandını kısıtıyor. Düğmeyi açıyor ve külotuyla birlikte yavaşça çıkarıyor, sonra ayağa kalkıyor ve beni kalçalarımın tutup yatağın kenarına çekiyor, beklediğimden daha sert bir şekilde.

Nefesim kesiliyor ve otomatik olarak bacaklarımı onun için açıyorum. Pijama pantolonu uzun, kalın siki tarafından delinmişti ve onu serbest bırakmak için aşağı itebilmek için doğruldum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum çelik gibi aletini kavrayıp elimi şaftında aşağı yukarı pompalarken, ondan sakladığım başka bir şeyi itiraf etmeye hazırım. "Oteldeki o ilk gece üzerime boşalmıştın ve ben içime bir şey kaçmış olabileceğini düşünüp korkmuştum. Hamile kalmaktan korktuğum için değildi. Hamile kalırsam beni terk edeceğinden korkuyordum. Gerçek sebep bu. Çok erken çok derine düştüğümü biliyordum ve seni tuzağa düşürdüğümü düşünmenden korkuyordum. Ama sonra sırttın ve bundan ne anlam çıkaracağımı bilemedim. Her şey hakkında kafam çok karıştı."

"Angel," diye alçak sesle ve derinden inliyor, ben onu daha hızlı yukarı aşağı hareket ettirip ucundan sızan bol miktarda pre-cum'u yayarken aleti avucumun içinde seğiriyor ve şişiyor. Yüzümü avuçluyor ve göz bebeklerini kocaman açan arzu karşısında nefesim kesiliyor. "Sırttım çünkü bir kısmının akmasını umuyordum," diyor kendi itirafıyla. "Sen beni tuzağa düşüremezdin. Ben seni tuzağa düşürürdüm," diye fısıldıyor karanlık bir şekilde.

Dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirmeden ve dilini ağızma sokmadan hemen önce derin bir nefes çekiyorum. Kalçalarını kalçalarımın tepesine o kadar yakın bastırıyor ki elimi bırakmak zorunda kalıyorum. Ereksiyonunu kedi dudaklarımın arasından kaydırıldığında yatağa geri düşüyorum, geçişi kaygan uyarılmam tarafından kolaylaştırıldı.

"Seninle her birlikte olduğumda doğru şeyi yapıp çekilmenin benim için ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Sikimi içine sokmayı hayal ettiğimi biliyor musun?" -sikinin başını girişime dayıyor ve yavaşça içeri itiyor- "ve seni tekrar tekrar döllerimle doldurmayı? Karnının bebeğimle yuvarlaklaşmasını hayal ettiğimi? Seni birbiri ardına bebeklerimle dolu tutmayı?"

Ellerimi sırtının alt kısmına kaydırıyorum ve içimde sevdiğim şekilde dibe vurması için elimden geldiğince kuvvetle çekiyorum. "Tanrım, bunu istememeliyim. Şimdi olmaz."

"Ama sen istiyorsun, değil mi?" Kalçalarını geriye atıyor ve tekrar ileri fırlıyor. Haykırıyorum ve ayak bileklerimi beline doluyorum. "Benim dölümü istiyorsun. Hâlâ çok genç olmana rağmen tekrar hamile kalmak için sabırsızlanıyorsun. Bu yüzden

daha fazla çıplak sırt darbesi için bana yalvarıyorsun ve çekip prezervatif taktığımda surat asıyorsun. Bu yüzden 24'lük bir paketten sadece

yarı başarılı bir şekilde dört tane kullandı." Kulak mememi ısırtıyor ve sesini alçaltıyor. "Bu yüzden göbeğinde bitirmek için çekmeden önce melek aminin içine en az bir kez boşaldığımı her seferinde fark etmemiş gibi davranıyorsun."

"Aman Tanrım! BEN-"

Kalçalarını keskin, lezzetli ve derin itişlerle ileri geri sallıyor. "İtiraf et. Riskli olduğumuzda bunu sevdiğini itiraf et.

Bebeğime hamile kalmak istediğin için yapmamam gerekirken içine boşalmamı seviyorsun."

İçime girdi ve ben çığlık attım, "Siktir! Evet, bayıldım. Seni seviyorum!" Zevkle ve benim itirafımla gözlerinin ve burun deliklerinin parlamasıyla haykırıyorum.

James neredeyse adımı haykırıyor ve sikini çekip çıkarıyor. Kaybettiğim için nefesim kesiliyor, sonra beni yatağın kenarına eğilmem için yüzüstü çevirdiğinde zevkten dört köşe oluyorum. Arkamdan içime girdiğinde çığlık atıyorum ve yorganı ısırtıyorum.

"Spermimi mi istiyorsun? İçinde tam bir yük ister misin?" Tekrar çığlık atıyorum, içime tekrar tekrar girerken ayak parmaklarım kıvrılıyor, elektrik kıvılcımları omurgamda yukarı ve aşağı zıplıyor. "O zaman bunun için çalış. Ne kadar istediğini göster bana."

James'in bu yönünü daha önce hiç görmemiştim. Çok baskın ve hayvani. Onunla seks yapmak her zaman çok *güzel*di.

Ama bu... üzerime çıkması ve onun boşalması için çalışmamı istemesi, beynimde bir tür kabloya yol açıyor.

Sırtımı olabildiğince kamburlaştırıyorum ve her hamleyi karşılamak için kalçalarımı geriye yuvarlıyorum. "Bunu istiyorum. Her zaman istiyorum."

"Biliyorum. İyi olmaya çalışsam da hep biliyordum. Ama artık iyi olmak zorunda değilim, değil mi?" "Hayır!"

"Kötü olacağım. Seni dolduracağım. Seni bebeğimle tuzağa düşüreceğim."

Nefesim kesiliyor ve kalçalarımı kıvrarak kolayca içine girmesini engelliyorum, sonra omzumun üzerinden ona bakıyorum. Kendi duygularımdan ve arzularımızı gerçekleştirsek ortaya çıkacak sonuçlardan korkuyorum. Yani, az önce benim üniversiteye gitmemden, geleceğimizden bahsediyorduk ve-

"Ama yapamayız. Bunu çok istiyorum," diye sızlanıyorum. "Ama okulum bitene kadar olmaz."

James homurdanarak beni kenardan çekip yatağın ortasına yüzüstü fırlattığında kalbim iki kez atıyor. Bir sonraki nefesimi alamadan, üzerimde, *içimdeydi*.

Beni kavrayışı cezalandırıcı derecede sıkı ve kalçalarımı yukarı kaldırıp kıcımlı pelvisiyle buluşacak şekilde geriye çektiğinde sabah parmak uçlarımda morluklar oluşacak. Kendini sırtımdan aşağı sarkıtarak göğsümü ve omuzlarımı yatağa bastırıyor, sonra bileklerimden tutarak ellerimi yatağa sabitliyor. Tamamen onun merhametine kalmış durumdayım ve her vahşi hamlesini kabul etmek zorunda kalıyorum.

"Bebeğimi sana koymadan önce dört yıl nasıl bekleyeceğim?"

"Tanrım, bilmiyorum!"

Kulağımı ısırtıyor ve sesi kışkırtıcı bir hal alarak beni baştan çıkarıyor. "Sen mezun olana kadar iki bebeğimiz daha olabilir."

Göbeğimde biriken basınç kırılma noktasına ulaşıyor ve vücudumdaki her sinir ucunu aydınlatan ecstasy dalgaları ile amım sıkılıyor ve serbest kalıyor. Adını haykırıyorum ve kalçalarımı yuvarlıyorum, horozunun etrafına boşalırken bu dalgalara biniyorum.

Bir an bile durmuyor, orgazmım boyunca beni becermeye devam ediyor, o kadar ki ilk salınımımın hemen ardından basınç yeniden oluşuyor.

"Siktir, boşalacağım. Çok sıkı ve sınısıklamsın." İtişlerinin hızını artırırken kulağımın kabuğunu yalıyor, bu sefer o kadar uzağa çekmiyor. "Bana ne yapmamı istediğini söyle meleğim. Amına mı yoksa kıcına mı boşalayım?"

"BEN... BEN..."

Kalçaları yavaşlarken sesi bir parça yumuşuyor. "Sen ve ben sonsuza dek birlikteyiz meleşim. Seni her zaman destekleyeceğim ve ailemize bakacağım, böylece okula gidebilirsin ve güvende hissetmek için yapman gereken her şeyi yapabilirsin. Söyle bana. İçine boşalayım ve bir bebek için dua edeyim mi, yoksa

"Çekip kışına mı dökeyim? Söyle bana!"

Yataktan kalkarken gücü nereden aldığımı bilmiyorum, onu sırt üstü dönmeye zorlayacak kadar şaşırttım. Dönüp kalçalarına sarılıyorum ve sikini olabildiğince hızlı bir şekilde içime sokuyorum. Ellerimi onun sert göğüs kaslarına koyup sikinin üzerinde çılgınca zıplıyorum, kendi hayvani arzularım içimde yükseliyor.

"Sonsuza dek mi?" Cevabı zaten tüm benliğimle bilmeme rağmen soruyorum.

İri elleri ait oldukları yere, kalçalarımın geri dönüyor, daha sert ve daha hızlı zıplamama yardım ediyor. "Sonsuza kadar," diye homurdanıyor. Klitorisimi yuvarlamak için bir elini aramızda kaydırıyor ve tüm vücudum, ilkinin sudan çıkaracak olan yaklaşan orgazmımla sıkılıyor.

"James, Tanrım, James! Boşalacağım! İçime boşalmanı istiyorum," diye bağıryorum. "Siktir, evet. Angel!"

Aniden bizi tekrar çeviriyor, böylece dizlerimi omuzlarıma bastırarak sırtüstü yatıyorum. James amıma acımasızca vuruyor ve doruk noktam bir yük treni gibi içime girdiğinde, bir kez daha içime çarpıyor, serbest bırakılmasıyla içime dökülürken kendini kabzasına gömüyor.

"Seni çok seviyorum, seni seviyorum" diye mırıldanıyor. Sperminin vücudumun derinliklerine doğru ilerlediği düşüncesi, iç duvarlarımla şaftının etrafında inanılmaz derecede sıkışmasına neden oluyor, daha fazla dölünü çekmeye çalışıyor. Hepsini istiyorum.

"Seni seviyorum James," diye haykırıyorum üzerime çöktüğünde, neredeyse nefesim kesiliyordu.

Nefeslerimizi tutarken aleti hâlâ içimdeyken bizi sırt üstü yatırıyor. Vücudum nihayet rahatladığında ve orgazmım tamamen gerilediğinde, yarı yarıya çıldırmaya başlamamı bekliyorum. Yapması için ona yalvardığım şeyden pişmanlık duymayı. Bunun yerine, kendimi sahibine sürtünen bir kedi yavrusu gibi omzunun kıvrımına sokulurken buluyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor terli saçlarımı yüzümden geriye tararken ve beni öpebilmek için kendi saçlarını eğerken. Uzun bir süre öpüşüyoruz, birbirimizin dudaklarına birbirimizi ne kadar sevdiğimizi ve ailemizi büyütürken geleceğimizin nasıl olacağını fısıldamak için birbirimizden uzaklaşıyoruz.

Aleti yumuşadıktan ve temizlendikten sonra, James beni yatağa geri sürüklüyor ama benimle birlikte tırmanmıyor. Elini arkasına koyarak dolabına girip çıkıyor ve sonra yanıma kaymak yerine üstüme tırmanıyor. Kalçalarına yer açmak için bacaklarımı açıyorum ve inliyorum, zaten az önce beni unutulana kadar becerdiği için çok ağlıyor.

"Yine mi?"

Kıkırdıyor ve başını sallıyor. "Henüz değil."

Hem zihinsel olarak hayal kırıklığına uğradım hem de fiziksel olarak rahatladım. Bu kadar kısa sürede daha fazla sevişmeye dayanabileceğimi sanmıyorum.

Beni öpüyor, sonra geri çekiliyor, beni oturur pozisyona getiriyor ve arkasına sakladığı şeyi bana sunuyor. Küçük mavi bir kutu ve kapağını kaldırdığında mutluluk gözyaşlarımla yanaklarımdan süzölmeye başladı bile. Gördüklerim karşısında tüm vücudum karıncalanıyor.

"Sen mezun olana kadar bekleyecektim. Dördümüzü tatile götürüp romantik bir yerde sana evlenme teklif edecektim ama daha fazla bekleyemem. Evlen benimle, meleşim. Tekrar saatte yüz mil hızla ilerlediğimiz için korktuğunu biliyorum ama sana çok aşığım ve zaman bunu değiştirmeyecek. Hiçbir şey beni senin kocan olmaktan ve sana ve Lainey'e soyadımı vermekten daha mutlu edemez. Sonsuza dek senin olmak, meleşim, eğer beni kabul edersen."

O daha konuşmasını bitirmeden ben başımı sallamaya başladım bile. "Evet! Binlerce evet, James." Yanaklarını avuçluyorum ve bir öpücük için onu aşağı çekiyorum. "Seni çok seviyorum. Evet, seninle evleneceğim."

Muhteşem elmas tekaşı sol yüzük parmağıma takıyor ve ben de onu sırt üstü yere düşürüyorum. James, yarım saat önce

yaptığım gibi üzerine çıktığımda homurdanıyor ve ne kadar ağrım olmasına rağmen tüm ağırlığımı onun sikine veriyor.

O tekrar içime boşalana kadar kalçalarımı sallarken, parmağımda parlayan yüzüğüyle göğsünde yayılan elimin görünüşünü seviyorum. Boşaldığımda, tamamen boşalmış ve derinden tatmin olmuş bir şekilde, onun üzerine uzanıyorum ve dudaklarımda bir *evet daha* ile uykuya dalıyorum.

Hayatımı seviyorum.

Bölüm 27

James

Tyler'ın - Shayla gibi sıkı çalışmak yerine bütün yıl etrafta dolandıktan sonra - çok fazla dersten kaldığını ve sınıfının geri kalanıyla birlikte mezun olamadığını bilerek, meleşimin kocaman bir gülümseme ve elinde diploma ile sahnede yürümesini izlemek son derece tatmin ediciydi.

Mezuniyet töreni sonrası Shayla'nın ailesiyle kutlama yemeğimizi yedikten ve Grayson ile Lainey'i uyuttuktan sonra ayaklarımı sürüye sürüye ofisime geldim. Bebeklerin uyku saatinden faydalanmak için Shayla'yı yatak odamıza sürüklemek istedim ama ailesinin evinde halletmesi gereken birkaç işi olduğunu söyleyerek beni kovdu.

Isaiah, Martin ve ben Lubbock'a taşınmamıza hazırlık olarak çevrimiçi bir RPG oyununu test ederken oyun koltuğuma geri yerleşiyorum. Hala Shayla'nın Texas Tech'e kabul mektubunu bekliyor olabiliriz, ancak her an gelebileceğinden hiç şüphem yok ve tam gaz ilerliyoruz.

Isaiah karakterimi yok ettikten sonra "Bu rauntta kışınıza tekme yiyeceksiniz, bekleyin" diye homurdanıyorum.

"Evet, sana iyi şanslar," diyor Isaiah gülerek ve hemen ardından kılıcıyla beni kesiyor.

"Seni küçük pislik! I-"

Omzuma hafifçe vuruluyor ve bir dakika beklemeleri için parmağımı web kamerasına doğru tutuyorum, ardından kulaklığımı boynumdan aşağıya doğru çekiyorum.

Yan tarafa döndüğümde Shayla'yı buluyorum, sandaletsiz beyaz elbisesi içinde tatlı bir melek gibi görünüyor. Bir gelin gibi görünüyor, ki yeni evimizin satın alınması tamamlanmadan birkaç hafta önce gelin olacak. Kısa bir nişanlılık dönemi ama bana kalsa daha da kısa sürerdi.

Ellerini arkasında birleştirmiş, pembe boyalı ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak gülümsüyor. Ben de gülümsüyorum çünkü nasıl gülümsemeyebilirim ki? Tatlı nişanlım alt dudağını ısırıp sandalyemle masamın arasına kayarken daha da tatlı görünüyor. Dizlerimi açarak ona daha fazla yer açıyorum ama o sandalyeme tırmanıp kucağıma oturuyor. Aletim kotumun içinde kabarmaya başladığında oyun anında unutuluyor.

Kalçalarını kavrayıp onu daha yakına çekiyorum ve soruyorum: "Neden böyle kocaman gülümsüyorsun?"

"Girdim!" diye bağıyor heyecanla yüzüme doğru ve arkasına sakladığı şeyi göğsüme doğru itiyor. "Başardım! Texas Tech'e girdim! Buna inanamıyorum!"

Ellerimi sırtına dolamak için yukarı kaydırıyorum ve göğsünü kendime doğru çekiyorum. O da kendi göğsünü boynuma doluyor ve ben omzunun üzerinden kabul mektubunu okurken neredeyse canımı çıkaracak.

"Yapacağını biliyordum," diye mırıldanıyorum. Shayla gülüyor ve geriye yaslanıp nefes alabilmem için tutuşunu gevşetiyor. Çok uzaklaşmasına izin vermiyorum. Başının arkasını kavrayarak ağzını benimkiyle buluşması için aşağı çekiyorum ve dudaklarına fısıldıyorum, "Bunu hak ettin. Bunu hak ettin ve seninle gurur duyuyorum meleşim."

"Bana inandığın için teşekkür ederim. Seni seviyorum," diye fısıldıyor dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdirip öpücüğü derinleştirmeden önce. Dünyam sadece ona ve sadece ona daralıyor. "Ben de seni seviyorum. Hem de çok."

Öpüşme açılığa dönüşüyor ve onun tadına doyamıyorum. Ellerimi bırakıp yumuşak kalçalarından yukarı doğru kaydırıyorum, sonra elbisesinin eteğinin altından itiyorum, daha da ileri gidip... *çıplak?*... kış yanaklarını avuçluyorum ve amını çıkıntılarının üzerine sürmesine yardım ediyorum.

"Külotun nerede, meleşim?"

Kotumun fermuarını indirecek kadar geriye çekiliyor, sertleşmiş sikimi yumrukluyor ve cevap veriyor, "Buraya

gelmeden önce çıkardım. Becer beni, James. Sana içimde ihtiyacım var."

Ben daha gözümü kırpamadan kalçalarını kaldırdı ve ağırlığını sikimin üzerine vererek beni sıcak, zaten damlayan ıslak amının içine aldı. Hazırlıklı gelmişti.

"Siktir, siktir, benim için hazırдын, ha? Nişanlının siki için çok ıslak ve muhtaçtın."

Öfkeyle başını sallıyor, kalçalarını döndürürken güzel, kapüşonlu gri gözlerinde şehvet dönüyor. "Senin için her zaman ıslağım," diyor aletimi hemen içinde ateşlemeye hazır hale getiren bir küstahlıkla.

Kulaklığımdan bir ses patlaması geliyor ve irkilerek fark ediyorum ki çocuklar konuşmamızın her kelimesini görmüş ve duymuşlar. "Oh, kahretsın!" Kulaklığı çıkarıp Shayla'ya tutunmaya çalışırken bir yandan da bilgisayarımı kapatmaya çalışıyorum ve bilgisayar ekranının diğer tarafındaki çocukların bizi görmesini engelliyorum.

Meleğim gülererek beni şaşırtıyor, yanakları utançtan pembenin güzel bir tonunda kızarmış olsa da. Ama ben onların bambaşka bir nedenle pembeleşmesini istiyorum.

Kot pantolonum kalçalarımın yarısına kadar inmiş halde tökezleyerek ofis koltuğuna doğru ilerliyorum ve oturuyorum. Kucağımda zıpladığında birlikte inliyoruz ve sonra ben elbisesinin fermuarını açıp başının üzerinden yukarı çekerken, hayatı buna bağlıymış gibi sikime biniyor. Benim için tamamen çıplaktı, vücudu zevk için hazırlanmıştı ve meme uçlarından süt damlıyordu.

"Seni güzel melek. Benim meleğim. Bütün bunlar benim için mi?" Büyük, dolgun göğüslerini avuçlayıp sütü sızsın diye yoğururken soruyorum.

İnliyor ve başını arkaya eğip sırtını dikleştirerek memelerini ellerime bastırıyor. Onu kabaca sikimin üzerine yatırıyorum ve sol meme ucuna yapışıyorum, amının sikimi sağdığı gibi onu da sağıyorum.

"Tanrım, James! Evet, evet!" Saçlarımı yumrukluyor, yüzümü göğsüne bastırıyor ve ben onun lezzetli, ılık sütünü püskürte püskürte yutarken nefes almamı zorlaştırıyor. Ama nefes alıp alamadığım umurumda bile değil. *Tek ihtiyacım olan o.*

Ya da en azından beynim böyle düşünüyor ama ciğerlerim sonunda beni geri çekilmeye zorluyor. Bizi ters çeviriyorum, böylece sırtüstü yatıyor ve tişörtümü çıkarıp ayakkabılarımı ve kot pantolonumu tekmelemek için ihtiyacım olan beş saniyeyi alıyorum, sonra üstüne uzanıyorum. Amcığı, sikimi sertçe içine aldığı için çoktan şişmiş ve kızarmış, bu da bana bir ego artışı sağlıyor. Sıska olabilirim ama sikim kesinlikle öyle değil.

Ellerini dizlerinin arkasına bağlayıp omuzlarına doğru çekiyor ve ben de sikimi taşaklarıma kadar sokuyorum. "Melek amcığın çok iyi. Beni böyle sıkmaya devam edersen boşalacağım," diyorum iç kaslarını sıkarken, kalçalarımı her geri çektiğimde beni tekrar içine çekmeye çalışıyor.

"Kötü olmanı istiyorum James," diyor kapüşonlu bakışlarla, alt dudağını yalayarak. "İçime boşalmanı, amımı doldurmanı istiyorum." Yarıya kadar eğilmiş pozisyonunda bile kalçalarını döndürmeye çalışıyor, gözlerini çapraz hale getirecek şekilde aletimi çekiştiriyor.

Taşaklarım kalkıyor ve utanç verici bir hızla boşalmak üzereyim. "Siktir, siktir, siktir!" Sikimi içinden çıkardım ve suratını astı. Tanrım, bu somurtmaya bayılıyorum. "Henüz değil. Sana dölümü vereceğim, ama sen de bana verene kadar olmaz." Bizi ters çeviriyorum, böylece sırtüstü yatıyorum, sonra amı sulanan ağzımın üzerinde durana kadar onu kaldırıyorum. "Yüzümü sik," diye homurdanıyorum ve ağırlığını bırakarak bir kez daha hava kaynağımı kesiyor.

Artık bu işte profesyonel oldum ve amını son yemeğimmiş gibi yiyorum. İki parmağımı tünelinden geçirirken havayı kamburlaştırıyorum, onları içeri ve dışarı sürüklerken kancalıyorum. Shayla kaba istilaya karşı ciyaklıyor ve neredeyse beni uyarılmışlığıyla boğuyor.

"Tanrım, James. Aynen böyle. Çok iyi," diyor Shayla soluk soluğa nefesler ve inlemeler arasında.

Sırayla dilimi yarığında gezdiriyor, onunla alay ediyor, sonra klitorisini dudaklarımın arasına alıyorum. Kalçaları

kulaklarımın etrafında kenetlenene ve serbest kalmasıyla fişkırana kadar ileri geri ve ileri geri. Bebeklerimizi uyandırmamak için ağzını kapattığı elinin arkasından adımı haykırırken ağzımı tatlılığıyla dolduruyor.

Altından sıyrılıp onu dizlerinin üzerinde, kanepenin koluna yaslanmış halde bırakıyorum. Şişmiş yarağımı hala titreyen amına sokup onu sert ve hızlı bir şekilde beceriyorum, serbest kalmak için çaresizim. Meleğimin içine korunmasız bir şekilde boşalıyordum.

Haftalar oldu ve bunu her yaptığımda, onu doldurmam için bana ilk izin verdiği zamanki kadar iyi oluyor.

Shayla'nın ipeksi at kuyruğunu yumrukluyorum ve başını yana çeviriyorum, böylece onu öpebiliyorum, sikim gergin kedi dudaklarının arasından geçerken dilimi ağzına sokuyorum. "Dölümü al meleğim. Lubbock'a adım atmadan önce seni hamile bırakmalıyım." Başını salladığında kalbim neredeyse göğsümden çıkacak gibi oluyor ve ritmim bozuluyor.

"Yapamazsın."

Yaklaşan orgazmım geriledikçe sikim seğiriyor, devam etmem için yalvarıyor. "Durmamı mı istiyorsun?" Fikrini değiştirmeyi umarak içine bir kez pompalıyorum.

Sırıttıyor. "Hayır, yani beni hamile bırakamazsın... çünkü zaten hamileyim."

Kaybettim.

Lanet olsun.

Akıl.

Ben zaferle kükrerken o sadece içimdeki ilkel canavara teslim oluyor. Karnını nazikçe kucaklıyorum, ona arkadan defalarca ve defalarca vahşice sokma şeklimle tamamen çelişiyor. Başka bir orgazm onu parçaladığında çığlık atıyor ve onu zevk uçuşumuna kadar takip ediyorum, spermim amından taşıyor ve iç uyluklarından aşağı damlıyor.

Bebeğim benim.

Meleğim bebeklerimden birine daha hamile.

Onunla işim bittiğinde, Shayla bir bez bebek gibi düşüyor ve onu sırt üstü yatırıyorum. O kadar sakın gülümsüyor ki, yanakları zevkin artçı şoklarıyla kızarmış ve gözleri sevgiyle parlıyor.

"Seni çok seviyorum. Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum." Dudaklarını, boynunu, her bir göğsünü ve karnının alt kısmını öpebildiğim gövdesini öperken bu sözleri söylüyorum. "Seni seviyorum meleğim." Göbek deliğinden tümseğine ve kalçasından kalçasına kadar her santim derisini öperken gözlerimi onunkilerle buluşturmak için yukarı çeviriyorum. "Sonsuza kadar. Sen ve ailemiz benim sonsuzluğumsunuz. Seni karım yapmak için sabırsızlanıyorum. Her iki evlat edinmeyi de resmileştirmek ve sana ve Lainey'e soyadımı vermek için.

Elini saçlarımdan tutarak beni vücuduna geri çekiyor ve açılmış kalçalarının arasında yenilenen ereksiyonumu memnuniyetle karşılıyor. Yeni bir ses dalgası kulaklarıma ulaştığında sikimin başını şişmiş girişine yerleştirmiştim. Sanki...

"Lanet olsun!" Shayla'nın ben çalışırken bazen sarılıp kitap okumayı sevdiği zamanlar için kanepenin arkasında tuttuğu battaniyeyi kapıyorum. Masama gitmek için ayaklarımın üzerinde tökezlerken, battaniyeyi üzerine örtüp onun muhteşem, çıplak, yeni hamile vücudunu örtüyorum.

Monitörümün düğmesine bastığımda nefesim boğazımda kesiliyor ve tüm sistemim yerine sadece onu kapatmayı başardığımı fark ediyorum, bu da kameramın ve mikrofonumun hala açık olduğu anlamına geliyor... bu da Isaiah ve Martin'in her şeyi duyduğu ve gördüğü anlamına geliyor. Lanet olası her şeyi.

"Eğer gördüğümü düşündüğüm şeyi gördüyseniz ikinizi de öldüreceğim," diye homurdandım, meleğimi tüm çıplaklığıyla yarağımı alıp boşalırken gördükleri için, yüzünün zevkten iki büklüm olduğunu ve onu arkadan kavrarken memelerinin sızıp zıpladığını gördüklerini bildikleri için çok kızmıştım. "Sen öldün."

"O zaman mutlu bir adam olarak öleceğim çünkü bu hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi," diyor Isaiah, gözleri kocaman ve ağzının kenarından salyalar akıyor. "Lanet olsun James, seni şanslı orospu çocuğu. Büyüdüğümde senin gibi olmak istiyorum."

"Öldü!"

"Kutsal olan her şey adına, Shayla, lütfen bizi tanıştırabileceğin bir kız kardeşin ya da arkadaşın olduğunu söyle," diye yalvarıyor Martin o aptal, kalın sesiyle, konuşmasını duyduklarında bütün kızların kızarmasına neden olan sesiyle. Acı verici

derecede utangaç olabilir, ama kendini ortaya koyarsa sikinin üstüne atlamaya istekli bir sürü kız olduğunu biliyorum.

Shayla'nın narin elini sırtımda hissettiğimde sarsılıyorum ve onu arkamda dururken bulmak için etrafımda dönüyorum, neyse ki battaniyeyi sıkıca sarmış, yoksa aklımı kaçıırırdım. Şimdiye kadar kaybettiğimden daha fazla. Ama saçları karmakarışık, atkuyruğunun yarısı dökülmüş ve yeni sikilmiş gibi görünüyor ki bunu erkeklerin görmesini istemiyorum. Ben hayal kırıklığı içinde inerken o gülüyor. "Üzgünüm çocuklar, kız kardeşlerim çok genç." İkisi de kederli görünüyor ve yemin ederim ki Martin, o "Ama birkaç kuzenim var... oh! Ve belki bir arkadaşım seni düşünümüzde tanıştırabilirim." Göz kırıyor ve ekranlar aracılığıyla birbirlerine beşlik çakıyorlar.

Sonra elini önüne doğru kaydırıyor ve şaftımı onların göremeyeceği bir yerden kavıyor, hamile amının içine tekrar girme ihtiyacıyla titreyene kadar elini yavaşça yukarı ve aşağı kaydırıyor.

"Gitmeliyim çocuklar. Kutlamamız bitmedi," diyor onlara, ama bana bakıyor, gözleriyle onu yatağa götürmem için yalvarıyor.

"Yani... gelecek hafta aynı saatte, siz ikiniz?" Isaiah kaşlarını aşağı yukarı sallayarak alay ediyor.

"Öldü!" Bu sefer sistemi tamamen kapatmayı başarıyorum, Isaiah ve Martin'i ve onların karın ağrıtıcı kahkahalarını aniden kesiyorum ve meleşimi kollarıma alıp yatak odamıza götürüyorum. İyi haberimizi kutlamayı bitirmeye yakın bile değildik.

Bölüm 28

James

"Bunu bir daha asla yapmayacağız," diyorum göğsümü tutarak ve ciğerlerime hava girmesini sağlamaya çalışarak. Kalbim sevinçten patlıyor olabilir, ama hepsi bu değil ve şimdi ayağımı yere basmalıyım. Bu işin buraya kadar olduğunu ona hemen söylemeliyim. İşimiz bitti.

"*Biz* mi?" Shayla kelimeyi inanmayarak vurguluyor, sonra bir kez gülüyor ve hastane önlüğünün üzerinden bir elini karnının alt kısmına bastırıp acıyla yüzünü buruşturuyor. "Tüm zor işleri yapan bendim."

"Ve bunu yaparken seni izlemek zorunda kalan bendim. Sana bunu tekrar yaşatamam. Kalbim bunu kaldıramaz, meleğim." Başımı iki yana sallıyorum ve terli avuç içimi yüzümde gezdiriyorum; onun ilk kan dondurucu çılgılığıyla tansiyonum düştükten sonra hâlâ biraz uyuşuk hissediyorum. Birlikte ilk biyolojik çocuğumuz olan oğlumuz Gentry'yi dünyaya getirmeden önce meleğimin saatlerce doğum sancısı çekmesini *izlerken* kendimi cehenneme sürüklenmiş gibi hissediyorum.

"Ama James, ne kadar tatlı olduğuna baksana. O bir mini-sen! Ne kadar tatlı bir küçük adam, değil mi?" Kırpiklerini kırıştırıyor, eğer gözleri çok zorlamaktan kan çanağına dönmemiş olsaydı beni ona tekrar dokunmaya ikna etmek için çok daha fazla çaba sarf ederdi. "Ve küçük kızımızın ne kadar sevimli olacağını hayal edin."

Öfkeyle kollarımı kavuşturuyorum ve gözlerimi ona dikiyorum. "Zaten küçük bir kızımız var ve o dünyadaki en sevimli küçük kız."

"Ama James..." diye sızlanıyor. "Ben mezun olmadan önce iki tane istediğini söylemiştin." Ve sonra Shayla, her seferinde istediği şeyi yapmamı sağlayacağını bildiği şekilde suratını asıyor. Yıllar önce tatildayken gittiği bir restoranda canının çektiği otantik Meksika yemeği için beni *bir günde* Lubbock'tan El Paso'ya götürüp geri getirdikten sonra bunu anladı. Ama bu sefer benim üzerimde işe yaramasına izin vermeyeceğim.

"Bu, epiduralin başarısız olmadan önceydi ve oğlumuzu dünyaya getirirken kanlı cinayet çılgınlıklarını dinlemek zorunda kaldım ve yardım etmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu." Konu karıma bakmak olduğunda işe yaramaz olmaya alışık değilim ve bundan nefret ediyorum. "Bu yüzden fikrimi değiştirdim. Artık bebek yok. Ve bu son."

Shayla'nın dosyasına sessizce notlar almakta olan hemşire homurdanıyor. Ona sinirli bir bakış fırlatıyorum ve o da gözlüklerini yavaşça burnundan aşağı indirerek kırmızı çerçevelerin üzerinden bana bakıyor, bir yandan da yumruğunu kalçasına koyuyor.

Yüzümü buruşturuyorum ve hemşireye tavır yaptığı için "Özür dilerim" diyorum. Kıkırdıyor, Shayla'ya göz kırpmıyor ve notlarına geri dönüyor.

Shayla tekrar tartışmaya hazır görünüyor, ama sonra koridordan heyecanlı sesler yükseliyor ve kapı çalınıyor. Shayla doğuma girdiğinde Lubbock'a doğru yola çıkabilmeleri için aradığım Miranda ve Sherman, yanlarında çocukları ve torunlarıyla hastane odasına giriyorlar. Onları Eden ve kızı Ivy -Lainey'nin üvey kız kardeşi- ve Eden'ın nişanlısı Martin takip ediyor.

Martin düğünümüzden bir gece önce prova yemeğimizde Eden'i ilk gördüğünde neredeyse dizlerinin bağı çözülüyordu. Daha sonra, düğün koordinatörümüz ikisini -benim sağdıcım ve Shayla'nın nedimesi- koridorda birlikte yürümeleri için eşleştirdi ve Martin gözlerini ondan alamadı. Mihraba doğru ilerlerken nereye yürüdüklerine dikkat etmediği için neredeyse kendi ayağına takılıyordu.

Shayla'ya *meleğim* demeye başladığımda kızardığını *düşünmüştüm* ama bu, Martin'in oyunumuzdan fırlamış bir ortaçağ şövalyesi karakteri gibi, o gülünç derecede kalın sesiyle ona *leydim* dediğinde Eden'in nasıl görüldüğünün yanında hiçbir

şeydi. Resepsiyon boyunca onu takip etti, ona yiyecek ve içecek ikram etti ve rahat ettiğinden emin oldu. Hatta Eden, annesiyle birlikte tuvaleti kullanabilmek için Ivy'yi ilk kez kucağına alıp alamayacağını sorduğunda gözleri doldu. Sonra gecenin geri kalanında Ivy'yi aralarında tutarak yavaşça dans ettiler.

Yaklaşık sekiz ay önceki o geceden beri birbirlerinden ayrılmıyorlar. Taşındığımızdan ve yaz boyunca olduğu gibi Eden ve Ivy ile düzenli olarak vakit geçiremediğimizden, Eden'in sırtını dayayabileceği annesinden daha fazlası olduğunu bilmek bizi rahatlatıyor. Martin ona nefes almak için ihtiyaç duyduğu hava gibi bakıyor, tıpkı Shayla ve benim hala birbirimize yaptığımız gibi.

Herkes bizi tebrik ederken ortalık karışıyor ve Sherman önce beni sırtımdan sertçe alkışlıyor, sonra Miranda'ya katılıyor. Shayla'yı omuzlarından kucaklayıp "İyi iş çıkardın tatlım. Ne kadar güzel bir aile."

Zavallı Isaiah. En son içeri giriyor, kalabalığı gözlemliyor, hızla Shayla'nın yatağının diğer tarafında bana katılıyor ve sonra benimle duvar arasına sıkışıyor. Shayla'nın iki kız kardeşinden en büyüğü olan ve neredeyse on dört yaşında olan Bailey'den yeterince hızlı uzaklaşmıyor. Shayla ve ben, Bailey'nin ona yıldız çarpmış gibi bakmasını eğlenceli buluyoruz - Isaiah kesinlikle öyle bakmıyor.

Bailey canlanıyor ve sarı saçlarını parmağının etrafında döndürüyor.

"Merhaba Isaiah." Sherman iç geçiriyor ve burnunun kenarını çimdikliyor.

Isaiah kayınpederime bakıyor -RPG grubumuzda Sherman benim yerimi aldıktan sonra onun yeni en iyi arkadaşı oldu- ve "Biraz yardım lütfen" diyor.

Sherman fısıltıyla Bailey'i yanına çeker, "Sana kaç kere onu rahat bırakmanı söylemem gerekiyor? Kaçıp bir daha geri dönmeden önce rahat bırak."

Bailey arkasını döner ve suratını asar.

Isaiah, Shayla'yı yanağına bir öpücük kondurarak selamlarken ve Gentry'nin elini sıkarken biraz rahatlıyor. "Selam, küçük dostum. Sonunda seninle tanıştığıma memnun oldum."

Bailey ve Autumn bebeği ilk kimin kucağına alacağı konusunda kavga eder. Bailey en büyük olduğu için kazanıyor ve onu dikkatle göğsüne bastırıyor. Çok güzel, nadir bir sessizlik anı... Ta ki gümüşü mavi gözlerini Isaiah'a çevirip "Bebeğimizin ne olduğunu hayal et-" diyene kadar.

"Tanrım, hayır. Ben gidiyorum." Isaiah Shayla'ya sarılmak için eğiliyor, Shayla karnının alt kısmına bastırırken gülüyor. Bailey'den uzaklaşıp yatağın etrafından dolanmadan önce "Hiç komik değil," diye homurdanıyor. Sherman kapıda ona katıldığında nefesinin altından "Artık senin evinde oyun gecesi yok," diyor. Kayınpederim başını sallıyor ve Isaiah gitmeden önce kucaklaşıyorlar.

O gider gitmez Bailey, Gentry'yi kıcıyla gülen Autumn'a uzatır. Odanın köşesindeki sandalyeye doğru ilerliyor ve kollarını kavuşturup somurtarak oturuyor.

Miranda gözlerini devirir ve başını sallar. Gentry'yi Autumn'dan alır ve Sherman ikisinin birkaç fotoğrafını çekerken ona sarılır. Gentry önce Eden'a sonra da Martin'e verildikten sonra telaşlanınca Martin onu Shayla'ya verir.

Daha önce Ivy ve Ivy'nin yaşına ondan daha yakın olan amcası Brady tarafından dikkati dağıtılan Angelainey, o değerli, melek gibi bebek sesiyle ciyaklıyor ve "Baba, yukarı" diye yalvarıyor. Bana ilk kez *baba* dediğinde neredeyse ölüyordum ve ağlayarak cennete gidiyordum. Bunu her yaptığında hala böyle hissediyorum. Onu havaya kaldırıp sarılmak ve öpmek için annesine götürdüğümde ellerini çırpıyor.

"Selam, tatlım. Seni çok özledim!" Shayla cıvıldıyor. Lainey'yi nazikçe yanındaki yatağa yatırıyorum ve o da Lainey'nin onu daha iyi görebilmesi için yeni doğan bebeğimizi kucağına alıyor. "Lainey, yeni kardeşin Gentry ile tanış."

İçeri girdiğinde gülümseyen Lainey burnunu kıvırıyor ve suçlayıcı bir şekilde onu işaret ediyor. "Oğlum!"

Shayla kıkırdar. "Evet, o bir oğlan. Ve onu en az küçük kardeşin Grayson'ı sevdiğin kadar seveceksin."

Angelainey'im hemen gözyaşlarına boğuluyor, bu da anında Grayson'ın da ağlamasına neden oluyor. Ellerini kaldırıyor,

yumruklarını "ver" der gibi açıp kapatıyor ve ben onu annesiyle kız kardeşinin arasına bırakana kadar "Anne" diye ağlıyor.

Shayla kolunu ikisinin arkasına dolayarak onları kendine doğru yaklaştırıyor ve sırayla elini her ikisinin de saçlarının üzerinde gezdiriyor - biri parlak sarı, diğeri koyu kahverengi. Gentry bu ikisinin çok güzel bir karışımı.

İhtiyacımız olan bebekler.

Lainey, Grayson'ın yanında kıvranıyor ve "Erkek yok!" diye bağıyor.

Bu Grayson'ı daha da çok ağlatıyor. Lainey'nin üzülmekten nefret eder. Grayson ona sarılmaya çalışıyor ama o buna izin vermiyor ve ellerini itiyor. Küçük kavgalarının Shayla'nın hassas karnını inciteceğinden korkarak onu kucağına almak üzereydin ki Shayla onları biraz daha yanına sıkıştırarak birbirlerine soktu.

"Sorun değil Lainey," diyor Shayla tatlı bir sesle ve sonunu hafifçe eğerek. "Eminim bir sonraki kız olacak ve tıpkı Ivy gibi çok ama çok seveceğin bir kız kardeşin daha olacak. Öyle değil mi baba?" Bana terli bir kaşını kaldırıyor.

Şimdi, eğlenen hemşire de dahil olmak üzere altı yetişkin, iki genç ve dört küçük çocuk bana bakıyor ve kabul etmemi bekliyorlar. Yemin ederim, yeni doğan bebeğimiz bile dönüp gözlerini kısarak bana bakıyor, gerçi yüzünün bir karış önünden ötesini göremediğini biliyorum, cevabımı bekliyor.

"Abla mı?" Lainey soruyor, gözleri fincan tabağı gibi yuvarlak ve dudakları benden bir şey istediğinde annesi gibi somurtuyor.

Baskıya dayanamıyorum ve tıpkı Shayla'nın yapacağımı bildiği gibi pes ediyorum. "Peki," diyorum yenik bir nefes vererek. Gentry'yi yaratırken ne kadar eğlendiğimizi hatırlayınca her şey o kadar da kötü değil. Gerçekten de Shayla'nın söylediği kadar sevimli ve tatlı. "Bir tane daha," diyorum yatağın en ucuna oturup ailemi kollarımla sararken. "Ama bir şartla; bundan sonra başka çocuk olmayacak, başka bir erkek olsa bile. Ciddiyim."

"Uh-huh. Elbette." Yüzüne bakmak için geri çekildiğimde Shayla göz kırpmıyor. "Sen nasıl istersen." İnledim. "Ben ciddiyim meleğim. Sadece bir tane."

"Evet."

"Gerçekten ciddi."

"Öyle demiştin." Gözlerinde hoşlanmadığım bir pırıltı var.

"Gerçekten, *gerçekten*, ciddi."

"Elbette." Alt dudağını ısıyor ve başını yana eğiyor.

Göz ucuyla Sherman'ın kahkahasını tutmaya çalıştığını ama başaramadığını görüyorum, hatta Miranda bastırılmış kahkahalarla omuzları titrerken yüzünü Sherman'ın göğsüne gömüyor.

"Bu şimdiye kadarki en iğrenç konuşma," diyor Autumn, yüzü biraz yeşile dönmüş bir halde, Bailey'i peşine takıp odadan çıkmadan önce.

Shayla homurdanarak dikkatimi tekrar çekiyor, sonra bana yavaşça, boğucu bir

gülümseme veriyor. "İyi," diye homurdanıyorum. "Sen kazandın."

Martin, kollarındaki Ivy'nin de kıkırdamasına neden olan bir kahkaha atıyor.

Eden ellerini çırpıyor ve şöyle diyor: "Yaşasın! Düğünümüzden sonraya kadar beklersen, aynı anda tekrar hamile kalacak şekilde plan yapabiliriz. Sonra da sen ziyaret için şehre geldiğinde çifte bebek partisi yaparız. Eğlenceli olmaz mı?"

Martin'in ağzı açık kalır, sonra Eden'ı döndürür ve dudaklarına tüm odayı kızartan bir öpücük kondurur.

Melek karıma dönüp baktığımda, terden sıırıslık olmuşt ve ensesine yapışmış saçlarıyla bile bana gülümsemesi muhteşem. İkimiz de biliyoruz ki, hayatımızın geri kalanında bana böyle gülümsemeye devam ettiği sürece ona istediği her şeyi, istediği kadar bebek de dahil olmak üzere vereceğim.

Sonsöz

Shayla - 4 yıl sonra

Kedi yavrularını gütmeye benziyor, tüm çocuklara göz kulak olmaya ve bir sonraki gösteriye gideceğimize karar verirken onları bir alanda toplamaya çalışıyoruz. Altı kişilik bir aile olarak Teksas Rönesans Festivali'ne ilk seyahatimiz için sözde Ortaçağ Lordları ve Leydileri kostümleri giyerek her şeyi yaptık - şu anda karnımda büyüyen üçüncü biyolojik çocuğumuzu da sayarsanız altı buçuk.

Artık Texas Tech'ten mezun olduğum ve memleketimize geri taşındığımız için, Lubbock'tan buraya gelmek için gereken yedi saatten fazla sürenin aksine, festivale gitmek çok daha yönetilebilir.

Ağzım festivalde meşhur olan dev hindi budundan bir ısırık almak için sulanıyor ve midem gurulduyor. Otuz dakika önce bütün bir hindi budunu tek başıma bitirmiş olmama rağmen yemek tezgahlarına özlemle bakıyorum.

James, tüm o inek ve sevimli haliyle festival haritasını açıyor. "Dublin Harpers yaklaşık otuz dakika içinde başlayacak gibi görünüyor. Ondan sonra mızrak dövüşünü izlemek için arenaya doğru yol alabiliriz. Kulağa hoş geliyor mu?"

Başımı sallayıp iki yaşındaki oğlumuz Artie'yi -Arthur'un kısaltılmışı- James'e uzatıyorum, sonra bir iniltiyle sırtımı geriyorum. James bana ateşli bir bakış fırlatıyor ve bebek kaburgalarım tekme attığında irkilmeden önce kaşlarımı sallıyorum.

Kalabalıktan bir baş daha uzun duran Isaiah'lı fark ettiğimde James'e "İşte oradalar," diyorum.

James elini havada sallıyor ve Isaiah bizi fark edince grubumuza doğru koşuyor. Onu Martin, Eden, Ivy ve iki yaşındaki ikizleri takip ediyor: kahverengi saçlarıyla annesine ve ablasına benzeyen Amelia ve parlak, kızıl saçlarıyla babasına benzeyen Daphne.

"Merhaba küçük Bartlett'ler." Isaiah gülümseyerek Lainey, Grayson ve Gentry'yi beşlik çakarak selamladıktan sonra Artie ve James'in aynı anda sırtlarını sıvazlıyor. "Dostum, buraya dönmek çok güzel bir duygu. Dişlerimi bir hindi bacağına geçirmek için sabırsızlanıyorum."

"Tanrım, ben-" diye başladım.

"Isaiah!" Bailey, Autumn ile birlikte bir yiyecek arabasından kağıt külahlarda tarçınlı şeker cevizleriyle döndükten sonra hoş bir şaşkınlıkla bağırıyor.

Isaiah'nın gülümsemesi yüzünden düşüyor ve koyu teni hafifçe soluyor. "Ah kahretsin, James. Bailey'nin burada olacağını bana söylememiştin." Geri çekilmeye başlarken başparmağını omzunun üzerinden geçiriyor. "Gitmem gerek."

Bailey kaçır, onun peşinden gider.

Sonbahar kıs kıs güler. "Bu hiç eskimiyor."

"Bekle! Isaiah!" Bailey, kostümünün lacivert, ağır eteklerinin ağırlığıyla oflayıp pufluyor. "Doğum günü partime geliyor musun? On sekiz yaşına giriyorum!" diye bağırıyor sesinde umutla, sanki on sekiz yaşına girmesi -yasal olarak bir yetişkin- otuz üç yaşına yaklaşan Isaiah'ın koşmayı bırakmasını, etrafında dönmesini ve aşkını itiraf ederken onu kollarına almasını sağlayacakmış gibi.

Umarım bu çabucak sona erer.

"Lanet olsun!" diye bağırıyor omzunun üzerinden, yoğun kalabalığın arasından geçmek için elinden geleni yapıyor.

Aşk ne kadar uygunsuz olursa olsun Bailey için kalbim parçalanıyor. On üç yaşından beri Isaiah'a aşık. Liseye başladığında bu sevdadan vazgeçeceğini düşündük, özellikle de Isaiah onunla hiçbir şey yapmak istemediğini açıkça belirttiğinden beri - olması gerektiği gibi. Ama hayır. Ona olan karşılıksız aşkı her geçen yıl daha da güçleniyor.

Yakışıklı, harika kocama bakıyorum ve eğer sevgime karşılık vermezse hissedeceğim ruh kırıcı yıkımı düşünüyorum.

Ona her yaklaştığında küfredip kaçsaydı, bir kabuk insan olurdum. Ayrıca, resmi olarak tanışmamız ben 18 yaşıma girene kadar gerçekleşmedi - arada büyük bir fark var.

"Lütfen-" Bailey terk edilmiş bir şemsiye bebek arabasına takılıp tökezlediğinde ve cevizleri yere saçılırken toprakta elleri ve dizleri üzerine düştüğünde haykırır.

Hep birlikte soluk soluğa kaldık. Sanırım Autumn "Kahretsin, şimdi kendimi kötü hissediyorum" derken hepimiz adına konuşuyordu.

Bailey'e yardım etmek için paytak adımlarla ilerlerken Isaiah onun acı dolu sesiyle irkilerek geri dönüyor ve benden önce ona ulaşıyor.

Onu belinden tutup ayağa kaldırıyor, sonra da yarası olup olmadığını kontrol etmek için aşağı yukarı bakıyor. "Kahretsin, B, iyi misin?" Kara kaşları suçlulukla karışık bir endişeyle birbirine kenetleniyor.

Gözlerinde yaşlarla onun kollarına sarılır, ama yine de ıslıl ıslıl gülümser ve "Beni sevdiğini biliyordum!" diye haykırır. Kollarını onun boynuna dolamaya çalışır.

Isaiah sanki onu yakmış gibi ellerini kadının belinden çeker. "Kahretsin, B. Hayır!" Ellerin tutup yanlarına doğru itiyor. "Vazgeç artık!" diye bağıyor dönüp insanların arasından sıyrılarak gözden kaybolmadan önce.

Bailey homurdanıyor ve hayal kırıklığı içinde ayağını yere vuruyor. "Asla pes etmeyeceğim Isaiah! Seni seviyorum!" diye bağırırken herkes durup ona bakıyor.

Onu kollarıma çekiyorum ve tekrar onun peşinden koşmaya başlamadan önce grubumuza katılması için geri çeviriyorum. Yine de gülümsediğini ve gözlerindeki hafif hilekâr bakışı görünce şaşırdım.

Ona ne planladığını sormadan Lainey, "Anne! Grayson'a söyle saçımı çekmeyi bıraksın!" diye bağıyor. Tam zamanında kafamı kaldırıp bakıyorum ve onun uzun, parlak sarı saç örgüsünü Grayson'ın elinden çekip aldığını görüyorum. Onu itmeye çalışıyor ama Grayson zaten ondan bir baş daha uzun ve neredeyse yirmi kilo daha ağır. Bu da işe yaramayınca, Grayson'ın kısa, kahverengi saç tellerini tutuyor ve köklerinden koparmaya çalışıyor.

Bağırıp çağırmak yerine gülüyor. Kızın dikkati dağılınca örgüsünü tekrar çeker. "Çok tuhafsin, Grayson!"

"Bana tekme atarsan böyle olur, Devilainey!" "Bana öyle demeyi kes!"

"Devilainey! Devilainey!"

Lainey sadece savaş çılgılığı olarak tanımlanabilecek bir ses çıkarıyor ve önce bir bacağına, sonra diğerine tekme atıyor. "Baba! Devilainey'e söyle beni tekmelemeyi kessin!"

James ikisini ayırmak için aralarına girip onlarla konuştuktan sonra birbirlerinden özür dilemelerini isterken iç geçiriyorum. Altı yaşında olmalarına rağmen neredeyse Bailey ve Autumn kadar didişiyorlar ve biz de sürekli onları ayırmak zorunda kalıyoruz. Genç ve saf olduğum ve evimin büyüdüğüm evden daha sessiz olacağını düşündüğüm zamanları düşündüğümde homurdanıyorum. En azından kız kardeşlerim gibi aynı odayı paylaşmak zorunda değiller, bu yüzden sürekli birbirlerinin yüzüne bakmıyorlar.

Yerleştiklerinde - mutsuzlar ama artık kavga etmiyorlar - bir kadın adımı haykırıp bana sarıldığında James ve ben ikimiz de iki kez bakıyoruz. Benim ve onun karnının aramızda olması garipti. İsimsiz kadın hıçkıra hıçkıra ağlayıp bana doğru sarkarken James beni sabitlemek için hemen yanıma koşmasaydı dengemi kaybedebilirdim.

Omzunun üzerinden Grayson'ın sert bir bakışla Lainey'i arkasına çektiğini ve onu bizden uzaklaştırırken bana saldıran her kimse ondan koruduğunu görüyorum. Neyse ki Bailey ve Autumn yeğenleri Gentry ve Artie ile el ele, yoksa Bailey'nin cevizleri gibi dağılacaklardı. Son olarak, Martin'in gözlerinin tanıyarak kocaman açıldığını görüyorum.

Sıcak kahverengi yüzünün neredeyse yarısını yutan gözlükleriyle siyah saçlı bir adam yüzünü buruşturuyor ve kadını yavaşça benden uzaklaştırıyor. "Tamam, mi alma, bırak kadın gitsin." Kadın isteksizce kabul ediyor ve adam ellerini kadının

kollarında aşağı yukarı gezdirirken göğsüne doğru bir adım geri atıyor.

"Mara?" James kolunu omuzlarıma dolayıp beni yanına çekerken şaşkınlıkla soruyor. Yüzüne bakıyorum, benekli yüz hatlarında tanıdık huysuz kızı arıyorum.

Karnını ovuştururken yeni bir gözyaşına boğuluyor, belli ki hamile ve patlamaya hazır gibi görünüyor. Bana sarılmasını beklediğim onca insan arasında, listemdeki son kişilerden biri olurdu.

Mara başını sallar ve gözyaşları içinde, "Seni gördüğümde... sadece... tanıştığımızda sana nasıl davrandığım için çok üzgün olduğumu söylemek zorundaydım, Shayla," der.

Kaşlarım saç çizgime kadar kalktı. "Çok naziksiniz. Teşekkür ederim."

"Sana çok kötü davrandım ve sen bunu hak etmedin. Ben... Ben... Ben çok mutsuzum!" Onu tutan adam kızarıyor ve şakağını öpüyor. O anda kadının alyans taktığını fark ediyorum ve onu tutuşuna bakılırsa bu adamın kocası olduğunu tahmin ediyorum. Elini vücudunda bir aşağı bir yukarı gezdirirken, "Bu şey çok zor," diye feryat ediyor. "Her yerim şişti ve kalçalarım sürekli ağrıyor. Zor nefes alıyorum ya da doymadan birkaç lokmadan fazlasını yiyemiyorum. Ve memelerim! Kocamanlar ve sürekli acıyorlar!"

Bir kıkırdamayı bastırıyorum çünkü *bunu yaşadım, yaptım*. Eden'ın göz ucuyla güldüğünü görüyorum çünkü o da bunun nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyor.

Mümkünse, Mara'nın yüzü bundan sonra daha da düşer. "Senin büyük göğüslü güzel bir surattan başka bir şey olmadığınla ilgili yaptığım o 'şaka' ve erkeklerin dikkatini çekmek için onları etrafa fırlattığınla ilgili o aptalca hakaret için özür dilerim. Çünkü onlar da öyle, değil mi? Elinde değil. Tepeden turnağa örtünmüş olsan bile onlar yine de karşında duruyor."

"Oh. Şey, ben, uh, bunu takdir ediyorum," diyorum, hala bu karşılaşma ve onun özrü karşısında şaşkınım.

"Ne yaparsam yapayım ya da ne giyersem giyeyim herkes beni yargılıyor, istemediğim tavsiyelerde bulunuyor ve bunu sana da yaptığımı fark ettim. Tanrım, daha ne kadar büyüyebilirler ki? Zaten çatlaklarım var ve gittikçe büyüyorlar... ve sütüm geldiğinde daha da büyümeleri gerekiyor! Ne zaman duracak bu?!" Burnunu çekiyor ve sonra öne doğru bir adım atarak elime uzanıp kendi ellerinin arasında tutuyor. "Çok özür dilerim. Gerçekten. Sana söylediklerimin hiçbir mazereti yok. Sen... tüm bunları daha *lisedeyken* yaşamak zorunda kaldın ve bunun ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum. Ve sonra içeri girdim ve her yerine sıçtım. Özür dilerim."

Daha fazla hissederek ona, "Özür dilediğin için teşekkür ederim. Buna gerek yoktu... ama yine de teşekkür ederim." Bir gülümseme paylaşıyoruz ve Mara'nın adını zihnimdeki kötü kız listesinden siliyorum.

Mara'nın eski RPG grubunun geri kalanı kadar inek olan kocası Ezra ile resmi tanışma faslından sonra çocuklarımızı ve Martin'inkileri de tanıştırtıyoruz, Mara hepsini sayarken çok şaşırıyor.

"İkinizin de çok güzel aileleri var," diyor Mara ve başımı eğip James'in omzuna yasladığımda içtenlikle gülümsüyor. Çekingen bir tavırla, "Hâlâ oyun geceleri yapıyor musunuz?" diye soruyor. James başını salladığında, "Ben... Beni neden gruptan attığını biliyorum. Bunu hak etmiştim. Ezra ve ben oynamaya başladık -bu şekilde tanıştık- ama sadece ikimiz varız. Henüz uyum sağlayabileceğimiz bir grup bulamadık."

Kulağa yönlendirici bir ifade gibi gelmiyordu ama sanırım çocuklar öyle anladılar. Martin ve James uzun ve sessiz bir bakışmayı paylaştıktan sonra James başını bana doğru eğdi ve ben de hafifçe başımı salladım. Mara'nın bir zamanlar kötü bir kız olması, şimdi benim de ona kötü davranmam gerektiği anlamına gelmiyor, özellikle de özür dilediği ve samimi görüldüğü için.

James şöyle diyor: "Bir sonraki oyunu bu hafta sonu evimizde oynuyoruz. Shayla'nın babası da artık bizimle oynuyor ama iki kişilik daha yerimiz var."

Mara bir kez daha gözyaşlarına boğuluyor ama bu seferkiler mutlu gözyaşları. Ezra ve James el sıkışırken Mara beni kucaklamak için kendine çekiyor ve onu affettiğim ve ona bir şans daha verdiğim için teşekkür ediyor.

Görünüşe göre yeni bir arkadaş edindim.

* * *

Mezun olduktan sonra eve geri dönme planları yaptığımız sırada James'in eski evinin satılık olması büyük bir şanstı, bu sayede evi geri alabildik. Çocuklarımız sokağın hemen karşısında büyükanne ve büyükbabalarıyla birlikte büyüyecek ve ailemi görmek için tatilleri beklemek zorunda kalmayacağım. En güzel anılarımdan bazıları bu evde yaşandı ve Lubbock'tayken yaşadığımız modern, yeni yapıyı ne kadar sevmiş olsam da, *bu* ev gerçekten ev gibi hissettiriyor.

Lainey'nin bir odada, üç oğlanın da eski ofiste kalmasıyla, bilgisayar masalarımızın yatak odamızın yarısını kaplaması ve küçük Bartlett doğduğunda beşiğin yatağımızın kenarına sıkıştırılması nedeniyle sıkışık bir durumdayız. Ancak şehrin inşa etmemizi onayladığı ikinci kat ilavesi ile gelecek yıl bu zamanlar üç yatak odamız daha olacak - Grayson için bir tane, böylece Bailey ve Autumn ile yapmak zorunda kaldığım gibi Gentry ve Artie ile paylaşmak zorunda kalmayacak, Lainey için daha büyük bir tane ve üçüncüsü yeni ofisimiz olacak, böylece James ve ben dirsek çarpmadan evden yan yana çalışabileceğiz. Artie ve Gentry şu anki odalarında birlikte kalacaklar ama en azından Lainey üst kata taşındığında eski çocuk odasında kalacak olan bebekle paylaşmak zorunda kalmayacaklar.

"Tanrım, ne gündü ama," diyor James çocukları doyurup yatmaları için giydirdikten sonra yatak odamıza doğru ilerlerken. Sırtımdaki kostümümün bağlarını çözdüğünde ve ağır beyaz ve altın rengi elbise yere düştüğünde inliyorum ve başımı James'in omzuna yaslıyorum.

"Bir de bana sor," diyorum yorgun bir iç çekişle. "Yedi kişilik bir aile olarak gitmeye kalkışmadan önce birkaç yıl daha bekleyelim." "Ama elbisenin içinde bir melek gibiydin. Kelimelerle anlatılamayacak kadar güzel. Ve muhteşem göğüslerini yukarı iten korse... sen

bütün gün beni çılgına çevirdi. Seni tekrar içinde görmek için birkaç yıl beklemek istediğimi sanmıyorum." James sütyenimin arkasındaki kancayı açıyor ve askılarımdan birini omzumdan aşağı kaydırıyor. Boynumu öpüyor, ben de bir iniltiyle ona daha fazla erişim sağlamak için başımı yana eğiyorum. "Ama bunun dışında daha da iyi görünüyorsun," diyor diğer askıyı aşağı çekip boynumun diğer tarafını öperken.

"James, oh tanrım, bu çok iyi hissettiriyor," diyorum inleyerek, ellerini önüme kaydırıp ağır göğüslerimi kavradığında, sütümün boşaldığını hissedene kadar onları yoğurduğunda zaten arzuyla nefes nefese kalıyorum. Her hamile kaldığımda sütümün tamamen kurumamasına çok şaşırmıştım, kadın doğum doktorum tarafından bunun bir olasılık olduğu konusunda uyarılmıştım, bu da birbirine çok yakın oldukları için hamileliklerim boyunca emzirebildiğim anlamına geliyordu.

James daha da memnun oldu.

"Benim için inlemene bayılıyorum meleğim."

Ben de tekrar yapıyorum ve ellerini karnıma götürüp yumuşakça kıvrımlarını okşadıktan sonra parmaklarını pembe külotumun bel bandına geçirip kalçalarımın yarısına kadar indirdiğinde kalçalarımı ona doğru döndürüyorum. Parmaklarını kalçalarımın arasına daldırıyor ve anında klitorisimi buluyor, tomurcuğa masaj yaparken nazikçe baskı uyguluyor ve ben haykırıyorum.

Ayaklarımı birbirinden ayırıyorum ve o da başparmağıyla klitorisimi yuvarlamaya başlıyor, böylece boynumu öpmeye devam ederken ilk iki parmağını içime sokabiliyor. Bir elimle ensesindeki saçları kavramak için arkama uzanıyorum ve diğer elimi pantolonunun örttüğü sert ereksiyonunu avuçlamak için arkama kaydırıyorum.

"Kahretsin, meleğim. Beni o kadar sertleştiriyorsun ki canım yanıyor."

Ellerimi bırakıp onunkini çekiyorum, sonra külotumu çıkarıp arkamı dönüyorum. James, ben onu yatağa yaslayana kadar neden durmasını sağladığım konusunda bir an için kafası karışmış görünüyor. Tuniğini sürükleyerek çıkarıyorum ve pantolonunun bağcıklarını çözerek zaten pre-cum ile damlayan horozunu serbest bırakıyorum. Yatağa oturmaya zorlanana kadar göğsüne bastırıyorum, sonra dizlerinin arasına giriyorum.

Bir elimle göğsümü tutup diğer elimle başının arkasını avuçladığımda James'in çenesi düşüyor. "Canını yaktığım için özür

Bir tarafı boşaltıp diğer tarafa geçtiğinde James'in kucağına tırmanıyorum. Karnım aramızda çok büyük olduğu için zor bir uyum ve onun horozunu içime almak için ihtiyacım olan meleği alamıyorum.

"James, Tanrım, sana ihtiyacım var!"

Hamileliğimde ne kadar kilo aldığım önemli değil, James beni kaldıracabiliyor - sonraki aşamalarda bunu yapmak için çaba sarf ederek homurdansa bile - ve şimdi bunu yapıyor, beni yatağın ortasında sırt üstü çeviriyor. Vücuduma tırmanıyor ve dizlerimi yukarı kaldırıp ayırıyor, böylece amımı görebiliyor ve onunla oynayabiliyor.

"Bak ne kadar şişmiş ve ıslanmışsın meleğim." Uyarılmışlığımı toplamak için iki parmağını yarığımdan geçiriyor ve klitorisime masaj yapıyor, ben kıvranan bir karmaşa olana kadar baskıyı artırıyor.

"Benimle oynamayı bırak. Sana ihtiyacım var, Tanrım, şimdi!"

"Evet, benim de sana ihtiyacım var." Ve sonra içime giriyor, koca sikini kabzasına kadar gömülene kadar derinlere sürüyor.

Kolanının amımı gerdiğini ve beni tamamen doldurduğunu hissettiğimde göğsümden gırtlaktan bir inilti kopuyor. Yapmasını beklemediğim şey aniden durması ve beni öpmesi, ağırlığını karnımdan uzak tutmaya dikkat etmesi. İç duvarlarımı shaftının etrafına sıkıştırıyorum ve beni becermesini sağlamak için kalçalarımı bükmeye çalışıyorum.

"James...lütfen. Neden durdun?"

Yavaşça içimden çıkarken gözlerinde bir parıltı var, sadece sikinin başını girişime çentiklemiş olarak bırakıyor. "Burada ateşle oynuyoruz meleğim." Sikinin başını bir santim içeri ve dışarı pompalıyor ve hayal kırıklığım kafa karışıklığımla birlikte büyüyor.

Topuklarımı kışına sokup onu tekrar içeri girmeye zorluyorum. "Lütfen!" Başını sallayıp sikini çekince yatağı tokatlıyorum. Topuklarının üzerinde geri oturuyor ve komodinine uzanıyor, sonra sahip olduğumuzu bile bilmediğim sarılı bir prezervatif tutuyor. "Ne... Ne yapıyorsun?"

Ambalajı yırtıp açıyor ve prezervatifi yavaşça aletinden aşağı yuvarlamaya başlıyor. "Yaptığımız şey *tehlikeli*" diye vurguluyor.

"Aklını mı kaçırdın sen? Neredeyse yedi aylık hamileyim. *Tehlikeli bir şey yok...oh. Oh!*" Aklıma girdiğini görünce sırtıyor.

Oturmak için kendimi itiyorum - hamileliğin bu aşamasında kolay bir iş değil - ve elini itiyorum, prezervatifi çekip çıkarıyorum ve yana atıyorum. Sikini yumruklayıp elimi aşağı yukarı pompalarken dudaklarımı yalıyorum ve "Üç vuruş, sonra prezervatifi tekrar takabilirsin" diyorum.

İnliyor ve kalçalarını pompalıyor, yumruğumu beceriyor. "Melek amcığına üç eyersiz vuruş. Emin misin?"

Başımı öfkeyle salladığımda homurdanıyor, beni yatağa geri itmek için bir elini göğüslerimin arasına koyuyor ve içime giriyor. Tekrar bu kadar dolu olmanın verdiği haz ilahi.

"Benimle birlikte say meleğim," diyor James nefes nefese kalışları arasında. "Bu bir taneydi."

"İki," diyoruz birlikte, kalçalarını geriye atıp içime girdiğinde, dibe vurup sırtımı eğmemi sağladığında, sonra tekrar yaptığımda.

Omuzlarını kavradığımda ve çekmeye çalıştığımda ayak bileklerimi sırtına doladığımda "Bu üç vuruş" diyor. "Lütfen durma!"

Dudaklarımdan boynuma doğru öpüyor, sonra kulak mememi ısırtıyor. Boğuk bir sesle, "Mecburum. Yeni bir prezervatif almam lazım."

Homurdanıyorum ve onu üzerimden itiyorum, sonra üzerine tırmanıyorum, kalçalarına biniyorum ve sikini damlayan ıslak amımın içine sokuyorum. James kalçalarımı kavrayıp içime pompalarken başını yatağa yaslıyor, ben de ellerimi göğüs

kaslarına dayayıp çelik gibi aletin üzerinde zıplıyorum.

"Kahretsin, meleğim. İnanılmaz hissediyorsun." Parmaklarını dolgun kıcıma sokup yanaklarımı ayırıyor. "Dormalısın, yoksa içine boşalacağım. Bu çok riskli."

Dudağımı ısıyorum, iç kaslarımı sıkıyorum ve kalçalarımı döndürüyorum. "Ne zaman boşalacağını söyle, duralım."

James'in gözbebekleri genişliyor ve kükrüyor, "Siktir. Evet!" Kalçalarımı tekrar kavrayarak sikinin üzerinde zıplamama yardım ediyor, beni daha sert ve daha hızlı hareket etmeye zorluyor, ta ki ikimiz de zevkimiz yükseldikçe çok yüksek sesle inleyene kadar, tüm evi uyandıracak kadar gürültü çıkarıyor.

James bizi ters çeviriyor ve bir kolunu kalçalarımın altına koyarak beni ön tarafıma çeviriyor, karnımın üzerine düşmemem için onları yukarı çekiyor. İçime girdiğinde çığlık atıyor ve yorganı pençeliyorum.

Kendini dikkatlice sırtıma örtüyor ve bana "Yorganı ısır. Çocukların uyanmasını ve bizi bölmesini istemiyorum. Eğer şimdi durmak zorunda kalırsam aklımı kaçıracağım."

Her derin, lezzetli itişte çığlıklarımı bastırarak itaat etmekte hızlıyım. James bir elini aşağı kaydırarak klitorisime doğru miktarda basınçla masaj yapıyor ve beni saniyeler içinde doruğa yaklaştırıyor.

"James. James! James! Tanrım, boşalacağım!"

"İşte bu, meleğim. Sikime boşal. Çekilmeden önce fişkırdığını hissetmek istiyorum."

Kalçalarımı geriye atıyorum, itişine itişle karşılık veriyorum, o kadar, o kadar, o kadar kenara gitmeye çok yakınım.

"Kahretsin, kahretsin, bunu yapmayı bırakmalısın, yoksa önce ben boşalacağım. Bu çok iyi. Çekmek zorundayım." "Hayır! Durma. İçime boşal, James!"

"Emin misin?" diye soruyor yavaşlamadan. Daha da vahşileşiyor, gözlerimin geri kaymasına ve ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olan bir yoğunlukla beni beceriyor.

"Evet!"

"Seni doldurmamı ister misin? Melek amının derinliklerine boşalmamı?"

"Evet, evet, evet!" Çekirdeğimdeki basınç arttıkça ve kırıldıkça çığlık atıyorum ve ecstasy dalgaları içinde sürükleniyorum.

"Oh lanet olsun! Angel! Boşalıyorum!" James bir kez daha içime giriyor ve onun boşalmasının sıcaklığının içimi doldurduğunu hissediyorum. Kocamın kontrolünü kaybettiğini ve içime boşaldığını hissetmekten asla ama asla bıkmayacağım. Her zaman ilk seferki kadar harika hissettiriyor, şu anda oynadığımız bir oyun olsa bile, riskliymişiz gibi davranıyoruz.

James, siki hala amımın içindeyken bizi nazikçe yanlarımıza yuvarlıyor ve tamamen ve tamamen enerji harcayarak ağrıyan uzuvlarımı uzatmama yardım ediyor. Bir kolunu başımın altından geçirip göğsümü avuçlarken omzumu öpüyor, sonra diğer kolunu belimden geçirip alt karnımı avuçluyor.

"Eğlenceliydi," diyor hırıltılı bir fısıltıyla ve ben homurdanarak yumuşayan sikinin etrafında kenetleniyorum.

Seğirip tekrar şişmeye başlayınca inliyorum, sonra irkiliyorum. "Aşağı, evlat. İkinci raunt için henüz içimde o güç yok. Artık on sekiz yaşında değilim." Kıkırdıyor, siki tekrar seğiriyor. "Ayrıca, kızın mesanemle kickball oynuyor ve tuvaleti kullanmam gerekiyor."

Bunun üzerine James çekiliyor ve birlikte serbest bırakılıyoruz. Bu da asla bıkmayacağım başka bir şey. İşimi bitirip temizlendikten sonra yatak odamıza geri dönüyorum, çocukların odasındaki bebek telsizini kontrol ediyorum, hala uyuyor olmalarına şükrediyorum ve James'e yatakta yeniden katılıyorum.

James yüzünü bana dönerek yan yatıyor ve beni kollarına çekiyor. Ona sokulurken yüzümü göğsüne gömüyorum ve sırtının uzunluğunu okşuyorum, yukarı ve aşağı, omurgasının uzun çizgisini izliyorum. Terli saçlarımın tepesini öpüyor.

"Artık bir kızımız olacağına göre, bundan sonra gerçekten dikkatli olmamız gerekecek. Ne kadar seksi olursa olsun bu

artık sadece bir oyun olmayacak" diyor.

Elim sırtında duruyor ve cevap vermeden yanağımın içini ısıtıyorum. Arkasına yaslanıyor ve çenemi kaldırıp gözlerime bakıyor.

"Biz... değil mi? Duruyor muyuz?" "Evet mi?"

"Angel..." James gözleri büyürken yutkunur. "Üçüncü kez doğum yapmanı izlemenin bana gerçekten kalp krizi geçirteceğinden eminim. Çocuklarımızı ne kadar seversem seveyim, seni acı içinde görmeye dayanamayacağımı biliyorsun."

"Eminim epidural bu sefer işe yarayacaktır. Üçüncüsünde uğur vardır, değil mi?"

"Angel. Kalbim bu kez çalışsa bile dördüncüyü atlatamaz. Sonumun kendi hastane yatağında olmasını istemiyorsan, ayağımı yere basmak zorundayım."

"Tamam."

"Ciddiyim.

" "Elbette."

"Ciddiyim."

"Evet... yüzde yüz ciddi," diyorum kıkırdayarak. "Angel..."

diye inliyor.

Elini uzatıp, kızımızın -bizden farklı olarak- enerji dolu olduğu, taklalar attığı ve kaburgalarını tekmelediği karnımın yan tarafını avuçlamak için aşağı çekiyorum.

James'in nefesi kesiliyor ve yataktan aşağı kayarak karnımı öpüyor ve çatlaklarını şefkatle okşuyor. Gözlerimin içine bakıyor ve "Tamam. Belki bir tane daha. Ama *sadece* epidural işe yararsa."

Gülüyorum.

"Ben çok ciddiym meleşim. Hayatımda hiç bu kadar ciddi olmamıştım."

"Elbette öylesin." Sırt üstü dönüyorum, sonra koyu renk saç tellerini çekiştirerek onu üzerime çekiyorum. Bacaklarımı onun için açıyorum ve ereksiyonunu içimde karşılıyorum.

"Angel, oh lanet olsun." Yavaşça içime girip çıkarken inliyor, ne kadar acı çektiğimi biliyor-ayrıca ikimizin de onun durmasını istemediğini biliyor, en azından benim. "Sana nasıl 'hayır' diyebilirim ki?"

Bacaklarımı beline doluyorum ve parmaklarımı saçlarının arasından geçirip yüzüne doğru tararken göz alıcı mavi gözlerinin derinliklerine bakıyorum. Benim için her zaman büyük bir sevgi ve bağlılıkla, hatta saplantıyla dolu olan mavi gözler. Hayatımızın geri kalanında da hep böyle olacağını bildiğim mavi gözler. Ben de ona hep böyle bakıyorum.

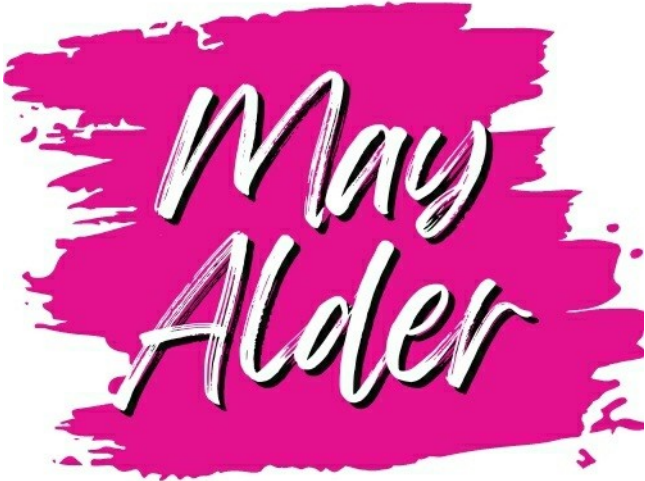
"Bana 'hayır' demek *istemiyorsun*. Küçük, yani büyük *ailemizi* en az benim kadar seviyorsun."

Beni tatlı tatlı öpmek için eğildi. "Seviyorum. Seni seviyorum. Seni çok seviyorum meleşim. Ve çocuklarımızı. Bütün dünyam."

"Benim de tüm dünyam. Seni ve ailemizi... Seni çok seviyorum. O kadar çok ki bazen canım yanıyor," diyorum, göğsüne kalbinin üstüne ve sonra da benimkine dokunarak.

James mırıldanıyor ve beklenmedik bir şekilde çekiliyor. Göbeğimi öpmek için vücudumdan aşağı kayıyor ve sonra klitorisimi öpmek için daha da alçalıyor. "Acıttığı için üzgünüm. Belki karımın da biraz rahatlamaya ihtiyacı vardır."

-SON-

A vibrant pink brushstroke background with a textured, hand-painted appearance, featuring various shades of pink and magenta.

*May
Alder*

Yazar Hakkında

May Alder, yıllardır zihninde demlenen hikayeler için hayatı boyunca yaşadığı uyumsuz hayal kurma bozukluğuna ve yaygın #daddy sorunlarına teşekkür etmek istiyor. Bunları üretken bir şeye, olumsuz yerine olumlu bir şeye dönüştürme ihtiyacı, onu hikayelerini yazmaya ve onları dünyaya salmaya teşvik etti. Kitaplarını hiç kimse okumasa bile, onları yazıp yayımlayabildiği, kitaplarını kitaplığına yerleştirebildiği ve gururla "Ben yaptım" diyebildiği için yine de minnettar.

Benimle iletişime geçebilirsiniz:

 <https://bit.ly/MayAlderWebsite>

<http://bit.ly/MayAlderFB>

Haber bültenime abone olun:

 <https://bit.ly/MayAlderNewsletter>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.